

ആധാരം

മലങ്കരന്മാർക്ക്

ഡോ. ഔൾ മുഖ്സിതൾ O.I.C.
(എഡിറ്റർ)

ക്രദാശകൾ മലങ്കരസഭയിൽ

ഡോ. ലൂയിസ് മുലവീട്ടിൽ, ഒ. ഐ. സി.

(എഡിറ്റർ)

Bethany Scholasticate

Poona - 411 014; Maharashtra

India.

Nihil Obstat:

Very Rev. Fr. John Berchmans, O. I. C.
Superior General

Imprimatur:

† Most Rev. Benedict Mar Gregorios,
Archbishop of Trivandrum

രചയിതാക്കൾ

- മാമോദീസാ   — റവ. ഏബ്രഹാം മുളമുട്ടിൽ
- മുറോനഭീഷേകം   — റവ. ജോൺ അരീക്കൽ
- കർബാന   — ഡോ. ലൂയിസ്^o മൂലവീട്ടിൽ, O.I.C
- കമ്പസാരം   — ഡോ. ജോൺ പടിഞ്ഞാറേക്കര^o
- രോഗികളുടെ   }   ഡോ. ലൂയിസ്^o മൂലവീട്ടിൽ, O.I.C
തൈലാഭീഷേകം   }
- പട്ടത്വം   — റവ. മാത്യു മണലേൽ, M.Th.
- വിവാഹം   — റവ. തോമസ്^o പാഴൂർ, M.A.

(MALAYALAM)

Kudashakal Malankarasabhayil

(A study of Sacraments in the
Malankara Church)

Editor

Rev. Dr. Louis Moolaveetil, O. I. C.

Bethany Scholasticate

Poona—411 014

First Published : December 1980

Printed at:

Catholic Mission Press, Kottayam

Price Rs. 10

Copy Right : The Editor

Cover : Jose Palathinkal

Published and available at:

- 1) Bethany Scholasticate,
Poona—411 014, Maharashtra
- 2) Bethany Ashram, Kottayam—686010

ആമുഖം

മനുഷ്യർക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാനും അതു സമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടാകുവാനുമാണല്ലോ ദൈവം മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചതു്. അവിടുത്തെ ജനനം, പീഡാസഹനം, മരണം, ഉയിർപ്പു് എന്നിവ പാപത്തിൽ ആണ്ടിരുന്ന ജനതതിക്കു് നിത്യജീവനെ പ്രദാനം ചെയ്തു. ക്രിസ്തുവിന്റെ വേർപാടിനു ശേഷവും ലോകാവസാനം വരെ മനുഷ്യമക്കൾക്കു നിത്യജീവൻ ലഭിക്കുന്നതിനായി അവിടുനു സഭയെ സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ ഫലമാണു് ജീവന്റെ സ്രോതസ്സുകളായ ഏഴു കൂദാശകൾ.

‘കാദേശു്’, എന്ന സുറിയാനിപദത്തിൽ നിന്നുമാണു് ‘കൂദാശ’ എന്ന വാക്കിന്റെ ഉത്ഭവം. പ്രസ്തുത പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ‘വിശുദ്ധീകരിക്കുക’, ‘ശുദ്ധീകരിക്കുക’, ‘പരിശുദ്ധമാക്കുക’ എന്നൊക്കെയാണു്. ‘വിശുദ്ധീകരണം’ അല്ലെങ്കിൽ ശുദ്ധീകരിക്കൽ എന്നതുകൊണ്ടു് അർത്ഥമാക്കുന്നതു് പ്രസാദവരം വഴി ഒരുവനിൽ നടക്കുന്ന പവിത്രീകരണ പ്രക്രിയയാണു്. പ്രസാദവരമോ ഒരുവനെ ദൈവപുത്രനും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനവകാശിയുമാക്കി തീർക്കുന്ന ദൈവികദാനമാണു്. പവിത്രീകരണ പ്രക്രിയയയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് ക്രിസ്തു തന്നെയാണു്; കൂദാശ പരികർമ്മം ചെയ്യുന്ന പുരോഹിതൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധിയും ഉപകരണവുമാത്രേ.

ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ ആവശ്യമായ ദൈവവരപ്രസാദത്തെ പ്രദാനം ചെയ്തു് ദൈവോന്മുഖ്യംകയാത്രയിൽ മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുകയെന്നതാണു് കൂദാശകളുടെ ലക്ഷ്യം. മാതോദീസായിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന പുതുജീവൻ മൂറോനഭിഷേകത്തിലൂടെ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്ക

കയും തന്മൂലം ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ പടയാളിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാനയാകട്ടെ ക്രിസ്തുശിഷ്യന്റെ അനുഭവനക്ഷേണമാണ്, ആദ്ധ്യാത്മികാഹാരമാണ്. അവനുണ്ടാകുന്ന രോഗത്തിനുള്ള രണ്ടു ഔഷധങ്ങളാണ് 'കമ്പസാരവും' 'രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകവും'. 'കമ്പസാരം' ആത്മാവിലേറെ പാപമുറിയകളെ സുഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, പാപത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനവും മരണത്തെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ശക്തി (രോഗിക്കു) നൽകുന്നത് 'രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകം' മുഖേനയാണ്. ദൈവജനത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയ്ക്ക് ഉറപ്പേകുന്ന കൂദാശകളാണ് 'പട്ടത്വ'വും 'വിവാഹ'വും, ദൈവികജീവനിൽ ജനിപ്പിച്ചു ക്രിസ്തുശിഷ്യനായി വളർന്നത് 'പട്ടത്വ'മെന്ന കൂദാശയാണ്; പട്ടത്വം സ്വീകരിച്ച പുരോഹിതന്മാരത്രമേ കൂദാശകൾ പരികൽപിച്ചു ചെയ്യുന്നതിനു അധികാരമുള്ളു. കുടുംബ രൂപീകരണത്തിലൂടെ ദൈവമക്കൾക്ക് സമൂഹത്തിൽ ജനം നൽകുന്നത് 'വിവാഹമെന്ന' കൂദാശയാണ്. പുരുക്കത്തിൽ ദൈവികജീവനിൽ ജനിപ്പിച്ചു, സ്ഥിരീകരിച്ചു, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ മുഖേന ശക്തിപ്പെടുത്തി, രോഗാവസ്ഥയിൽ ഔഷധങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ ഹായയിലും സാദൃശ്യത്തിലുമുള്ള മക്കളെ സമൂഹത്തിനു സംഭാവന ചെയ്തു സഹായിക്കുകയാണ് കൂദാശകൾ ചെയ്യുന്നത്.

ഓരോ സഭയ്ക്കും അതിന്റെതായ ആരാധനക്രമവും പാരമ്പര്യങ്ങളും ദൈവശാസ്ത്രസമ്പത്തുമുണ്ട്. മലങ്കര ആരാധനക്രമത്തിലെ കൂദാശകളുടെ ദൈവശാസ്ത്രം, ആദ്ധ്യാത്മീകത, പ്രതീകാത്മകത്വം എന്നിവയാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഈ പഠനത്തിൽ സുറിയാനിപാരമ്പര്യത്തോടു വിശ്വസ്ത പാലിക്കുവാൻ ലേഖനകർത്താക്കൾ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനി സഭാപിതാക്കന്മാരും മല്ലാനാരന്മാരായ അഫ്രാത്തസ് (+ c. 345), എഫ്രേം (306-373), മോസസ് ബാർ കേഹെ (815-903),

ബാർ സലീബി (+ 1171), ബാർ ഹെബ്രേയൂസസ് (1226-86) എന്നിവരുടെ ദൈവശാസ്ത്രക്കുറിപ്പുകളും, പ്രഗത്ഭ ഏഴുത്തുകാരനായ അസ്സമാനിയുടെ (1687-1768) കൗദാശിക ശാസ്ത്ര പാഠപ്പീഠം രചയിതാക്കൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥരൂപീകരണത്തിന് സഹായിച്ചവർ പലരുണ്ടു്. ലേഖനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിത്തന്നവർ, പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനുവേണ്ട പ്രോത്സാഹനം തന്ന തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്താ ബനഡിക്റ്റോ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു്, ബഥനി ആശ്രമാദ്ധ്യക്ഷൻ പെ. ബഹു. ഫാ. ജോൺ ബെർണാർഡ് ഒ. ഐ. സി, എന്നിവരെല്ലാം കൃതജ്ഞതാപുസ്തകം സ്മരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഭാഷാവൈകല്യങ്ങൾ തീരുത്തി തന്നവരോടും അച്ചടി നിർവ്വഹിച്ച കാത്തലിക് മിഷൻ പ്രസ്സ് അധികൃതരോടുമുള്ള കടപ്പാട് അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അവസാനമായി ഗ്രന്ഥരൂപീകരണത്തിന് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ സഹകരിച്ചിട്ടുള്ള ഏവർക്കും നന്ദിയുടെ കൂപ്പുകൈ.

മനുഷ്യ മനസ്സിൽ ആരാധനയുടെ ഭാവങ്ങളുണർത്തി സായുജ്യം നേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവർക്കും സഹായകമാകട്ടെയെന്നാശംസിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഗ്രന്ഥം ബഹുജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഡോ. ലൂയിസു് മൂലവീട്ടിൽ, ഒ. ഐ. സി.

പുനാ

1-12-1980

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം

അദ്ധ്യായം 1: മാമോദീസാ

1

വിശ്വാസത്തിന്റെ കൂദാശ - 3; ഏറ്റുപറച്ചി ലിന്റെ കൂദാശ-4; പെസഹാരഹസ്യത്തിലുള്ള പങ്കുകളിൽ-4; മാമോദീസായും പുനർജനനവും-6; മലങ്കര ആരാധനക്രമത്തിൽ - 6; നാമകരണം-14; സാന്താനെ ബഹിഷ്കരിക്കൽ-17; മിശിഹായെ സ്വീകരിക്കൽ - 19; വെള്ളം വാഴ്ത്തൽ - 25; സ്നാപനകർമ്മം - 31.

അദ്ധ്യായം 2: മൂറോനദീഷേകം

35

വേദപുസ്തകത്തിൽ - 36; പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ-37; ദൈവശാസ്ത്രകാഴ്ചപ്പാടിൽ - 39; മലങ്കരസഭയിൽ - 40; കിരീടധാരണം - 52; ബലിപീഠം മുത്തിക്കുന്നു - 53; കുർബാനാനുഭവം - 57;

അദ്ധ്യായം 3: വി. കുർബാന

60

പ്രാരംഭം - 60; പരസ്യ ശുശ്രൂഷയും വേദവായനകളും - 63; അന്നാഹിറായ്ക്കു മുമ്പുള്ള ഭാഗം - 67; അന്നാഹിറാ - 71; മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകൾ - 80; വി. കുർബാന സ്വീകരണത്തിനുള്ള ഒരുക്കം - 82; കുർബാന സ്വീകരണം - 84; സമാപന ശുശ്രൂഷ - 87;

അദ്ധ്യായം 4: കമ്പസാരം

89

പാപമോചനത്തിന്റെ കൂദാശ - 89; വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ - 90; പാപമോചനാധികാരം സഭയിൽ - 94; പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ - 95; പാപമോചന രീതികൾ - 100; മലങ്കര സഭയിൽ - 103; കമ്പസാരത്തിനാവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ - 106; ആദ്യ കമ്പസാരം - 111.

അദ്ധ്യായം 5: രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകം

115

വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ - 117; ആദിമ നൂറാണ്ടുകളിൽ - 118; ലേപന തൈലം - 121; പ്രതീകാത്മകത്വം - 123; അഭിഷേക കർമ്മം - 125; കന്തീലാ ശുശ്രൂഷ - 134.

അദ്ധ്യായം 6: പട്ടത്വം

136

വേദപുസ്തകത്തിൽ - 137; പാരമ്പര്യത്തിൽ - 139; സ്ഥാനികളും അവരുടെ കടമകളും - 141; മലങ്കര സഭയിൽ - 144; കാശ്മീരോപട്ടം - 145.

അദ്ധ്യായം 7: വിവാഹം

157

വേദപുസ്തകത്തിൽ - 158; പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ - 161; വിളിച്ചുചൊല്ലു് - 167; വിവാഹ ശുശ്രൂഷ - 168; ഒന്നാം ശുശ്രൂഷ - 169; രണ്ടാം ശുശ്രൂഷ - 176; കിരീടം വാഴുവു് - 187; പുനർവിവാഹം - 196; ഉപസംഹാരം - 197.

ഗ്രന്ഥസൂചിക

198

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

മാമോദീസാ

പാപമോചനത്തിനും ദൈവപുത്രസ്ഥാനത്തിനും, സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിക്കും ഒരുവനെ അർഹനാക്കുവാൻ ക്രിസ്തുവിനാൽ സ്ഥാപിതമായ കൂദാശയാണ് മാമോദീസാ. മാമോദീസാ സ്വീകർണത്തോടുകൂടി അയാൾ ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിലെ അംഗമായിത്തീരുന്നതുകൂടാതെ മറ്റു കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് അർഹനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

‘മാമോദീസൊ’ (പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ‘മാമോദീസാ’) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ‘ജ്ഞാനസ്നാനം’ എന്നാണ്. ‘മാമോദീസൊ’ എന്ന പദത്തിന് സമാനമായിട്ടുള്ള മറ്റൊരു സുറിയാനി പദമാണ് ‘ഒമോദോ’. ഇവ രണ്ടും ‘ഒമ’ദോ’, ‘ഒമേദ’ എന്നീ ക്രിയാരൂപങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. പ്രസ്തുത വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ‘കഴുകുക’, ‘മുക്കുക’ എന്നൊക്കെയാണ്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ജ്ഞാനസ്നാനം കൊടുത്തിരുന്നതു് വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയായിരുന്നു. അതിൽനിന്നാണ് ‘മാമോദീസാ മുക്കുക’ എന്ന പ്രയോഗം തന്നെ നിലവിൽ വന്നതു്.

പഴയ നിയമത്തിലെ നോഹിന്റെ കാലത്തെ ജലപ്രളയം, നോഹിന്റെ പേടകം, ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് മോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന്റെ ചെങ്കടൽ മുറിച്ചുള്ള യാത്ര തുടങ്ങിയവയെല്ലാം പുതിയ നിയമത്തിലെ മാമോദീസായുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളാണ്.

ളായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. വി. പത്രോസ് ശ്രീ ഹാ പറയുന്നു: “ആ പെട്ടകത്തിൽ (നോഹിന്റെ) വളരെ കുറച്ചു പേർ അതായത് എട്ടുപേർ മാത്രം, വെള്ളത്തിലൂടെ രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്ന ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന്റെ മുൻ ഛായയായിരുന്നു അത് (1 പത്രോ. 3 : 20). പഴയനിയമത്തിലെ ആ രക്ഷാപേടകം പോലെ പുതിയ നിയമത്തിലെ രക്ഷാപേടകമാണ് മാരോദീസാ അല്ലെങ്കിൽ ജ്ഞാനസ്നാനം. ദൈവ രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് സമഗ്രവും, സമൂലവുമായ മാനസാന്തരത്തിലൂടെ പാപത്തിന്റെ ഭാഗ്യത്തിൽ നിന്നും രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവം നൽകുന്ന രക്ഷാകര ഭാനമാണിത്. “ജ്ഞാനസ്നാനം ജഡത്തിന്റെ മാലിന്യം കഴുകിക്കളയലല്ല, പ്രത്യേക ഈശോ മിശിഹായുടെ പുനരുത്ഥാനം വഴി ദൈവത്തോടു ഒരു നല്ല മനസ്സാക്ഷിയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള യാചനയാകുന്നു (1 പത്രോ. 3 : 21). ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചും ദൈവത്തിൽ ജീവിച്ചും, നിർമ്മലഹൃദയർക്കുള്ള ദൈവരാജ്യത്തിൽ അംഗങ്ങളാകുവാൻ ജ്ഞാനസ്നാനം ജനങ്ങളെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്നോടിയായ സ്നാനപര്യായം എന്നതിന്റെ പ്രസംഗംകേട്ട് അനേകർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റു പറഞ്ഞ് ജോർദ്ദാൻ നദിയിൽ വെച്ചു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചതായി സുവിശേഷത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (മത്താ. 3:6). വീണ്ടും ജനനത്തെപ്പറ്റി ഉപദേശിക്കുന്ന ഭാഗത്ത് യേശു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ‘ഒരു മനുഷ്യൻ വെള്ളത്തിൽ നിന്നും ആത്മാവിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അവനു സാധിക്കുകയില്ല’ (യോഹ. 3:6). തന്റെ ഇഹലോകവാത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ക്രിസ്തു സ്വശിഷ്യഗണത്തിനു കൊടുത്ത പ്രത്യേക ദൗത്യവും മാരോദീസായുടെതായിരുന്നു. ‘....നിങ്ങൾ പോയി സകല ജനപദങ്ങളെയും ശിഷ്യപ്പെടുത്തി പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവരെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുക’ (മത്താ. 28:19).

ടുത്തുവിൻ' (മത്താ. 28:18-20). പ്രസ്തുത കല്പനയനുസരിച്ച് അപ്പസ്തോലന്മാർ ജാതികളുടെയിടയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്ക് ജ്ഞാനസ്നാനം നൽകുകയും ചെയ്തു (നട. 2:38-41; 8:12-13; 16:36-38). അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിനാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും, അപ്പസ്തോലന്മാരിൽകൂടി സഭയിൽ ആരംഭം മുതൽ നിലവിലിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു കൂദാശയാണ് മാമോദീസാ. പ്രസ്തുത കൂദാശയെക്കുറിച്ചുള്ള മലങ്കരസഭയുടെ പ്രബോധനം, അനുഷ്ഠാനക്രമം, പ്രതീകാത്മകത എന്നിവയാണ് ഇവിടുത്തെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങൾ.

മാമോദീസാ: വിശ്വാസത്തിന്റെ കൂദാശ.

സ്ഥാപിതാക്കന്മാർ മാമോദീസായെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കൂദാശയെന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഇത് പ്രസ്തുത കൂദാശയുടെ നിർവ്വഹണത്തിൽനിന്നു തന്നെ വ്യക്തമാണ്. മാമോദീസായിലെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനവും വെള്ളത്തിൽ മുക്കലുമാണ്. വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനത്തിനു ശേഷമാണ് സ്നാപനകർമ്മം തന്നെ നടക്കുന്നത്. മലങ്കരക്രമത്തിൽ സ്നാനാത്മി (സ്നാനാർത്ഥി ശിശുവാണെങ്കിൽ മദ്ധ്യസ്ഥൻ) വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ് '.... മിശിഹാ തമ്പുരാനേ, നിന്നിലും, പരിശുദ്ധന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർ, ശ്രീഹന്മാർ, പിതാക്കന്മാർ എന്നിവരിൽകൂടി ദൈവികമായി നീ ഭരമേല്പിച്ചിട്ടുള്ള സകല ഉപദേശങ്ങളിലും പൂർണ്ണമായി (ഞാൻ) വിശ്വസിക്കുന്നു'.¹ സ്നാനാത്മിയുടെ ഈ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം വഴി ആദ്ധ്യാത്മിക രംഗത്തു് അയാളും കൂദാശയിലെ ക്രിസ്തുവും തമ്മിൽ ഒരു സമാഗമമാണ് നടക്കുന്നത്. വിശ്വാസവും മാമോദീസായും രക്ഷ

1 മലങ്കര സഭയുടെ ആരാധനക്രമം: കൂദാശകൾ (Trivandrum, 1973) P. 15

യുടെ രണ്ടു രൂപങ്ങളാണ്. അവ തമ്മിൽ അടിസ്ഥാന പരമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവ തമ്മിൽ വേർപെടുത്താവുന്നതല്ല.

മാമോദീസാ: ഏറ്റുപറച്ചിലിന്റെ കൂദാശ.

മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നതോടുകൂടി ഒരുവൻ വിശ്വാസത്തിന്റെ വിഷയമായ ക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറയുന്നു. മാമോദീസാ ക്രിസ്തുവിലുള്ള പരിപൂർണ്ണ സമർപ്പണമാണ്, ക്രിസ്തുവിന്റെ വിളിക്കുള്ള മറുപടിയുമാണ്. ക്രിസ്തുവിലുള്ള സമർപ്പണം കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് സ്നാനാത്മി മാമോദീസാ വേളയിൽ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം നടത്തുന്നതും തുടന്ന് വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുന്നതും. കാർമ്മികൻ സ്നാനാത്മിയുടെമേൽ കുരിശടയാളം വരയ്ക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവുമായി സ്നാനാത്മി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനെയാണ് കാണിയ്ക്കുന്നത്. സ്നാനാത്മി ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹവർത്തിത്വത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ ബാഹ്യപ്രകടനമാണ്. അതുവഴി, അയാളും, വി. തോമ്മാശ്ലീഹായെപ്പോലെ 'എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമെ' എന്നു ക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

മാമോദീസാ: പെസഹാ രഹസ്യത്തിലുള്ള പങ്കുകൊള്ളൽ

മാമോദീസാ വഴി ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിനെ അന്ധാവനം ചെയ്യുന്നതിനു് പ്രതിജ്ഞാബദ്ധനായിത്തീരുന്നു; ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ കേന്ദ്രസംഭവമായ പെസഹാരഹസ്യത്തോടു് - പീഡാസഹനം, മരണം, ഉയിർപ്പു് എന്നിവയോടു് - അനുരൂപപ്പെടുന്നു. വി. പൗലോ

സംഗ്രീഹാ റോമാക്കാർക്കു എഴുതുന്നു. “ജ്ഞാനസ്നാനം വഴി നാം അവിടുത്തോടുകൂടി മൃതരായി സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നു..... അവിടുത്തെ മരണത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ അവിടുത്തോടു യോജിച്ച നാം അവിടുത്തെ ഉത്ഥാനത്തിലും സദൃശമായി അവിടുത്തോടു യോജിക്കണം.” 3.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പെസഹാ രഹസ്യത്തിൽ പ്രധാനമായി രണ്ടു ഘട്ടങ്ങൾ കാണുവാൻ സാധിക്കും: (1) ക്രൂശിക്കൽ, മരണം, സംസ്കാരം, (2) ഉത്ഥാനം. ക്രൈസ്തവീകരണത്തിനും ഈ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങൾ കാണാം. (1) പാപത്തിനടിമയായ പഴയ മനുഷ്യന്റെ ക്രൂശിക്കപ്പെടലും മരണവും, സംസ്കാരവും (2) നവജീവനിലേയ്ക്കുള്ള ഉയിർപ്പും മാമോദീസായിൽ ഒരുവൻ പാപം നിറഞ്ഞ പഴയ മനുഷ്യനെ സംസ്കരിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ പുതിയ വ്യക്തിത്വത്തെ ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: “മിശിഹായിൽ മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ച നിങ്ങൾ മിശിഹായെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു,” എന്ന് വി. പൗലോസ് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഇതാണ്. വി. അബ്രോസ്യസ് പുറപ്പാടിന്റെ പൂർത്തീകരണമായിട്ടാണ് മാമോദീസായെ കാണുന്നത്. “ചെങ്കടലിൽ കൂടെ കടന്നുപോന്ന ഇസ്രായേൽ ജനം മരുഭൂമിയിൽ വെച്ചു മരിച്ചു; എന്നാൽ മാമോദീസാത്തോട്ടിയിൽ കൂടി കടന്നുവരുന്ന, അതായത് ലൗകീകതയിൽ നിന്ന് സ്വർഗ്ഗീയതയിലേക്കു കടക്കുന്ന, മരണത്തിൽ നിന്ന് ജീവനിലേക്കു കടക്കുന്ന, പാപത്തിൽ നിന്നു പ്രസാദവരത്തിലേക്കു കടക്കുന്ന; അശുദ്ധിയിൽ നിന്നും വിശുദ്ധിയിലേക്കു കടന്നു വരുന്ന, മനുഷ്യൻ മരിക്കുന്നില്ല, പ്രത്യേക ഉയിർക്കുന്നു.” 4

---

3. റോമ. 6:1-11
4. Beasley-Murray, *Baptism in the New Testament*, Great Britain, 1972 p 268.

മാമോദീസായും പുനർ ജനനവും

മാമോദീസായിൽ ഒരുവൻ പഴയ മനുഷ്യനെ ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിക്കുന്നു: “മിശിഹായിൽ പുതിയ സൃഷ്ടിയായിത്തീരുന്നു.” അവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നിന്നും പ്രകാശത്തിലേക്കും അടിമത്വത്തിൽ നിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും, സാത്താന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ നിന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിലേക്കും കടക്കുന്നു. ഈ നവോത്ഥാനം പൂണ്ണമല്ല; മാമോദീസായിൽ പുതിയ സൃഷ്ടിയായി ജനിക്കുന്നതേയുള്ളൂ; പുതിയ സൃഷ്ടി തുടന്നു വളരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; പ്രസാദവരജീവനിൽ അനുസ്യൂതം വളർന്നു വരണം. മൊപ്സൂവെസ്ത്യായിലെ തിയഡോറിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ “പുനരുത്ഥാനത്തിൽ നമുക്കു കൈവരുന്ന നവീനവും യഥാർത്ഥവുമായ ജന്മത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് മാമോദീസാ”. മാമോദീസാ ജലമാകട്ടെ “ക്രിസ്തുവിൽ ജനിക്കുന്ന പുതിയ മനുഷ്യന്റെ ശവകുടീരവും ഗർഭപാത്രവും” ആണ്. ⁵ ഇപ്രകാരം നവക്രിസ്ത്യാനി ക്രിസ്തുവിൽ പുതിയ വ്യക്തിത്വവും അസ്തിത്വവും പ്രാപിച്ചു പുതിയ സൃഷ്ടിയായിത്തീരുന്നു.

മാമോദീസാ മലങ്കര ആരാധനക്രമത്തിൽ

സജ്ജീകരണങ്ങൾ ⁶.

മാമോദീസാ ശുശ്രൂഷ ആഘോഷമായി നടത്തുമ്പോൾ, കാർമ്മികൻ വി. കുർബ്ബാനക്കുള്ള അംശവസ്തു

---

5. Theodore of Mopsuestia: quoted in ‘The Making a Christian’, by Charles Davis.
 6. Cfr. a) മലങ്കര സഭയുടെ ആരാധനക്രമം: p. 72 op cit, pp. IV-VI
 b) വിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷകളുടെ അനുഷ്ഠാന ക്രമം, (Tiruvalla, 1967) p. 67 ff.

ങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു. നമസ്കാര മേശമേൽ ഇരുവശത്തുമായി രണ്ടു കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികൾ, മദ്ധ്യത്തിൽ കുരിശു്, മാമോദീസായുള്ള സൈത്തു്, മുറോൻ എന്നിവയും മാമോദീസാത്തൊട്ടിയുടെ അടുത്തു് മാമോദീസാക്കുള്ള വെള്ളം, കൈതുകൾവാൻ രൂപം, തുടങ്ങിയവയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. മദ്ബഹാ തുറന്നിട്ടുകൊണ്ടാണു് ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നതു്. നമസ്കാരമേശയുടെ മുമ്പിൽ (പടിഞ്ഞാറുവശത്തു്) കാമ്മികനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിൽ സ്നാനാത്മിയും (സ്നാനാത്മി ശിശുവാണെങ്കിൽ വലതുകൈയിൽ ശിശുവിന്റെ തല വരത്തക്കവണ്ണം മദ്ധ്യസ്ഥൻ ശിശുവിനെ എടുത്തുകൊണ്ടു് നിൽക്കുന്നു) നിന്നുകൊണ്ടു് ശുശ്രൂഷയാരംഭിക്കുന്നു. ആൺകുട്ടിക്കു് ഒരു പുരുഷനും പെൺകുട്ടിക്കു് ഒരു സ്ത്രീയുമായിരിക്കണം തല തൊടേണ്ടതു്.

മാമോദീസാ ശുശ്രൂഷയെ പഠനസൗകര്യം രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കാം: ഒന്നാം ഭാഗത്തു് പ്രധാനമായും അത്മിയുടെ നാമകരണം, അത്മി, സാന്താനെ ഉപേക്ഷിച്ചു് മിശിഹായെ സ്വീകരിക്കുന്നതു്, സൈത്തുകൊണ്ടുള്ള മുദ്രകത്തൽ എന്നിവയും, രണ്ടാം ഭാഗത്തു് മാമോദീസാ വെള്ളം വാഴ്ത്തൽ, സ്നാന കർമ്മം തുടങ്ങിയവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവയുടെ വിശദീകരണമാണു് ചുവടെ ചേർക്കുന്നതു്. ⁷

ഒന്നാം ഭാഗം

മലങ്കര ആരാധനക്രമമനുസരിച്ചു് കാമ്മികൻ ത്രിത്വസ്തുതിയോടുകൂടി ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നു. അതിനു പ്രത്യുത്തരമായി ജനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണുന്ന “രണ്ടു ലോകങ്ങളിലും” എന്ന പ്രയോഗം സുറിയാനി റീത്തിൽ മാത്രം കാണുന്ന ഒന്നാണു്. ‘ഈ ലോകത്തിലും

---

7. Dr. Mathew Elenjikal - ന്റെ ‘Baptism in the Malankara Church (Banglore; 1974), എന്ന പുസ്തകമാണു് ആധാരമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

വരുവാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിലും' എന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. തുടർന്ന് ചൊല്ലുന്ന പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥനയുടെ ആദ്യ ഭാഗത്തു്, മാമോദീസാ എന്ന കൂദാശാൻഷ്ഠാനത്തിനു് തന്നെ യോഗ്യനാക്കുന്നതിനു് കാമ്മീകൻ ദൈവമായ കർത്താവിനോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു; രണ്ടാം ഭാഗത്തു് മാമോദീസായ്ക്കും വീണ്ടും ജനനത്തിനുമായി അടുത്തു വന്നിരിക്കുന്ന സ്നാനാർത്ഥിക്കു് ആത്മരക്ഷ ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥനയിൽ ക്രിസ്തീയ മാമോദീസായുടെ സ്വഭാവം, ഫലം തുടങ്ങിയവ ശരിയായി പ്രതിഫലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തുടർന്ന് വരുന്ന ശുശ്രൂഷാ ഭാഗങ്ങളിൽ സ്നാനാർത്ഥിക്കു് ആത്മരക്ഷ എങ്ങനെ ലഭ്യമാകുന്നുവെന്നു് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ജനങ്ങളുടെ നേക്കു് തിരിഞ്ഞു് നിന്നുകൊണ്ടാണു് 'കക്കിലിയോൻ' ചൊല്ലുന്നതു്. ആൺകുട്ടികൾക്കു് 29-ാം സങ്കീർത്തനം ഒന്നു മുതൽ നാലു വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളും പെൺകുട്ടികൾക്കു് 45-ാം സങ്കീർത്തനം ഒൻപതു മുതൽ പതിമൂന്നുവരെയുള്ള വാക്യങ്ങളും പദ്യമായിട്ടോ, ഗദ്യമായിട്ടോ ചൊല്ലുന്നു. 29-ാം സങ്കീർത്തനം 2-ാം വാക്യത്തിൽ കാണുന്ന "വി. മന്ദിരം" എന്നതുകൊണ്ടു് അർത്ഥമാക്കുന്നതു് ദൈവാലയത്തെയാണു്. ആരാധനാലയം ദൈവത്തിന്റെ ഭവനമാണു്; അതുകൊണ്ടു് അതു പരിശുദ്ധവുമാണു്. മാമോദീസാ ഒരാളെ ദൈവ ഭവനത്തിലേയ്ക്കു്-സഭയിലേയ്ക്കു്-അടുപ്പിക്കുന്നു. സഭയുടെ അംഗത്വം സ്വീകരിക്കുന്നതോടുകൂടി സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യത്തിനു് അയാൾ അവകാശിയായിത്തീരുന്നു. 45-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ "..... എന്റെ മകളേ നീ കാണുകയും ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുകയും ചെയ്യുക.....നീ നിന്റെ ജനത്തെയും പിതൃകുലത്തെയും മറക്കുക...." എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഉപദേശത്തിൽകൂടെ സ്നാനാർത്ഥിയെ മാമോദീസായിലേക്കും, ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നു; അവൾ ഇത്രലോകജീവിതത്തെ മറന്നു് പുതിയ ജീവനിലേയ്ക്കു് കടന്നു് ക്രിസ്തുവിൽ ഐക്യപ്പെടുവാൻ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. മേല്പ

റഞ്ഞ രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകളിലൂടെയും സഭ സ്നാനാത്മികളെ ദൈവശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ക്ഷണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്ന അടുത്ത പ്രാർത്ഥനയിൽ, അതായത് “മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നയാളിന്റെ സമീപം.....” എന്നു തുടങ്ങുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ, ആദ്യമായി അത്മിയെ മാമോദീസാ ജലാശയത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും തുടർന്ന് ക്രിസ്തീയ മാമോദീസായുടെ സ്വഭാവം വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “ആദ്ധ്യാത്മികമായി നിന്നുകൊണ്ട് ദാവീദ് പഠയുന്നതു്” എന്നതുകൊണ്ടർത്ഥമാക്കുന്നതു് ദാവീദ് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പൂരിതനായി നിന്നുകൊണ്ടു് എന്നതാണ്. “അധ:പതിച്ചവനും.....മറുപടിയരുളി” എന്ന ഭാഗം 34ാം സങ്കീർത്തനം ആറാം വാക്യത്തിൽ നിന്നെടുത്തതാണ്. തുടർവരുന്ന ഭാഗം ക്രിസ്തുവിന്റെ ജോർദ്ദാനിലെ മാമോദീസായെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയ മാമോദീസായുടെ മാതൃകയും അതുതന്നെയാണല്ലോ. പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥനയുടെ രണ്ടാം ഭാഗത്തു് പുതിയ നിയമത്തിലെ മാമോദീസായുടെ സ്വഭാവം വ്യക്തമായി കാണുവാൻ കഴിയും. വരപ്രസാദത്തിന്റെ അടയാളമായിട്ടാണ് മാമോദീസായെ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതു്. ‘കൃപയുടെ മുദ്ര’ ‘പൊലിഞ്ഞുപോകാത്ത ദീപം’ എന്നിവ മാമോദീസായെ ആണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

കാർമ്മികൻ കിഴക്കേട്ടു് തിരിഞ്ഞുനിന്നുകൊണ്ടു് ചൊല്ലുന്ന അടുത്ത പ്രാർത്ഥനയിൽ അന്ധകാരപരമായ പാപജീവിതമുപേക്ഷിച്ചു് നിത്യജീവന്റെ വെളിച്ചത്തിലേയ്ക്കു് വരുന്ന സ്നാനാത്മികവേണ്ടി ദൈവത്തോടു് അപേക്ഷിക്കുകയാണ്. ലോകവ്യഗ്രത അല്ലെങ്കിൽ പാപജീവിതം മൂലമുണ്ടാകുന്ന ദോഷം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് സ്നാനാത്മിയുടെ ആന്തരിക നയനങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനും, അതിന്റെ ഫലമായി അയാൾ പാപജീവിതമുപേക്ഷിച്ചു് ത്രിയേക ദൈവത്തിനു് സ്തുതിയും സ്നോത്രവു മർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും വേ

ണ്ടി നടത്തുന്ന ഒരു അഭ്യർത്ഥനയാണിത്. തുടർന്നു ചൊല്ലുന്ന 23-ാം സങ്കീർത്തനം ഒന്നു മുതൽ മൂന്നു വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ദൈവത്തെ ഇടയനായും, ആതിഥേയനായുമാണ് ഇതിൽ വിവരിക്കുന്നത്. ഇടയനായ ദൈവം സ്വന്തം ആടിനെ അല്ലെങ്കിൽ ജനത്തെ എങ്ങനെ കാത്തുപാലിക്കുന്നുവെന്ന് തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. വി. കുർബ്ബാനയുടെ സമാപനപ്രാർത്ഥനയിലും ഈ സങ്കീർത്തനം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. “ശാന്തമായ ജലാശയം” എന്നത് ആത്മാവിന് സമാധാനം നൽകുന്ന മാമോദീസാവെള്ളത്തെയാണു് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

“യൂഹാനോൻ തെട്ടി....” എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗാനത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ പ്രകീർത്തിക്കുകയും, തുടർന്നു വെള്ളത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജലത്താലുള്ള മാമോദീസാവഴി ക്രിസ്തുതന്നെ വെള്ളത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ആദാമിന്റെ മക്കൾക്കു പുനർജീവൻ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമായി അതിനെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയുമാണല്ലോ ചെയ്തതു്. അർത്ഥിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു നിന്നുകൊണ്ടാണു് ഈ ഗാനം ആലപിക്കുന്നത്.

പ്രാർത്ഥനകൾ, സെദറാ, എത്രോ പ്രാർത്ഥനകൾ അർത്ഥിക്കുവേണ്ടിയുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകളാണു്. എന്നാൽ വിശുദ്ധ രഹസ്യത്തിന്റെ വിശദീകരണമെന്ന നിലയിൽ പ്രബോധനത്തിന്റെ സ്ഥാനവുമിതിനുണ്ടു്. തന്റെ ആലയിലേയ്ക്കു് ചേരുന്നവർക്കായി മാമോദീസാ എന്ന കൂദാശ സ്ഥാപിച്ച ക്രിസ്തുവിനോടാണു് കാർമ്മികൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. സഭയെ ആടുകളുടെ ആലയായും മാമോദീസായെ ആലയിലേയ്ക്കുള്ള വാതിലായും, ക്രിസ്തു

---

8. ഐ.സ.6:3; സങ്കീ. 22:3; വെളി. 4:8

വിനെ ആടുകളുടെ ഇടയനായും ഇതിൽ പ്രതീകാത്മകമാം വിധം ചിത്രീകരിക്കുന്നത് വളരെ അത്ഥവത്തും സന്ദർഭോചിതവുമാണ്. പ്രുമിയോനിൽ കാർമ്മികൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: “വീണ്ടും ജനനത്താൽ ഇവനെ നിന്റെ ജനകന്റെ പുത്രനാക്കണമെ” എന്ന്. വി. പൗലോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ കാണുന്ന ‘ദത്തപുത്രസ്ഥാനം.’ 9 തന്നെയാണ് ഇവിടുത്തെയും പ്രതിപാദനം. ക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനായിരിക്കുന്നതുപോലെ മാമോദീസാവഴി എല്ലാവരും പരമപിതാവിന്റെ പുത്രന്മാരും, ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരരും, അവിടുത്തെ കൂട്ടവകാശികളും ആയിത്തീരുന്നു. ‘എത്രോ’ പ്രാർത്ഥനയിൽ “ഇവനെ നീ ജീവനിലേയ്ക്കു മുദ്രകുത്തുകയും നിന്റെ ഭവനാവകാശിയാക്കുകയും ചെയ്യണമെ” എന്ന് ചൊല്ലുമ്പോഴും മേല്പറഞ്ഞ പുത്രസ്ഥാനത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

സെദറായ്ക്കു ശേഷമുള്ള ഗീതത്തിൽ ജോർദ്ദാൻ നദിയിൽ വച്ചുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ മാമോദീസായെ പ്രധാനമായും വിശദീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അതോടൊപ്പം തന്നെ യോഹന്നാന്റെ മാമോദീസായും ക്രിസ്തീയ മാമോദീസായും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെയും പ്രസ്തുത ഗീതത്തിൽ എടുത്തു കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

വചനശുശ്രൂഷാഭാഗമാണുത്തത്. മറ്റു ശുശ്രൂഷകൾക്കെന്നതുപോലെ മാമോദീസാ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ള വായനകൾ ഉണ്ട്. പ്രസ്തുത വായനകളെല്ലാം തന്നെ മാമോദീസായുടെ ദൈവ ശാസ്ത്രമുറക്കോളുന്നതാണ്. രണ്ടു ലേഖനഭാഗങ്ങളാണ് വായനയ്ക്കായി ശുശ്രൂഷാക്രമത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. 10 അതിൽ സാധാരണ വായിക്കുന്നത് വി. പൗലോസ് റോമാക്കാക്കുഴുതിയ ലേഖനത്തിൽനിന്നാണ്. പ്രസ്തുത ഭാഗത്തു

---

9. റോമ. 8: 15; 9:14 ഗാല. 4:5 എഫ. 1:15
 10. റോമ. 5:20-6:4 തിത്തുസ് 3:5-7

നീതീകരണത്തേയും അതിനുള്ള ദാനത്തെയും കുറിച്ച് പൗലോസ് ശ്രീഹാ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മനുഷ്യരക്ഷയുടെ ഉറപ്പ്, മനുഷ്യരോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിലും, ദൈവികാത്മാവിനെ മനുഷ്യർക്ക് നല്കിയിരിക്കുന്നതിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ ആശയം വ്യക്തമാക്കുവാനായി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക തലവനായ ആദാമിനേയും, രണ്ടാമത്തെ ആദാമായ ക്രിസ്തുവിനെയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തി പൗലോസ് ശ്രീഹാ സംസാരിക്കുന്നു. അതായത് ആദം വഴി പാപവും ക്രിസ്തു വഴി രക്ഷയും ഉണ്ടായി; ക്രിസ്തുവഴിയുള്ള രക്ഷയ്ക്ക് ഇന്ന് ഒരുവൻ അർഹനാകുന്നത് മാമോദീസായെന്ന കൂദാശസ്വീകരണം വഴിയുടേത്; മാമോദീസാ വഴി ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിലും, ഉയിർപ്പിലും ഒരുവൻ പങ്കുചേരുന്നു; അതുവഴി നിത്യജീവനിലും അയാൾ ഭാഗഭാക്കാകുന്നു. മാമോദീസായുടെ പ്രാധാന്യം ഈ ലേഖനഭാഗത്തു വ്യക്തമായി കാണുവാൻ സാധിക്കും.

ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം മൂന്നാം അദ്ധ്യായം പതിനഞ്ചും പതിനാറും വാക്യങ്ങളും, യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം മൂന്നാം അദ്ധ്യായം അഞ്ചും ആറും വാക്യങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് സുവിശേഷഭാഗം. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷ ഭാഗത്തു സ്താപകയോഹന്നാന്റെ മാമോദീസായും, പുതിയ നിയമത്തിലെ മാമോദീസായും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ആദ്യത്തേതു വെള്ളംകൊണ്ടുള്ളതും, പൂണ്ണമായും സൂചനാപരവുമാണ്. രണ്ടാമത്തേതു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും അഗ്നിയോടുകൂടിയതാണ്. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം മൂന്നാം അദ്ധ്യായം അഞ്ചും ആറും വാക്യങ്ങളിൽ വീണ്ടും ജനനത്തെപ്പറ്റിയും അതിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനുള്ള പങ്കിനെപ്പറ്റിയും വിവരിക്കുന്നു “ഒരു മനുഷ്യൻ വെള്ളത്തിൽ നിന്നും ആത്മാവിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അവൻ സാധിക്കുകയില്ല.” പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ആവസിപ്പിച്ചിറക്കിയ വെള്ളത്തിലാണല്ലോ ഇന്ന് സ്നാനാത്മി

മാമോദീസാ മുക്കപ്പെടുന്നതു്. ആ വിധത്തിൽ നോക്കുവേണ്ട വെള്ളത്തിൽനിന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസത്താലുമുള്ള ഒരു വീണ്ടും ജനനമാണു് സ്നാനാർത്ഥിയിൽ സംഭവിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു വീണ്ടും ജനനം സ്നാനാർത്ഥിയുടെ ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും ഒരുപോലെ ബാധിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

വചന ശുശ്രൂഷ കഴിയുമ്പോൾ ശുശ്രൂഷകൻ “കർത്താവേ ഞങ്ങളോടു് കരുണ ചെയ്യണമെ” എന്നർത്ഥമുള്ള ‘കറിയേലായിസോൻ’ എന്ന പദം ഉച്ചത്തിൽ ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു് ചൊല്ലുന്നു. തദവസരത്തിൽ കാർമ്മികൻ കിഴക്കോട്ടു് തിരിഞ്ഞു നിന്നുകൊണ്ടു് തല കുനിച്ചു് “ആത്മ” ശരീരങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാശ ദാതാവെ....” എന്നു തുടങ്ങുന്ന പ്രാർത്ഥന രഹസ്യത്തിൽ ചൊല്ലുന്നു. പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥനയിൽ അർത്ഥിയുടെ ജ്ഞാനോദ്ദീപനം, വിശുദ്ധീകരണം എന്നിവ ഭംഗിയായി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. അതുപോലെ തന്നെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന മൂന്നു കൂദാശകളെയും പറ്റി ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ടു്. “സൗഭാഗ്യദായകമായ വെള്ളം മുഖാന്തരം രക്ഷാകരമായ നൈമ്മല്യം നീ പ്രദാനം ചെയ്തു. വിശുദ്ധതൈലാഭിഷേകത്താൽ ദൈവീകമായ വിശുദ്ധിയും, ഞങ്ങളുടെ കർത്താവായ യേശു മിശിഹായുടെ തിരുശ്ശരീരരക്തങ്ങളിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വം വഴി അവനോടുള്ള ഐക്യവും നീ ഞങ്ങൾക്കു നൽകി.” കൂടാതെ ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ അർത്ഥിയുടെ പേരു് എഴുതുന്നതിനും, അതായതു്, വിശുദ്ധന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ അവനെ ചേർക്കുന്നതിനും കാർമ്മികൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പേരെഴുതലിനെപ്പറ്റി പല ആദ്ധ്യാത്മിക വ്യാഖ്യാനങ്ങളുമുണ്ടു്. മൊപ്സുഖെസ്ത്യായിലെ തിയഡോറിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ മനുഷ്യൻ ഇനിമേൽ സാത്താന്റെ സ്വന്തമല്ല, പി

നയൊ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തമാണ്¹¹. നിസായിലെ ഗ്രിഗറി അത്മികളെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നു: “നിങ്ങളുടെ പേരുകൾ തരുക, ഞാൻ അവ മഷിയാൽ എഴുതട്ടെ; എന്നാൽ ദൈവം അവ നാശമില്ലാത്ത എഴുത്തു പലകകളിൽ എഴുതും. എബ്രായക്കാരുടെ നിയമം എഴുതിയതു പോലെ അവിടുന്ന് തന്റെ കൈ വിരലുകൾ കൊണ്ട് അതു എഴുതും”.¹² രഹസ്യത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥന കഴിയുമ്പോൾ കാർമ്മികൻ പടിഞ്ഞാറോട്ടു തിരിഞ്ഞു, നിർദ്ദിഷ്ട പ്രാർത്ഥന ഉച്ചത്തിൽ ചൊല്ലുകയും അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ അത്മിയുടെ മുഖത്തു കുരിശാകൃതിയിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഊതു കയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെമേൽ ഊതിയതിനെയാണ് ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നത്.¹³

നാമകരണം

സ്നാനാത്മിയുടെ നേക്കു തിരിഞ്ഞു നിർദ്ദിഷ്ട പ്രാർത്ഥനചൊല്ലിക്കൊണ്ടു കാർമ്മികൻ അത്മിയുടെ നെറ്റിയിൽ തൈലംകൂടാതെ തള്ളവിരൽകൊണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം മുദ്രകുത്തുന്നു. ‘മുദ്ര’ എന്ന വാക്ക് ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ പലയിടത്തും കാണുന്നുണ്ട്. മാമോദീസാ ശുശ്രൂഷയെ മുഴുവനായുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു ‘മുദ്ര’, ‘ജീവന്റെ മുദ്ര’, ‘ക്രിസ്തുവിന്റെ മുദ്ര’, ‘കൃപയുടെ മുദ്ര’, ‘പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മുദ്ര’ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളും കാണാം. മാമോദീസാ ശുശ്രൂഷയിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കുരിശടയാളത്താൽ മുദ്രകുത്തുന്നുണ്ട് : ഒന്നാമതു എണ്ണകൂടാതെയുള്ള മുദ്രകുത്തൽ, രണ്ടാമതു എണ്ണകൊണ്ടുള്ളതു്.

- 11. A. Mingana, Commentary of Theodore of Mopsuestia, wood-brooke studies vol. vi (Cambridge, 1933) pp. 26 f.
- 12. P. G 46, 417 B
- 13. യോഹ. 20;22

മാമോദീസ ശുശ്രൂഷയിൽ 'മുദ്ര' എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് നെററിയിൽ കുരിശടയാളം വരയ്ക്കുന്നതിനെയാണ്. പൗരസ്ത്യപിതാക്കന്മാർ 'മുദ്രയെ' കാണുന്നത് 'ഉടമസ്ഥത' 'സംരക്ഷണം' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിലാണ്. ഗ്രിഗറി നസിയാൻസൻ ഈയർത്ഥങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു "മാമോദീസായെ മുദ്രയായി കാണുന്നതിനു കാരണം, അതു നമ്മെ പരിപാലിക്കയും, അതോടൊപ്പം അതിനു നമ്മുടെ മേലുള്ള ആധിപത്യത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു"¹⁴ എന്നതാണ്. മൊപ്സുവെസ്ത്യായിലെ തിയഡോറിനു 'മുദ്ര' ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചയാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ അജഗണത്തിലെ ഒരാളും, അവിടുത്തെ സേനയിലെ ഭടനും, അവിടുത്തെ രാജ്യത്തിലെ പൗരനുമാണ്.¹⁵

വി. പൗലോസിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ 'മുദ്രയ്ക്കു' യഹൂദരുടെ ഹേമോനോചാരണവുമായി ബന്ധമുണ്ട് (കൊലോ. 2:11-12) പഴയനിയമത്തിൽ ഹേമോനോചാരം ദൈവവും മനുഷ്യനുമായുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധത്തിന്റെ ദൃശ്യമായ അടയാളമായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ പുതിയ നിയമത്തിൽ - സഭയിലേയ്ക്കും, പുതിയ ഇസ്രായേലിലേയ്ക്കും ചേർക്കുന്നതിന്റെ ദൃശ്യമായ അടയാളമാണ് മാമോദീസാ. അതായത് പുതിയ ബന്ധത്തിന്റെ അടയാളമാണിത്. ചിലർ 'മുദ്രയും' 'ജ്ഞാനസ്നാനവും' യഹൂദരുടെ ഹേമോനോചാരവും അതിനുശേഷമുള്ള സ്നാനവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചു കാണാറുണ്ട്.

ആരാധനക്രമത്തിൽ കുരിശടയാളം പിശാചിനെ ബഹിഷ്കരിക്കാനും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി കാണാം. അർത്ഥിയുടെ നെററിയിൽ വരയ്ക്കുന്ന കുരിശടയാളം. തിന്മ

14. P.G. 46, 417 B.
 15. Mingana, op.cit., p.46

മാമോദീസാ ശുശ്രൂഷയിൽ മുദ്രയോടൊപ്പം അർത്ഥിക്ക് ക്രിസ്തീയ നാമവും നൽകുന്നുണ്ട്. ആദ്യമായി വൈദികൻ അർത്ഥിയുടെ ക്രിസ്തീയ നാമം വിളിക്കുന്നത് ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ്. ഈ പുതിയ പേരിലാണ് അർത്ഥി തുടന്ന് അറിയപ്പെടുന്നതും. പേരിനു പ്രത്യേകമായ പ്രാധാന്യമുണ്ട്; പഴയ നിയമത്തിൽ, മറ്റുള്ളവക്ക് അധികാരം ഉണ്ടെന്നു കാണിച്ചിരുന്നതുപോലെ പേരു നൽകിക്കൊണ്ടാണ്. ദൈവം തനിക്കു സ്വന്തമായവരെ പേരു ചൊല്ലി വിളിക്കുന്നു (ഇസ.49:1). മാമോദീസായിൽ അർത്ഥിക്ക് മുദ്രയോടൊപ്പം ക്രിസ്തീയ നാമവും നൽകി. അയാളെ സഭയുടെ അംഗമായി ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

സാത്താനെ ബഹിഷ്കരിക്കൽ

നാമകരണത്തിനു ശേഷം സാത്താനെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ്. പ്രാരംഭമായി കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞു നിന്നു കാർമ്മികൻ ഒരു പ്രാർത്ഥന രഹസ്യത്തിൽ ചൊല്ലിയതിനു ശേഷം, അർത്ഥിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു നിന്ന് ഉച്ചത്തിൽ സാത്താനെ വിലക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. ചെറുതും വലുതുമായ രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകൾ ശുശ്രൂഷകർമ്മത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു ചൊല്ലുകയും അർത്ഥിയുടെ മേൽ ഒൻപതു പ്രാവശ്യം കുരിശു വരയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സമയം അർത്ഥി പൂർ്വ്വഭാവമായി നില്ക്കണം, പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുമ്പോൾ കാർമ്മികന്റെ വലതു കൈ അർത്ഥിയുടെ തലയ്ക്ക് മീതെ കമിഴ്ത്തി പിടിക്കുന്നു.

ആരാധന ക്രമത്തിൽ, തലയ്ക്കുമീതെ കൈവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ടാകുന്നു. അഭിഷേകകർമ്മം, ബാധ ഒഴിപ്പിക്കൽ, പാപികളുടെ അനന്ദജനനം തുടങ്ങിയവ കൈവയ്പ്പിലൂടെയാണ് നിർവ്വഹിക്കുക. പിശാചുബാധിച്ചവരെ കൈവയ്പ്പിലൂടെ സുഖ

പ്പെടുത്തുന്നതായി വേദപുസ്തകത്തിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (ലൂക്കാ 13: 10-13; മക്കോ. 7:32). ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്: കൈവയ്പിലൂടെയുള്ള പിശാചുബഹിഷ്കരണം ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിന് യോജിച്ചതും വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിതവുമാണെന്ന്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉള്ളടക്കം ഇതാണ്: 1. സ്നാനാർത്ഥിയെ ദുഷ്ടാരൂപിയുടെ പിടിയിൽ നിന്നും വിടുവിച്ചു അയാളുടെ ബുദ്ധിയേയും മനസ്സിനെയും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു; 2) അർത്ഥി ദൈവത്തിന്റെ ആലയമായിത്തീരുന്നു, പരിശുദ്ധാത്മാവിന് യോജിച്ച വാസസ്ഥലമായിത്തീരുന്നു. ചെറിയ ക്രമത്തിലെ പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥന താഴെ ചേർക്കുന്നു: “ദൈവമായ കർത്തവേ, തിരുന്നാമത്തിൽ ഈ ദാസനെ ഞാൻ മുദ്ര കരുതുന്നു. നിന്റെ സൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് ദുഷ്ടനും ക്ലേശകരമായ അരൂപിയെ ഞാൻ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു. വക്രബുദ്ധിയും മത്സരക്കാരനുമായ അവനെ നീ ശാസിക്കണമേ (+) വഞ്ചകന്മാരിൽ നിന്ന് നിന്റെ ദാസനെ സ്വതന്ത്രനാക്കണമേ. അശുദ്ധാത്മാവേ, വരുവാനിരിക്കുന്ന ന്യായവിധിയെ നീയേപ്പെടുക. (+) ദൈവസൃഷ്ടിയെ നീ സമീപിക്കരുത്. എന്തെന്നാൽ ഇതു പിശാചുകളുടെ വാസസ്ഥലമല്ല; ദൈവത്തിന്റെ ആലയമാകുന്നു. പിതൃപുത്രപരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ നിന്നോടു ഞാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: (+) അശുദ്ധാത്മാവേ നീ മത്സരിക്കാതെ നിശ്ശേഷം വേഗത്തിൽ ഒഴിഞ്ഞുപോവുക”. പഴയ നിയമത്തിൽ, ഇസ്രായേൽ ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനം അല്ലെങ്കിൽ “ദൈവജന”മായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ദൈവം അവനോടുകൂടി വസിക്കുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. “ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടി നടക്കുകയും, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവവും, നിങ്ങൾ എനിക്കു ജനവുമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും”. പുതിയ നിയമത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനമായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ

20. മലങ്കര സഭയുടെ ആരാധനക്രമം, op. cit, p. 12

ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആലയങ്ങളാണ്. കൂടാതെ മാമോദീസായിൽ, നെററിയിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം മുദ്രകുത്തി ക്രിസ്തീയ നാമം സ്വീകരിക്കുന്നതുവഴി, അർത്ഥപ്രത്യേകമായ വിധത്തിൽ ദൈവത്തിന്റേതായി മാറുന്നു; അയാൾ ദൈവത്തിന്റെ പുതിയ സൃഷ്ടിയായിത്തീരുന്നു; സാത്താൻ അവനിൽ പ്രവേശനമില്ല. നേരേമറിച്ചു ദൈവം അവനിൽ വസിക്കുകയും അവനെ നടത്തുകയും ചെയ്യും.

ജറുസലേമിലെ കൂറിലോസസ് സ്നാനാർത്ഥികളോടുള്ള തന്റെ ഉപദേശത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്: “എത്രയും വേഗം സാത്താനെ ഒഴിവാക്കുക നല്ലതാകുന്നു. നിങ്ങൾ അസംസ്കൃത സ്വർണ്ണം പോലെയാകുന്നു. ഞങ്ങൾ നല്ല സ്വർണ്ണത്തിനായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ നല്ല സ്വർണ്ണം വേർതിരിച്ചെടുക്കുവാൻ തീയ്യ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതു പോലെ ആത്മാവിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ദൈവവചനത്താലുള്ള ‘സാത്താനെ ഒഴിപ്പിക്കൽ’ അത്യാവശ്യമാണ്. സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാരൻ മൂശയിൽ ഇട്ടു സ്വർണ്ണം ശുദ്ധി ചെയ്യുന്നതുപോലെ ദൈവാത്മാവു നിന്നിൽ നിന്നും അശുദ്ധാത്മാവിനെ അകറ്റി നിത്യജീവന്റെ പ്രത്യംഗ നൽകയും ചെയ്യുന്നു” 21.

സാത്താനെ ഉപേക്ഷിച്ചു മിശിഹായെ സ്വീകരിക്കുന്നു.

സ്നാനാർത്ഥി സാത്താനെ ഉപേക്ഷിച്ചു മിശിഹായെ സ്വീകരിച്ചുപറയുന്ന ഭാഗമാണ് അടുത്തതായിട്ടുള്ളതു്. സാത്താനെ ഉപേക്ഷിച്ചു പറയുമ്പോൾ സ്നാനാർത്ഥി പശ്ചിമാഭിമുഖമായും, ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിച്ചു ഏറ്റു പറയുമ്പോൾ പൂർ്വാഭിമുഖമായും നില്ക്കണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ.

---

21. P. G. 33, 349 A. B.

പ്രതീകാത്മകാർത്ഥത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ ഇതു വളരെ അർത്ഥവത്തും സന്ദർഭോചിതവുമാണ്. പടിഞ്ഞാറ് അസ്തമയ സൂര്യന്റെ ദിക്കാണല്ലോ. സൂര്യാസ്തമയത്തോടു കൂടി ഇരുട്ട് അന്തരവെപ്പടുന്നു; ഇരുട്ട് പിശാചിന്റെ പ്രതീകവും അന്ധകാരശക്തികളുടെ പ്രവർത്തന മണ്ഡലവുമായിട്ടാണ് പാരമ്പര്യം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നത്. ആയതിനാൽ സ്നാനാർത്ഥി പിശാചിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു ഏറ്റു പറയുമ്പോൾ പശ്ചിമ ദിക്കിലേയ്ക്ക് തിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകാർത്ഥമുണ്ട്. സ്നാനാർത്ഥി പടിഞ്ഞാറോട്ട് തിരിഞ്ഞു നിന്നു പിശാചിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു പറയേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി സഭാപിതാക്കന്മാർ വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ജറുസലേമിലെ വിശുദ്ധ കൂറിലോസ് പറയുകയാണ്: “എന്തിനാണ് പടിഞ്ഞാറോട്ട് അഭിമുഖമായി നില്ക്കേണ്ടതെന്നു ഞാൻ പറയാം. പടിഞ്ഞാറുഭാഗം അന്ധകാരത്തിന്റെ ദിക്കാണ്. അന്ധകാരം പിശാചിന്റെ വാസസ്ഥലവും. അവന്റെ സാമ്രാജ്യം അന്ധകാരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സൂചനാപരമായി നിങ്ങൾ പടിഞ്ഞാറോട്ട് തിരിഞ്ഞു നില്ക്കുമ്പോൾ ഈ അന്ധകാരത്തെയും അതിന്റെ ശക്തികളെയും തള്ളിപ്പറയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്”²².

“അറബികളുടെ മെത്രാന്മാരെന്ന് അപരനാമത്താൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഗീവർഗീസ് (+724) വിവരിക്കുന്നു “അവൻ (സ്നാനാർത്ഥി) പശ്ചിമാഭിമുഖമായി നിൽക്കുകയും പിശാചിനെ തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അന്ധകാരത്തെയും അന്ധകാര നിവാസികളെയും പിശാചുക്കളെയും അവരുടെ തലവനെയും സ്നാനാർത്ഥി ഉപേക്ഷിച്ചേറ്റു പറയുന്നു എന്നാണ്.”²³

22. P. G. 33, 1069 A
 23. Connolly and Codrington, Two Commentaries on the Jacobite Liturgy by George, Bishop of the Arab Tribes and Moses BarKepha ..... London, 1913, P. 12

കിഴക്കോട്ട് അഭിമുഖമായി നിന്നുകൊണ്ടാണ് സ്നാനാത്മി ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിച്ചു ഏറ്റു പറയുന്നതു്. കിഴക്കുഭാഗം ഉദയ സൂര്യന്റെ ദിക്കാണ്. ഉദയ സൂര്യൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപവും. അപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറയുന്ന വ്യക്തി കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതിനു് പ്രത്യേകാർത്ഥമുണ്ടു്. പ്രസ്തുത കാരണത്താൽ തന്നെയാണു് പൗരസ്ത്യർ കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞു നിന്നു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്. സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിതമായ വിശദീകരണം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണു്: ജറുസലേമിലെ വി. കൂറിലോസു് പറയുന്നു: സ്നാനാത്മി സാന്താനെ ഉപേക്ഷിച്ചു പറയുമ്പോൾ, ദൈവം തന്നെ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചതും, പാപം മൂലം നമ്മുടെ പിതാവായ ആദം പുറന്തള്ളപ്പെട്ടതും പൂർവ്വദിക്കിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുമായ പരദീസാ അവനായി തുറന്നു കൊടുക്കുന്നു”²⁴ അറബികളുടെ മെത്രാനായ ഗീവർഗ്ഗീസിന്റെ വിവരണത്തിൽ “അതിനുശേഷം സ്നാനാത്മി, കിഴക്കോട്ട് - പ്രകാശങ്ങളുടെ ഉദ്ഭവസ്ഥാനമായ കിഴക്കു ദിക്കിലേക്കു് - തിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. അയാൾ ദൈവിക വെളിച്ചം സ്വീകരിച്ചു എന്നാണു്, ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. അനന്തരം ക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറയുമ്പോൾ, അതു അവൻ സാന്താനെ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നതിന്റെയും സത്യദൈവത്തിലേക്കു്, സ്വർഗ്ഗീയ കാര്യങ്ങളിലേക്കു്, തിരിയുന്നു, എന്നതിന്റെയും സൂചനയാണു്.”²⁵ വി. അബ്രോസു് പറയുന്നു: “നിങ്ങൾ പൂർവ്വാഭിമുഖമായി നില്ക്കുന്നു: സാന്താനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ക്രിസ്തുവിലേക്കു തിരിയുകയും അദ്ദേഹത്തെ മുഖാഭിമുഖം ദർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”²⁶

---

24. Cfr. A. Stolz, Theologic de la mystique, Chevetogne, 1939, pp, 18-39.

25. Connolly and Codrington, Op. cit., P. 12-13.

26. P. L. 44, 505 A.

ക്രിസ്തുവിലുള്ള സ്നാനാത്മിയുടെ വിശ്വാസം ഏറ്റവും ഉയർന്നതും ക്രിസ്തുവിനോടു കൂറു പ്രഖ്യാപിക്കുവാനും ഉപയോഗിക്കുന്ന വിശ്വാസവാചകം ഇതാണ്: “മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്ന (ഇന്നാർ ആയ) ഞാൻ മിശിഹാ തമ്പുരാനെ, നിന്നിലും, പരിശുദ്ധന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർ, ശ്രീഹന്മാർ, പിതാക്കന്മാർ എന്നിവരിൽക്കൂടി ദൈവികമായി നീ ഭരമേല്പിച്ചിട്ടുള്ള സകല ഉപദേശങ്ങളിലും പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.” ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം സ്നാനാത്മി കാണിക്കുന്നത്, പ്രവാചകന്മാർ, ശ്രീഹന്മാർ, പിതാക്കന്മാർ എന്നിവരിൽ കൂടി, ക്രിസ്തു ഭരമേല്പിച്ചിട്ടുള്ള സകല ഉപദേശങ്ങളിലും പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടാണ്. അങ്ങനെ ഈ ക്രമം പ്രവാചകന്മാരുടെയും (പഴയനിയമം), അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും (പുതിയനിയമം), സഭാപിതാക്കന്മാരുടെയും (സഭാപാരമ്പര്യം) പഠിപ്പിക്കലിലുള്ള അർത്ഥിയുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനമാകുന്നു. ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നത് വിശ്വാസപ്രമാണം തുടർന്ന് ചൊല്ലുന്നതോടുകൂടിയാണ്. സമൂഹം മുഴുവനും കൂടിയാണ് വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുന്നത്. പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ നാമത്തിൽ സഭത്താണെ ഉപേക്ഷിച്ച വ്യക്തി, ക്രിസ്തുവിനോടു വിശ്വാസവാദാനം ചെയ്ത ആൾ, സമൂഹത്തോടു ചേർന്ന് വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം നടത്തുന്നത് വളരെ സാർത്ഥകമാണ്.

വിശ്വാസപ്രമാണത്തിനുശേഷം കാർമ്മികന്റെ രഹസ്യത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ്. തൈലം പൂശുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ, സൃഷ്ടി, പരിശുദ്ധാത്മാവിന് അതിലുള്ള പങ്കും, മാമ്മോദീസാ മുഖേനയുള്ള പുനർജന്മവും വിശുദ്ധീകരണവും എന്നിവയെപ്പറ്റിയല്ലാ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. “വിശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാരുടെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഇവനെ നീ ഉപേക്ഷിക്കണമേ” എന്ന വാചകം സഭയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വി. പൗ

ലോസിന്റെ വീക്ഷണം നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. 27 സഭ ദൈവത്തിന്റെ ആലയമാണെന്ന വസ്തുത സഭയിലെ അംഗങ്ങളും ദൈവവും തമ്മിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിലൂടെ ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അടുത്തു വരുന്ന വാചകം ഇതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. “വി. സഭയിൽ ഒരു യഥാർത്ഥ ചെടിയായി ഇവനെ നട്ടുവളർത്തണമേ.” ഇത് വി. ഗ്രന്ഥത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളേയും പ്രതിധ്വനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. “എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവു നടാത്ത ഏതു ചെടിയും പിഴുതെറിയപ്പെടും” (മത്താ, 15:13); വി. പൗലോസ് കൊറിന്ത്യർക്ക് എഴുതുന്നു: ‘ഞാൻ നട്ടു. അപ്പോളോ നനച്ചു. എന്നാൽ ദൈവമാണ് വളർത്തിയത്’ (1 കൊറി. 3:6) ഇവയിലൂടെയെല്ലാം വെളിപ്പെടുന്നത് സഭയിലെ അംഗങ്ങളുടെ പരസ്പരൈക്യവും അവർക്ക് ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധവുമാണ്. പലതരം ചെടികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു തോട്ടമാണ് സഭ. മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച് സഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ തോട്ടത്തിലെ ചെടികളാകുന്നു.

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിന്റെ സഭയെ കുറിച്ചുള്ള ഡിക്രിയിലും ഇതുപോലെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ കാണാം. 28 ക്രിസ്തുനാഥനാണ് പ്രസ്തുത തോട്ടത്തിന്റെ നട്ടുവിലുള്ള ജീവതരം. പദുദീസായിൽവെച്ച് ആദാം രചിച്ച നോക്കാത്ത ആ ജീവമരത്തിന്റെ ഫലത്തിലേക്ക്, ഇന്ന് മാമ്മോദീസായിലൂടെ ആദാമിന്റെ സന്തതികൾ അടുത്തു വരുന്നു. 29

---

27. എഫേ : 2:20
 28. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ പ്രമാണരേഖകൾ: ജനതകളുടെ പ്രകാശം (Lumen Gentium), No. 6.
 29. Cfr. മലങ്കര സഭയുടെ ആരാധന ക്രമം, Op. cit, P. 29 (1973).

തുടർന്നു കാർമ്മികൻ തന്റെ (പെരുവിരൽ) അഭിഷേക തൈലത്തിൽ മുക്കി സ്നാനാർത്ഥിയുടെ നെററിയിൽ വരച്ചുകൊണ്ടു് താഴെക്കാണുന്ന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു: “വീണ്ടും ജനനത്താൽ പുത്രസ്വീകാര്യത്തിനു് യോഗ്യനാകുവാൻ † പിതാവിന്റെയും † പുത്രന്റെയും † ജീവനുള്ള വിശുദ്ധ റൂഹായുടെയും നാമത്തിൽ ആനന്ദതൈലംകൊണ്ടു് (ഇന്നാരു്) നിത്യജീവനിലേക്കു് മുദ്രകുത്തപ്പെടുന്നു. ആമ്മേൻ.” 30 ഈ അഭിഷേകം മുഖേന വിശുദ്ധീകരണവും വീണ്ടും ജനനവുമാണു് അർത്ഥമിടക ലഭിക്കുക. മറ്റു പൗരസ്ത്യസഭകളിലെപ്പോലെ, മലങ്കര സഭയിലും അഭിഷേക തൈലത്തിനു് ‘ആനന്ദ തൈലം’ എന്നാണു പരാഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഇതു് ഓർമ്മയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതു് ‘സന്തോഷതൈലം’ അല്ലെങ്കിൽ ‘ആനന്ദതൈലത്തേപ്പറ്റി പറയുന്ന വേദപുസ്തക ഭാഗങ്ങളാണു്’ (ഏശ. 61:2; സങ്കീ. 45:8; ഹെബ്രാ. 1:9). ക്രിസ്തുവിന്റെ അഭിഷേകത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി മേൽ പാഞ്ഞ തൈലത്തേപ്പറ്റി ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ‘അവിടുന്നു എന്നെ അഭിഷേചിച്ചിരിക്കുന്നു.’ (ലൂക്കാ. 4:18). അപ്പസ്തോലനടപടികളിൽ, ‘നസ്രസിൽ നിന്നുള്ള ഈശോയെ ദൈവം തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും ശക്തിയാലും അഭിഷേകം ചെയ്തു’, എന്നു വായിക്കുന്നു (അപ്പ. പ്രവ. 10:38). അതുകൊണ്ടാണു് ക്രിസ്തുവിനെ ‘മിശിഹാ’ അല്ലെങ്കിൽ ‘അഭിഷിക്തൻ’ എന്നു വിളിക്കുന്നതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ അഭിഷേക കർമ്മവുമായി സ്നാനാർത്ഥിയുടെ അഭിഷേക കർമ്മത്തെ താരതമ്യപ്പെടുത്താം. സ്നാനാർത്ഥി സഭയിലേക്കു് സ്വീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുകയാണു്; അയാൾ നിത്യ ജീവനിലേക്കു് മുദ്ര കുത്തപ്പെടുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

അർത്ഥിയുടെ നെററിമേലുള്ള മുദ്ര കുത്തൽ സാത്താ നെതിരായ ഒരു സംരക്ഷണം കൂടിയാണു്. സാത്താന്റെ

30. മലങ്കര സഭയുടെ ആരാധന ക്രമം, Op. cit, P. 15.

പ്രവർത്തനം അർത്ഥിയിൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനും, ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലെ ആദ്ധ്യാത്മിക പോർക്കളത്തിൽ സാത്താനോട് പോരാടുന്നതിനും ഈ മുദ്രകുത്തൽ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ വീണ്ടും ജനനത്തിലൂടെ ദത്തുപത്ര സ്ഥാനത്തിനും ഇത് സ്നാനാർത്ഥിയെ ഒരുക്കുന്നു.

രണ്ടാം ഭാഗം

ഈ ഭാഗത്തു് പ്രധാനമായും രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു: (1) മാമോദീസായുള്ള വെള്ളം തയ്യാറാക്കൽ; (2) സ്നാനകർമ്മം. മാമോദീസാത്തൊട്ടി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചാണ് പ്രസ്തുത ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുന്നത്. സൈത്തുകൊണ്ടുള്ള മുദ്രകുത്തലിനു ശേഷം കാർമ്മികനും സ്നാനാർത്ഥിയും മദ്ധ്യസ്ഥനും മറ്റും മാമോദീസാത്തൊട്ടിയുടെ അടുത്തേക്കു പോകുന്നു. തുടന്നു് കാർമ്മികൻ ചൂടുവെള്ളവും പച്ചവെള്ളവും തന്റെ ഇരുകൈകളിലായി എടുത്തു്, വലത്തുകൈ ഇടത്തുകൈയുടെ മീതെ കുരിശുപോലെ പിടിച്ചു്, മാമോദീസാത്തൊട്ടിയിൽ ഒഴിച്ചുകൊണ്ടു് താഴെക്കാണുന്ന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. “ദൈവമായ കർത്താവേ, ഈ വെള്ളം ആത്മീയമായ ഉദരവും അനുഗ്രഹത്തെയുടെ മൂലയും ആയിത്തീരവാൻ നിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തി ഇതിൽ നിവേശിപ്പിക്കണമേ. ഇതിൽ സ്നാനപ്പെടുന്ന ഈ ദാസനു് നിന്റെ പ്രീതിയാലും നിന്റെ ഏകപുത്രന്റെ മനുഷ്യസ്നേഹത്തിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്താലും ഇതു് നാശമില്ലായ്മയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക വസ്തുവും പാപബന്ധനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള മോചനവും ആയിത്തീരവാൻ കൃപ നല്കണമേ. ആമ്മേൻ.”⁸¹ ചൂടു വെള്ളവും തണുത്ത വെള്ളവും ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പല അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. അതിലൊന്നു്: ക്രിസ്തു മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ച ജോർദ്ദാൻ നദിയിലേക്കു് രണ്ടു് ഉറവകൾ ഒഴുകിയിരുന്നു.

31. മലങ്കര സഭയുടെ ആരാധനക്രമം, Op. cit. p. 16

ഒന്നു ചുട്ടവെള്ളത്തിന്റെയും മറ്റൊരു തണുത്ത വെള്ളത്തിന്റെയും. അങ്ങനെയുള്ള വെള്ളത്തിലാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ മാമോദീസാ നടന്നത്. അതിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കാനാണ് ചുട്ടുള്ളതും തണുത്തതുമായ ജലം ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുന്നത് 32. മറ്റൊന്നും, 'ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുവിലാവിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട രക്തത്തിന്റെയും വെള്ളത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ് മാമോദീസായിലെ ചുട്ടുള്ളതും തണുത്തതുമായ വെള്ളം എന്നതാണ്. മൂന്നാമത്, ശിശുവിനെ മാമോദീസാ മുക്കുമ്പോൾ തണുപ്പനുഭവപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ചുട്ടവെള്ളം കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നത് എന്നു പറയുന്നവരുമുണ്ട്. മേല്പറഞ്ഞ വിശദീകരണങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ ദൈവശാസ്ത്രപരമായി നോക്കുമ്പോൾ വേണ്ടത്ര സ്ഥിരീകരണം ലഭിക്കാത്തതാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഉഷ്ണജലവും ശീതജലവും തമ്മിലുള്ള കലർത്തൽ മാമോദീസാ ജലത്തിലേക്കുള്ള എറിയുന്ന ദൈവശക്തിയുടെ പ്രവാഹത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കാം. തുടർന്നു വരുന്ന റൂഫാ ആവാസവും മൂറോൻ കലർത്തലും ഇതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ചുട്ടവെള്ളവും തണുത്ത വെള്ളവും തമ്മിൽ കലർത്തുമ്പോൾ കാർമ്മികൻ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ മാമോദീസാ വെള്ളത്തെ "ആദ്ധ്യാത്മിക ഉദരം" "അനശ്വരതയുടെ മൂശ" എന്നൊക്കെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മാമോദീസാജലത്തെ 'ഉദരം' അല്ലെങ്കിൽ 'ഗർഭപാത്രം' എന്നു വിളിക്കുന്നത് സ്നാനാർത്ഥി അതിൽ മുങ്ങി പുതിയ ജീവൻ നേടുന്നതിനാലാണ്. അതുപോലെതന്നെ പ്രസ്തുത വെള്ളത്തെ 'മൂശ' എന്നും വിളിക്കുന്നുണ്ട്. കാരണം, സ്വപ്നം മൂശയിലിട്ട് ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതുപോലെ, അർത്ഥിയെ പാപത്തിൽനിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നത് ഈ മാമോദീസാവെള്ളം വഴിയാണല്ലോ. വെള്ളത്തിനു അതി

---

32. J. Thomas Narakatesh, Die Syrisch - Orthodoxe Kirche (Wurzburg, 1967), P. 127.

ന്റെ സ്വഭാവത്താൽതന്നെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല. എന്നാൽ കാർമ്മികൻ തന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിനടുത്ത അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് അനുഷ്ഠാനവിധികൾ നിർദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ വെള്ളത്തിന് ഈ ഗുണങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രസാദവരം മാമോദീസാവെള്ളത്തിൽ വരുന്നതിനും, വീണ്ടുംജനനത്തിനായി പരിശുദ്ധവും പരിപാവനവുമായ ദൈവികാവാനം വഴി ജലത്തെ ഒരുക്കുവാനും കാർമ്മികൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അങ്ങനെ മാമോദീസാത്തൊട്ടി ആദ്ധ്യാത്മിക ഉദരവും മൃഗയുമായിത്തീരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലങ്ങൾ നാശമില്ലായ്മയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക വസ്തു ലഭ്യതയും പാപബന്ധങ്ങളിൽനിന്നുള്ള മോചനവുമാണ്. “നാശമില്ലായ്മയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവസ്തു” ആദം പറ്റുദീസായിൽ വെച്ച് നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതന്നെയാണ് ഓർമ്മിക്കുന്നത്. മാമോദീസായിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന പുതിയ വസ്തു ബാഹ്യമല്ല പിന്നെയോ ആന്തരികമാണ്. അത് നിത്യജീവനെ പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

മാമോദീസാത്തൊട്ടിയിൽ വെള്ളം (ചുട്ടവെള്ളവും തണുത്തവെള്ളവും) ഒഴിച്ചതിനുശേഷം ഒരു കുരിശ് തൊട്ടിയുടെ മുകളിൽവെച്ച്, ശോശപ്പ, അല്ലെങ്കിൽ വെള്ളത്തുണികൊണ്ട് തൊട്ടി മൂടുന്നു. തുടർന്ന് “കേൾപ്പിൻ ജാതികളെല്ലാമെ.....” എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗാനം ആലപിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ഗാനത്തിന് നാലു പാദങ്ങളാണുള്ളത്. മൂന്നാമത്തെ പാദം തുടങ്ങുമ്പോൾ കാർമ്മികൻ തൊട്ടിമുടിയിരിക്കുന്ന ശോശപ്പായെടുത്തു വി. കബ്ബാനയിലെപ്പോലെ ആഘോഷിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ ഗാനം വളരെ അത്ഥവത്തും, ആശയ സമ്പുഷ്ടവുമാണ്. ഒന്നാമത്തെ പാദത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജോർദ്ദാനിലെ മാമോദീസായെപ്പറ്റി വിവരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടാമത്തേതിൽ മാമോദീസായെയും സഭയെയും രണ്ടു സഹോദരികളോടു ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരുവൾ ആത്മികശിശുവിനെ പ്രസവിക്ക

മ്പോൾ മറാവൽ, അതിനെ പാലൂട്ടി വളർത്തുന്നു. അതായത് ഒരുവൾ വെള്ളത്തിൽനിന്നും ആത്മീകശിശുവിനും ജന്മം നൽകുമ്പോൾ മറാവൽ (സഭ) ശിശുവിനെ വളർത്തി കർത്താവിനു സമർപ്പിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ പാദം റൂഹാ ക്ഷണവും, വെള്ളത്തിന്മേലുള്ള റൂഹായുടെ ആവാസവും അതു മുഖേന മാമോദീസാ ജലത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണവും വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. നാലാമത്തെ പാദത്തിൽ മാമോദീസാത്തൊട്ടി “ജീവന്റെ ഉറവ”യാണെന്നും. ഈ വിധത്തിൽ ആക്കിത്തീർത്തത് പരിശുദ്ധ ത്രിത്വമാണെന്നും ഏറ്റുപറയുന്നു.

തുടന്നും, കാർമ്മികൻ രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനയും അതിനു ശേഷമുള്ള പരസ്യ പ്രാർത്ഥനയും നടത്തുന്നു. പരസ്യ പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനത്തിൽ കാർമ്മികൻ വെള്ളത്തിൽ പടിഞ്ഞാറുനിന്നു കിഴക്കോട്ടും തെക്കുനിന്നു വടക്കോട്ടും ഉഴുകുകയും “കർത്താവേ കൃപയുണ്ടായി ഈ വെള്ളത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കണമേ” എന്നും ഉച്ചത്തിൽ ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു.

അടുത്തതായി, വി. റൂഹായെ (പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ) ആവസിപ്പിച്ചിറക്കി വെള്ളം, വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ക്രമമാണ് കാർമ്മികൻ “കർത്താവേ മനുഷ്യരെ കൊല്ലുന്നവനായ.....” ഇത്യാദി പ്രാർത്ഥന രഹസ്യത്തിലും തുടന്നും കൈകൾ ഉയർത്തി പിടിച്ചു കൊണ്ട് “കർത്താവേ നിന്റെ സ്നേഹം.....” എന്നു തുടങ്ങുന്ന പ്രാർത്ഥന ഉച്ചത്തിലും ചൊല്ലുന്നു. പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനത്തിൽ “സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമേ ഞങ്ങളേടേ കരുണ ചെയ്യണമേ” എന്നും ജനം പ്രത്യേകം നൽകുന്നു. വീണ്ടും കാർമ്മികൻ “കർത്താവേ ബലഹീനരും.....” ഇത്യാദി പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. തുടർന്നും ശുശ്രൂഷി, “വർദ്ധിച്ചുവരേ, ജീവപ്രദനായ പരിശുദ്ധാത്മാവ്.....” എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഭാഗം ചൊല്ലുകയും, അതോടൊപ്പം തന്നെ കാർമ്മികൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടും

നിർദ്ദിഷ്ട പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി വെള്ളത്തിനു മീതെ കൈകൾ ആവസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനു പ്രത്യുത്തരമായി “ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും സമാധാനവും ശാന്തിയും ഉണ്ടാകണമേ” എന്ന് ജനങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസം മുഖേന മാമോദീസാജലം പുതു ജീവൻ നൽകുന്ന ജലമായി മാറുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയാണിവിടെ.

അവസാനം കാർമ്മികൻ താഴെ വരുന്ന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു് വെള്ളത്തിൽ കുരിശടയാളം വരയ്ക്കുന്നു. “സർവ്വ ശക്തിയുള്ള ദൈവമായ കർത്താവേ ഇതിനെ നവ ചൈതന്യത്തിന്റെയും സത്തുഷ്ടിയുടെയും വെള്ളവും + നിന്റെ ഏക പുത്രന്റെ മരണത്തിലും ഉത്ഥാനത്തിലും പങ്കാളികളാക്കുന്ന ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ വെള്ളവുമാക്കിത്തീർക്കണമേ. ആമ്മേൻ. ഇതിനെ ആത്മശരീരങ്ങളുടെ മാലിന്യത്തെ നീക്കിക്കളയുന്നതും ബന്ധനങ്ങൾ അഴിക്കുന്നതും + പിഴകൾ മോചിക്കുന്നതും ആത്മശരീരങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുമായ വെള്ളമാക്കിത്തീർക്കണമേ. ആമ്മേൻ.

ഇതിനെ വീണ്ടും ജനനത്തിനുള്ള സ്നാനവും പുത്രസ്വീകാര്യത്തിന്റെ നൽവരവും നാശമില്ലായ്മയുടെ വസ്രുവും പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള നവീകരണവും ആക്കിത്തീർക്കണമേ + ആമ്മേൻ.” 33

മേല്പറഞ്ഞ പ്രാർത്ഥനയിൽ സത്തുഷ്ടിയുടെ ജലം, ആത്മശരീരങ്ങളുടെ മാലിന്യങ്ങളെ നീക്കിക്കളയുന്ന ജലം, വീണ്ടും ജനനത്തിനുള്ള ജലം എന്നിങ്ങനെ മാമോദീസാ വെള്ളത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം അർത്ഥവത്താണ്. പ്രസ്തുത വെള്ളത്തിൽ മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തി, ദൈവജ്ഞാനത്താൽ പ്രകാശിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ ഭരണപുത്രസ്ഥാനത്തിനു് അർഹനായി

33. മലങ്കര സഭയുടെ ആരാധനക്രമം, Op. cit, P. 21.

ത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. (റോമ. 8:15,23; ഗാല. 4:5; എഫെ. 1:5). അങ്ങനെ പരിശുദ്ധാത്മാവാൽ പുതുതാക്കപ്പെട്ട്, സ്നാനാത്മി നാശമില്ലായ്മയുടെ വസ്ത്രം അണിയുകയും നിത്യജീവനിൽ ഓഹരിക്കാരനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു (1 കോറ. 15:53).

കാമ്മികൻ മൂറോൻ കപ്പി കൈയിലുയർത്തി സ്വീബാ രൂപത്തിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് ചൊല്ലേണ്ടതാണ് അടുത്തുവരുന്ന പ്രാർത്ഥന. മാമോദീസാ വെള്ളത്തെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥനയിൽ പറയുന്നത്. “കർത്താവിന്റെ ശബ്ദം വെള്ളത്തിന്മീതെ” എന്ന ഭാഗം ഈശോയുടെ ജോർദ്ദാനിലെ മാമോദീസായെയാണ് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇവിടെ കാമ്മികന്റെ പ്രാർത്ഥന കർത്താവിന്റെ ശബ്ദത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ പ്രാർത്ഥനക്കുശേഷം മാമോദീസാത്തൊട്ടിയിലെ വെള്ളത്തിൽ കാമ്മികൻ കുരിശാകൃതിയിൽ മൂറോൻ ഒഴിച്ചുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു: “പഴയ മനുഷ്യൻ നവീകരിക്കപ്പെടുവാൻ മാമോദീസായുടെ ഈ വെള്ളത്തിൽ + പിതാവിന്റെയും + പുത്രന്റെയും + ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള റൂഹായുടെയും നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശുദ്ധ മൂറോൻ ഒഴിക്കുന്നു. ആമ്മേൻ.”³⁴ ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ വി. മൂറോൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് നവീകരണം അല്ലെങ്കിൽ വിശുദ്ധീകരണമാണ്. വി. മൂറോൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ മുമ്പു പറഞ്ഞ റൂഹാ ആവഹസപ്രാർത്ഥനയോട് ഇതിനു ബന്ധമുണ്ട്. വി. മൂറോനെപ്പറ്റിയും അതു കൂടാശ ചെയ്യുന്ന വിധത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും ‘മൂറോനഭിഷേകം’ എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നില്ല.

34. മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനക്രമം, Op. cit, P. 22.

അടുത്തു വരുന്ന രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനയിൽ കാർമ്മികൻ സ്നാനാർത്ഥിയുടെ പരിശുദ്ധിക്കായി അപേക്ഷിക്കുന്നു: പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ചു ജോർദ്ദാൻ നദീജലത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ച ദൈവം മാരോദീസായ്ക്കായി അടുത്തു വന്നിരിക്കുന്ന അർത്ഥിയെ പൂർണ്ണനും നിർമ്മലനും ആക്കി, തന്റെ അഭിഷിക്തനായ ക്രിസ്തുവിനോടു സംബന്ധമുള്ളവനാക്കണമേ എന്ന്.

രഹസ്യത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം കാർമ്മികൻ സമാധാനം ആശംസിക്കുകയും, “അങ്ങയുടെ ആത്മാവിനും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ” എന്ന് ജനം പ്രതിവചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനുശേഷം വെള്ളത്തിന്മേൽ വലതു കൈ ആവസിപ്പിക്കുകയും റൂശ്മാ ചെയ്തുകൊണ്ടു് “വീണ്ടും ജനനത്തിൽ.....” എന്നു തുടങ്ങുന്ന പ്രാർത്ഥന ഉച്ചത്തിൽ ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. വെള്ളം വാഴ്ത്തൽ ക്രമത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗമാണിതു്. മാരോദീസാ വീണ്ടും ജനനത്തിനുള്ള ദൈവികമായ ഒരു കഴകലാണെന്നും അതുവഴി നിത്യജീവൻ ലഭിക്കുമെന്നും ജനങ്ങളെ ഒരിക്കൽ കൂടി ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണിവിടെ ചെയ്യുന്നതു്. പ്രസ്തുത മാരോദീസാവെള്ളം പരിശുദ്ധ ത്രീത്വത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ഔദ്യോഗികമായി കാർമ്മികൻ ആശീർവദിക്കുന്നതോടെ വിശുദ്ധീകരണ കർമ്മത്തിൽ പ. ത്രീത്വത്തിനുള്ള സ്ഥാനം പ്രത്യക്ഷമായിട്ടു് ഏറ്റു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

തദനന്തരം കാർമ്മികൻ മാരോദീസാത്തൊട്ടിയുടെ കിഴക്കുവശത്തു് (പശ്ചിമാഭിമുഖമായി) നിന്നു്, വലതു കൈ അർത്ഥിയുടെ തലയിൽ വെച്ചു്, ഇടതു കൈകൊണ്ടു് വെള്ളം കോരി അർത്ഥിയുടെ തലയിൽ ഒഴിക്കുന്നതോടൊപ്പം താഴെക്കാണുന്ന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. “ജീവന്റെ ശരണത്തിനും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനും വേണ്ടി + പിതാവിന്റേയും + പുത്രന്റേയും + ജീവനുള്ള വിശുദ്ധ റൂഹായുടെയും തിരുനാമത്തിൽ (ഇന്നാരു്) നിത്യജീവനായി മാരോദീസാ മുക്കപ്പെടുന്നു.” മാരോദീസാ എ

ന്ന കൂദാശയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാന ഭാഗമാണിത്: അത്മി സ്നാനം സ്വീകരിക്കുന്നത് ജീവന്റെ ശരണത്തിനായിട്ടാണെന്നും; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവനുവേണ്ടി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യജീവനുവേണ്ടിയാണെന്നും; ചുരുക്കത്തിൽ, മാമോദീസായിലൂടെ സ്നാനാത്മി നിത്യജീവനു അവകാശിയായിത്തീരുകയാണ്, എന്നു സാരം. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ നിത്യഭാഗ്യാനുഭവത്തിനു പാപങ്ങളുടെ മോചനം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. മാമോദീസാ മുഖേന സ്നാനാത്മിക്കു പാപങ്ങളുടെ മോചനവും ലഭിക്കുന്നു. മാമോദീസായുടെ അത്മം മൂഴുവൻ “നിത്യജീവനായി” എന്ന ഒറ്റപ്പദത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത പദം വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിതമാണ് (യോഹ. 3:15, 16; 4:14; 10:28; റോമ. 2.7; 5.21; 16.22). മാമോദീസാ ശുശ്രൂഷയിൽ വായിച്ച സുവിശേഷത്തിന്റെയും ലേഖനത്തിന്റെയും ഒരു ചുരുക്കം ഇവിടെ കാണുവാൻ സാധിക്കും; പാപത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യൻ മോചിതനാകുന്നതോടുകൂടി വിശുദ്ധീകരണം സാധിക്കുന്നു; അതു പൂർണ്ണതയിൽ എത്തുന്നത് നിത്യ ജീവിതത്തിലാണ്. എന്തെന്നാൽ പാപത്തിന്റെ വേതനം മരണവും ദൈവത്തിന്റെ സൗജന്യദാനം നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോമിശിഹായിലുള്ള നിത്യജീവനമാണ് (റോമ 6:23).

ഒരു കാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ നാമത്തിലാണ് ഒരുവൻ മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതായതു പുത്രനായി ജനിച്ച ആ വ്യക്തി ക്രിസ്തുവുമായി സംയോജിക്കപ്പെടുക മാത്രമല്ല, പിന്നെയും, പരിശുദ്ധ ത്രിത്വം അവനെ ദത്തെടുക്കുകയാണ്; അതുവഴി അവൻ സഭയിലേയ്ക്കു സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

മറ്റു പൗരസ്ത്യ സഭകളിലെന്നപോലെ മലങ്കര സഭയിലും കർമ്മണി പ്രയോഗമാണുള്ളതു്. ഇതു് വെളിവാക്കുന്നതു്, യഥാർത്ഥത്തിൽ മാമോദീസാ നൽകുന്നതു്

ദൈവമാണ്; കാർമ്മികൻ ദൈവത്തിന്റെ വെറും സേവകനാണ്; ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും ഇടയ്ക്കുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥൻ മന്ത്രമാണ്. അറബികളുടെ മെത്രാനെന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഗീവർഗ്ഗീസ് പറയുകയാണ്, “ഇന്നാൽ മാമോദീസാ മുക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് കാർമ്മികൻ പറയുമ്പോൾ, ആ പ്രവർത്തനം അദ്ദേഹത്തിന്റെതല്ല പിന്നെയോ വി. കമ്മ്ബര പരികർമ്മം ചെയ്യുവാൻ കാർമ്മികൻ നല്ലിയിട്ടുള്ള ദൈവത്തിന്റെയാണെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്.” 35

അവസാനമായി കാർമ്മികൻ മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ച ആളെ മദ്ധ്യസ്ഥനെപ്പോലെ കണക്കാക്കുന്നു. തദവസരത്തിൽ ശുശ്രൂഷകൻ നിർദ്ദിഷ്ട ഗാനം ആലപിക്കുന്നു. നാലു പാദങ്ങളുള്ള പ്രസ്തുത ഗാനത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പാദത്തിൽ സഭയാണ് വിഷയം. തള്ളപ്പക്ഷി അതിന്റെ കണ്ണുകളെ ചിറകിൻ കീഴ് സൂക്ഷിക്കുന്നതു പോലെയും, ഇടയൻ ആലയിൽ ആടിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതു പോലെയും, മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ച വ്യക്തിയെ സഭ ഇപ്പോൾ സ്വീകരിക്കുകയാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. സഭയെ ഒരു ആലയായിട്ടും അതിലേയ്ക്ക് പുതുതായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തി കളങ്കമില്ലാത്ത കണ്ണാടായിട്ടും ഉള്ള ചിത്രീകരണം പല പ്രാർത്ഥനകളിലും കാണാവുന്നതാണ്. രണ്ടാം പാദത്തിൽ, യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ മാമോദീസായെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ പ്രവചന പൂർത്തീകരണമായി ക്രിസ്തീയ മാമോദീസായെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആത്മാവിനാലും അഗ്നിയോടുകൂടിയ മാമോദീസായായിട്ടാണ് യോഹന്നാൻ പുതിയ നിയമ മാമോദീസായെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. മൂന്നാം പാദം, മാമോദീസായിൽ പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിനുള്ള പങ്ക് വ്യക്തമാക്കുന്നു. നാലാം പാദത്തിൽ, ഗദയോൻ ജലം മുഖേന പടയാളികളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടതുപോലെ, മിശിഹാ

---

35. Connolly and codrington op, cit, p. 14

തന്റെ ആരാധകരെ മാമോദീസാ ജലത്താൽ ആദ്ധ്യാത്മിക യുദ്ധങ്ങളുതിലേയ്ക്കു് തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന്. സ്വപ്നമാകുന്നു.

മാമോദീസായുടെ ക്രമം ഇവിടെ അവസാനിച്ചു. മലങ്കര സഭയിൽ മാമോദീസായോടു കൂടി മൂറോനഭിഷേകവും നൽകുന്നതുകൊണ്ടു് കൂദാശ ക്രമത്തിൽ രണ്ടും കൂടെ ഒന്നു ചേർത്താണു് കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, പഠന സൗകര്യത്തെപ്രതി മൂറോനഭിഷേക കൂദാശയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായി അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതാണു്.

അദ്ധ്യായം രണ്ടു്

മൂറോനഭീഷേകം

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രത്യേക ആവാസത്താൽ ഒരുവനെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരതയുള്ളവനും, ഉത്തമ ക്രിസ്ത്യാനിയും ക്രിസ്തുവിന്റെ പടയാളിയും ആക്കിത്തീർക്കുന്നതും ഈശോമിശിഹായാൽ സ്ഥാപിതവുമായ ഒരു കൂദാശയുടേതും മൂറോനഭീഷേകം. മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ച വ്യക്തിക്കു മാത്രമേ മൂറോനഭീഷേകത്തിനു് അർഹതയുള്ളൂ. ഈ കൂദാശാസ്വീകരണത്തോടുകൂടി പ്രത്യേകമായ വിധത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഒരുവനിലേക്കു് എഴുന്നള്ളിവരുകയും അതോടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പടയാളിയായി സ്വന്തവിശ്വാസത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുവാനുള്ള ധൈര്യം അയാൾക്കു് ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

‘മൂറോൻ’ എന്ന ഗ്രീക്കു പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ‘തൈലം’ എന്നാണ്. വിവിധ തരത്തിലുള്ള സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും സൈത്തണ്ണയും ‘ബലസ്മോൻ’ എന്ന സുഗന്ധവസ്തുവും ചേർത്തു് കൂദാശ ചെയ്തു് എടുക്കുന്നതാണ് പ്രസ്തുത തൈലം. ബാർ എബ്രയ്യൂസിന്റെ (13-ാം നൂറ്റാണ്ടു്) ഊദായകാനോനിൽ പരിമള തൈലത്തിന്റെ ചേരുവ, തയ്യാറാക്കുന്ന വിധം, കൂദാശചെയ്യുന്ന രീതി എന്നിവയെപ്പറ്റിയെല്ലാം വിവരിക്കുന്നുണ്ടു്¹. കൂദാശചെയ്ത തൈലം അഥവാ വി. മൂറോൻ കെടണ്ടു് അർത്ഥിയെ അഭീഷേചിക്കുന്നതിനാലാണു് മൂറോനഭീഷേകമെന്ന പേരിൽ

---

1. Cfr. ഊദായ കാനോൻ, വിവർത്തകൻ: കോനാട്ടു് ഏബ്രഹാം കത്തനാർ, പാമ്പാക്കട, (1963), pp 29-36.

ഈ കൂദാശ അറിയപ്പെടുന്നതു്. ആദിമ സഭയിൽ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നതുപോലെ മാമോദീസാ, മൂറോനഭിഷേകം, വി. കർബാന എന്നിവ ഒരുമിച്ചു് അത്ഥിക്സ് കെടുക്കുന്ന പതിവാണ് മലങ്കര സഭയിലും ഇന്നു് നിലവിലുള്ളതു്.

വേദപുസ്തകത്തിൽ

സമരിയായിലുള്ളവർ ദൈവവചനം സ്വീകരിച്ചതായി ജറുസലേമിലുണ്ടായിരുന്ന ശ്രീഹന്മാർ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പത്രോസിനെയും യോഹന്നാനെയും അവരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. അവർ അവിടെ എത്തി, വിശ്വസിച്ചവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിനു് അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്തെന്നാൽ അവരിൽ ആരുടെമേലും അതുവരെ പരിശുദ്ധാത്മാവു് വന്നിരുന്നില്ല. കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ അവർ മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. അനന്തരം അയയ്ക്കപ്പെട്ടവർ അവരുടെമേൽ കൈകൾ വയ്ക്കുകയും അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ശിഷ്യന്മാരുടെമേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയയ്ക്കുമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനം പന്തക്കണ്യാനാളിൽ ക്രിസ്തു നിറവേറുകയും അതോടെ അവരെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും സകല സത്യത്തിലും നീതിയിലും അവരെ നടത്തുകയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സഭയിൽ അംഗങ്ങളായിത്തീരുന്ന എല്ലാവർക്കും ക്രിസ്തു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ശ്രീഹന്മാർ ഇതു് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതിനാലാണു് മാമോദീസാനന്തരം പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകത്തിനായി തലയിൽ കൈവച്ചു് പ്രാർത്ഥന നടത്തിയിരുന്നതു്. പന്തക്കണ്യായുടെ ന

2. നട. 8: 14-18
3. യോഹ. 7: 38-39, 14:16, 15:26.
4. നട. 19:6

ലവരങ്ങൾ എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കുമുള്ളതാണെന്നു പത്രോസും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്⁵. ശ്ലീഹന്മാർ മാമോദീസാ നല്ലിയ ശേഷം പ്രത്യേക കമ്മം വഴി പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വിശ്വാസികൾക്ക് നല്ലിയിരുന്നതായി വേദപുസ്തകവും സാക്ഷിക്കുന്നു⁶.

പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ

മാമോദീസായെ തുടർന്നു് അത്മിക്കു് മൂറോൻ നല്ലാത്ത കാമ്മികൻ സത്യവിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവിശ്വാസിയായാണെന്നുള്ള പാരമ്പര്യത്തെ, ലാഹ്മൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്⁷. വിശുദ്ധ കുറിലോസു് സാക്ഷിക്കുന്നു: “തൈലത്താൽ അഭിഷേചിക്കപ്പെടുന്ന തുമ്പലം നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ പങ്കുകാരും ഓഹരിക്കാരമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. കേവലം ഒരഭിഷേചനമായി മാത്രം ഇതിനെ നിങ്ങൾ പരിഗണിക്കരുതു്. എന്തെന്നാൽ, വി. കുർബാനയിലെ അപ്പം, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം കേവലം അപ്പമല്ല, പിന്നെയോ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാണു്. അപ്രകാരം തന്നെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം വി. തൈലം സാധാരണ തൈലമല്ല, പിന്നെയോ ദൈവത്വത്താൽ ശക്തി പ്രാപിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും ദാനമാകുന്നു. ദൈവകല്പനയെ ആദ്യമായി ലംഘിച്ച മനുഷ്യൻ അനുഭവിച്ചുപോരുന്ന ലജ്ജയിൽനിന്നും നമ്മെ മോചിക്കുന്നതിനും, ആവരണരഹിതമായ മുഖത്തോടുകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ

5. നട. 2:38
6. 2 കൊരി 1: 20-27, എഫേ. 1:13, തെത്തുസ 3: 5-6
1 യോഹ 2:20
7. L. Lahman, Der pneumatische Aspekt der Sakramente, der christlichen mystagogue, in Kyrios 12 (Berlin 1972) 104.

മഹത്വം നാം ദർശിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി നമ്മുടെ നെററി തൈലത്താൽ അഭിഷേചിക്കപ്പെട്ടു. ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിവാസത്തിന്റെയും ശേഷം, പരിപാവനമായ സ്നാനത്തിനും അത്യുതകരമായ അഭിഷേചനത്തിനുംശേഷം, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിർമ്മലവസ്ത്രം നാമും ധരിച്ച് പ്രതികൂലശക്തികൾക്കെതിരെ പോരാടുകയും 'എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന ക്രിസ്തുവിൽ എനിക്കെല്ലാം സാധിക്കും' എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ശത്രുവിനെ കീഴടക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക" 8.

രണ്ടാം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന തെന്തുല്ല്യൻ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു: 'ആത്മാവിനെ നിർമ്മലമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി മാംസം അഭിഷേചിക്കപ്പെടുന്നു. ആത്മാവിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി മാംസം മുദ്രകുത്തപ്പെടുന്നു. പരിശുദ്ധാരൂപിയാൽ ആത്മാവ് പ്രകാശിതമാകുന്നതിനുവേണ്ടി കൈവയ്പിനാൽ മാംസം മറയ്ക്കപ്പെടുന്നു' 9 നിയമാനുസൃതമായി ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചതു നിമിത്തം അവർക്കു തുടർന്നു എന്താവശ്യമായിരുന്നുവോ അതു വി. പത്രോസും യോഹന്നാനും, പ്രാർത്ഥനയും കൈവയ്പും വഴി നൽകുകയും ചെയ്തു. അതു ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ ഇടയിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നു. 'സഭയിൽനിന്നും ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചവർ മെത്രാന്മാരുടെ മുമ്പാകെ ആനയിക്കപ്പെടുകയും, നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയും കൈവയ്പും മൂലം അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുകയും കർത്താവിന്റെ മുദ്രയാൽ പൂർണ്ണരാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു' 10 എന്ന് മൂന്നാം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വി. സിപ്രിയാനും സാക്ഷിക്കുന്നു.

---

8. Cat 21 Mys 3 De S Chrism, Migne, "P.G. Vol 33".
 9. De Resur, car: P.L. Vol. 1
 10. Epist. 73, P.L. Vol. IV

ഇതിൽനിന്നും ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ച സമര്യാക്കാക്സ് അപ്പസ്തോലന്മാർ നൽകിയിരുന്ന അതേ കൂദാശ തന്നെയാണു് വി. സിപ്രിയാന്റെ കാലത്തുള്ള ക്രൈസ്തവർക്കും നൽകപ്പെട്ടതെന്നു് തെളിയുന്നു.

മൂറോൻ: ദൈവശാസ്ത്രകാഴ്ചപ്പാടിൽ

ഒരു ക്രൈസ്തവനെ ഉത്തര ക്രിസ്ത്യാനിയും ക്രിസ്തുവിന്റെ പടയാളിയുമാക്കിത്തീർക്കുന്ന കൂദാശയാണല്ലോ മൂറോനഭിഷേകം. ഈ കൂദാശ സ്വീകരണത്തോടു കൂടി ഒരുവനു് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ലഭിക്കുന്നു. മാമോദീസായുടെ ഫലങ്ങൾ പൂർത്തിയാകുക സ്വൈര്യലേപനം സ്വീകരിക്കുമ്പോഴാണു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷികളും അവിടുത്തെ സഹപ്രവർത്തകരും എന്ന നിലയിൽ ജീവിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഒരുവനു് ശക്തി നൽകുന്നു. ക്രിസ്തു പിതാവിനെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ മനുഷ്യരും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കുവാൻ അവരെ കഴിപ്പുറുവരാക്കുന്നു; ക്രിസ്തു ചിന്തിച്ചതുപോലെ ചിന്തിക്കുവാനും പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുവാനും അവർക്കു ശക്തി നൽകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവനെപ്പോലെ ജീവിക്കുവാൻ ഒരുവനെ സഹായിക്കുന്നു.

തന്റെ മരണവും ഉയിർപ്പുംവഴി ക്രിസ്തു സഭയ്ക്കു് ആരംഭമിട്ടെങ്കിൽ, അതിനു് വളർച്ച നൽകുന്നതു് പരിശുദ്ധാത്മാവാണു്. പന്തക്കണ്ണാടിനത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ചു് സഭയെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. ഒരുവനു് ദൈവിക ജീവൻ ലഭിക്കുന്നതു് മാമോദീസാ വഴിയാണു്; പ്രസ്തുത ജീവനിൽ അവൻ കരുത്താജ്ജിക്കുന്നതു് മൂറോനഭിഷേകമെന്ന കൂദാശവഴി പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണു്.

മൂറോനഭിഷേകം മൂലം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനങ്ങളായ ജ്ഞാനം, ബുദ്ധി, അറിവ്, ഭക്തി, ദൈവഭയം, ആലോചന, ആത്മശക്തി എന്നിവ ഒരുവൻ ലഭിക്കുന്നു. ദൈവിക കാര്യങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുവാനും, ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാവരെയും എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും ദൈവം വീക്ഷിച്ചതുപോലെ വീക്ഷിക്കുവാൻ ജ്ഞാനം എന്ന ദാനം സഹായിക്കുമ്പോൾ, ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയതും സഭപഠിപ്പിക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ബുദ്ധി ഒരുവനെ സഹായിക്കുന്നു. ബുദ്ധി ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചു ദൈവിക കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ദൈവേഷ്യം അറിയുന്നതിനും ഒരുവൻ അറിവും ആവശ്യമാണ്. ദൈവസ്നേഹത്തിൽ വളരുന്നതിനു ഭക്തി നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ദൈവസ്നേഹത്തെ പ്രതി പാപത്തെ വിട്ടകന്നു ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി നൽകുന്നതിനു ദൈവഭയവും, സ്വന്തം കാര്യങ്ങളിലും മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യങ്ങളിലും യുക്തമായ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനു പരിശുദ്ധാത്മ ദാനമായ ആലോചനയും സഹായിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ഏതൊരു സാഹചര്യത്തിലും ദൈവത്തോടു വിശ്വസ്തരായി വർത്തിക്കുന്നതിനു കരുത്തു നൽകുന്നതും പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തിയാണ്. ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നവനാണ് മൂറോൻ സ്വീകരിച്ച ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും. 'ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രകാശത്തിന്റെ പുത്രന്മാരാണ്'; അവനാൽ നാം വെളിച്ചം കാണുന്നു.'

മൂറോനഭിഷേകം മലങ്കര സഭയിൽ ¹¹

മലങ്കര സഭയിൽ മൂറോനഭിഷേക കർമ്മം സാധാരണയായി നമസ്കാര മേശയുടെ മുമ്പിൽവെച്ചാണ് നടത്തുക.

11. തുടർന്നു വരുന്ന വിശദീകരണത്തിനു റവ. ഡോ. മാത്യു ഇലഞ്ഞിക്കലിന്റെ 'Baptism in the Malankara Church' (Bangalore 1974) എന്ന പുസ്തകത്തോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മാമോദീസാത്തൊട്ടി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത് പ്രത്യേക മുറിയിലാണെങ്കിൽ സ്നാപനകർമ്മം കഴിഞ്ഞാലുടൻ കാർമ്മികനും ശുശ്രൂഷകനും അത്മിയോടൊപ്പം ഹൈക്കലായിലേക്കു വരുകയും അഭിഷേക കർമ്മം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. നമസ്കാര മേശയുടെ മുമ്പിൽ കാർമ്മികൻ കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു നിന്നു, വലതു കൈയിൽ മൂറോൻ കപ്പിയും ഇടതു കൈ മുമ്പോട്ടു നീക്കി മലർത്തി പിടിച്ചും പ്രാർത്ഥന ആരംഭിക്കുന്നു. അന്ത്യോക്യൻ സഭയിൽ നിലവിലിരുന്ന ഒരു ക്രമത്തിൽ കാണുന്നത് 'മൂറോൻ കപ്പി കാർമ്മികന്റെ ഇടതു കൈയിലും വലത്തു കൈ അർത്ഥിയുടെ തലയിലും വെച്ചു പ്രാർത്ഥന ആരംഭിക്കുന്നു എന്നാണ്¹². അജപാലനോദ്ദേശ്യം കണക്കിലെടുത്താൽ ഈ രീതി കൂടുതൽ അർത്ഥവത്തും സ്വീകാര്യവുമായി തോന്നുന്നു.

മാമോദീസായിൽ അത്മിക്കു ലഭിച്ച വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റിയും മൂറോനഭിഷേകത്തിൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ പോകുന്ന പ്രത്യേക ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റിയുമുള്ള വിവരങ്ങൾ എല്ലാം പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥനയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥന താഴെ ചേർക്കുന്നു: "കർത്താവേ, മാമോദീസാ മുഖാന്തരം ലഭിച്ച വിശ്വാസത്താൽ നിന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഭാസൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഈ വിശുദ്ധ മുദ്രയും അടയാളവും സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇടയാകട്ടെ. ഈ മൂറോനാൽ ഇവൻ ആത്മീയ സുഗന്ധത്താൽ നിറയട്ടെ. പ്രതികൂല സൈന്യങ്ങൾക്കു ഇവൻ വിധേയനാകരുതെ. ഇനിമേൽ ഇവൻ ദുഷ്പ്രഭുക്കളായ പിശാചുക്കളെയും അന്ധകാര ശക്തികളെയും ഭയപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ. നിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും പ്രകാശത്തിന്റെ പുത്രനായിത്തീരുന്നതിനും നിന്നിൽ ജീവിച്ചു നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നുചേരൂ

12. Liber Ritualis Usui Ecclesia Antiochenae Syrouum (charfeh: 1922) 'order of Baptism, pp. 5-73.

നന്നതിനും ഇടയാക്കട്ടെ".¹³ മാമോദീസായിലൂടെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അംഗമാകുന്ന അത്മീകൾ 'മുദ്രയും അടയാളവും' ലഭിക്കുന്നതു് 'മൂറോനഭിഷേകം' എന്ന കൂദാശ വഴിയാണ്. മാമോദീസാ, മൂറോനഭിഷേകം, തിരുപ്പട്ടം എന്നീ കൂദാശകൾ ഒരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകാത്ത മുദ്ര ആത്മാവിൽ പതിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ കൂദാശകൾ ഒരിക്കൽ മാത്രമെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. മാമോദീസാ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായിയുടെ മുദ്രയും തിരുപ്പട്ടം ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ മുദ്രയും ആണ് ആത്മാവിൽ പതിക്കുന്നതു്.

'മുദ്ര' സാധാരണയായി അധികാരത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. ഉദാഹരണമായി രാജാക്കന്മാരുടെ മുദ്ര, അവരുടെ അധികാരത്തെയാണ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതു്. ഇസ്രായേൽക്കാരുടെയിടയിൽ മുദ്ര കൊടുത്തു് അധികാരം കൈമാറിയിരുന്നതായി കാണാം. ¹⁴ എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും അവരവരുടെ പ്രത്യേക മുദ്രയും പേരു കൊത്തിയ വടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. യൂദാ താമോറിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു പ്രതിഫലമായി അവൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതു് മുദ്ര മോതിരവും മോതിരച്ചുരടും കൈയിലെ വടിയും ആണ്. ¹⁵ നബോത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടം അപഹരിക്കുന്നതിനായി ഇസബല്ലാ രാജ്ഞി ആഹാബിന്റെ പേരു വച്ചു കത്തുകൾ എഴുതി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംഗുലീയം കൊണ്ടു് മുദ്ര വച്ചു് നബോത്തിന്റെ പട്ടണത്തിൽ താമസിക്കുന്ന കാരണവന്മാർക്കും ജനപ്രമാണികൾക്കും അയച്ചു. ¹⁶ വെളിപാടു പുസ്തകത്തിൽ ഏഴു മുദ്രകൾ പതിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചും, ആ ഗ്രന്ഥം വാങ്ങാനും അതിന്റെ മുദ്രപൊ

13. മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനക്രമം: കൂദാശകൾ തിരുവനന്തപുരം pp 25—26.
 14. ഉല്പത്തി 41:42, എന്യേർ 3:12, ആവ 6:17.
 15. ഉല്പത്തി 38:18
 16. 3 രാജാ 21:8

ട്ടിക്കാനും അർഹതയുള്ള വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചും പറയുന്നു. 17 കർത്താവിന്റെ ശരീരം ശിഷ്യന്മാർ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു പോകാതിരിക്കുവാൻ മുദ്ര വെച്ചതായും കാണുന്നു. 18 മുദ്രയെപറ്റി ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വിവരണവും മേൽപ്പറഞ്ഞ ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

ദൈവികമുദ്ര, സൃഷ്ടാവിനു സൃഷ്ടികളുടെ മേലുള്ള അധികാരത്തെയും അവകാശത്തെയുമാണ് കാണിക്കുന്നത്. മുദ്ര കർത്തപ്പെട്ട സാധനമോ വ്യക്തിയോ മുദ്ര കർത്തിയ ആളിന്റേതും അദ്ദേഹത്തിനു മാത്രമുള്ളതുമാകുന്നു. മൂറോ നഭിഷേകം മുഖേന ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പടയാളിയായി അദ്ദേഹത്തിനു മാത്രമുള്ളവനായിത്തീരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

മൂറോനഭിഷേക ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണുന്ന 'മുദ്രയും അടയാളവും' എന്നതുകൊണ്ട് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മോമോദീസാ സമയത്തു പരിശുദ്ധാത്മാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു അവന്റെ മേൽ ആവസിച്ച്, ഇതിനെപ്പറ്റി ക്രിസ്തു തന്നെ പറയുന്നത് 'പിതാവായ ദൈവം തന്റെ മേൽ അംഗീകാരമുദ്ര വെച്ചിരിക്കുന്നു', 19 എന്നാണ്. മോമോദീസാ സമയത്തു ക്രിസ്തുവിന്റെ മേലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസം, താൻ ദൈവപുത്രനാണെന്നുള്ളതിന്റെ മുദ്രയും അടയാളവുമായിരുന്നു. ഈ കൂദാശയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രതീകമായിട്ടാണ് വി. മൂറോൻ നിലകൊള്ളുന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മുദ്രയാണ് മൂറോനഭിഷേകത്തിൽ അർത്ഥിക്കലടിക്കുന്നത്. മോമോദീസായിൽ ഒരു വിത്തിനു സമമായി അർത്ഥിക്കലടിച്ച പരിശുദ്ധാത്മാ ദാനം, ഈ കൂദാശാസ്വീകരണത്തോടു കൂടി വളർന്നു ശക്തിപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ വി. തൈലോ

- 17. വെളി 5:2, 5:9
- 18. മത്താ 27:6
- 19. യോഹ. 6: 27

ഭിഷേകം മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ച വ്യക്തിയെ പരിശുദ്ധാത്മ ഭാനങ്ങൾ കൈണ്ടു് നിറച്ചു് പൂണ്ണതയിലേക്കു് നയിക്കുന്നു.

പ്രായോഗികവും പ്രതീകാത്മവുമായ മറ്റൊരത്ഥവും മൂറോൻ തൈലത്തിൽ ദർശിക്കാം. മൽപ്പിടുത്തക്കാരും പടയാളികളും തങ്ങളുടെ കൈകാലുകൾക്കും മാംസപേശികൾക്കും കൂടുതൽ ഉറപ്പും ശക്തിയും ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എണ്ണ അല്ലെങ്കിൽ തൈലം തേച്ചു് തിരുമ്മുന്ന പതിവു് ഇന്നും സാധാരണമാണല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ, മൂതശരീരങ്ങൾ കേടുകൂടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പരിമള തൈലം പൂശുന്ന പതിവും ആദ്യകാലങ്ങളിൽ എന്നപോലെ ഇന്നും നടപ്പുള്ളതാണു്. മൂറോൻ തൈലത്താലുള്ള അഭിഷേകം ക്രിസ്തുവിന്റെ ധീരനായ ഒരു പടയാളിയെപ്പോലെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനു് അവശ്യം വേണ്ട ശക്തി ലഭിക്കുന്നതിനെയും ആത്മാവിനു് നാശം സംഭവിക്കാതെ പ്രകൃത്യാതീത ജീവനാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 20

‘പ്രതികൂലസൈന്യങ്ങൾക്കു് ഇവൻ വിധേയനാകരുതെ’; ആരെല്ലാമാണീ പ്രതികൂലസൈന്യങ്ങൾ? വി. പൗലോസു് ശ്രീഹാ എഫേസുസു് കാർക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ 21 ആദ്ധ്യാത്മികസമരത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടു്. ദുഷ്ടാരൂപികൾക്കെതിരായി ആദ്ധ്യാത്മികയുദ്ധം നടത്തണമെന്നു് അദ്ദേഹം ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. മൂറോൻഭിഷേകം സ്വീകരിച്ച ഓരോ വ്യക്തിയും വിശ്വാസ സംരക്ഷകനെന്നുള്ള നിലയ്ക്കു് പ്രതികൂല സൈന്യങ്ങൾക്കു് അതായതു് ദുഷ്ടാരൂപികളുടെ പരീക്ഷകൾക്കു് വിധേയനാകാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു

20. ‘ക്രിസ്തുമതപ്രകാശിക’, By റവ. ഫാദർ തോമസ്സ് ഇഞ്ചക്കലോടി, തിരുവനന്തപുരം (1964), P. 178.

21. എഫേ. 6: 10-12.

പോലെതന്നെ, ദുഷ്പ്രഭുക്കളായ പിശാചുക്കളെയും അന്ധകാര ശക്തികളെയും ഭയപ്പെടുകയുമരുത്. വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതെലം, അന്ധകാരത്തിന്റെയും തിന്മയുടെയും ശക്തികൾക്ക് എതിരായി പോരാടുന്നതിനുള്ള ആയുധം കൂടിയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് വി. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്: “ഇതിനെ (വി. മൂറോൻ) പുതിയ ജീവന്റെ ഉറവയും വിശുദ്ധിയുടെ ഒഴുക്കും പിശാചുക്കളെ ഓടിച്ചുകളയുന്നതും ഞങ്ങളുടെ വക്ത്രത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ കണ്ടു ഓടത്തക്ക ഭയങ്കര അടയാളവും അന്ധകാരത്തെ നീക്കിക്കളയുന്നതും പൂർ്വ്വിക ലജ്ജയെ മാറിക്കളയുന്നതുമാക്കിത്തീർക്കണമെ”. വി. തെലം കൊണ്ടു് അഭിഷേകവും മുദ്രയും പ്രാപിക്കുന്നവർ എതിരാളികൾക്ക് ഭയങ്കരന്മാരും അവരാൽ പിടിക്കപ്പെടാത്തവരും, കർത്തൃസന്നിധിയിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരും എല്ലാ ദുഷ്ടതകളിൽ നിന്നും തിന്മകളിൽ നിന്നും അകന്നിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരും സകലവിധ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും വിമുക്തരായിത്തീരുന്നതിനു് നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ ആയുധം ധരിച്ചു്, വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിചയെടുത്തു്, രക്ഷയുടെ പടത്തൊപ്പി അണിഞ്ഞു് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ശ്രീഹാ ഉപദേശിക്കുന്നു. 22 അങ്ങനെ മൂറോൻ ഭിഷേകം വഴി അന്ധകാരശക്തികളെ ഭയപ്പെടാതെ അതിനെ സധൈര്യം നേരിട്ടു് ജയിക്കുവാനുള്ള ശേഷിയും അർത്ഥിക്ക ലഭിക്കുന്നു. 23

പ്രാരംഭപ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാന ഭാഗം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ് “നിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും പ്രകാശത്തിന്റെ പുത്രനായിത്തീരുന്നതിനും നിന്നിൽ ജീവിച്ചു് നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു ചേരുന്നതിനും ഇടയാകട്ടെ” 24. ‘പ്രകാശ’മെന്നതുകൊണ്ടു് ഇവിടെ

22. എഫേ. 13: 17
 23. ഏശയ്യാ. 11: 5, 52: 7, 59: 17, 1 തെസ്സ 5: 8.
 24. മലങ്കര സഭയുടെ ആരാധനക്രമം: കൂദാശകൾ, തിരുവനന്തപുരം (1973) p. 26.

ക്രിസ്തുവിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തു തന്നെ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 'ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാണ്'; എന്നിൽ കൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല'. ഒരു ക്രൈസ്തവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ പ്രകാശത്തിന് വളരെ അർത്ഥമുണ്ട്. ദൈവത്തെ സ്വീകരിച്ചവർ, അവിടുത്തെ അറിഞ്ഞവർ, കർത്താവിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ നടക്കുന്നുവെന്ന് പഴയനിയമത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്.²⁵ ഒരുവൻ ക്രിസ്തുാനിയാകുന്നതോടെ പ്രകാശത്തിന്റെ പുത്രനായിത്തീരുന്നു. കാരണം അവനിൽനിന്ന് അന്ധകാരം അകറ്റപ്പെടുന്നു²⁶. പകലിന്റെ മക്കളായ നമുക്ക് വിശ്വാസത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും കവചവും രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയാകുന്ന പടത്തൊപ്പിയും ധരിച്ച് സുബോധമുള്ളവരായിരിക്കാമെന്നും²⁷ ശ്രീഹാ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ നിങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നു. ഇന്നു നിങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ വസിക്കുന്നു. പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കളെപ്പോലെ വർത്തിക്കുവിൻ എന്ന് ശ്രീഹാ എഫേസോസിലെ വിശ്വാസികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു²⁸. അവസാനമായി ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നവർ ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കാൻ ബാല്യസ്ഥരാണ്. ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ അനുധാവനം ചെയ്യുക എന്ന് വെച്ചാൽ അവിടുത്തെ പൂർണ്ണമായി സ്വീകരിക്കുക എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം.

പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം കാർമ്മികൻ അത്മീയതയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞ് പെരുവീരൻ മൂറോനിൽ തൊട്ട് അത്മീയതയുടെ നെററിയിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം കുരിശാകൃതിയിൽ മുദ്രയിട്ടുകൊണ്ട് താഴെക്കാണുന്ന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. "സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ മുദ്രയും അടയാളവും

25. സങ്കീ. 86:16, ഏശയ്യാ. 2:5, 60:30 etc.
 26. 1 തെസ 5:5
 27. 1 തെസ 4:8
 28. എഫേ 5:8

പരിശുദ്ധാത്മ നൽവരങ്ങളുടെ പൂർണ്ണതയും, മിശിഹായുടെ പരിമളവുമായ വിശുദ്ധ മൂറോൻ കൊണ്ടും + പിതാവിന്റെയും + പുത്രന്റെയും + ജീവനുള്ള വിശുദ്ധ റൂഹായുടെയും നാമത്തിൽ നിത്യജീവനിലേക്കും (ഇന്നാൽ) മുദ്രകുത്തപ്പെടുന്നു. ആമ്മീൻ” മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ച ഒരാൾക്കും മൂറോനഭിഷേകം വഴി വിശുദ്ധ മുദ്രയും അടയാളവും ലഭിക്കുന്നുവെന്നും പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണുകയുണ്ടായി. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് മൂറോനഭിഷേകംമൂലം ലഭിക്കുന്ന മറ്റൊരു ദാനമാണ് പരിശുദ്ധാത്മ നൽവരങ്ങളുടെ പൂർണ്ണത. ക്രിസ്തു തന്റെ പീഡാനുഭവവും മരണവും ഉയിർപ്പും വഴി സഭയ്ക്ക് ജീവൻ നൽകി, അതിനെത്തുടർന്ന് അവളെ പരിപാലിക്കുകയും വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ നമ്മുടെ പുതു ജീവിതം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന് പരിശുദ്ധാത്മ സ്വീകരണം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. മൗതിക ജീവിതം സാധ്യമാകുന്നതു തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മ നൽവരങ്ങളുടെ സ്വീകരണത്താലാണ്. ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് വിതയ്ക്കുന്ന പലതരം ദാനങ്ങളുണ്ട്. അതിന്റെയെല്ലാം പൂർണ്ണതയാണ് വി. മൂറോനഭിഷേകം വഴി ലഭിക്കുന്നതെന്ന് കർമ്മവാക്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിൽ ‘അത്തായ പ്രേഷിതത്വം’ എന്ന ഡിക്രിയിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ശിരസ്സാകുന്ന ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഐക്യത്തിൽ നിന്നാണ് അത്തായക്ക് പ്രേഷിത ജോലിക്കുള്ള കടമയും അവകാശവും ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. ജ്ഞാനസ്നാനം വഴി തന്റെ മൗതിക ശരീരത്തോടു യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും മൂറോനഭിഷേകം പരിശുദ്ധാഭിഷേകത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും കർത്താവ് തന്നെയാണ് അവരെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനത്തിന് ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്” 29.

29, രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ പ്രമാണ രേഖകൾ: അത്തായ പ്രേഷിതത്വം No. 3

അഭിഷേക പ്രാർത്ഥനയിൽ 'മിശിഹായുടെ പരിമളമായ വിശുദ്ധ മൂറോൻ' എന്ന ഭാഗം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. 'മിശിഹായുടെ പരിമളം' എന്ന പ്രയോഗം വളരെ അർത്ഥവത്തും ദൈവശാസ്ത്രപ്രകാരം പ്രാധാന്യമേറിയതുമാണ്. പുരാതന രേഖകളിൽ ഒന്നായ "അപ്പസ്തോലിക കോൺസ്റ്റിറ്റൂഷൻ" ന്നിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിമളത്തെ 'സുവിശേഷ പരിമളം'ത്തോടാണ് താരതമ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്³⁰. ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷമാകുന്ന പരിമളം സകല ജാതികളേയും അറിയിക്കുവാനുള്ളതും ലോകത്തിന്റെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റൊ അറ്റം വരെ അതിന്റെ സുഗന്ധം വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനുള്ളതുമാകുന്നു. സുവിശേഷമാകുന്ന പരിമളം തൈലം സ്വീകരിച്ചവനിൽ മിശിഹായുടെ പരിമളമാകുന്ന വി. മൂറോൻ ധാരാളം ഫലങ്ങളുളവാക്കുന്നു; പ്രത്യേകിച്ചും സ്വർഗീയ പരിമളാസ്വാദനത്തിന്³¹ അയാളെ അർഹനാക്കുന്നു.

വി. ത്രിത്വത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരുവൻ നിത്യജീവനിലേക്ക് മുദ്രകുത്തപ്പെടുന്നതാണ് അവസാനത്തെ ഭാഗം. " + പിതാവിന്റെയും + പുത്രന്റെയും + ജീവനുള്ള വി. മൂറോന്റെയും നാമത്തിൽ നിത്യജീവനിലേക്ക് (ഇന്നാൽ) മുദ്രകുത്തപ്പെടുന്നു." പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് മിക്കവാറും എല്ലാ കൂദാശകളിലും കൂദാശവചനങ്ങൾ കർമ്മനി പ്രയോഗത്തിലാണ് കാണുന്നത്. അതിനാലാണ് ഇവിടെയും 'മുദ്ര കുത്തപ്പെടുന്നു' എന്ന് ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽനിന്നും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്; യഥാർത്ഥത്തിൽ കൂദാശയനുഷ്ഠിക്കുന്നത് കൂദാശകളുടെ സ്ഥാപകനായ ക്രിസ്തുതന്നെയാണ്. പുരോഹിതർ അല്ലെങ്കിൽ കാമ്മികർ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാർ മാത്രമാണ്. മൂറോനഭിഷേക കർമ്മത്തിലും അർത്ഥിയെ മുദ്രകുത്തുന്നത് ക്രിസ്തുവാണ്. നിത്യജീവനിലേക്കാണ് ക്രിസ്തു അവനെ മുദ്രകുത്തുന്നത്. പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് മാമോദീ

30. Cfr. Const. Apost. VII, 4, 2; ed. Funk, t. I, p. 480

സാ ആദ്ധ്യാത്മിക ജനനത്തെയും, മൂറോനഭിഷേകം ആത്മീയ വളർച്ചയേയുമാണു് കാണിക്കുന്നതു്. അതായതു് മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ച ഒരുവനു് പരിശുദ്ധാത്മ നൽകാൻ ഞങ്ങളുടെ പൂർണ്ണ മൂറോനഭിഷേകത്തോടുകൂടി ലഭിക്കുന്നു. 8-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവനും അറബികളുടെ മെത്രാൻ എന്ന അപരനാമത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നവനുമായ ഗീവർഗ്ഗീസു് മെത്രാൻ പറയുന്നതു് ‘ഈ മുദ്രതന്നെയാണു് ദൈവിക ദാനങ്ങളുടെ പൂർത്തികരണമെന്നു്’ 31. ഇക്കാരണത്താലാകാം മാമോദീസായെ വീണ്ടും ജനനത്തിന്റെ കൂദാശയെന്നും, മൂറോനഭിഷേകത്തെ പരിപൂർണ്ണതയുടെ കൂദാശയെന്നും വിളിക്കുന്നതും, ‘ആചാര്യന്മാരേയും പ്രധാനാചാര്യന്മാരെയും അഭിഷേകം ചെയ്തു് വിശുദ്ധീകരിച്ചു വി. മൂറോൻ’ എന്നു് കൂദാശാനുഷ്ഠാനത്തിൽ ചൊല്ലുന്നതും.

മേല്പറഞ്ഞ അഭിഷേക പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിത്തീരുന്നവോൾ കാർമ്മികൻ തന്റെ വലതുകൈ അർത്ഥിയുടെ തലയിൽ വയ്ക്കുന്നു. തുടന്നു് കണ്ണു്, ചെവി, മൂക്കു്, അധരങ്ങൾ, കൈകാലുകൾ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളിൽ മൂറോൻ പൂശുന്നു. അർത്ഥി ശിശുവാണെങ്കിൽ ശിരസുമുതൽ പാദംവരെ എല്ലായിടത്തും മൂറോൻ പൂശേണ്ടതാണു്. ആ സമയത്തു് ചൊല്ലേണ്ട ഗാനമാണു് താഴെ കാണുന്നതു്:—

“ചൊന്നാൻ ദൈവം അഹരോനെപ്പൂശുക
 നിമ്മലനാവാൻ പാവന തൈലത്താൽ
 പൂശുന്നിപ്പേരേ സ്നാനം പ്രാപിച്ചൊരു
 കഞ്ഞാടിനെയീ—പാവന തൈലത്താൽ.

ബാറെക്മോർ

ശുബഹോ ..... മെനോലം.....

മാമോദീസായെറൊരുകഞ്ഞാടിനെ
 തെളിവാതു് പൂശും തൈലവുമിതുതന്നെ

31 H.R. Connolly and H.W Codrington,
 Two Commentaries on the Jacobite liturgy...., P.14

ഊഹാശ്രവം തൻ ഊശമാ നൽകി
ദൈവികമായ് വാണീവനെ വാഴ്ത്തുന്നു”.

മുകളിൽ കണ്ട ഗാനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം പുറപ്പാടു പുസ്തകത്തിൽ നിന്നെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ് 32. പുരോഹിത ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിക്കുവാൻവേണ്ടി തെരഞ്ഞെടുത്ത അഹറോനെ അഭിഷേകം ചെയ്യണമെന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു: അതുവഴി അഹറോൻ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. അതുപോലെ, ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ച വ്യക്തി ഇപ്പോൾ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുകയും അതിനാൽ രാജകീയ പൗരോഹിത്യമുള്ള അംഗങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. പഴയനിയമം പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ രാജാക്കന്മാർ, പ്രവാചകന്മാർ, പുരോഹിതന്മാർ എന്നിവരെല്ലാം അഭിഷിക്തരായി ദൈവദാനം സ്വീകരിച്ചവരാണെന്നു കാണുവാൻ സാധിക്കും. രണ്ടാം ഖണ്ഡികയിൽ, സ്നാനം സ്വീകരിച്ച കണ്ഠാടു പരിശുദ്ധമായ തൈലത്താൽ പൂശപ്പെടുന്നു എന്ന ആശയം ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ മൂറോൻ തൈലത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണശക്തിയും മൂറോനഭിഷേകത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും എത്രമാത്രമെന്നു ഒരിക്കൽകൂടെ എടുത്തു പറയുകയാണിവിടെ. അഹറോനെ നിർമ്മലനാക്കിയ വിശുദ്ധ തൈലം ഇപ്പോഴീതാ സ്നാനം സ്വീകരിച്ച വ്യക്തിയ്ക്കു നല്കപ്പെടുന്നുവെന്നും പ്രസ്തുതതൈലംകൊണ്ടു പരിശുദ്ധാത്മാവു ആശീർവദിച്ചു അത്മിയെ ദൈവികമായി വളർത്തട്ടെയെന്നും വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്.

ഗാനാലാപത്തിനു ശേഷം കാർമ്മികൻ അത്മിയുടെ നേക്കു തിരിഞ്ഞു “കൃപയുടെ സ്നാനത്താൽ നിന്റെ ഹൃദയം ബലം പ്രാപിച്ചു പുഷ്ടിപ്പെട്ടു. ഒരു ജ്യോതിർ ഗോളംപോലെ നീ ലോകത്തിൽ വിളങ്ങു. പരിശുദ്ധാത്മാവു മുഖാന്തിരം സ്വർഗ്ഗീയശക്തികൊണ്ടു നീ പുഷ്ടി പ്രാ

പിക്കട്ടെ. വഞ്ചനാപരമായ മാധ്യമങ്ങളിൽ നാശം സംഭവിച്ച നമ്മുടെ പഴയ മനുഷ്യനെ നീ വെറുത്തു അവനിൽനിന്നു പിന്തിരിയുക. അതുപോലെ അവിശ്വാസികളുമായി ഇടപെടുമ്പോൾ ജീവന്റെ വചനത്തെ അവലംബിക്കുക. വരുവാനിരിക്കുന്നതും, വിശ്വസികൾക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുമായ പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്കു യുതിയായി നീ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളുക. മിശിഹായുടെ കൃപാ ബാഹുല്യത്തിനനുസരണം അവനോടുകൂടി വാഴുന്നതിനു നീ യേശുനായിത്തീരട്ടെ”³³ എന്ന മനോഹരമായ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ആദ്യഭാഗം 27-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽനിന്നു എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്.³⁴ സ്നാനാർത്ഥി സത്യവിശ്വാസത്തിൽ എന്നും നില നില്ക്കുന്നതിനുള്ള ഉപദേശമാണ് പ്രാർത്ഥനയുടെ ആരംഭം. മുതൽ അവസാനംവരെ. ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ മൂറോനഭിഷേകത്തിന്റെ മേന്മ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്. ‘കൃപയുടെ സ്നാന’ മെന്നാണ് മൂറോനഭിഷേകത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത്. മൂറോനഭിഷേകം മുഖേന കൃപാവരം ലഭിക്കുന്നു; അതിന്റെ ഫലമായി സ്നാനാർത്ഥി പ്രകാശത്തിന്റെ പാത കാണുകയും അതിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ എല്ലാവിധ മാലിന്യങ്ങളേയും ആത്മാവിൽനിന്നു നിർമ്മൂലനം ചെയ്തു ഉയരത്തിൽനിന്നുള്ള പുതിയ ജീവനെ സ്വീകരിക്കുകയാണ് പരിശുദ്ധമായ ഈ കർമ്മം വഴി സാധിക്കുന്നത്. അവിശ്വാസികളുമായി ഇടപെടേണ്ടിവരുമ്പോൾ ജീവന്റെ വചനത്തെ അവലംബിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും കാർമ്മികൻ ഉപദേശിക്കുന്നു. അതായതു, അവിശ്വാസികൾ അക്രൈസ്തവർ എന്നിവരുമായി ഇടപെടുമ്പോൾ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തെ മുറുകെപ്പിടിക്കണമെന്നു സാരം. കൂടാതെ മൂറോനഭിഷേകം മുഖേന വിശ്വാസികൾക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പുതിയ ജീവനിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിലാണെന്നും അവ

33 മലങ്കര സഭയുടെ ആരാധനക്രമം: കൂടാശകൾ, (1973) P. 27
 34 സങ്കീ. 27: 14

സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി മഹത്തരമായ സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യത്തിന് അവൻ അർഹനായിത്തീരമെന്നും അത്മിയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഇത്ര ഉന്നതമായ പദവി കൈവരുന്നതു മിശിഹായുടെ അളവില്ലാത്ത കൃപാ ബാഹുല്യമാണ്. അതിനാൽ മിശിഹായുടെ കൃപയ്ക്കൊത്തവിധം അവനോടുകൂടെ വാഴുന്നതിന് ഈ പരിശുദ്ധ തൈലം പൂശൽ സഹായിക്കുമാറാകട്ടെ എന്ന് ചൊല്ലി കാർമ്മികൻ പ്രാർത്ഥന അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

കിരീടധാരണം

മൂറോനഭിഷേകത്തെത്തുടർന്ന് വരുന്നതു കിരീടധാരണച്ചടങ്ങാണ്. കിരീടധാരണ പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസരത്തിൽ കാർമ്മികൻ അത്മിയുടെ തലയിൽ കിരീടം അണിയിക്കുന്നു. മലങ്കര സഭയിൽ ശിശുക്കൾക്കു് മാമോദീസായോടുകൂടിത്തന്നെയാണല്ലോ മൂറോനഭിഷേകം നൽകുന്നത്. അപ്പോൾ കിരീടത്തിനുപകരം തിരുവസ്ത്രത്തിന്റെ കൈയറ്റയോ, 'ഹൈമുനിയായോ' ശിശുവിന്റെ തലയിൽ വയ്ക്കുകയാണ് പതിവു്. കിരീടം ധരിപ്പിക്കുമ്പോൾ കാർമ്മികൻ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന താഴെ ചേർക്കുന്നു. "പിതൃപുത്രപരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവമെനിന്റെ ഈ ദാസനെ മഹത്വത്താലും പ്രഭയാലും കിരീടം ധരിപ്പിക്കണമെ. ഇവന്റെ ജീവിതം കർത്താവായ നിനക്കു് പ്രീതികരവും, തിരുനാമത്തിനു് മഹത്വം നല്കുന്നതുമായിരിക്കണമേ" 35 ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിൽ കിരീടത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യവും പ്രതീകാത്മകതയും വളരെയേറിയതാണെന്നു മാത്രമല്ല വേദപുസ്തകാടിസ്ഥിതവുമാണ്. കിരീടം രാജത്വത്തിന്റെ അടയാളം, വിജയത്തിന്റെ നാദി, തുടങ്ങിയ അർത്ഥത്തിൽ പഴയ നിയമത്തിൽ

35. മലങ്കര സഭയുടെ ആരാധനക്രമം, op, cit. p.27.
36. ഏശയ്യാ.28:5, ജെറ; 13:18; സങ്കീ. 21:4
37. 1 കോറി.9:25; 2 തിമോ.4:8

പലയിടങ്ങളിലും കാണുന്നുണ്ടു് 36. പുതിയ നിയമത്തിലും മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥത്തിൽ കിരീടത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും എപ്പോഴും അതു് സ്വസ്തീയ മഹത്വം അനുഗ്രഹ ജീവൻ എന്നിവകളുടെ അടയാളമെന്നവിധമാണു് കാണുന്നതു് 37.

വളരെ പ്രാചീന കാലം മുതൽതന്നെ കിരീടങ്ങൾ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മത്സരങ്ങളിൽ കളിയിൽ വിജയിക്കുന്നവർക്കു് മാലകളും റീത്തുകളും കൊടുത്തിരുന്നു. പിന്നീടു് സ്വണ്ണ, വെള്ളി ഇവകൊണ്ടുള്ള ശിരോഭൂഷണങ്ങൾ അവർക്കു് നൽകുവാൻ തുടങ്ങി. രാജ്യ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കും ഇത്തരത്തിലുള്ള സമ്മാനങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്തു. ക്രമേണ കിരീടം ഒരു രാജകീയ ചിഹ്നമായി മാറി. രാജാക്കന്മാർ ഭരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ കിരീടധാരണം ഇന്നും ഒരു ദേശീയാഘോഷമായി കൊണ്ടാടാറുണ്ടല്ലോ. മാമോദീസാ, മൂറോനഭിഷേകം എന്നീ കൂദാശകളുടെ സ്വീകരണത്തോടുകൂടി ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും രാജകീയ പദവിക്കു് അർഹനായിത്തീരുന്നു. രാജാവായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരൻ അല്ലെങ്കിൽ സഹോദരി എന്ന നിലയിൽ കിരീടധാരണത്തിനു് ഇവിടെ പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ടു് - അർത്ഥമുണ്ടു്.

ബലിപീഠം മുതലിക്കുന്നു

കിരീടധാരണത്തെത്തുടർന്നു് ബലിപീഠം മുതലിക്കുകയെന്ന കർമ്മമാണു്. ആൺകുട്ടികൾക്കു മാത്രമെ ഈ കർമ്മം നടത്താറുള്ളൂ. തദവസരത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന ഗീതം താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

ഈപകാമ്യം മകടം നിന്നെ - അണിയിച്ചു
സഹജാ (സഹജേ)
സ്തുതിചെയ്തീ സകലേ - ശാത്മജനെ
ഹിമവെ-ണ്ണസമം നിൻവസനം-മിന്നുന്നൂയോർഭാൻ

നദിയേക്കാൾ രമ്യം-നിൻകാന്തി
 റൂഹാ-തൻശക്ത്യാമല-ഖാ സമനായ" മാമോ
 ദീസായിന്നോ-നീ പ്രിയനെ
 ചൂടിയക്ഷയമാം മകുടം-നിൻ ശിരസ്സിൽ മാനവ
 കുലമഹിമാവീനാൽ-നീയാർന്നു.
 സ്വസ്തീയം ഭാഗ്യനേടി-നീ സഹജാ
 കരുതീ-ടക ദൃഷ്ടൻ മോഷ്ടിച്ചീടാനായ'വാൻ
 ഇന്നാ-ചാര്യൻവഴി ആദ്യൻ-നല്ലിയതം മകുടം
 യോഗ്യം നിൻ വസനം-കമനീയം!

എങ്ങനെയിലെ മാർ യാക്കോബിന്റെ (+ 708) അ
 നുഷ്ഠാനവിധിയനുസരിച്ചു, അത്ഥി ആൺകുട്ടിയാണെ
 കിൽ കാർമ്മികൻ അവനെ ബലിപീഠത്തിലേക്കു ആന
 യിക്കുകയും അവിടെ വെച്ചു കിരീടം ചൂടിക്കുകയും അര
 ക്കെട്ടുകൊണ്ടു ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.³⁸

മലങ്കര സഭയുടെ ക്രമമനുസരിച്ചു, അത്ഥി ശിശുവാ
 ണെകിൽ കാർമ്മികൻ കൈകളിൽ ശിശുവിനെ എടുത്തു
 കൊണ്ടു പോയി മുത്തിയ്ക്കുന്നു. സ്ത്രീകളെ മദ്ബഹായിൽ
 പ്രവേശിപ്പിക്കുകയില്ല. അത്ഥിയെ ത്രോണോസു മുത്തി
 യ്ക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ചൊല്ലാനുള്ള ഗീതം ഒൻപതു ഈ
 രടികളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആശയ സംപുഷ്ടമായ പ്ര
 സ്തുത പാട്ടു' വിശദീകരണാർഹമാണു്.

മാമോദീസാ, മൂറോനഭിഷേകം എന്നിവയാൽ പുതി
 യ ഇസ്രായേലായ സഭയിലേക്കു സഹോദരനായി സ്വീ
 കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, അത്ഥിയോടു കാർമ്മികൻ ആദ്യ
 മായി ഉപദേശിക്കുന്നു. 'സഹോദരാ, സർവ്വേശ്വരൻ സ്തു
 തി പാടുക'യെന്നു്. കാരണം, ദൈവം അവനായി മുടി
 തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. 'രാജാക്കന്മാർ മോഹിക്കുന്ന
 മുടി (കിരീടം) സർവ്വേശ്വരൻ നിനക്കായി മെടഞ്ഞിരിക്കു

38. Assemam, J.A. codex liturgicus Ecclesiae Univer-
 sal.... Vol. 2 Rome 1749

ന്നു' എന്ന പ്രയോഗം ശ്രദ്ധേയമാണ്. പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിലേക്കാണ് നവക്രിസ്ത്യാനിയെ ദൈവം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അത് രാജാക്കന്മാർക്കും പ്രവാചകന്മാർക്കും കിട്ടാത്തതായ ഒരു ഭാഗ്യമാണ്. ക്രിസ്തുതന്നെ പറയുന്നു: 'അനേകം പ്രവാചകന്മാരും രാജാക്കന്മാരും നിങ്ങൾ കാണുന്നവ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, എങ്കിലും കണ്ടില്ല. നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവ കേൾക്കുവാനാഗ്രഹിച്ചു, എങ്കിലും കേട്ടില്ല.³⁹ ജ്ഞാനസ്നാനവും മൂറോനഭിഷേകവും മുഖേന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രത്യേക ശക്തിയാൽ നവക്രിസ്ത്യാനി മഞ്ഞിനു സമം വെണ്മയാർന്നിരിക്കുന്നു. മഞ്ഞിനു നല്ല വെള്ളനിറമാണല്ലോ. വെള്ളനിറം കുറയില്ലാത്ത - അശുദ്ധതയുടെ കലർപ്പില്ലാത്ത - അവസ്ഥയെയാണ് കാണിക്കുന്നത്'. ഇപ്രകാരം തന്നെ വെണ്മയാക്കിത്തീർത്തതിനും ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം ചെയ്യുവാൻ അത്മീയ കടമയുണ്ടെന്നു കാർമ്മികൻ അയാളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ജോർദ്ദാൻ നദിയിൽ വച്ചുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ മാമോദീസാ സമയം, പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവന്റെ മേൽ ഇറങ്ങി ആവസിച്ച്, അതേ പരിശുദ്ധാത്മാവ് തന്നെയാണ് 'ഇപ്പോൾ മാമോദീസാ, മൂറോനഭിഷേകം എന്നിവയിലൂടെ നവക്രിസ്ത്യാനിയെ മനോഹരനാക്കുന്നത് - വെണ്മയുള്ളവനാക്കിത്തീർക്കുന്നത്'.

മാമോദീസായാൽ ഒരുവനെ ദൈവികഗണത്തിൽ ചേർക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിലും ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടിയും അവൻ പിതാവായ ദൈവത്തിനു സ്തുതിയാകുന്ന ബലി സമർപ്പിക്കുകയും പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രധാന ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാലാഖയ്ക്കനുരൂപനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന അത്മീയുടെ ദൗത്യവും മാലാഖയുടേതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമല്ല. നിരന്തരം ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്ന മാലാഖയെപ്പോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തി സ്വീകരിച്ച അത്മീയം നിരന്തരം സ്തുതിക്കുന്ന മാ

---

39. ലൂക്ക 10.24

ടെ അവസാനത്തിലും ഇതുപോലുള്ള സമാധാനാശംസ നാം കാണുന്നുണ്ട്. ഇവിടുത്തെ സമാധാനാശംസയിൽ 'മാമോദീസായുടെ പുത്രം, നീ സമാധാനപൂർവ്വം പോയി നിന്നെ സംരക്ഷിക്കുന്ന സ്വീബായെ വന്ദിക്കുക' എന്ന് അത്മിയെ ഉപദേശിക്കുന്നു. പിരിച്ചുവിടൽ ചടങ്ങിന്റെ ആരംഭമായി ഈ ഭാഗത്തെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ അടയാളമാണല്ലോ കുരിശ്. കുരിശിലാ തെ കിരീടമില്ല. സ്വീബായാലാണ് ക്രിസ്തു നമുക്കു രക്ഷ നേടിത്തന്നത്. അതേ സ്വീബായാണ് ക്രൈസ്തവന്റെയും രക്ഷയുടെ അടയാളം. അതിനാൽ സ്വീബായെപ്പറ്റി സദാ സ്മരിക്കേണ്ടതാണെന്നു സാരം. തുടർന്ന് ത്രീത്വ സ്തുതിയോടുകൂടിയാണ് ഗീതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്.

വിശുദ്ധ കുർബാനാനുഭവം

മാമോദീസാ മൂറോനഭിഷേകം എന്നീ കൂദാശകൾ സ്വീകരിച്ച ശേഷം വി. കുർബാന കൊടുക്കുന്ന അന്ത്യോക്യൻ പാരമ്പര്യം മലങ്കരസഭയിലും നിലവിലിരിക്കുന്നു. അത്മി ശിശുവാണെങ്കിൽ കാർമ്മികൻ വിരൽ കാസായിൽ മുക്കി ഒരു തുള്ളി തിരുരക്തം നാക്കിൽ തൊട്ടു കൊടുക്കുകയാണ് പതിവ്. മാമോദീസായും മൂറോനഭിഷേകവും സ്വീകരിച്ച ശേഷം ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ബന്ധം ദൃഢമാക്കുന്നതിനെയാണ് വി. കുർബാന സ്വീകരണം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പുരാതനമായ ഈ ചടങ്ങ് എല്ലാ പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്കും പൊതുവായുള്ളതാണ്.

ആദിമസഭയിൽ മാമോദീസായെത്തുടർന്ന് വി. കുർബാന നൽകിയിരുന്നതായി വിശുദ്ധ ജസ്റ്റിനും (150 A. D.), അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യവും (215 A. D.), സാക്ഷിക്കുന്നു. വി. അ. ബ്രോസിയന്റെയും (339-397 A.D.) ജറുസലേമിലെ വിശുദ്ധ സിറിലിയന്റെയും (A. D. 350-387), പ്രബോധനങ്ങളിലും മാമോദീസായ്ക്കു ശേഷം വി. കുർബാനയെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യാഖ്യാനം കാണാം. പ്രസ്തുത

കൂദാശകൾ തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യമായ ബന്ധത്തെപ്പറ്റിയും പിതാക്കന്മാർ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാമോദീസായും മൂറോ നദീഷേകവും സ്വീകരിച്ച അർമിയെ, ബലിപീഠവും വി. രഹസ്യങ്ങളും കാണിക്കാൻ കാർമ്മികൻ ആദ്യമായി കൊണ്ടുപോകുകയാണിവിടെ. സ്വർഗ്ഗീയരഹസ്യങ്ങളുടെ പ്രതിരൂപമാണ് ഒരുവൻ ഇവയിൽ ദർശിക്കുക. കാരണം വി. പൗലോസ് പറയുന്നു 'മോലത്തിൻ കീഴ്' കടലിലൂടെ കടന്ന ശേഷം എല്ലാവരും ഒരേ ആദ്ധ്യാത്മിക ഭക്ഷണം കഴിച്ചു; ഒരേ ആദ്ധ്യാത്മിക പാനീയം കുടിച്ചു. 41

ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയിൽ നിന്നാണ്, മാമോദീസാ അതിന്റെ ശക്തി ആർജ്ജിക്കുന്നതു്. മാമോദീസാ ഒരു വനെ കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തോടു ചേർക്കുകയും ആ ഐക്യത്തിനു മുദ്ര വയ്ക്കാൻ കർത്താവിന്റെ ശരീരം ഭക്ഷണമായി നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

വി. കുർബാനസ്വീകരണം, ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടിയുള്ള പ്രയാണത്തിന്റെ ആരംഭത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നതു്. രാജകീയ പൗരോഹിത്യമുള്ള സമൂഹത്തിൽ ചേർന്നു് വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തി ആദ്യമായി ബലിയിൽ ഭാഗഭാഗിത്വം വഹിക്കുകയാണെന്നുള്ള കാര്യം പ്രഥമ ദിവ്യകാരുണ്യത്തിനണയുന്നവർ പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

ഇരുജിപ്പിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു് ഇസ്രായേൽ ജനം ചെങ്കടലിലെ ജലത്തിലൂടെ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇതു പോലെ ക്രിസ്ത്യാനിയിലും മാമോദീസാ വഴി ഒരു പാരതന്ത്ര്യ മോചനമുണ്ടാകുന്നു. കടൽ കടന്നു് ഇസ്രായേൽ ജനം ദീർഘമായ യാത്രയുടെ ഫലമായി തേനും പാലും ഒഴുകുന്ന കനാൻനാട്ടിലേയ്ക്കു കയറി. മാമോദീസായിലൂടെ ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും സഭയാകുന്ന കനാൻദേശത്തു പ്രവേശിച്ചു് തേനും പാലുമാകുന്ന വി. കുർബാനാനുഭവ

---

41. 1 കോറി. 10: 34

ത്തിൽ പങ്കു കൊള്ളുന്നു: ആദാമിനു് രചി നോക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ആ ഭാഗ്യം ഇന്നിതാ നിനക്കു് കൈവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് കാർമ്മികൻ അർത്ഥിക്കു് വി. കുർബാന കൊടുക്കുന്നതു്. പ്രസ്തുത ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“പുറുദീസായിലാദം രചി നോക്കാത്ത ഫലം സാമോദം വയ്ക്കുന്നീനാൾ - നിൻ നാവിൽ”.

അനന്തരം സമാപന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി യാത്ര പറഞ്ഞു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. കാർമ്മികൻ പടിഞ്ഞാറോട്ടു തിരിഞ്ഞു് അർത്ഥിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണു് പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതു . പിതാവു്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധ റൂഫാ എന്നീ ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ അർത്ഥിക്കു് ലഭിക്കുന്നതിനും അർത്ഥി പ്രാപിച്ച മാമോദീസായുടെയും മൂറോനഭിഷേകത്തിന്റെയും ഫലം എന്നും അയാളിൽ നിലനില്ക്കുന്നതിനും വേണ്ടി കാർമ്മികൻ അർത്ഥിയുടെമേൽ കുരിശുവെച്ചു് ആശീർവ്വദിച്ചു് സമൂഹത്തെ പിരിച്ചു വിടുന്നു.

മാമോദീസായ്ക്കും മൂറോനഭിഷേകത്തിനും ശേഷം വീണ്ടും കളിപ്പിക്കുന്നതുവരെ അർത്ഥിയെ അക്രൈസ്തവർ തൊടുന്നതിനു് അനുവദിക്കുകയില്ല. മാമോദീസായ്ക്കുശേഷം ആദ്യമായി ശിശുവിനെ കളിപ്പിക്കുന്ന വെള്ളവും മൂറോൻ പുറണ്ട വസ്രങ്ങളും കഴുകിയ വെള്ളവും മറ്റും ആളുകൾ ചവുട്ടി അനാദരം ഉണ്ടാകാത്ത വിധത്തിൽ മറവു ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

42. മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനക്രമം: കൂദാശകൾ (1973), pp. 28

അദ്ധ്യായം മൂന്നു്

വിശുദ്ധ കുർബാന

മലങ്കര ആരാധന ക്രമത്തിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനയ്ക്കു പയോഗിക്കുന്ന യാക്കോബിന്റെ അന്നാഫ്യോയുടെ ചുരുങ്ങിയ വിവരണം, ദൈവശാസ്ത്ര സമ്പത്തു്, പ്രതീകാത്മകത്വം എന്നിവയാണു് താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നതു്.¹

മലങ്കര കുർബാന പഠന സൗകര്യത്തെപ്രതി എട്ടു് പ്രധാന ഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കാവുന്നതാണു്. a. പ്രാരംഭ ഭാഗം, b. പരസ്യ ശുശ്രൂഷയും വേദവായനകളും, c. അന്നാഫ്യോയ്ക്കു മുമ്പുള്ള ഭാഗം, d. അന്നാഫ്യോ e. മധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകൾ. f. വി. കുർബാന സ്വീകരണത്തിന്നുള്ള ഒരുക്കം, g. വി: കുർബാന സ്വീകരണം, h. സമാപന ശുശ്രൂഷ. ഓരോ ഭാഗത്തിന്റെയും അതിലുള്ള പ്രധാന പ്രാർത്ഥനകളുടെയും അർത്ഥം, ദൈവശാസ്ത്രം, പ്രതീകാത്മകത എന്നിവ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

a. പ്രാരംഭ ശുശ്രൂഷ

മൽക്കിസദേക്കിന്റെ ക്രമം, അഹറോന്റെ ക്രമം എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന രണ്ടു ശുശ്രൂഷകൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രാരംഭ ശുശ്രൂഷ തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ വെച്ചു് രഹസ്യമായിട്ടാണു നടത്തുന്നതു്.

മൽക്കിസദേക്കിന്റെ ക്രമം

പുരോഹിതനും രാജാവുമായ മൽക്കിസദേക്കു് അത്യ

1 വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ ദീർഘവും ചരിത്രപരവുമായ പഠനത്തിനു് cfr. 'യാക്കോബിന്റെ അന്നാഫ്യോ ഒരു പഠനം', കോട്ടയം, 1976.

നന്തനായ ദൈവത്തിനു് അപ്പവും വീഞ്ഞും കാഴ്ചവെച്ചു് ബലിയർപ്പിച്ചതുപോലെ ബലിക്കുള്ള അപ്പ-വീഞ്ഞുകൾ ഒരുക്കിവെക്കുകയാണു് ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ നടക്കുന്നതു്. അതിനാലാണു് മൽക്കിസദേക്കിന്റെ ക്രമം എന്ന പേരിൽ ഈ ശുശ്രൂഷ അറിയപ്പെടുന്നതു്.

മദ്ബഹായുടെ മുമ്പിൽ വന്നു് കാർമ്മികൻ സാഷ്യാംഗ പ്രണാമം ചെയ്തശേഷം കുരിശുവരച്ചുകൊണ്ടു് ത്രീത്വസ്തുതിയും തുടർന്നു് പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥനയും 51-ാം മസൂമൂറായും ചൊല്ലുന്നു. മസൂമൂറായുടെ അവസാനത്തിൽ കാർമ്മികൻ ജനങ്ങളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു് വണങ്ങിക്കൊണ്ടു് ദിവ്യശുശ്രൂഷാ പരികർമ്മത്തിനു് അവരുടെ പ്രാർത്ഥനാ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം ഒരുക്കുവരിയിലേക്കു പോയി തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ അണിഞ്ഞിട്ടു് വീണ്ടും മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിക്കുകയും നിർദ്ദിഷ്ട പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു് ബലിപീഠത്തെ സമീപിച്ചു് അപ്പവും വീഞ്ഞും ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സമയത്തു് ശുശ്രൂഷകൻ ബലിപീഠത്തിലെ മെഴുകുതിരികൾ കത്തിക്കയും വെളിച്ച നിറഞ്ഞതാരിശോ..... എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗാനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബലിപീഠത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്ന അപ്പവും വീഞ്ഞും സർവ്വലോകത്തിന്റെയും പ്രകാശമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമാണെന്നും ഈ പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുവേണം നാം വെളിച്ചം ഉൾക്കൊള്ളാൻ എന്നുമാണു് ശുശ്രൂഷകന്റെ ഈ പ്രവർത്തിയും ഗാനവും ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതു്. അപ്പ-വീഞ്ഞുകൾ തയ്യാറാക്കിയതിനു ശേഷം കാർമ്മികൻ ദർശനാലയിൽനിന്നു താഴെയിറങ്ങി പ്രുമിയോൻ, സെദോ, കോലോ, എത്രോ, എക്ബേം, ഹുത്തോമോ, 'സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ' എന്നീ പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലി ആദ്യ ശുശ്രൂഷകൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

അഹറോന്റെ ക്രമം

ഒന്നാം ശുശ്രൂഷയെപ്പോലെ ഇതും ത്രീത്വസ്തുതിയോടു

കൂടി ആരംഭിക്കുന്നു. കാർമ്മികൻ തുടർന്ന് ചെറിയൊരു പ്രാർത്ഥന കൂടി ചൊല്ലിയിട്ട് ബലിപീഠത്തിനു മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുകയും പ്രാർത്ഥന തീരുമ്പോൾ ദർഗായിൽ കയറി ബലിപീഠത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ മുത്തുകയും പിന്നീട് കാഴ്ചവയ്പ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കാഴ്ചവയ്പ്പിന്റെ പ്രാർത്ഥന ആശയ സമ്പുഷ്ടവും ദൈവശാസ്ത്രപരവുമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാകര പദ്ധതി മുഴുവൻ ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു. സൃഷ്ടിയുടെ മകുടവും ശിരസ്സും ക്രിസ്തുവാണ്. ക്രിസ്തുവിലും അവിടുത്തെ രക്ഷാകര പ്രവൃത്തിയിലും ആണ് സൃഷ്ടിജാലം മുഴുവൻ ഐക്യത്തിൽ കോർത്തിണക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഈ പ്രാർത്ഥന ക്രിസ്തുവിനെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. വി: കുർബാനയിലെ ആരാധനയിൽ സഭ മുഴുവനും പങ്കുചേരുന്നു. മഹത്വപീഠ സഭയും സഹനസഭയും സമരസഭയും ശിരസ്സായ ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നു ചേർന്ന് അർപ്പിക്കുന്നതാണ് വി: കുർബാന എന്ന ആശയം ഇവിടെ വളരെ വ്യക്തമാണ്. മരിച്ചുപോയവർ, സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങൾ എന്നിവരെയെല്ലാം കാഴ്ചവയ്പ്പിൽ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്.

കാഴ്ചവയ്പ്പിനു ശേഷം കാർമ്മികൻ ദർഗായിൽ നിന്നിറങ്ങി ധൂപാർപ്പണത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും സെദറായും ചൊല്ലുന്നു. ധൂപം അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലുന്നത്. അഹറോന്റെ ധൂപാർപ്പണത്തോടാണ് ഇതിനെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. അതാണ് രണ്ടാം ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് അഹറോന്റെ ക്രമം എന്ന പേരു ലഭിക്കാൻ കാരണം.

സെദറായ്ക്കു ശേഷം ധൂപ കലശം രഹസ്യങ്ങളുടെ മുകളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ധൂപിക്കലാണ്. ദർഗായിൽ കയറി നിന്നുകൊണ്ടാണ് ഇതു നിർവഹിക്കുക. ധൂപകലശത്തിന്റെ ചങ്ങലകൾ ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ചു പ്രാർത്ഥനകൾ

ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു് രഹസ്യങ്ങളുടെ നാലുവശങ്ങളിലുമായി കരിശാക്രതിയിൽ ധൂപകലശം ചലിപ്പിക്കുന്നു. അതിനു ശേഷം എത്രോ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു് രഹസ്യങ്ങൾക്കു ചുറ്റും മൂന്നുപ്രാവശ്യം ധൂപകലശം ചുറ്റുന്നു. ആദ്യത്തെ രണ്ടുപ്രാവശ്യം വലത്തുനിന്നു് ഇടത്തോട്ടും അവസാനം ഇടത്തുനിന്നു വലത്തോട്ടുമാണു് ചുറ്റുന്നതു്. ദർഗായിൽ നിന്നിറങ്ങി ആദ്യം അരത്താരയുടെ മധ്യഭാഗത്തും പിന്നീടു് തബലീത്തായുടെ ഇടത്തേക്കോണിലും അവസാനമായി അതിന്റെ വലത്തേക്കോണിലും വീശുന്നു. ഇടത്തേ കോണിൽ വീശുമ്പോൾ ശോശപ്പായുടെ ഇടത്തേ കോൺ അല്പം മടക്കി വയ്ക്കുന്നു. ധൂപകലശം ശുശ്രൂഷകനെ ഏല്പിച്ചിട്ടു് ഹുത്തോമോ ചൊല്ലി രണ്ടാം ശുശ്രൂഷ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

രഹസ്യങ്ങളിന്മേലുള്ള ധൂപാർപ്പണവും പ്രത്യേകാനുഷ്ഠാനങ്ങളും പ്രതീകാത്മകത നിറഞ്ഞ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തോടു് ഒത്തുപോകുന്നതാണു്. ത്രോണോസിന്റെ മധ്യവും ഇടത്തും വലത്തും ചുംബിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം തക്ലാകളിൽ തന്നെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ബലിപീഠത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം പിതാവിനെയും ഇടത്തേ കോൺ പുത്രനെയും വലത്തേ കോൺ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഹുത്തോമോയിലും അനുസ്മരണാ ചിന്തകളാണുള്ളതു്.

b പരസ്യ ശുശ്രൂഷയും വേദവായനകളും

“നിന്നെ പ്രസവിച്ച മറിയാമു. നിനക്കു മാമോദീസാ നൽകിയ യോഹന്നാനും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിന്നോടപേക്ഷിക്കും; ഞങ്ങളോടുകൂടെ ചെയ്യണമെ” എന്ന കാർമ്മികന്റെ പ്രാർത്ഥനയോടു കൂടിയാണു് പരസ്യ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നതു്. മദ്ധ്യപ്രാർത്ഥനയുടെ തിരശീല നീക്കി ധൂപ കലശത്തിൽ കുത്തിരിക്കും ഇട്ടു് ധൂപം വീശിക്കൊണ്ടു് കാർമ്മികൻ മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു.

ക്രിസ്തുവിനെ ജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഭാഗമാണിത്. ഇതുവരെയുള്ള രഹസ്യ ശുശ്രൂഷകൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തെയും രഹസ്യജീവിതത്തെയുമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ മാതോദീസായോടുകൂടി പരസ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തുവിനെയാണ് ഈ ഭാഗത്ത് അനുസ്മരിക്കുന്നത്. ആദ്യഭാഗവും അതായത്, ഒരുക്കത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയും പരസ്യഭാഗവും തമ്മിലുള്ള 'പരിവർത്തന ബിന്ദു' (Transitional point) വാണു് മുകളിൽ കണ്ട പ്രാർത്ഥന. രഹസ്യ ഭാഗവുമായുള്ള ബന്ധം കാണിക്കാൻ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസവിച്ച മാതാവിനെ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ തുടർന്നുവരുന്ന പരസ്യ ശുശ്രൂഷാ ഭാഗത്തെ കാണിക്കാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പരസ്യജീവിതത്തിനു് ആരംഭമായി മാതോദീസാ നൽകി സാക്ഷ്യം വഹിച്ച യോഹന്നാനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു പ്രതിവാക്യമായി ജനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയും തികച്ചും അവസരോചിതമാണു്. പരസ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യേശു ആരാകുന്നു എന്ന് സാക്ഷ്യം നൽകുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണതു്. യേശു ആരാകുന്നു, എന്തിനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, തന്റെ ജീവിത ലക്ഷ്യമെന്താണു് എന്നതെല്ലാം ഇതിൽ ചുരുക്കമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ജനങ്ങളുടെ ഈ പ്രാർത്ഥന വിശേഷ ദിവസങ്ങളിൽ ഗാനരൂപത്തിലും മറ്റവസരങ്ങളിൽ ഗദ്യരൂപത്തിലുമാണു് ചൊല്ലുക. ഈ ഗാനമലപിക്കുമ്പോൾ യുപകലശം വീശി കാർമ്മികനും, കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികൾ, മർബഹാസ, മണി മുതലായവ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ശുശ്രൂഷകരും ഭക്തിപൂർവ്വം ആഘോഷമായി ബലിപീഠത്തിനു ചുറ്റും പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ വൈദികൻ ബലിപീഠത്തിന്റെ നാലുകോണം മുത്തുകയും ബലിപീഠം ചുറ്റി യുപം അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രദക്ഷിണം വളരെയധികം പ്രതീകാത്മകമാണു്. പരസ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന യേശുവിനെയാണു് പുരോഹിതൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതു്. തന്റെ കരിശു

മരണവും ഉയിർപ്പും വഴിയായി പഴയ ദേവാലയത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ച് പുതിയ നിയമത്തിലെ ദേവാലയമാക്കി മാറ്റിയ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ പുരോഹിതൻ ത്രോണോ സീന്റെ കോണുകൾ ധൂപിച്ചു ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. യേശുവിനു പരസ്യമായി സാക്ഷ്യം വഹിച്ച യോഹന്നാനെയാണ് പ്രധാന ശുശ്രൂഷകൻ (ശൈമാശൻ) സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മറ്റു ശുശ്രൂഷകർ യേശുവിനെ ലോകസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ച ശ്രീഹന്മാരുടെയും മറ്റു ശിഷ്യന്മാരുടെയും സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു.

പ്രദക്ഷിണത്തിനു ശേഷം 'ദൈവമേ നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു' എന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ്. ഇതു മൂന്നു പ്രാവശ്യമാണു ചെയ്യുക. പുരോഹിതൻ ദൈവമേ നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു എന്നു ചെയ്യുകയും തുടർന്ന് ജനങ്ങൾ 'ബലവാനേ നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു' എന്നിങ്ങനെ ചെയ്തിപ്പുണ്ണുമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെയാണോ ക്രിസ്തുവിനെയാണോ ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഓർക്കുന്നത് എന്നു പലരും ചോദിച്ചേക്കാം. അന്ത്യോക്യൻ ആരാധന ക്രമങ്ങളിൽ ഇതു ക്രിസ്തുവിനെയാണ്; മറ്റുള്ളവർ ത്രിത്വ സ്മരണയായിട്ടാണ് കരുതുന്നത്. അക്കാരണത്താൽ അന്ത്യോക്യൻ സഭകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന 'ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനേ' എന്ന അവസാന വാക്യം പാഷണ്ഡതയാണെന്നും അന്ത്യോക്യൻ സഭകൾക്കു പുറത്തുള്ളവർ വിചാരിച്ചിരുന്നു. കാരണം പ: ത്രിത്വം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലല്ലോ. എന്നാൽ അന്ത്യോക്യൻ സഭകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവിടെ പ്രശ്നമൊന്നുമില്ല. കാരണം ഈ പ്രാർത്ഥന മുഴുവൻ ക്രിസ്തുവിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണ് ഗ്രഹിക്കുക. ക്രിസ്തു യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവമാകയാൽ "ദൈവമേ" എന്നും "ബലവാനേ" എന്നും "മരണമില്ലാത്തവനേ" എന്നും അവിടുത്തെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ അനൗചിത്യം ഒന്നും ഇല്ലതാനും. ഈ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണ് മലങ്കര കത്തോലിക്കർ ഈ പ്രാർത്ഥന ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ക്രിസ്തുസ്തുവത്തിനുശേഷം നടപടി പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു
 ഉളവായനയാണ്. ചിലപ്പോൾ നടപടി പുസ്തകത്തിനുപ
 കരം കാതോലിക ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നോ വെളിപാടുപു
 സ്തകത്തിൽനിന്നോ വരുകയും ചെയ്യാം. ഞായറാഴ്ചകളിലും പെര
 ന്നാളുകളിലും ഈ വായന സാധാരണമാണ്. “ശ്രീഹന്മാരു
 ടെ നടപടികളുടെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നും ബാറെക്മോർ” എ
 ന്നു വായനക്കാരൻ പറയുമ്പോൾ ശ്രീഹന്മാരുടെ ഉടയവനു
 സ്തുതി, നമ്മുടെമേൽ തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എന്നേക്കും
 ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ എന്നു ജനങ്ങൾ മറുപടി പറയുന്നു. മദ്ബ
 ഹായുടെ വാതിലിന്റെ വടക്കു വശത്തുനിന്നാണ് ഈ
 വായന. ഒരോ കത്തിച്ച തിരി പിടിച്ചിരിക്കും. ശു
 ശ്രൂഷക്കാരൻ വായനക്കാരന്റെ ഇടത്തുവശത്ത് മദ്ബ
 ഹായിൽത്തന്നെ നിന്നുകൊണ്ടു വി: ഗ്രന്ഥത്തിനു
 ധൂപം വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും പതിവാണ്. ശുശ്രൂ
 ഷകർ തങ്ങളുടെ പട്ടത്തിന്റെ സ്ഥാനമനുസരിച്ച് ഒരു
 ദ്യോഗിക വസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കും. പട്ടമില്ലാത്തവരും
 വെള്ളക്കപ്പായം ധരിക്കണം. വായനയ്ക്കു മുമ്പു കാർമ്മികൻ
 ഒരു രഹസ്യപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ
 “ഭൂവിലശേഷം ദൈവത്താൽ പ്രേരിതരായ” എന്നു തുട
 ങ്ങുന്ന ഗാനം ആലപിക്കുന്നു. ഗാനത്തിന്റെ അവസാ
 നത്തിലാണ് വായന നടത്തുക. ഈ ഗാനവും “പൗലോസ്
 ശ്രീഹാ ധന്യൻ ചൊൽകേട്ടേൻ” എന്നാദിയായി പൗ
 ലോസ് ശ്രീഹായുടെ ലേഖനവായനയ്ക്കു മുമ്പു ആലപി
 ക്കുന്ന ഗാനവും സ്ഥിരമാണ്. മറ്റു ഗാനങ്ങൾക്കെല്ലാം
 പകരം ഗാനങ്ങൾ മാറി മാറി ചൊല്ലാവുന്നതാണ്. മല
 കുരയിൽ ‘ഹാബീബായ’ ബാറെക്മോർ (എന്റെ വാ
 ത്സല്യ സഹോദരങ്ങളെ) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ആ
 ദ്യവായന അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനുശേഷം പൗ
 ലോസിന്റെ ലേഖന വായനയ്ക്കു മുഖമായി “പൗലോസ്
 ശ്രീഹാ ധന്യൻ ചൊൽകേട്ടേൻ” എന്ന ഗാനം ജനങ്ങൾ
 ആലപിക്കുന്നു. പൗലോസിന്റെ ലേഖനം മദ്ബഹാ
 യുടെ വാതിലിന്റെ തെക്കുവശത്തു ഒരു നട താഴെയിറ

ങ്ങിനിന്നാണു വായിക്കുക. അപ്പോൾ ശുശ്രൂഷകൻ വായനക്കാരന്റെ വലതുവശത്തു മടംബഹായിൽ തന്നെ നിന്നുകൊണ്ടു ധൃപം വീശുന്നു. ഈ സമയത്തും ഒരു ശുശ്രൂഷി കത്തിച്ച തിരി പിടിക്കുകയും മറ്റൊരു ശുശ്രൂഷി ലേഖനത്തിനു ധൃപം വീശുകയും ചെയ്യുന്നു.

അടുത്തതായി ആഘോഷമായ സുവിശേഷവായനയാണ്. ശുശ്രൂഷി ധൃപകലശത്തിൽ കത്തിരിക്കും. ഇടുവിച്ചുകൊണ്ടു സുവിശേഷ ഗ്രന്ഥത്തിനു ധൃപം വീശുന്നതോടൊപ്പം സുവിശേഷം ശ്രദ്ധിപ്പാൻ ജനങ്ങളെ ആഹ്വാനവും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടു ശുശ്രൂഷകർ കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികളുമായി സുവിശേഷപീഠത്തിന്റെ ഇരുവശത്തുമായി നിൽക്കുന്നു. സുവിശേഷം കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ ഒരു സംഭവത്തിന്റെ വെറും അനുസ്മരണമല്ല പ്രത്യുത ഇന്നു ദൈവവചനം യഥാർത്ഥമായി നമ്മോടു സംസാരിക്കുകയാണ്. ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായെ യഥാർത്ഥമായി കണ്ടുമുട്ടിയ ശിഷ്യന്മാർക്കുണ്ടായ അനുഭവമാണു സുവിശേഷം ശ്രവിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതു്. സുവിശേഷ വായനയ്ക്കു ശേഷം ജനങ്ങൾ ഗാനം ആലപിക്കുന്നു. അനന്തരം വായിച്ചുകേട്ട സുവിശേഷഭാഗത്തെപ്പറ്റി വിശദീകരണം കാർമ്മികൻ നൽകുന്നു.

C അന്നാഹാരായ്ക്കു മുമ്പുള്ള ഭാഗം

സുവിശേഷവായന, ജനങ്ങളുടെ കീർത്തനം എന്നിവയ്ക്കു ശേഷം കുർബാനയുടെ പ്രധാന ഭാഗത്തേയ്ക്കു കടക്കുന്നു. ഇതു മുതലുള്ള ഭാഗം സാധാരണയായി അറിയപ്പെടുന്നതു് വിശ്വാസികളുടെ കുർബാന (Mass of faithful) എന്ന പേരിലാണ്. അന്നാഹാരായ്ക്കു മുമ്പും വചന ശുശ്രൂഷയ്ക്കു പിമ്പും പ്രധാനമായി പ്രാമിയോൻ, ഹൂസോയോ അഥവാ പാപമോചന പ്രാർത്ഥന, സെറോ ധൃപകലശ വാഴുവു്, വിശ്വാസപ്രമാണം, ദ്വിതീയ കാഴ്ചവസ്തു തുടങ്ങിയവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

വിശ്വാസികളുടെ കർബാന ആരംഭിക്കുന്നത് പ്രാമി യോനോടുകൂടിയാണ്. കാമ്മികൻ അവസരോചിതമായി ഏതെങ്കിലും പ്രാമിയോൻ തെരഞ്ഞെടുത്തു ചൊല്ലുന്നു. പ്രാമിയോൻ ശേഷം കാർമ്മികൻ ശോശപ്പായുടെ ഇടതു വശം മുത്തി കാഴ്ചവയ്പ്പിന്റെ സെദറാ ചൊല്ലുന്നു. തദവസരത്തിൽ ശുശ്രൂഷി ബാറെക്മോർ, കാരുണ്യ വാനായ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെയും ..... എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു കത്തിരിക്കും ഇടുവിച്ചിട്ടു യൂപാർപ്പണം നടത്തുന്നു. യൂപകലശത്തിലെ മണികര കിലങ്ങത്തക്കവണ്ണം ചലിപ്പിച്ചു വീശിക്കൊണ്ടു ബലി പീഠത്തിന്റെ തെക്കുവശത്തു (വലതുവശം) പീഠത്തിന്മേൽ വച്ചിരിക്കുന്ന സുവിശേഷ ഗ്രന്ഥത്തിനു യൂപം വീശി മുത്തുന്നു. മെത്രാൻ സന്നിഹിതനാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേർക്കു യൂപം വീശി സ്വീബാ മുത്തുന്നു. അതിനു ശേഷം മദ്ബഹായിലുള്ള വൈദികർക്കും പിന്നീടു ജനങ്ങൾക്കും യൂപം വീശുന്നു. അന്ത്യോക്യൻ സഭയിലെ യാമപ്രാർത്ഥനകൾക്കും, സെദറാ വായനയ്ക്കും ഇതുപോലുള്ള യൂപാർപ്പണമുണ്ടു്.

സെദറായ്ക്കു ശേഷം യൂപകലശം വാഴ്ത്തുന്നു. മെത്രാൻ സന്നിഹിതനാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹമാണിതു ചെയ്യുക. കാമ്മികൻ കരിശു വരച്ചു കത്തിരിക്കും വാഴ്ന്നി യൂപക്കുറിയയിൽ ഇടുന്നു. അനന്തരം “ബലഹീനനും പാപിയുമായ ഈ ദാസൻ ഏറ്റുപറയുന്നു, പരിശുദ്ധനായ പിതാവു പരിശുദ്ധൻ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പുരോഹിതൻ ഇടതു കയ്യിൽ യൂപകലശത്തിന്റെ ഒരു ചങ്ങലയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ പിടിക്കുകയും തദനന്തരം വലതു കരം കൊണ്ടു ചങ്ങലയുടെ മുകളിലത്തെ അറ്റത്തു തൊട്ടു കരിശു വരച്ചു ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീടു ‘പരിശുദ്ധനായ പുത്രൻ പരിശുദ്ധനാകുന്നു’ എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു പുരോഹിതൻ ഇടതുകൈ കൊണ്ടു രണ്ടു ചങ്ങലകൾ ഒരുമിച്ചു ചേർത്തു ആദ്യത്തേതിനോടൊപ്പം പിടിക്കുന്നു. അനന്തരം മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം കരിശു വരച്ചു ആശീർവദിക്കുന്നു. മൂന്നാ

മതായി പുരോഹിതൻ ഇടതുകൈ കൊണ്ട് അവസാനത്തെ ഒരു ചങ്ങല മറ്റു മൂന്നു ചങ്ങലകളോടു ചേർത്തു പിടിക്കുകയും 'ജീവപ്രദനായ വിശുദ്ധ റൂഹാ പരിശുദ്ധൻ' എന്നു ചൊല്ലി കുരിശടയാളം പൂർത്തിയാക്കിയിട്ട് ചങ്ങലയുടെ മദ്ധ്യത്തിലും അല്പം താഴെയും ധൂപക്കുറിയുടെ അടിഭാഗത്തും തൊടുന്നു. അതിനു ശേഷം പുരോഹിതൻ വലതുകൈ ധൂപക്കുറിയുടെ അടിയിൽകൂടെ മുകൾഭാഗം വരെ കൊണ്ടുവന്നിട്ട് ശുശ്രൂഷകനിൽ നിന്നും ധൂപക്കുറിവാങ്ങുന്നു. പിന്നീട് ബലിപീഠത്തിനും മദ്ബഹായിലുള്ളവർക്കും ജനങ്ങൾക്കും വീശി, ബലിപീഠത്തിലേക്കു വീണ്ടും തിരിഞ്ഞ് ശുശ്രൂഷിയെ ധൂപകലശം ഏല്പിക്കുന്നു.

ധൂപകലശം വാഴ്ന്നുപോയ ധൂപക്കുറിയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ സ്പർശിക്കുന്നത് ത്രൈശുദ്ധകീർത്തന സമയത്തു് ശോശപ്പായിൽ സ്പർശിക്കുന്നതിനു സമാനമാണു്. ആഘോഷമായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ധൂപകലശവാഴ്ചു് വളരെ അർത്ഥവത്തായ സംഗതിയാണു്. ധൂപകലശത്തിനു് 4 ചങ്ങലകളാണുള്ളതു്. ഓരോന്നിനും 18 കണ്ണികൾ വീതം ആകെ 72 കണ്ണികൾ ഉണ്ടു്. യേശുവിന്റെ 72 ശിഷ്യന്മാരെയാണു് ഇതു പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതു് എന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു. ധൂപകലശത്തിനു 12 മണികൾ ഉണ്ടു്. ഇവ പന്ത്രണ്ടു ശ്രീഹന്മാർക്കു പകരമാണു്. തീ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അടിഭാഗം പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സഭയെയും അതിലെ ധൂപം പ്രാർത്ഥനയെയും മുകൾഭാഗം സ്വർഗ്ഗത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആകെകൂടി നോക്കുമ്പോൾ സഭ മുഴുവൻ ഇവിടെ സൂചിതമാകുന്നു. ധൂപകലശ വാഴ്ചിനും പ്രതീകാത്മക വ്യാഖ്യാനമുണ്ടു്. 'പരിശുദ്ധനായ പിതാവു പരിശുദ്ധൻ', 'ജീവപ്രദനായ വിശുദ്ധ റൂഹാ പരിശുദ്ധൻ' എന്നിവ പറയുമ്പോൾ ഓരോ ചങ്ങലയും പുത്രനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ രണ്ടുചങ്ങലയും എടുക്കുന്നതു് ത്രിത്വത്തിലെ വ്യക്തികളുടെ സ്വഭാവമാണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. അവതീർണ്ണ വചനമായ പത്രുസ് രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടല്ലോ.

യൂപകലശം വാഴ്ത്തി പുരോഹിതൻ മദംബഹായും
 മറ്റും യൂപിയ്ക്കുമ്പോൾ ശുശ്രൂഷി “ബാറെക്”മോർ, ദിവ്യ
 ജ്ഞാനം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു .... എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥന ചൊ
 ല്ലുകയും തുടർന്നു പുരോഹിതൻ വിശ്വാസപ്രമാണം ആരം
 ഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മെത്രാൻ സന്നിഹിതനാണെങ്കിൽ
 അദ്ദേഹമാണ് ആരംഭിക്കേണ്ടതു്. കാമ്മികൻ കൈകൾ
 കഴുകിയിട്ട് ജനങ്ങളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു് നിർദ്ദിഷ്ട
 പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു് പ്രാർത്ഥനാസഹായം യാചി
 ച്ചതിനു ശേഷം ബലിപീഠത്തിനു മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി കാഴ്ച
 വയ്പിന്റെ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. പാപ പരിഹാര
 ത്തിന്റെയും മാദ്ധ്യസ്ഥത്തിന്റെയും ചിന്ത ഉൾക്കൊള്ള
 ന്ന ഈ പ്രാർത്ഥന കാർമ്മികന്റെ വ്യക്തിപരമായ ഒരുക്ക
 ത്തിനും വി.കർബാനയുടെ നിയോഗം പുതുക്കുന്നതിനും
 ഉപകരിക്കുന്നു. ആ സമയം ജനങ്ങൾ വിശ്വാസപ്രമാ
 ണം വ്യക്തമായി ചൊല്ലുകയും ശുശ്രൂഷി വിശ്വാസികളെ
 യൂപിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസപ്രമാണം തീരുമ്പോഴേ
 ക്കും ശുശ്രൂഷി യൂപകലശവുമായി തിരിച്ചു വരുന്നു. കാർ
 മികൻ അപ്പോഴും മുട്ടുകുത്തിയിരിക്കയാണെങ്കിൽ ‘യാചി
 കേണ്ടും സമയമിതാ’ എന്ന ഗാനം ജനങ്ങൾ ചൊല്ലാറു
 ണ്ടു്. അതല്ലെങ്കിൽ ശുശ്രൂഷി ഉടനെതന്നെ ‘സ്നേഹമെൻകാ
 ലോസ’ എന്നു നീട്ടിച്ചൊല്ലുകയും ജനങ്ങൾ ‘കറിയേലാ
 യിസോൻ’ എന്നു പ്രത്യുത്തരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. യഥാർ
 ത്ഥത്തിൽ ‘സ്നേഹമെൻകാലോസി’ന്റെ വ്യാഖ്യാനമാണ്
 ‘യാചിക്കേണ്ടും സമയമിതാ’ എന്ന ഗാനം. ഈ ഗാന
 ത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ വളരെ പൗ
 രാണികമാണ്. ഗ്രീക്കിൽ നിന്നു് 4/5 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ
 സുറിയാനിയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട നമ്മുടെ
 ‘കർത്താവിന്റെ നിയമം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ആശയ
 ങ്ങളോടു് ഈ ഗാനത്തിനു് സാധർമ്യമുണ്ടു്.

(d) അന്നാഹ്വാനം

വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ വിശ്വാസപ്രമാണം കഴിഞ്ഞു സമാധാനത്തിനുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്ന ഭാഗത്തിന് പൊതുവായിട്ടുള്ള പേരാണ് അന്നാഹ്വാനം. എന്നാൽ ഈ പദത്തിന് പല അർത്ഥങ്ങളുമുണ്ട്. 'അന്നാഹ്വാനം' എന്ന ഗ്രീക്കു പദത്തിന്റെ മൂലാർത്ഥം 'വാർത്ത' 'പ്രഘോഷണം' തുടങ്ങിയവയാണ്. എന്നാൽ ആരാധനക്രമവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പറയുമ്പോൾ 'കൊണ്ടുവരിക' 'സമർപ്പിക്കുക' (offer) എന്നൊക്കെയാണ് വിവക്ഷിതം. 'എവുകറിസ്തീയ' (ക്രതജ്ഞതാപ്രകാശനം) എന്ന ഗ്രീക്കു പദത്തിന് സമാനമാണിത്.

അന്നാഹ്വാനം എന്ന പദത്തിന് 'ഉയർത്തിക്കൊടുക്കുക' (lift up) എന്നും അർത്ഥം ഉണ്ട്. വി. കുർബാനയിലെ പ്രഥമാശീർവാദം കഴിഞ്ഞു "ഈ സമയത്ത് നമ്മുടെ ബോധങ്ങളും വിചാരങ്ങളും ഹൃദയങ്ങളും പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തു മിശിഹാതന്മൂലം ഇരിക്കുന്ന മഹാനന്ദങ്ങളിലായിരിക്കണം" എന്ന കാർമ്മികന്റെ പ്രഖ്യാപനം മുതൽ റൂഹാക്ഷണം (Epiclesis) വരെയുള്ള ഭാഗത്തിന് പൊതുവായ പേരാണ് അന്നാഹ്വാനം എന്ന് നിഷ്കൃഷ്ടമായി പറയാം. ഈ ഭാഗം എല്ലാ കുർബാനയിലും ഏകദേശം തുല്യമാണെന്നുള്ളതും ഇതിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. വി. കുർബനയുടെ ഈ ഭാഗമാണ് ആദ്യകാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നും അതിനോടു പലതും കൂട്ടിച്ചേർത്തും വെട്ടിച്ചുരുക്കിയും ഭാഷയിലും ആശയങ്ങളിലും മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയും സ്ഥലകാല സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുരൂപമായി ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് വിവിധ റീത്തുകളിൽ ഇന്നു കാണുന്ന കുർബാനകൾ എന്നു കാണാൻ കഴിയും.

മലങ്കരസഭയിൽ 'അന്നാഹ്വാനം' എന്നത് സമാധാന ചുംബനത്തിനു മുമ്പുള്ള പ്രാർത്ഥന മുതൽ കുർബനയുടെ

അവസാനാശിർവാദം വരെയുള്ള ഭാഗത്തിന് മുഴുവനും കൂടിയുള്ള പേരാണ്. ഈ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം കൂടി പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്ന 66 പ്രാർത്ഥനകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതു കൂടാതെ ശൈമാശൻ (ഡീക്കൻ) പല പ്രഖ്യാപനങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ പ്രതിവാക്യങ്ങളുമുണ്ട്. പുരോഹിതന്മാരും ചൊല്ലാനുള്ള ഈ 66 പ്രാർത്ഥനകളിൽ ദീർഘവും ഹ്രസ്വവുമായ പ്രാർത്ഥനകളും സമാധാനാശംസകളും ആശിർവാദങ്ങളും സഹായാഭ്യർത്ഥനകളും രഹസ്യമായും പരസ്യമായും ഉള്ള പ്രാർത്ഥനകളും ഉൾപ്പെടും. ഈ 66 പ്രാർത്ഥനകളിൽ 33 എണ്ണം മാറ്റമില്ലാത്തവയാണ്. ബാക്കി 33 മാറ്റിവരുന്നവയാണ്. മാറ്റിവരുന്ന ഈ 33 പ്രാർത്ഥനകളുടെ സമൂഹത്തിന് അന്നാഹ്വര എന്ന പേരു പറയും. ഈ അർത്ഥത്തിൽ അന്ത്യോക്യൻ സഭയിൽ 100-ൽ അധികം അന്നാഹ്വരകൾ ഉണ്ടെന്നു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും 66 അന്നാഹ്വരയുടെ കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ ഇപ്പോഴും ലഭ്യമാണ്. ഈ അന്നാഹ്വരകളുടെ എല്ലാം അടിസ്ഥാനമായി നിൽക്കുന്നതു് യാക്കോബ് ശ്ലീഹായുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അന്നാഹ്വരയാണ്. ഇതിന്റെ ചുവടു പിടിച്ചും ഇതിനെ അനുകരിച്ചും പ്രത്യേക ആവശ്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ചും പിൻക്കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടവയാണ് മറ്റു അന്നാഹ്വരകൾ. മലങ്കര കത്തോലിക്കർ (ലിറ്റർജിക്കൽ കമ്മിറ്റി 1972 ൽ തയ്യാറാക്കിയതു്) ഉപയോഗിക്കുന്ന തക്സായിൽ 9 അന്നാഹ്വരകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്ന 66 പ്രാർത്ഥനകളാണ് അന്നാഹ്വര ഭാഗത്തുള്ളതെന്നും അവയിൽ 33 എണ്ണം സ്ഥിരമാണെന്നും നാം മുകളിൽ പറഞ്ഞു. ഈ സംഖ്യകൾക്ക് വല്ല പ്രാധാന്യവുമുണ്ടോ? പ്രതീകാത്മകമായി എല്ലാം കാണുന്ന സുറിയാനി പാരമ്പര്യം അന്നാഹ്വരയിലെ ഈ ദൃശക്രമീകരണത്തിലൂടെയും ഗഹനമായ ഒരാശയമാണ് ആവിഷ്കരിക്കുന്നതു്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ താൻ ചെയ്ത ഏറ്റവും വലിയ കർമ്മമായ ആ

തമബലിയുടെ ആവർത്തനമാണല്ലോ. വി. കുർബാന. 33-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അർപ്പിച്ച ആ ബലി ആവർത്തിക്കാൻ 33 പ്രാർത്ഥനകളാൽ കോർത്തിണക്കിയ ഒരാധനക്രമം ഉപയോഗിക്കുന്നത് തീർച്ചയായും ഉചിതം തന്നെ. മാറുമില്ലാത്ത ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും യോജിച്ച യേശു എന്ന വ്യക്തിയുടെ 33 വർഷത്തെ ഇഹലോക ജീവിതരംഗങ്ങൾ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനകളിൽ കോർത്തിണക്കിയ ആരാധനമാലയും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് നാം ചെയ്യുന്നതു്.

സമാധാന പ്രാർത്ഥനയോടു കൂടി അന്നാഹ്വാരം ആരംഭിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയുടെ അന്ത്യത്തിൽ 'ആമ്മീൻ' എന്നു് പ്രതിവാക്യമായി വിശ്വാസികൾ ചൊല്ലുന്നു. അതിനുശേഷം സമാധാനാശംസയാണ്. ജനങ്ങളുടെ മറുപടിയെ തുടർന്നു് ശെമ്മാശൻ "ബാറോക്മോർ, നമ്മുടെ കർത്താവേശ്രമിശിഹായുടെ ...." എന്നു തുടങ്ങുന്ന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. അപ്പോൾ യുപകലശം പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷി ചങ്ങലകളിൽ രണ്ടുവശത്തുമായി പിടിച്ചു് കാമ്മികനെ സമീപിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ചങ്ങലയുടെ മധ്യഭാഗത്തു പിടിച്ചു് ശുശ്രൂഷിയെ കരം മുത്തിക്കുന്നു. ശുശ്രൂഷി ത്രോണോസു മുത്തിയ ശേഷം ആദ്യം മദ്ബഹായിൽ ഉള്ളവർക്കും പിന്നീടു് ജനങ്ങൾക്കും സമാധാനം കൊടുക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ പരസ്പരം സമാധാന ചുംബനം നടത്തുന്നു. സമാധാനം നൽകുന്നതു് വിശ്വാസികൾ തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ അടയാളമായിട്ടാണ്. മോസസ് ബാർകേഹാ സമാധാനത്തെ പററി പറയുന്നഭാഗം ശ്രദ്ധേയമാണു്: നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം വഴിയായി ദൈവവുമായി കൂട്ടായ്മയിലാകുവാനുള്ള ഒരുക്കമാണിവിടെ. പക്ഷേ വിശ്വാസികൾ തമ്മിൽ ഐക്യമില്ലാതിരുന്നാൽ അതു കേവലം അസാദ്ധ്യമാണു്. അതിനാൽ നമ്മുടെ ആന്തരിക ഐക്യത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും

യും ചിഹ്നമായി ബാഹ്യമായി നാം പരസ്പരം ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.²

സമാധാനത്തിനു ശേഷം പുരോഹിതൻ കൈവയ്യിന്റെ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. ജനങ്ങൾ തലകുനിച്ചു നിൽക്കുകയും പുരോഹിതൻ കൈകൾ ഉയർത്തി ആശീർവദിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്ത്യോക്യൻ കുർബാനയിൽ കൈവയ്യിന്റെ മൂന്നു പ്രാർത്ഥനകൾ ഉണ്ടു്. ഒന്നാമത്തേതു് സമാധാനത്തിനു ശേഷവും രണ്ടാമത്തേതു് ഖണ്ഡന ശുശ്രൂഷയ്ക്കുശേഷവും അവസാനത്തേതു് കുർബാന സ്വീകരണം കഴിഞ്ഞും. എല്ലാത്തിനും മുമ്പു് തലവണങ്ങാനുള്ള ശെമ്മാശന്റെ പ്രഖ്യാപനമുണ്ടു്.

കൈവയ്യിന്റെ പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ 'ശോശപ്പാ' യുടെ പ്രാർത്ഥനയാണു്. അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ പുരോഹിതൻ രഹസ്യങ്ങളുടെ മുകളിൽ വിരിച്ചിരിക്കുന്ന ശോശപ്പാ നീക്കം ചെയ്തു് ആഘോഷിക്കുന്നു. തദ്വസരത്തിൽ ശെമ്മാശൻ 'ബാറെക്'മോർ, സഹോദരങ്ങളെ നാമെല്ലാവരും .... എന്നാരംഭിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. ശോശപ്പാ മാറുന്നതിന്റെ അർത്ഥം പുരോഹിതൻ അപ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്.

“ഇസ്രായേലിലെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങൾക്കു് പന്ത്രണ്ടു നീരുറവകൾ ഒഴുകിക്കൊടുത്ത തീക്കൽപ്പാറ നീയാകുന്നു; ഞങ്ങളുടെ രക്ഷകന്റെ കമ്പനികൾ വയ്ക്കപ്പെട്ട തീക്കൽപ്പാറയും നീ തന്നെയാകുന്നു” എന്നാണോ പ്രാർത്ഥന. പഴയനിയമത്തിൽ, മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുഴന്നു നടന്ന

---

2. H.R. Connolly and W.H. Codrington, Two commentaries on the Jacobite liturgy by George, Bishop of Arab Tribes and Moses Bar Kephah. London, 1913 p. 41.

ഇസ്രായേൽമക്കൾക്കു് ദൈവം പാറയിൽ നിന്നു ജലമൊഴുകി അവരുടെ ദാഹം തീർത്തു എന്നു കാണുന്നു. ഈ പാറയോടാണു് ശോശപ്പായെ ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മോശ പാറ പിളർന്നിട്ടു് ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങൾക്കു ജലം നൽകിയതുപോലെ ശോശപ്പായാകുന്ന വിരിമാററി യേശുക്രിസ്തുവാകുന്ന പുതിയ നിയമത്തിലെ ജീവജലം പുതിയ ഇസ്രായേലിനു കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയാണു് പുരോഹിതൻ. അതോടൊപ്പം ഉയിർപ്പിന്റെ അടയാളവുമാണതു്. പ്രാർത്ഥനയിൽ പറയുന്നതു നോക്കുക “ഞങ്ങളുടെ രക്ഷകന്റെ കബറിങ്കൽ വയ്ക്കപ്പെട്ട തീക്കൽപ്പാറ നീ തന്നെയാകുന്നു” എന്നു്. സുറിയാനിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബലിപീഠം അല്ലെങ്കിൽ ത്രോണോസു ക്രിസ്തുവിന്റെ കബറിടമാണു്. അതിന്മേൽ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന അപ്പവീഞ്ഞുകൾ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കബർ മൂടിയിരുന്ന കല്ലു് ഉരുട്ടിമാറി ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുകയും ശിഷ്യന്മാരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതു പോലെ, ശോശപ്പാ മാറി ക്രിസ്തുവിനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയാണു് പുരോഹിതൻ ചെയ്യുന്നതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പു് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഉയിർപ്പിന്റെ അടയാളമാണു്. അതിനാൽ തങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ ഉയിർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും യുഗാന്ത്യത്തിൽ ശരീരത്തോടു കൂടി ഉയിർക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുമുള്ള ചിന്തകൾ ശോശപ്പാ മാറുന്ന കർമ്മത്തിൽ നിഗൂഢനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ദൈവസ്തുതിപ്പിനുള്ള ആഹ്വാനം:

വി: കർബാനയിലെ ഏററവും പ്രധാന ഭാഗമാണു് കൃതൺജതാ പ്രാർത്ഥന. രക്ഷാകരചരിത്രം വിവരിച്ചുകൊണ്ടു തുടങ്ങി അന്ത്യ അത്താഴവിവരണത്തിലൂടെ കടന്നു് റൂഹാക്ഷണത്തിലവസാനിക്കുന്ന ആ നീണ്ട പ്രാർത്ഥനയിലാണു് അപ്പവും വീഞ്ഞും കർത്താവിന്റെ ശരീരവും രക്തവുമായി വസ്തുഭേദം ചെയ്യപ്പെടുന്നതു്. ഈ ദീർഘ

മായ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഒരുക്കമായും അതിലേയ്ക്ക് ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുകൊണ്ടും ചെയ്യുന്ന സംഭാഷണരീതിയിലുള്ള ഭാഗമാണ് ദൈവസ്തുതിപ്പിനുള്ള ആഹ്വാനം. ഇതാരംഭിക്കുന്നതാകട്ടെ ആശീർവാദത്തോടു കൂടിയാണ്. “പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും ഏകജാതന്റെ കൃപയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സംസ്കൃവും ആവാസവും എന്റെ സഹോദരങ്ങളെ നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ എന്നേയ്ക്കും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ” എന്നതാണ് ആശീർവാദ വചനം. തുടന്ന് ഹൃദയവിചാരങ്ങൾ ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നതിനു കാമ്മികൻ ജനങ്ങളോടു ചെയ്യുന്ന ആഹ്വാനവും അതിനുള്ള ജനങ്ങളുടെ പ്രത്യുത്തരവും പുരോഹിതൻ വീണ്ടും ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു “ഭയത്തോടുകൂടി കർത്താവിനെ നമുക്കു സ്നേഹം ചെയ്യാം” ജനങ്ങൾ പ്രത്യുത്തരമായി ഭയത്തോടുകൂടി കർത്താവിനെ സ്നേഹം ചെയ്യുന്നത് യുക്തവും ന്യായവുമാകുന്നു” എന്നും. ‘ഭയ’ മെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത് മാനുഷികമായ ഭയമല്ല, പിന്നെയോ ഭക്തിയിൽ നിന്നുളവാകുന്ന ഭയമാണ്. തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പരിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കാൻ തങ്ങൾ അയോഗ്യരാണെന്ന ബോധത്തിൽ നിന്നുളവാകുന്ന ഭയം.

കൃതജ്ഞതാ പ്രാർത്ഥന

ദൈവസ്തുതിപ്പിനുള്ള ആഹ്വാനത്തിനുശേഷം തുടർന്നു വരുന്നത് കൃതജ്ഞതാ പ്രാർത്ഥനയാണ്. ഇവിടെയാണ് വി: കുർബാനയുടെ ഏറ്റവും വലിയ രഹസ്യം പരികർമ്മം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. വി. കുർബാനയുടെ ഗ്രീക്കുപദം എവുകറിയസ്തീയ (Eucharistia) എന്നാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ കൃതജ്ഞതയെന്നാണ്. വേദപുസ്തക സാക്ഷ്യപ്രകാരവും വി: കുർബാനയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഘടകമാണ് കൃതജ്ഞതാർപ്പണം. അന്ത്യഅത്താഴവേളയിൽ അപ്പമെടുത്തു സ്നേഹം ചെയ്തു മുറിച്ചു അവർഷ്കം നൽകി എന്നാണ് വേദപുസ്തകം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്.

നന്മു്. കൃത്യത്തോ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഭാഗങ്ങൾ: പുരോഹിതന്റെ രഹസ്യപ്രാർത്ഥന, പരിശുദ്ധൻ എന്ന കീർത്തനത്തിനു് ആമുഖമായി ഉച്ചത്തിൽ ആലപിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന, 'പരിശുദ്ധൻ' എന്ന കീർത്തനം, പുരോഹിതന്റെ രഹസ്യ പ്രാർത്ഥന, സ്ഥാപന സൂക്തി എന്നിവയാണു്. യാക്കോബിന്റെ അന്നാഹുറായിൽ രണ്ടു കർബാന സ്ഥാപന വിവരണമുണ്ടു്. (സുറിയാനി അന്നാഹുറായിലേതും ഗ്രീക്കു് അന്നാഹുറായിലേതും). മലങ്കര കത്തോലിക്കർ ആഘോഷാവസരങ്ങളിൽ യാക്കോബിന്റെ ഗ്രീക്കു് അന്നാഹുറായിലെ വലിയ സ്ഥാപന വിവരണമാണു് ചൊല്ലുന്നതു്.

ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിൽ വി: കർബാനയുടെ സ്ഥാപനവാക്കുകൾക്കു് അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനമാണു നൽകുക. റോമൻസഭയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും, വി: കർബാനയുടെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായി ഇതിനെ കണക്കാക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചും 'ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു' എന്നീ വാക്കുകൾ. റോമൻ സഭയുടെ ഔദ്യോഗികവൃത്തം തന്നെ ഇതു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഫ്ലോറൻസ് സുന്നഹദോസിൽ അർമേനിയക്കാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രമാണരേഖയിൽ സ്ഥാപനവാക്കുകളാണു് കർബാനയുടെ കൗദാശികരൂപം (Sacramental form) എന്നും പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതിനെ ഒരു വിശ്വാസ സത്യമായി ആരും അംഗീകരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അന്നു പ്രചാരത്തിലിരുന്ന വി: തോമസു് അക്വീനാസിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രത്തെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു് റോമാസഭ കൂദാശകളെ സംബന്ധിച്ച വിശ്വാസങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നു മാത്രം. ലാറ്റിൻ ചിന്താഗതി അനുസരിച്ചു് സ്ഥാപനവാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതോടുകൂടി അപ്പവീഞ്ഞുകൾക്കു് വസ്തുഭേദം സംഭവിച്ചു കഴിയും. എന്നാൽ പൗരസ്ത്യ ദൈവശാസ്ത്രം ഇതിനോടു യോജിക്കുന്നില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവ

ന്തന്നും വഴി അല്ലാതെ ഒന്നും പവിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല, മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കുതകുന്നതായി തീരുന്നില്ലായെന്നും ദ്രവ്യമായി പഠിപ്പിക്കുന്ന പൗരസ്ത്യർ പരിശുദ്ധാത്മ ക്ഷണത്തോടുകൂടി മാത്രമേ വി: കുർബാനയിലെ ക്രിസ്തു സാന്നിദ്ധ്യം പൂർണ്ണമാകുന്നുള്ളൂ എന്നാണു് പഠിപ്പിക്കുന്നതു്.

കല്പനാനുസ്മരണം (Anamnesis)

അന്ത്യ അത്താഴ വിവരണത്തിനു ശേഷം അതിന്റെ ഉപസംഹാരമായി വരുന്ന പ്രാരംഭനയാണിതു്. “എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇപ്രകാരം ചെയ്യവിൻ” എന്ന കത്താവിന്റെ വാക്കുകളാണു് ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നതു്. “എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇതനുഷ്ഠിക്കുകയും ഈ രഹസ്യത്തിൽ നിങ്ങൾ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും എന്റെ മരണത്തെയും പുനരുത്ഥാനത്തെയും ഞാൻ വരുന്നതു വരെ അനുസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ” എന്നാണു് യാക്കോബിന്റെ അന്നാഹുറായിലെ പ്രാർത്ഥന. ഇതിനു ജനങ്ങളുടെ പ്രത്യുത്തരം ഇപ്രകാരമാണു്: “ഞങ്ങളുടെ കുർത്താവേ നിന്റെ മരണത്തെ ഞങ്ങൾ ഓർക്കുകയും നിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെ ഞങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുകയും നിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിനായി ഞങ്ങൾ നോക്കിപ്പാർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുടേയും മേൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെ.”

എന്താണു് കല്പനാനുസ്മരണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം? വി: കുർബാനയുടെ സ്വഭാവം ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. കൃതജ്ഞതാ സമർപ്പണവും അനുസ്മരണവും കുർബാനയെന്ന ഒരേ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങളാണു്. അപ്പം ആശീർവദിക്കുന്നതോടെ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ സഭയും കൃതജ്ഞതാസമർപ്പണം നടത്തുന്നു. എന്നാൽ ഇതു് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വയം സമർപ്പണത്തിന്റെ അനുസ്മരണമായതു കൊണ്ടാണു് വിലയുള്ളതായിത്തീരുന്നതു്. അങ്ങനെ സമർപ്പണവും അനുസ്മരണവും കുർബാനയുടെ രണ്ടു

വശങ്ങളാണെന്നു് കല്പനാനുസ്മരണം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ബലിത്തരസ്മരണത്തിലൂടെ അനുസ്മരണം ബലിയോടു ചേർന്നു. 4

റൂഹാക്ഷണം (Epiclesis)

കല്പനാനുസ്മരണത്തിനു ശേഷം റൂഹാക്ഷണ പ്രാർത്ഥനയാണു്. വി. കുർബാനയിലെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഭാഗമാണിതു്. പൗരസ്ത്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ പ്രവർത്തനം വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണു്. എല്ലാം വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും സജീവമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് പരിശുദ്ധാത്മാവാണു്. പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അന്ത്യോക്യൻ സഭയും ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. എല്ലാ കൂദാശകളിലും പ്രത്യേകിച്ചു മാമോദീസായിലും പൗരോഹിത്യത്തിലും കുർബാനയിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം വ്യക്തമാക്കുന്ന മനോഹരമായ പ്രാർത്ഥനകൾ അന്ത്യോക്യൻ സഭയിൽ ധാരാളം കാണുന്നു. റൂഹാക്ഷണ പ്രാർത്ഥനയുടെ ആവശ്യമെന്തു്? അന്ത്യ അത്താഴ വിവരണത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ കർമ്മങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നതു വഴിയായി അപ്പത്തിനും വീഞ്ഞിനും വസ്തുഭേദം സംഭവിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. പിന്നെ റൂഹാക്ഷണ പ്രാർത്ഥനയുടെ ആവശ്യമെന്താണു്. റൂഹാക്ഷണത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനമാണു് അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. അപ്പോൾ ആരാണു് അപ്പത്തിനും വീഞ്ഞിനും വസ്തുഭേദം നൽകുന്നതു്? ക്രിസ്തുവോ? പരിശുദ്ധാത്മാവോ? അന്ത്യ അത്താഴ വിവരണത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനാണു് പ്രാധാന്യമെന്നു ചിന്തിക്കുന്നവർക്കു് എടുത്തു കാട്ടുവാനുള്ളതു്: ചില കുർബാനയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയുടെ സ്ഥാനത്തു് വചനമായ ദൈവത്തെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണു കാണുന്നതു് എന്നുള്ളതാണു്. ഉദാഹരണത്തിനു്

4. Vellian, എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി, P. 81

‘സെറാഫിയോൻ മെത്രാന്റെ കർബാന’യെന്നറിയപ്പെടുന്ന 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു കർബാനയിൽ റൂഹാക്ഷണത്തിനു പകരം വചനക്ഷണമാണ്. “സത്യത്തിന്റെ ദൈവമേ, നിന്റെ പരിശുദ്ധ വചനം ഈ അപ്പത്തിൽ വന്നു വസിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ ഈ അപ്പം വചനത്തിന്റെ മാംസമായിത്തീരട്ടെ. ഈ കാസായിലും വന്നു വസിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ ഈ കാസാ സത്യത്തിന്റെ രക്തമായിത്തീരട്ടെ.”⁵ എന്നാൽ വേറെ ചില കർബാനകളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനാണ് പ്രാധാന്യമെല്ലാം. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന കർബാനയാണ് ജറുസലേമിലെ കൂറിലോസിന്റേതു്. അന്ത്യോക്യൻ കർബാനയുമായി വളരെ സാമ്യമുള്ളതാണ് ഇതു് എന്നു വരികിലും കൂറിലോസിന്റെ കർബാനയിൽ അന്ത്യ അത്താഴ വിവരണമില്ല. കൂദാശ കർമ്മം മുഴുവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ ഒതുക്കി നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് കർബാനയിലെ വസ്തു ഭേദത്തിനു് കാരണഭൂതനെന്നു സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണിതു്.

റൂഹാക്ഷണത്തിനും മധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള പ്രാർത്ഥന റൂഹാക്ഷണത്തിന്റെ തുടർച്ചയായി കണക്കാക്കാം. വി. കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവരുടെ പാപമോചനത്തിനും നിത്യജീവനും വേണ്ടിയാണ് അതിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്.

e. മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകൾ

അന്ത്യോക്യൻ കർബാനയിൽ ആറു് മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകളാണുള്ളതു്. ഓരോന്നിനോടനുബന്ധിച്ചും പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്ന രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനയും പരസ്യപ്രാർത്ഥനയും ശുശ്രൂഷിയുടെ പ്രഖ്യാപനവുമുണ്ടു്. ശുശ്രൂഷി നിയോഗങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോഴാണ് പുരോഹിതൻ രഹസ്യ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതു്. ശുശ്രൂഷിയുടെ പ്രഖ്യാപന

5. Don George Dix, The shape of the Liturgy, London 1970, P. 165.

ങ്ങളും പുരോഹിതന്റെ രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനകളും ഏതാണ്ടു് ഒരേ ആശയമാണു നൽകുന്നതു്. ഈ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ വഴി വിവിധ തരത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകളെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിനു് ശുശ്രൂഷി ജനങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ആറു മധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകളുള്ളതിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ ഉദ്ദേശിച്ചും മറ്റുള്ളതു് മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുമാണു്. പ്രഥമ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയിൽ സഭാധികാരികളെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. ആദ്യമായി സഭാതലവനായ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ റോമാ മാർപ്പാപ്പായെയും തുടർന്നു് പ്രാദേശിക സഭയുടെ തലവനെയും രൂപതയെ ഭരിക്കുന്ന രൂപതാധ്യക്ഷനെയും അവസാനമായി സഭയിലുള്ള മെത്രാന്മാരെ പൊതുവായും അനുസ്മരിച്ചു് അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ദൈവജനത്തെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാമത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയിൽ കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്ന സഭാമക്കളെ അനുസ്മരിച്ചു് അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. തുടർന്നുവരുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയിൽ ഭരണകർത്താക്കളെയും പുരോഹിതന്മാരെയും ഓർക്കുന്നു. മരിച്ചവരെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നാലാമത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയിൽ പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയം, നിബിയന്മാർ, ശ്രീഹന്മാർ, സുവിശേഷ കർത്താക്കൾ, വിശുദ്ധന്മാർ എന്നിവർ പൊതുവായും യോഹന്നാൻ സ്റ്റാപകൻ, സ്ക്വെപ്പാനോസു് സഹദാ, പത്രോസു് ശ്രീഹാ, പൗലോസു് ശ്രീഹാ എന്നിവർ പ്രത്യേകമായും അനുസ്മരിക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ പ്രാർത്ഥനാ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്നുവരുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ സഭയിലെ വേദപാരംഗതന്മാർ, ആദ്യപൊതു സുന്നഹദോസുകളിൽ പ്രവർത്തിച്ച വിശുദ്ധരും പ്രശസ്തരായ സഭാപിതാക്കന്മാർ സ്മരിക്കപ്പെടുന്നു. അവസാനത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയിൽ സകല പരേതരും പൊതുവിൽ സ്മരിക്കപ്പെടുന്നതോടൊപ്പം അവരുടെ സ്വർഗ്ഗ പ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി സ്വർഗ്ഗീയ കൺതാടായ മിശിഹാ തമ്പുരാന്നോടു് പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്ന ആഹ്വാനം ദൈവജനത്തിനു നൽകുന്നു.

മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് സഭാ വിജ്ഞാനീയപര (Ecclesiological) മായി വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. സഹന സഭയേയും സമര സഭയേയും വിജയസഭയേയും തമ്മിൽ കൂട്ടിയിണക്കുന്ന കണ്ണിയായി അതു വർത്തിക്കുന്നു. 'പരിശുദ്ധന്മാരുടെ' കൂട്ടായ്മ എന്നറിയപ്പെടുന്ന വലിയരഹസ്യം, ഇവിടെ യാഥാർത്ഥ്യവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നു. ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും ക്രിസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ഓരോ വിശ്വാസിയും മറ്റു വിശ്വാസികളുമായും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു - ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെയും ഭൂമിയിലെയും ശുദ്ധീകരണ സ്ഥലത്തിലെയും എന്ന വ്യാത്യസമിപ്തം. എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വിവിധ തരത്തിൽപ്പെട്ട, വിവിധ അനുഭവങ്ങളോടു കൂടിയ അംഗങ്ങളുള്ള, എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കടുംബ സഭയെന്ന സത്യം മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയിലൂടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നു.

F. വി. കുർബാന സ്വീകരണത്തിനുള്ള ഒരുക്കം

വി. കുർബാന സ്വീകരണത്തിന്റെ ഒരുക്കത്തിലെ ആദ്യഘട്ടം ഖണ്ഡനശുശ്രൂഷയാണ്. പുരോഹിതൻ രഹസ്യത്തിലാണ് ഖണ്ഡന ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നത്. ഈ അവസരത്തിൽ മദ്യബഹായുടെ മറയിടുകയും ശുശ്രൂഷി നിർദ്ദിഷ്ട ഗാനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ജനങ്ങൾ അത് ഏറ്റുപാടുകയും ചെയ്യുന്നു. തിരശ്ശീല ഇടുന്നതിനു് പ്രതീകാത്മകമായ അർത്ഥമുണ്ട്. യേശുവിന്റെ പീഡാനുഭവവും മരണവും മറ്റുമാണ് ഖണ്ഡനശുശ്രൂഷയിൽ അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നത്. സുവിശേഷങ്ങൾ സാക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ വിവിധങ്ങളായ അത്യുത സംഭവങ്ങളുടെ നടുവിലാണ് മിശിഹാ തന്റെ പ്രാണൻ ഉപേക്ഷിച്ചത്. സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോയി, പാറകൾ പിളർന്നു. അങ്ങനെ ഭൗതിക ശക്തികൾ ഇളകി അന്ധകാരമയമായ ഒരു സാഹചര്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിൽ സംജാതമായി എന്നു കാണിക്കാനാണ് തിരശ്ശീലയിടുന്നത്.

കർതൃപ്രാർത്ഥന

ഖണ്ഡനശൂശ്രൂഷയ്ക്കുശേഷം ശൂശ്രൂഷി തിരശ്ശീല നീക്കുന്നു. പുരോഹിതൻ കൈകൾ കഴുകി തുടച്ചിട്ട് 'കർതൃപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു' പ്രാരംഭമായിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. അതിനുശേഷം കാർമ്മികൻ കർതൃപ്രാർത്ഥന തുടങ്ങുകയും ജനങ്ങൾ തുടർന്ന് ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. 'സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ' എന്ന പ്രാർത്ഥന നമ്മുടെ കർത്താവുതന്നെ പഠിപ്പിച്ചതാകയാൽ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം വളരെയാണ്. ക്രിസ്ത്യൻ പ്രാർത്ഥനകളിൽ എന്തുകൊണ്ടും അഗ്രഗണ്യമാണ് ഈ പ്രാർത്ഥന. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ആവശ്യമായ എല്ലാഘടകങ്ങളും ഇതിൽ ഒത്തിണങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണമേയെന്നും ശിഷ്യന്മാർ യാചിച്ചപ്പോഴാണ് കർത്താവു ഈ പ്രാർത്ഥന അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ പര്യാപ്തതയെപ്പറ്റി വി: അക്വിനാസ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യോഗ്യതാനുസരണം പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണെങ്കിൽ കർതൃപ്രാർത്ഥനയിൽ സംക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതിനു പുറമേ യാതൊന്നും നമുക്കു അപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരികയില്ല.⁶ കർതൃപ്രാർത്ഥനാനന്തരം കൈവയ്പിന്റെ പ്രാർത്ഥന, കാർമ്മികന്റെ സമാധാനം, പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ആശീർവാദം, വി: കർബാന ഉയർത്തി എന്ന് വിധിയാണ്. വി: കർബാന ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്ന മനോഹരമായ പ്രാർത്ഥന വിശകലനത്തിനു വിധേയമാക്കേണ്ടതാണ്. കാനസായും പീലാസായും കുരിശുകൃതിയിൽ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നു: തന്റെ കരുണയാൽ ലോകത്തെ നിർമ്മിച്ച ഏകപിതാവു നമ്മോടു കൂടെ.... ഏകപുത്രൻ നമ്മോടുകൂടെ..... ഏക പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മോടുകൂടെ...." വി: കർബാന

6. വി: ലൂക്കാ 11:2

7. Summa Theologia II, ii, q. 83, art. 9.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മാത്രം ശരീരവും രക്തവുമാണല്ലോ. പിതാവിനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും ഇവിടെ പിന്നെ എന്തു സ്ഥാനം? പരിശുദ്ധ കുർബാനയെ സംബന്ധിച്ച വളരെ സ്വീകാര്യമായ ഒരു വീക്ഷണം തന്നെയാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ പ്രകടമാകുന്നത്. മനുഷ്യനായ മിശിഹാ ത്രിത്വത്തിലെ രണ്ടാമൊളായ പുത്രൻ തന്നെയാണ്. മിശിഹായുടെ ശരീരവും രക്തവും ഉള്ളിടത്തു് പുത്രൻ തന്മൂലാന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവുമുണ്ടു്. പുത്രൻ എവിടെ സന്നിഹിതനാകുന്നുവോ അവിടെ പിതാവും പരിശുദ്ധാത്മാവും സന്നിഹിതരാകും. അതിനാൽ പരിശുദ്ധ കുർബാനവഴി പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമാണു് സംഭവിക്കുന്നതു്.” എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ വചനം കാക്കുന്നു; അപ്പോൾ എന്റെ പിതാവും അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും ഞങ്ങൾ അവന്റെ അടുക്കൽവന്നു് അവനോടുകൂടി വസിക്കുകയും ചെയ്യും.

൮. വി: കുർബാന സ്വീകരണം

വി: കുർബാനയുടെ ഉയർത്തൽ കഴിഞ്ഞാൽ വി: കുർബാന സ്വീകരണം ആണെങ്കിലും അതിനു മുൻപായി ചില കർമ്മങ്ങൾക്കൂടി നടക്കുന്നുണ്ടു്. കബലാനാകൾ കൊണ്ടു് കാസായും പീലാസായും മൂടിയിട്ടു് കാർമ്മികൻ ദർഗായിൽനിന്നും താഴെയിറങ്ങി ധൂപപ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നു. പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയം, അതതുദിവസം പ്രത്യേകം ഓക്കേണ്ട വിശുദ്ധൻ എന്നിവരുടെ ബഹുമാനാർത്ഥമുള്ള ഗീതങ്ങളും മരിച്ച പുരോഹിതന്മാരെയും വിശ്വാസികളെയും അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഗാനങ്ങളുമാണു് ധൂപപ്രാർത്ഥനയിലെ ഉള്ളടക്കം. മേല്പറഞ്ഞ ധൂപപ്രാർത്ഥനാഗാനങ്ങൾക്കുപകരം വേറൊരു ഭക്തഗാനം ആലപിക്കുന്നുണ്ടിപ്പോൾ.

8. യോഹ. 14:23.

അടുത്തതായി, കാർമ്മികന്റെ കുർബാനാനുഭവം, വി: കുർബാനയുടെ ആഘോഷമായ പ്രദക്ഷിണം, വിശ്വാസികളുടെ കുർബാനാനുഭവം, കൃതജ്ഞതാ പ്രകാശനത്തിനുള്ള പ്രാർത്ഥന, കൈവയ്പിന്റെ പ്രാർത്ഥന, യാത്രപാച്ചിലിന്റെ ആശീർവാദം എന്നിവയാണ്. കാർമ്മികൻ കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്ന സമയത്തു് മടംബഹായുടെമറ ഇട്ടിരിക്കും. കാർമ്മികനെ തുടർന്നു് മടംബഹായിൽ നിൽക്കുന്ന മറ്റു വൈദികരും ശെമ്മാശാന്മാരും വി: കുർബാന കൈക്കൊള്ളുന്നു. വി: കുർബാനയുടെ പ്രദക്ഷിണ സമയം ശുശ്രൂഷികൾ മണിയും മറുബഹാസയും കിലുകകയും കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികൾ കാർമ്മികന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലായി പിടിക്കുകയും വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ധൂപം വീശുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജനങ്ങൾക്കു് വി: കുർബാന കൊടുക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന വാക്യം പുരോഹിതൻ വി: കുർബാന സ്വീകരണ സമയത്തു് ചൊല്ലേണ്ട വാക്യത്തോടു് സമാനമാണു്. എന്നാൽ ഓരോ ഗണം ആളുകളെയും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയാറുണ്ടെന്നു മാത്രം. ഉദാഹരണത്തിനു് വിശ്വാസിക്കു് വി: കുർബാന കൊടുക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ദൈവമായ മിശിഹായുടെ ശരീര രക്തങ്ങളാകുന്ന തീക്കട്ട പാപ പരിഹാരത്തിന്നും നിത്യജീവനും വേണ്ടി സത്യവിശ്വാസിക്കു് (സത്യവിശ്വാസിനിക്കു്) നൽകപ്പെടുന്നു എന്നും ശെമ്മാശൻ നൽകുമ്പോൾ 'വെടിപ്പുള്ള ശെമ്മാശനു്' എന്നും മാറ്റി പറയുന്നു. അന്ത്യോക്യൻ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു് തിരുശരീരവും തിരുരക്തവും (ഇരു സാദൃശ്യങ്ങളിലും) വിശ്വാസിക്കു് നൽകപ്പെടുന്നു. വി: കുർബാനയിൽ തിരുശരീരത്തിനു് ഇവിടെ തീക്കട്ട (ഗ്രമുർത്തോ) എന്നാണു പറയുന്നതു്. അധരങ്ങളിൽ 'വയ്ക്കപ്പെട്ട തീക്കനെൽ, പരിശുദ്ധി നൽകി ഏശയാ പ്രവാചകനെ നിർമ്മലനാക്കിയ സംഭവമാണു് ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നതു്' (ഏശയാ 6:6). തീക്കട്ട ഏശയാ പ്രവാചകനെ എങ്ങനെ ശുദ്ധീകരിച്ചുവോ അതുപോലെ വി: കുർബാനയാക

ലിന്റെ ആശീർവാദവും കാർമ്മികൻ നൽകുന്നു. വിശുദ്ധ ബലിപീഠത്തിൽ നിന്നു് സ്വീകരിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടി പോകുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വി: കുർബാനയിൽ സംബന്ധിച്ചവർക്കും അവരോടു് ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കും മരിച്ചവർക്കും എല്ലാം ഒന്നുപോലെ നന്മയായി ഭവിക്കുമെന്നു് ഉറപ്പു നൽകുകയും അതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തനിക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന അപേക്ഷയോടുകൂടിയാണു് പുരോഹിതൻ ഈ ആശീർവാദം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു്. മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഓരോ ഭാഗത്തും കുരിശു് വരച്ച ജനങ്ങളെ ആശീർവദിക്കുന്നു.

h. സമാപനശുശ്രൂഷ

യാത്ര പറച്ചിലിന്റെ ആശീർവാദത്തോടുകൂടി വി: കുർബാനയുടെ പരസ്യ ശുശ്രൂഷ അവസാനിക്കുന്നു. ഇനിയുള്ള കർമ്മങ്ങൾ തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ വെച്ചാണു് നടത്തുന്നതു്. വിശ്വാസികൾ ആസമയത്തു് കൃതജ്ഞതാ പ്രാർത്ഥനകളും സ്തുതിഗീതങ്ങളും ആലപിക്കുന്നു. കാർമ്മികൻ ബലിപീഠത്തിനു മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി താൻ അർപ്പിച്ച ബലി സ്വീകരിക്കണമേയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദിവ്യബലി ആർക്കുവേണ്ടി അർപ്പിച്ചുവോ ആ ആളിനെയും ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ടു്. രഹസ്യപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി എഴുന്നേല്ക്കുന്ന കാർമ്മികൻ ദർശനത്തിൽ കയറി നിന്നു കൊണ്ടു് 23-ാം സങ്കീർത്തനം ചൊല്ലുകയും അതിനെ തുടർന്നു് കാസായം പീലാസായം മൂടിയിരിക്കുന്ന കബലാനാകര മാറുകയും വിശ്വാസികൾക്കു് പങ്കുവെച്ചു കൊടുത്തതിനു ശേഷമുള്ള തിരുശ്ശീരവും തിരുരക്തവും ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്നു് 26-ാം സങ്കീർത്തനവും 29-ാം സങ്കീർത്തനവും ചൊല്ലി മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും നടത്തി, അവസാനം ത്രോണോസു് മുത്തി കാർമ്മികൻ വിടവാങ്ങുന്നു.

ഞായറാഴ്ചയും ആഘോഷ കർബാന ചൊല്ലുന്ന അവസരങ്ങളിലും കാർമ്മികൻ സമാപനശുശ്രൂഷയുടെ അവസാനത്തിൽ അംശവസത്രങ്ങളോടു കൂടിത്തന്നെ മദ്ബഹാവതിലിന്റെ വടക്കു വശത്തേയ്ക്ക് സ്വല്പം മാറി ഒരു നട ഇറങ്ങി നിന്നുകൊണ്ടു് കൈ (കൈയറ്റ) മുത്തിയ്ക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ കാർമ്മികന്റെ കൈമുത്തിയശേഷം പള്ളിയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞു പോകുന്നു.

വിടവാങ്ങൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും കൈമുത്തിനും ശേഷം കാർമ്മികൻ ചന്ദയമുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു് തിരുവസത്രങ്ങൾ അഴിച്ചുമാറ്റി വീണ്ടും കൈകൾ കഴുകി വിശുദ്ധ കർബാന അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം നാലു്

വിശുദ്ധ കമ്പസാരം

ജനതകളുടെ പ്രകാശമായ ക്രിസ്തു പാപത്തിനു് അടിമപ്പെട്ടിരുന്ന ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുവാനാണു വന്നതു്. ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചും സമാഗതമായ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ പൊരുതം മനസ്സിലാക്കി പുതിയ ജീവൻ പ്രാപിക്കുവാൻ മനുഷ്യരെ സഹായിക്കുന്നതിനു് അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചും കാരണ്യവാനായ ദൈവം തന്റെ മക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാൽ പാപത്തിന്റെ ശക്തി നിലനിൽക്കത്തക്കതല്ല എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചും യേശു തന്റെ പരസ്യ ജീവിതത്തിൽ സ്നേഹമയനായ ദൈവത്തിന്റെ അവതാരമായി മാറി. മരണവും ഉത്ഥാനവും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും വഴി പുതിയ ലോകത്തിന്റെ അടിത്തറ പാകി. തന്റെ ദൗത്യം തുടർന്നു കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സഭയിലേയ്ക്കു് അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പൂരിതയായ സഭയിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും പ്രവർത്തനവും പ്രത്യേക വിധം അനുഭവപ്പെടുന്ന അവസരങ്ങളുണ്ടു്. കൂദാശകളുടെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളാണു് ആ അവസരങ്ങൾ. പാപമോചനത്തിന്റെ കൂദാശയായ വിശുദ്ധ കമ്പസാരം അങ്ങനെയൊരു അവസരമാണു്. യേശുക്രിസ്തുവഴി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്താൽ സഭയിലേയ്ക്കൊഴുകുന്ന ദൈവിക ജീവനാണു് കൂദാശകൾ വഴി ലഭ്യമാവുക.

മൂന്നു സുവിശേഷകന്മാർ വിവരിക്കുന്ന ഒരത്ഭുതം നമ്മുടെ സുവിശേഷ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുന്നു. ആ അത്ഭുത പ്രവർത്തനത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവാകട്ടെ പാപമോചനത്തെക്കുറിച്ചാണു് പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്. “ഭൂമിയിൽ പാപ

ങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുവാൻ മനുഷ്യപുത്രൻ അധികാരമുണ്ടു് എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനു്- യേശു തളർവാത രോഗിയോടു പറഞ്ഞു-ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു, എഴുന്നേറ്റു നിന്റെ കിടക്കയുമെടുത്തു വീട്ടിലേയ്ക്കു പോകുക." (ലൂക്കാ. 5: 24, മത്താ 9: 6, മക്കോ 2: 10-11). പാപങ്ങൾ മോചിക്കുവാൻ യേശുവിനു് അധികാരമുണ്ടെന്നതിന്റെ ഉത്തമ തെളിവാണ് തളർവാത രോഗിയെ ഒറ്റ വാക്കുകൊണ്ടു് അവൻ സുഖപ്പെടുത്തിയെന്നതു്. ശരീരത്തെ തളർത്തിയിട്ടിരുന്ന രോഗം യേശുവിന്റെ വാക്കു മൂലം സുഖമായെങ്കിൽ, ആത്മാവിനെ തളർത്തുന്ന പാപവും അവന്റെ വാക്കുമൂലം സൗഖ്യമാക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ല. പാപം മോചിക്കുവാനുള്ള യേശുവിന്റെ ആ അധികാരം സഭയിൽ ഇന്നു് പുരോഹിതന്മാർ വഴി തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പാപമോചനത്തെപ്പറ്റി അന്ത്യോക്യൻ (പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി) സഭയുടെ പാരമ്പര്യവും പ്രബോധനവുമാണു് ഇവിടുത്തെ ചിന്താവിഷയം; കാരണം അതേ വിശ്വാസവും പ്രബോധനവുമാണല്ലോ മലങ്കരസഭയും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്, പ്രസ്തുത സഭയുടെ വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലും ആദിമസഭയിലും പാപമോചനത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നവ ചുരുക്കമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

പാപമോചനം വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ:

വി: ഗ്രന്ഥത്തിൽ — പഴയനിയമത്തിലും പുതിയ നിയമത്തിലും — പാപമോചനത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടു്. പഴയനിയമത്തിൽ, അതായതു് ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പു് പാപമോചനം വഴി പാപം തടഞ്ഞു നിറുത്തപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനു ശേഷം പാപം തകർക്കപ്പെടുന്നതായാണു് നാം കാണുക.

പഴയനിയമത്തിൽ

ദൈവം ആദത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു പറദീസായിൽ (ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ) ആക്കിയെന്ന് ഉല്പത്തി പുസ്തകം 2:8-ൽ നാം വായിക്കുന്നു. ദൈവസാമീപ്യമാണ് 'പറദീസ്' എന്ന പദം കൊണ്ട് പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ദൈവകല്പനലംഘിച്ചപ്പോൾ ആദം പറദീസായ്ക്കു പുറത്താക്കപ്പെട്ടു — പാപം വഴി ദൈവസാമീപ്യം അവനു നഷ്ടപ്പെട്ടു. ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട ആദത്തിനു രക്ഷ കിട്ടുന്നത് രക്ഷകന്റെ വാഗ്ദാനം (ഉല്പത്തി 3:15) വഴിയാണ്. യേശുക്രിസ്തു വരുന്നതുവരെ ആ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ തണലിൽ മാത്രമേ മനുഷ്യരക്ഷയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അക്കാലമത്രയും ആദം ചെയ്ത പാപം വഴി മനുഷ്യകുലത്തിൽ പാപം തേർവാഴ്ച നടത്തി.

ദൈവചരായയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പാപം ഭരണം നടത്താൻ ആരംഭിച്ചു. കായേൻ തന്റെ സഹോദരനായ ആബേലിനെ കൊല ചെയ്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യവംശത്തിലെ കൊലപാതക ചരിത്രം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. സ്വസഹോദരനായ ആബേലിനെ കൊല്ലുവാനിരുന്ന കായേന്റെ ദുഷ്ടഹൃദയം ദൈവം മുൻകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ടാണ് അവൻ അർപ്പിച്ച കാഴ്ചവസ്തു ദൈവം നിരസിച്ചത്. ഹൃദയസമർപ്പണമില്ലാത്ത ബലി സമർപ്പണം പാപത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്തുന്നില്ല. നോഹ്, അബ്രാഹാം, ലോത്തു, യാക്കോബ് ഇവരുടെ കാലത്തും പാപം വർദ്ധിച്ചതിനാൽ ലോകത്തെ ആകമാനം രക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ദൈവം വ്യക്തികളെയും ഇസ്രായേൽ വംശത്തെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇസ്രായേൽ ഇജിപ്റ്റിൽ അനുഭവിച്ച ഒന്നാമത്തെ അടിമത്തം ഇസ്രായേൽ വംശത്തിന്റെ സമൂഹപാപത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു. രക്ഷകനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്ന ദൈവം യഥാർത്ഥ രക്ഷകന്റെ മുന്നോടിയായി അഥവാ നായകനായി മോശയെ ഉയർത്തി. ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം അഭംഗ്യം കാത്തു

സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു് സീനായ് മലയിൽ വെച്ചു് പത്തു കല്ലു നകര മോശ വഴി ഇസ്രായേൽക്കാർക്കു നൽകിക്കൊണ്ടു് ദൈവം ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കി. എന്നാൽ നിയമത്തിനു പാപത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു് ഇസ്രായേൽക്കാർക്കു് കാലക്രമേണ വ്യക്തമായി. രാജാക്കന്മാരെയും പ്രവാചകരെയും, ന്യായാധിപന്മാരെയും നൽകിക്കൊണ്ടു് ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ നയിച്ചു. പാപം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിനു് ബാബിലോൺ അടിമത്തത്തിലേയ്ക്കു് ഇസ്രായേൽക്കാർ അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഈ രണ്ടാമത്തെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വന്നിട്ടും പാപത്തിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചില്ലെന്നു് നമുക്കു കാണാം. തന്റെ അഭിഷിക്തനായ മിശിഹായെ ദൈവം അയയ്ക്കുന്ന കാലം ഇസ്രായേൽക്കാർ നോക്കിപ്പാർത്തു. പാപപരിഹാരത്തിനുള്ള ബലികളും, ആചാര്യന്മാരും ദേവാലയവും യഥാർത്ഥത്തിൽ മിശിഹായുടെ വരവിനുള്ള ഒരുക്കമായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവും ആചാര്യന്മാരുടെ ആചാര്യനും ആയ യേശുക്രിസ്തു ആഗതനായപ്പോൾ ഭൂരിഭാഗം ഇസ്രായേൽക്കാർക്കു. അവനെ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നതും പാപം മനുഷ്യഹൃദയത്തെ എത്രമാത്രം സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ മകുടോദാഹരണമത്രെ.

പുതിയ നിയമത്തിൽ

ആദത്തിന്റെ പാപം വഴി എല്ലാ മനുഷ്യരും പാപികളായി മരണത്തിനവകാശികളായതു പോലെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം വഴി എല്ലാ മനുഷ്യരും നിത്യജീവനു് അവകാശികളായിത്തീർന്നു. (റോമ 5: 12-19) ദൈവത്തിൽ നിന്നകന്നു നിന്ന ലോകത്തെ വീണ്ടും ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരിക എന്ന മഹാശുശ്രൂഷയുടെ ഭൂതൃപ്തമായാണു് യേശുക്രിസ്തു രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതു്. പശ്ചാത്താപമാണു് മനുഷ്യന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നു് ആവശ്യമായ ഒരേ ഒരു കാര്യം. പഴയ ജീവിതത്തെ പിൻതള്ളി പുതിയ ജീവിതത്തിനായി യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കയാണാവശ്യം.

സാധാരണക്കാരിൽ സാധാരണക്കാരനായി ജനിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്ത യേശുക്രിസ്തു പാപത്തിന്റെ അടിമകളായി വലഞ്ഞിരുന്ന മനുഷ്യർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. യോഹന്നാൻ സ്നാപകനിൽനിന്ന് പാപിയേപ്പോലെ മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുകയും സാന്താനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും നമുക്കു കിട്ടേണ്ടിയിരുന്ന ശിക്ഷ സ്വയം ഏറ്റുവാങ്ങുകയും കുരിശിൽ മരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് പാപത്തിന്റെ ശക്തിയെ അവൻ എന്നേയ്ക്കുമായി നിർവീര്യമാക്കിക്കളഞ്ഞു. മരിച്ചവരിൽനിന്ന് അവനെ ഉയിർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ സത്യത്തിന് പിതാവായ ദൈവം മുദ്രവച്ചു. രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ ലോകത്തെ വിധിക്കുവാൻ മഹത്വത്തോടെ അവൻ വരുമ്പോൾ പാപവും മരണവും നിശ്ശേഷം ഒടിമറയും. പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകര പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലം സ്വജീവിതത്തിൽ പകർത്താനുള്ള കാലമാണ് സഭയുടെ കാലം. വേൽ അറുത്തുനിറുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു വൻ വൃക്ഷത്തോടു പാപത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെ ഉപമിക്കാം. ഇല വടുകയോ കൊമ്പുണങ്ങിപ്പോകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും അതിന്റെ പതനം സുനിശ്ചിതമാണ്. അതുപോലെ സഭാകാലത്തിൽ പാപത്തിന്റെ ചേഷ്ടകൾ പൂണ്ണമായി നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും അടിസ്ഥാനപരമായി അത് നിർവീര്യമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ശക്തിയാണ് സഭയുടെ കൂദാശയായ വിശുദ്ധ കന്യസാരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുക.

പാപം പൂണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന് പാപിയെ വ്യവസ്ഥാപിതമായി സഹായിക്കുന്ന കൂദാശയാണ് വിശുദ്ധ കന്യസാരം. അന്താപവും പ്രായശ്ചിത്തമനസ്ഥിതിയും ഇവിടെ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. വിശുദ്ധ കന്യസാരംവഴി സഭയിൽ ഇവയെങ്ങനെ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നു എന്നാണ് നമുക്കു കാണേണ്ടത്.

പാപമോചനാധികാരം സഭയിൽ:

“കെട്ടാനും അഴിക്കാനുമുള്ള അധികാരം.” തന്റെ ശ്രീ ഹന്മാർക്കു നൽകിക്കൊണ്ടു ക്രിസ്തു പാപമോചനാധികാരം സഭയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. മാമോദീസാ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രം നൽകപ്പെടുന്നതിനാൽ മാമോദീസാക്കുശേഷം തെറ്റിപ്പോകാൻ ഇടയാകുന്നവരെ രക്ഷിക്കാൻ വേറെ മാർഗ്ഗമില്ലാതാകുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഭക്ത്യം പൂർണ്ണമായി നിറവേറുവാൻ രണ്ടാം അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ കൂദാശയായ പ്രായശ്ചിത്താനുഷ്ഠാനത്തോടുകൂടിയ പാപത്തിന്റെ ഏറ്റുപറച്ചിൽ (വി: കുന്ദസാരം) ആവശ്യമായിരുന്നു.

എ.ഡി. 325-ൽ സമ്മേളിച്ച നിഖ്യാ സുന്നഹദോസ് “പാപമോചനത്തിനു മാമോദീസാ ഒന്നുമാത്രമേയുള്ളൂ (ഒരിക്കൽ മാത്രമേ ഉള്ളൂ)” എന്നു പഠിപ്പിച്ചു. ഇതു രണ്ടു വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാം. (1) ഒരിക്കൽ മാത്രമേ മാമോദീസാ നൽകാവൂ. (2) ഒരിക്കൽ മാത്രമേ പാപമോചനമുള്ളൂ; അതു മാമോദീസാ വഴിയും ആണു്. ആദ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനം ആദിമസഭ മുതൽ ഇന്നുവരെ മാമോദീസായെപ്പറ്റി നാം വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സത്യമാണു്. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനത്തിനു് നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിന്റെ കാലത്തു് പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ടു്. അന്നുവരെ, മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചവർ പാപം ചെയ്താൽ അവരെ സഭാംഗങ്ങളായി കരുതിയിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണു് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വിശ്വാസികളെ വിശുദ്ധരായി കരുതിയിരുന്നതു്. പിൽക്കാലത്തു് പരസ്യ പ്രായശ്ചിത്തം വഴി പാപികളെ വീണ്ടും സഭയിൽ എടുക്കുന്ന പതിവുണ്ടായി. അതുവരെ മാമോദീസാവഴി പഴയ മനുഷ്യനെ ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു പാപമോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിനേപ്പറ്റി ആയിരുന്നു ചിന്ത. പ്രായശ്ചിത്താനുഷ്ഠാനം വഴി പാപമോചനം നൽകാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോഴും ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഒരൊറ്റ പ്രാവശ്യമായി അതു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു.

ട്ടിരുന്നു. വീണ്ടും വീണ്ടും പാപം ചെയ്യാൽ മോചനമില്ലായിരുന്നു. തൻമൂലം പാപികൾ പാപമോചനം പ്രാപിക്കുന്നത് മരണക്കിടക്കയിൽ എന്ന സ്ഥിതി വന്നു. അങ്ങനെ പാപമോചനം ലഭിക്കാതെ മരിച്ചവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ സ്ഥിതി വിശേഷത്തിലാണ് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം പാപമോചനം നൽകുന്ന പതിവ് - വി: കമ്പസാരം - പ്രചാരത്തിലായത്. യേശുക്രിസ്തു സഭയ്ക്കു നൽകിയ പാപമോചനാധികാരത്തിന്റെ ആവശ്യാനുസരണമുള്ള പ്രയോഗം തന്നെയാണിത്. തൻമൂലം വി: കമ്പസാരവും യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിന്നുതന്നെ ആവിർഭവിച്ചിട്ടുള്ള കൂദാശയാകുന്നു.

പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ

പാപമോചനത്തെപ്പറ്റി സഭാപിതാക്കന്മാർ അവരുടെ എഴുത്തുകളിൽ കൂടെയും പ്രസംഗങ്ങൾ മുഖേനയും പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്: പല പുരാതന രേഖകളും ഈ വിഷയത്തിൽ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള രേഖകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത് ക്രിസ്തു അപ്പോസ്തലന്മാർ മുഖേന സഭയ്ക്കു നൽകിയ പാപമോചനാധികാരം, സഭയിലെ പുരോഹിതന്മാരിലൂടെ - മെത്രാന്മാരും വൈദികരും - തുടരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ പിതാക്കന്മാരുടെ ഏതാനും സാക്ഷ്യങ്ങൾ നമുക്കു പരിശോധിക്കാം.

അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായിരുന്ന വി: ഇഗ്നേഷ്യസ്: (+ 107) ഫിലാഡൽഫിയായിലെ സഭാമക്കരക്കു എഴുതിയ ദൈവത്തിലെ പ്രസക്തഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം: “... ദൈവത്തോടു യേശുമിശിഹായോടു കൂടിയുള്ളവർ മെത്രാനോടു ചേർന്നു നിൽക്കും. അന്തപിച്ചു സഭയുടെ ഐക്യത്തിലേയ്ക്കു വരുന്നവരും ദൈവത്തോടു കൂടി നിലകൊള്ളുന്നു. അതുവഴി അവർ യേശുമിശിഹായ്ക്കു ചേർന്നവരായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യും. .... എന്നാൽ ഭിന്നതയും വൈരാഗ്യവും ഉള്ളിടത്തു് ദൈവം വസിക്കുന്നില്ല; അന്തപിക്കുന്നവർക്കല്ലും ദൈവം മാപ്പു നൽകും;

പ്രത്യേകിച്ചു അനുതാപം വഴി ദൈവ ഐക്യത്തിലേയ്ക്കും മെത്രാന്റെ കീഴ്വഴക്കത്തിലേയ്ക്കും വരുന്നവെങ്കിൽ....” 1. ഫിലാഡൽഫിയായിലെ സഭയിൽ നിന്നും തെറ്റിപ്പിരിഞ്ഞു ശീശ്മയിൽ അകപ്പെട്ട സഭാമക്കളെ, അനുതപിച്ചു സഭയുമായി വീണ്ടും അനുരഞ്ജനം പ്രാപിക്കുന്നതിനു് ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള എഴുത്തിലെ ഭാഗമാണിതു്. ഇതിൽ നിന്നും വി: ഇഗ്നേഷ്യൂസിന്റെ കാലം മുതൽ സഭയിൽ അനുരഞ്ജനം നടന്നിരുന്നു എന്നല്ലേ നാം അനുമാനിക്കേണ്ടതു്?

ദിവന്നയാസ്യോസു് എന്ന പേരിനാൽ അറിയപ്പെടുന്ന എഴുത്തുകാരൻ (Pseudo Dionysius -4th Century) ശവസംസ്കാരത്തെ പറ്റി പറയുന്ന ഭാഗത്തു് യോഹ: 20:22, മത്താ.16:19, ഇവ ഉദ്യരിച്ചുകൊണ്ടു് നല്ല മനുഷ്യരായി മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി മെത്രാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും ദുഷ്പ്രവൃത്തിയിൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി സഭയുടെ പ്രാർത്ഥന നിരസിക്കുന്നതും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഇതു് സഭയുടെ പൂർണ്ണ അധികാരത്തെ കാണിക്കുന്നു എന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ സഭാധികാരികൾക്കു് പൂർണ്ണാധികാരം ഉണ്ടെന്നാണു് ഈ നടപടി വ്യക്തമാക്കുന്നതു്. പാപമോചനാധികാരത്തെക്കുറിച്ചല്ല ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്; പ്രത്യേക സഭയുടെ പൊതുവായ അധികാര പ്രയോഗത്തിലെ വിവേചനാധികാരത്തെയാണു്. പൂർണ്ണാധികാരം സഭയ്ക്കില്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയൊരു തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ സാധിക്കില്ലായിരുന്നെന്നാണു് എഴുത്തുകാരൻ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്. പാപം മോചിക്കാൻ പുരോഹിതർക്കുള്ള അധികാരം ചോദ്യം ചെയ്യാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും ദിവന്നയാസ്യോസു് പഠിപ്പിക്കുന്നു. അനുതപിച്ച ഒരു പാപിക്കു് പാപമോചനം നൽകിയ ഒരു പുരോഹിതനെ

---

1. St. Ignatius, letters to the Philadelphians, (ed: by Light foot, PP 124f.)

സെമോഫിലസ് എന്ന സന്യാസി കുറപ്പെടുത്തിയ പ്ലോര ദിവന്യാസ്യോസ് ഇടപെടുന്നു. പുരോഹിതന്റെ അധികാരത്തിൽ കൈകടത്താൻ ചങ്കൂറ്റം കാണിച്ച സന്യാസിയെ ദിവന്യാസ്യോസ് നിലയ്ക്കു നിറുത്തുന്നതിൽ നിന്നും പാപമോചനാധികാരത്തിന്റെ പൂർണ്ണത പുരോഹിതരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നുവെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. ഒരു കാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നത്തെ നിലയിൽ വികാസം പ്രാപിച്ച പാപമോചനാധികാരത്തെ കുറിച്ചല്ല നാം ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. പുരോഹിതരുടെ ഈ അധികാരം വിശ്വാസികളാരും തന്നെ ഇന്നു ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സെമോഫിലസ് എന്ന സന്യാസി പാപമോചനം നൽകിയ പുരോഹിതനെ കുറപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ അന്നത്തെ സ്ഥിതിവിശേഷത്തിലേയ്ക്കാണ് അതു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. പാപമോചനം പുരോഹിതൻ വഴി (പ്രത്യേകിച്ചു മെത്രാൻ വഴി) നൽകപ്പെടാൻ ആരംഭിക്കുന്ന കാലമാണത്രേ. എപ്പോൾ, എങ്ങനെ ആർക്കെല്ലാം പാപമോചനം നൽകാമെന്ന കാര്യം ഇന്നത്തെപ്പോലെ അന്നും സുവ്യക്തമായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടുപോലും ദിവന്യാസ്യോസ് സഭയുടെ വിശ്വാസം മുൻനിർത്തി സന്യാസിയെ ശാസിക്കുകയും പുരോഹിതന്റെ പാപമോചനാധികാരം ഉയർത്തിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഈ വിഷയത്തിൽ അന്നത്തെ സഭയുടെ ശരിയായ വിശ്വാസം മനസ്സിലാക്കാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.

ആദിമ സഭയുടെ ആരാധന ക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരം നൽകുന്ന പുരാതന രേഖയായ 'ഡിഡാക്തേ'യിൽ (12 അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ) പാപമോചനത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ".....നിങ്ങൾ കാപട്യവും ദൈവത്തിന് അപ്രീതികരമായ മറ്റുള്ളവയും ഉപേക്ഷിക്കുവിൻ. ദൈവകല്പനകളെ നിങ്ങൾ കൈവിട്ടുകളയരുത്; നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന കല്പനകളെല്ലാം,

അവയോടു³ ഒന്നും ചേർക്കാതെയും അവയിൽനിന്നും ഒന്നും ചോർത്താതെയും കാത്തുകൊള്ളുക; സഭയിൽ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റു പറയുക; ഭൃഷ്യമനസ്ഥിതിയോടു കൂടി പ്രാർത്ഥനയിൽ സംബന്ധിക്കാതിരിക്കുക.....കർത്താവിന്റെ ദിവസത്തിൽ നിങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുകൂടി അപ്പം മുറിച്ചു⁴ ബലി അർപ്പിക്കുക; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ബലികൾ പരിശുദ്ധമായിരിക്കാൻവേണ്ടി നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ അതിനു മുൻപായി ഏറ്റുപറയണം.....” 2. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വി: അത്തനാസ്യോസ് (c. 295-373) വൈദികൻ മുഖേനയുള്ള പാപമോചനത്തേക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. “...കേവലം ഒരു മനുഷ്യനായ വൈദികനിൽ നിന്നും മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ പരിശുദ്ധാത്മ നൽകലങ്ങളാൽ പ്രശോഭിതനാകുന്നതുപോലെ, വി: കന്യാസാരത്തിൽ പാപം ഏറ്റുപറയുന്ന വ്യക്തി യേശുവിന്റെ കൃപയാൽ പുരോഹിതൻവഴി പാപമോചനം പ്രാപിക്കുന്നു.....” 3. മേൽപറഞ്ഞതിൽ നിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാകുന്നത് ക്രിസ്തു അപ്പസ്തോലന്മാർക്കും അവർ മുഖേന സഭയ്ക്കും കൊടുത്ത പാപമോചനാധികാരം സഭയിലെ പുരോഹിതന്മാർ—മെത്രാന്മാർ, വൈദികർ—എന്നിവർക്കുണ്ടെന്നും ആരുംമുതൽ അവർ അതു⁵ പ്രാവർത്തികമാക്കിപ്പോരുന്നു എന്നുമാണല്ലോ.

പാപം ഒരു രോഗമായും പുരോഹിതൻ ഒരു വൈദ്യനായും കരുതപ്പെടുക അക്കാലങ്ങളിൽ സാധാരണമായിരുന്നു. ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സാറുഗിലെ യാക്കോബ്⁶, കർത്താവിന്റെ ശരീരവും രക്തവുംവഴി പുരോഹിതൻ പാപങ്ങളിൽനിന്നും സുഖപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നും “കരുണാർദ്രനായ സമരിയാക്കാരനെപ്പറ്റിയുള്ള പ്ര

2. The Didache: ed. by light foot, pp. 219, 223
 3. P. G. 26,1316

സംഗ” ത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. “ഓസീയാസ് രാജാവിനെ ക്കരിച്ചും ഏശൂയാ പ്രവാചകനെക്കുറിച്ചുമുള്ള പ്രസംഗ” ത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു “രാജാവിനു കത്തുകിരീടവും അധികാരവും ഉണ്ട്. പുരോഹിതൻ ചങ്ങലകൾ അഴി ക്കാനുള്ള രഹസ്യ വചനമുണ്ട്”. യോഹ. 20: 22 ഉദ്ധരി ച്ചുകൊണ്ട് “പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരോടുള്ള ചോദ്യങ്ങ ള്ളി”ൽ മാമോദീസാ വഴിയുള്ള പാപമോചനത്തെക്കുറി ച്ചാണ് യാക്കോബ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. പുരോഹിതൻ മാത്രമേ മാമോദീസാ നൽകാവൂ എന്നും അവിടെ പറ ണ്തിരിക്കുന്നു. പാപമോചനത്തിനുള്ള പൂർണ്ണാധികാരം മെത്രാന്മാർക്ക് അവരുടെ അഭിഷേകത്തിൽ തന്നെ ലഭി ക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പൂർണ്ണാധികാരം പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവ രുടെമേൽ ചൊരിയട്ടെയെന്ന് മെത്രാന്മാരുടെ അഭിഷേക ശുശ്രൂഷയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതും സഭയുടെ പൂർണ്ണാധി കാരത്തെ കാണിക്കുന്നു.

പുരോഹിത്യം മനുഷ്യൻ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായിട്ടാണെന്ന് ബാർഷാക്കോ “നിക്ഷേപങ്ങളുടെ പുസ്തക”ത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരി ക്കുന്നു.

ബാർ ഹെബ്രിയൂസ് “മിന്നലിന്റെ പുസ്തക”ത്തിൽ പറയുന്നത് വൈദികർക്കും മെത്രാന്മാർക്കും മാത്രമേ പാപ മോചനത്തിന്റെ പൂർണ്ണാധികാരം ഉള്ളവെന്ന്. അ ദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “അധികാരം അവർക്കു നൽക പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, വൈദികനും മെത്രാനും വൈദ്യ ന്മാർ ആയിരിക്കണം. ആരുടെയെങ്കിലും പാപങ്ങൾ അവർ മോചിച്ചാൽ അവ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും; ആരു ടെയെങ്കിലും (പാപങ്ങൾ) ബന്ധിച്ചാൽ അവ ബന്ധി ക്കപ്പെട്ടിരിക്കും..”

പാപമോചന രീതികൾ

സുറിയാനി സഭയുടെ ആരംഭം മുതൽതന്നെ പ്രായശ്ചിത്താനുഷ്ഠാനം വഴി പാപമോചനം നൽകിയിരുന്നവെന്നതു് സംശയാതീതമായ കാര്യമാണു്.

ദിവന്നയാസേയാസു എന്ന പേരിനാൽ അറിയപ്പെടുന്ന എഴുത്തുകാരൻ (4ാം നൂറ്റാണ്ടു്) പല തരത്തിലുള്ള പ്രായശ്ചിത്താനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എടുത്തു പറയുന്നുണ്ടു്. വായനകളുടെശേഷം വി: കർബാന യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപു് (അന്നാഹറാസ്തു മുൻപു്) അനുതാപികൾ പള്ളിയിൽ നിന്നു പുറത്തുപോയിരുന്നതും അനുതാപി ഒരു പുരോഹിതനെ സമീപിച്ചു് പാപമോചനം നേടിയിരുന്നതും അവയ്ക്കുദാഹരണങ്ങളാണു്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നിലവിലിരുന്ന പ്രായശ്ചിത്താനുഷ്ഠാനത്തെപ്പറ്റിയാണു് ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്; അന്നു് ആരംഭിച്ചതായിട്ടല്ല അതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതു് എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ അതിനുമുൻപും ഈ രീതി നിലവിലിരുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമാണു്.

ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽത്തന്നെ ഒരു പാപമോചനരീതി നിലവിലിരുന്നതായി എഫേസ്യൂസിലെ യോഹന്നാന്റെ (507-586) സഭാചരിത്രത്തിൽ നിന്നു് വ്യക്തമാണു്. തിയഡോർ എന്ന ആളിന്റെ പട്ടത്വസ്വീകരണത്തിൽ പോലും പങ്കെടുക്കാതിരുന്നതു്, “അയാൾ തെറ്റിൽ നിന്നും മോചനംനേടി വീണ്ടും സ്വീകരിക്കപ്പെടാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണു്” എന്നു കാണുന്നു.

പ്രായശ്ചിത്താനുഷ്ഠാനത്തിനായി പള്ളിയിൽനിന്നും പുറത്തെയ്ക്കുപ്പെടുന്നവർ വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളിലും നിത്യജീവനിലും പങ്കുചേരുന്നതിനു് അർഹരായിത്തീരവാൻ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥന നടത്തിയിരുന്നു. തിരിച്ചുവരുന്ന അനുതാപിയെ സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതി

കുന്ന മെത്രാനെയും വൈദികനെയും തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു നീക്കാനും വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു.

ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന എഡേസായിലെ യാക്കോബിന്റെ 66-ാം കാനോനായിൽ മഹറോനിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുൻപ് മറ്റു പാപങ്ങളും ഏറ്റുപറയുന്ന ഒരു പാപമോചന രീതി കാണുന്നുണ്ട്.

മുറോനഭിഷേകത്തിനു മുൻപ് അനുതാപികൾ പള്ളിയിൽനിന്നും പുറത്തുചോകുന്ന പരസ്യപ്രായശ്ചിത്താനുഷ്ഠാനവും നിലവിലിരുന്നു. പരസ്യ പ്രായശ്ചിത്തം അതികഠിന പാപങ്ങളായ പാഷണ്ഡത, വിശ്വാസത്യാഗം, കൊലപാതകം, വ്യഭിചാരം തുടങ്ങിയവയ്ക്കു മാത്രമായിരുന്നു. ഏതെല്ലാം പാപങ്ങൾക്കാണ് സുറിയാനി സഭയിൽ പരസ്യ പ്രായശ്ചിത്തം ആവശ്യമായിരുന്നതെന്ന് നമുക്കു കൃത്യമായി അറിയാൻ പാടില്ല.

പരസ്യ പ്രായശ്ചിത്തമെന്നാൽ പരസ്യമായ ഏറ്റുപറച്ചിൽ എന്നർത്ഥമാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. അതികഠിന പാപങ്ങൾ ചെയ്തവരെ സഭാ സമൂഹത്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കി പരസ്യപ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യിച്ചിരുന്നതിനാൽ അതു പരസ്യമായ ഏറ്റുപറച്ചിലിനോടു പ്രായോഗികമായി തുല്യമായിരുന്നെന്ന് പറയാം. പരസ്യ പ്രായശ്ചിത്തം വളരെ പ്രയാസമായിരുന്നതിനാലാണ് രഹസ്യ പ്രായശ്ചിത്തം അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു വന്നത്. ബാർ കേഫായുടെ കാലത്തു് (9-ാം നൂറ്റാണ്ടു്) പരസ്യ പ്രായശ്ചിത്തം നിലവിലില്ലായിരുന്നു. ഇതുതന്നെയാണ് ബാർസലീബിയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതു്.

കമ്പസാര ക്രമത്തിന്റെയും കമ്പസാര കാനോനുകളുടെയും കർത്താവായ ദിവന്യാസേഡ്യാസ് ബാർസലീബി (പത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടു്) ഏറ്റുപറച്ചിലിന്റെ ആവശ്യകത

ഉന്നിപ്പറയുന്നുണ്ട്. “അങ്ങനെ നിങ്ങൾ പരസ്പരം നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുവിൻ” എന്ന യാക്കോബ് 5: 16 വാക്യം വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ബാർസലീബി കമ്പസാരം വഴിയുള്ള പാപമോചനം എടുത്തു കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ അന്നും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണാം. 1 യോഹ 1, 9 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ “കമ്പസാരം ആവശ്യമില്ലെന്ന് പറയുന്നവരോട് നാം എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്ന് ബാർസലീബി ചോദിക്കുന്നു. “നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റു പറയണമെന്ന് സുവിശേഷകനായ യോഹന്നാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു” എന്നത്രേ അത്തരക്കാർക്കുള്ള ബാർസലീബിയുടെ മറുപടി. ഒരു മുറിവു സുഖപ്പെടുത്താൻ ഡോക്ടർ അതു തുറക്കുന്നതിനോടുപമിച്ചുകൊണ്ട് ബാർസലീബി കമ്പസാരത്തിന്റെ ആവശ്യകത തെളിയിക്കുന്നു.

ഇക്കാലത്തു തന്നെ പാത്രീയർക്കീസ് മിഖായേൽ, കോപ്റ്റിക് സഭയിലെ കമ്പസാരത്തെ ചൊല്ലിയുള്ള വിവാദത്തിൽ കുർബ്ബാനസ്വീകരണത്തിനു മുമ്പ് കമ്പസാരം ആവശ്യമാണെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. കോപ്റ്റിക് കാർക്കൈതിരായി, കോൺബേറീന്റെ പുത്രൻ മാർക്കസ് കമ്പസാരത്തിന്റെ ആവശ്യകത പഠിപ്പിച്ചത് പാത്രീയർക്കീസ് ശരി വെച്ചുവെന്ന് ബാർഹെബ്രിയൂസ് (13-ാം നൂറ്റാണ്ട്) “സംഭവങ്ങൾ” (Chronicle) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

രോഗികൾക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടെന്നപോലെ പാപികൾക്കു ആത്മീയ പിതാവു ആവശ്യമാണെന്ന് ബാർഹെബ്രിയൂസ് പഠിപ്പിക്കുന്നു. ചെത്രാന്മാരും വൈദികരും മാത്രമാണ് ഈ പിതാക്കന്മാരെന്നും കമ്പസാരം അത്യാവശ്യമാണെന്നും അദ്ദേഹം ഉന്നിപ്പറയുന്നു. “മിന്നലിന്റെ പുസ്തക”ത്തിൽ ബാർഹെബ്രിയൂസ് ഇതു വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

ബാർ ഹെബ്രെയ്യൂസ് തന്റെ മരണത്തിനു മുൻപ് കമ്പ സാരിച്ചതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനായ ബാർ സൗമാ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് അസ്സെമാനി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഡെൻസിഗർ, കോളോൺ എന്നീ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ കമ്പസാരത്തിന്റെ ആവശ്യകത സിറിയൻ കാനോനുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണെന്നും കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

സുറിയാനി സഭയുടെ ഇന്നത്തെ ഉപദേശം അനുസരിച്ച് എല്ലാ പാപങ്ങളും ഏറ്റുപറഞ്ഞു കമ്പസാരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ലഘുപാപങ്ങൾ കമ്പസാരത്തിൽ ഏറ്റു പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും കമ്പസാരം വാസ്തവമാണ്. പക്ഷേ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു ലഘു പാപമെങ്കിലും മറച്ചുവയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. വലുതും ചെറുതുമായ എല്ലാ പാപങ്ങളും കമ്പസാരിച്ചിരിക്കണമെന്നാണ് നിയമം. എണ്ണവും തരവും സാഹചര്യവും എല്ലാം തിരിച്ചുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ ഒരു പാപം ഏറ്റുപറയുവാൻ വിട്ടുപോയാൽ അടുത്ത അവസരത്തിൽ അതും ഏറ്റുപറയണമെന്നും അനുശാസിക്കുന്നു.

ഇൻഡ്യയിലെ ഓർത്തഡോക്സ്, യാക്കോബായ സഭകളിൽ സ്വകാര്യ കമ്പസാരം നിലവിലുണ്ട്. മർത്തോമാസഭയെപ്പോലെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണവേലിയേറ്റത്തിൽപ്പെട്ട സഭകളിൽ, അനുതാപി ദൈവത്തോടു നേരിട്ട് പാപം ഏറ്റു പറയുന്നതാണ് അഭികാമ്യം എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

കമ്പസാരം മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയിൽ

ദൈവവുമായി മനുഷ്യനെ രമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ മനുഷ്യനായിത്തീർന്ന ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു രഭവിച്ചതും സർവ്വ മനുഷ്യർക്കും ലഭ്യമാകത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു കൂദാശയാണ് വിശുദ്ധ കമ്പ

സാരം. ദൈവികകൃപയുടെ അനുസ്യൂതമായ ഒഴുക്കാണ് കമ്പസാരമെന്ന കൂദാശയിൽ വിശ്വാസികൾ ദർശിക്കുന്നത്. ചെയ്തപോയിട്ടുള്ള പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരുവൻ ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനപതിയായ പുരോഹിതന്റെ മുമ്പാകെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു അനുതപിക്കുകയും പുരോഹിതൻ വഴിയായി ദൈവത്തിൽ നിന്ന് പാപമോചനം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് സഭ എക്കാലവും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭയിൽ മെത്രാന്മാർക്കും വൈദികർക്കുമാണ് പാപമോചനാധികാരം ഉള്ളതു്. ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനപതികളെന്ന നിലയിൽ പുരോഹിതൻ ജനത്തോടു് ഉപദേശിച്ചു് ഗുണദോഷിക്കുകയും ഓരോരുത്തരുടെ പ്രവർത്തികളും അകമേയുള്ള സ്ഥിതിയും എത്ര പ്രകാരം ഇരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞു് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഓരോരുത്തർക്കും ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തു് അവരെ തെറ്റിൽ നിന്നു തിരിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു പിതാവിനെപ്പോലെ സ്നേഹത്തോടു കൂടെ ശാസിക്കുകയും ഓരോരുത്തർക്കും തക്കതായ പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് സഭ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം പുരോഹിതൻ ചെയ്യേണ്ടതിനു് ഓരോരുത്തരുടെ പ്രവർത്തികളും സ്ഥിതിയും എത്ര പ്രകാരമാണെന്നറിയേണ്ടതു് ആവശ്യമാകയാൽ കമ്പസാരിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ സകലപാപങ്ങളെയും മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്ഥിതിയേയും പുരോഹിതനോടു് വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. (ആവർത്തനം 26: 3-10; മത്താ 3: 6). കമ്പസാരത്തിൽ പുരോഹിതനോടു് എറ്റു പറയുന്ന രഹസ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഒരുത്തർക്കും വെളിപ്പെടുത്തുകയില്ല. ഈ കടമയെക്കുറിച്ച് ബാർസബിയുടെ കമ്പസാരക്രമം ഊന്നിപ്പറയുന്നുണ്ട്. രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന പുരോഹിതൻ ശിക്ഷാവിധിക്കു യോഗ്യനായിത്തീരുന്നു (സുഭാ 11: 13). അതുപോലെ കമ്പസാരത്തിൽ പട്ടക്കാരൻ കല്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ കമ്പസാരക്കാർ ഒരിക്കലും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൂടാത്തതാകുന്നു (ഏശാ 29:11).

എപ്പോഴെല്ലാം കമ്പസാരിക്കണം ?

മലങ്കര സഭയുടെ നിയമമനുസരിച്ച്⁴ ആണ്ടിലൊരിക്കലെങ്കിലും വിശ്വാസികൾ - പ്രായപൂർത്തിയായവർ - കമ്പസാരിച്ചു വിശുദ്ധ കുർബാന സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. കൂടാതെ എല്ലാ നോമ്പുകളിലും സൗകര്യമനുസരണം കമ്പസാരിച്ചു വിശുദ്ധ കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് സഭ ഉപദേശിക്കുന്നു. കൂടെ കൂടെയുള്ള കമ്പസാരവും കുർബാന സ്വീകരണവും വഴി ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിൽ സഭാ മക്കൾ അനുഭവിക്കുന്ന വളർന്നു വരണമെന്നുള്ളതാണ് സഭാ മാതാവിന്റെ ആഗ്രഹം. മാതൃകയായ എന്തെങ്കിലും പാപത്തിൽ വീഴാൻ ഇടവന്നാൽ ഏതൊരു വേഗത്തിൽ പൂരോഹിതന്റെ മുമ്പാകെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞത് വെളിപ്പെടുത്താൻ ഓരോരുത്തർക്കും കടമയുണ്ട്. പ്രായപൂർത്തി വന്ന ഒരു അക്രൈസ്തവൻ മാതോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനു മുൻപായി അയാളുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റു പറയണമെന്നു് നടപടിക്രമം നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്⁴. വിവാഹത്തിനു മുൻപായി വധുവരന്മാർ കമ്പസാരിച്ചു വിശുദ്ധ കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നതു് ഉത്തമവും ദൈവാനുഗ്രഹ പ്രദവുമാണ്. സഭാ നടപടി ക്രമമനുസരിച്ചു, കമ്പസാരം പള്ളിയിൽ വെച്ചാണ് നടത്തേണ്ടതു്. സൗകര്യത്തെപ്രതി, കമ്പസാരത്തിനായി ഇപ്പോൾ മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയിൽ കമ്പസാരകൂട്ടപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്⁵. പൂരോഹിതൻ പാപം മോചിച്ചുകൊണ്ടു് ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന താഴെ ചേർക്കുന്നു:-

-
- 4. Cfr. Fonti, Serie II - Fascicolo VIII Liber III, p. 105
  - 5. ഓർത്തഡോക്സ്, യാക്കോബായ സഭകളിൽ വൈദികൻ മദ്ബഹായുടെ മുമ്പിൽ കസേരയിട്ടു് ഇരിക്കയും അന്തരപിടികൾ മുട്ടിന്മേൽ ഇരുന്ന് കമ്പസാരിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നതു്.

“നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്നു നിന്നെ വിമോചിക്കട്ടെ; അവൻ എനിക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന അധികാരത്തിനൊത്തവണ്ണവും, നിനക്കു ആവശ്യമായ പ്രകാരവും എല്ലാവിധ ശാപത്തിൽ നിന്നും നിരോധനത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ നിന്നെ മോചിക്കുന്നു. + പിതാവിന്റെയും + പുത്രന്റെയും + പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെടുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡനഭവവും ഭാഗ്യവതിയായ കന്യകമറിയാമിന്റെയും സകല വിശുദ്ധരുടെയും യോഗ്യതകളും നിന്റെ നന്മപ്രവർത്തികളും ക്ലേശങ്ങളും നിനക്കു പാപമോചനത്തിനും കൃപാവർദ്ധനയ്ക്കും നിത്യജീവന്റെ പ്രതിഫലത്തിനും നിദാനമാകട്ടെ, ആമ്മീൻ”

നല്ല കമ്പസാരത്തിനു ആവശ്യമായ ഘടകങ്ങൾ:

1. പാപങ്ങളെ യഥാർത്ഥമായി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു സഹായം ലഭ്യമാകുന്നതിനു പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന:

“പരിശുദ്ധ റൂഹായായ ദൈവമേ, എഴുന്നള്ളിവന്നു എന്റെ ബോധത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കണമെ, എന്റെ പാപങ്ങളെല്ലാം കണ്ടുപിടിച്ചാണു. അവയുടെ തിന്മയേയും കാഠിന്യത്തെയും ഗ്രഹിച്ചാണു. അവയെക്കുറിച്ചു പരമാർത്ഥമായി മനസ്സാപപ്പെട്ടവാനും അവയെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു വേക്ഷിച്ചാണു. എനിക്കു കൃപ ചെയ്യണമെ. പാപികളുടെ സങ്കേതമായ മറിയമെ, വ്യാകലമാതാവെ, എന്റെ

6. രണ്ടു വിധത്തിലുള്ള ഫോർമുലകൾ - കർത്താവി പ്രയോഗത്തിലുള്ളതും കർമ്മനി പ്രയോഗത്തിലുള്ളതും - പാപമോചന മൊഴിയിൽ സംയോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു അന്ത്യോക്യൻ പാരമ്പര്യത്തിനു യോജിച്ചതല്ല. cf. 'മലങ്കര സഭയുടെ ആരാധനക്രമം, കൂദാശകൾ, 1973, p.87

പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ഉത്തമമനസ്സാപം ഉണ്ടാകുവാൻ എനിക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കണമെ. എന്റെ പ്രിയമുള്ള കാവൽമാലാഖാ, ഞാൻ കഴിപ്പാൻപോകുന്ന ഈ കമ്പസാരം എന്റെ ആയുസ്സിൽ അവസാനത്തേതെന്നവണ്ണം പരമാർത്ഥമായി കഴിപ്പാനും മേലിൽ നല്ലവനായ ദൈവത്തിനു വിരോധമായി പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാനും എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ. ആമ്മീൻ⁷

2. ആത്മശോധന.

സൂക്ഷ്മതയോടു കൂടെ ജീവിത പരിശോധന നടത്തുക. ദൈവകല്പനകൾക്കും തിരുസഭയുടെ കല്പനകൾക്കും വിരോധമായി ചെയ്ത പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിയായി ആത്മശോധന ചെയ്യുക. കൂടാതെ, നിഗളം, ദ്രവ്യംഗ്രഹം, കോപം, കൊതി, അസൂയ, മടി, മോഹം തുടങ്ങിയ പ്രധാന ദുർഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി പരിശോധിക്കുക ....

3. പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പശ്ചാത്താപം:

പാപത്തെക്കുറിച്ച് ഹൃദയപൂർവ്വകമായ ദുഃഖം പാപമോചനത്തിനു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. മാനസാന്തരപ്പെട്ടവന്റെ കമ്പസാരമാണ് പാപമോചനത്തെ നൽകുന്നത്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഹൃദയദുഃഖം ഉണ്ടാകുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കണം. ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിയുന്നതാണ് മാനസാന്തരം. ഹൃദയം നറുങ്ങിയുള്ള ദുഃഖത്തിൽകൂടെയാണ് ഒരുവൻ ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്ക് തിരിയുന്നത്. താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന അനുതാപ പ്രാർത്ഥന ഈ അവസരത്തിൽ ചൊല്ലുന്നത് സന്ദർഭോചിതമാണ്. “സർവ്വശക്തനും നിത്യനുമായ ദൈവമേ, നീ ഉടയവൻ. ഞാനോ നീച അടിമ. ഈ അടിമ സർവ്വനന്മ സ്വരൂപിയായിരിക്കുന്ന നിന്നെ ശ

7. മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ പ്രാർത്ഥന ക്രമം, തിരുവല്ല (1976), pp. 189-90

ങ്കിക്കാതെ നിനക്കു വിരോധമായി പാപങ്ങൾ ചെയ്തു. നിനക്കെതിരായി ദ്രോഹങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു. കർത്താവേ, എന്റെ പാപങ്ങളാൽ സ്ത്രീബായിൽ നിന്നെ ഞാൻ തറച്ചു. നിന്റെ തിരുമുറിവുകൾക്കും രക്തചൊരിച്ചിലിനും ഞാനത്രെ കാരണം. എന്റെ പാപങ്ങളാൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ നശിപ്പിച്ചു. ഞാൻ പിശാചിനു അടിമയായി പ്ലോയി. നിത്യനരകത്തിനു ഞാൻ യോഗ്യനായി. എന്നാൽ മോക്ഷം നഷ്ടമായതിലുള്ള സങ്കടത്തേക്കാളും നരകത്തിൽ പോകുമെന്നുള്ള ഭയത്തേക്കാളും നല്ല പിതാവായ നിന്നെ സങ്കടപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു. പിതാവെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മുൻപാകെയും നിനക്കു വിരോധമായും ഞാൻ തിന്മ ചെയ്തുപോയി. എന്നോടു ക്ഷമിക്കണമെ. നിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എന്നിൽനിന്നു എടുത്തു കളയരുതേ. ഇനിമേൽ നിനക്കു വിരോധമായി പാപങ്ങൾ ചെയ്കയില്ലെന്ന് ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. നിത്യപിതാവേ, നിന്റെ തിരുക്കുമാരനെ ഓർത്തു⁸ എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകണമെ.

ഭൂലോക പാപങ്ങളെ നീക്കുന്ന ദൈവകുഞ്ഞാടായ എന്റെ യേശുവേ, നിന്റെ തിരുമുറിവുകളുടെ യോഗ്യതകളെ ഓർത്തു⁹ എന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കണമെ. എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. മറിയം മഗ്ദലനയോടുകൂടി നിന്റെ രൂപ്പാദങ്ങളെ ചുംബിക്കുന്ന ഈ ധൂർത്തനായ പുത്രനെ കൈക്കൊള്ളണമെ. നിന്റെ തിരുമുറിവുകളിൽ നിന്നൊഴുകുന്ന വിലയേറിയ തിരുരക്തത്താൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ കഴുകണമെ.

വ്യാകുലയായ മാതാവേ നീ വഴിയായി ഞാൻ എന്റെ തമ്പുരാനെ വീണ്ടും കണ്ടെത്തട്ടെ. സ്വർഗ്ഗവാസികളായ മാലാഖമാരെ പരിശുദ്ധന്മാരെ നിങ്ങളും എന്നിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ. ആമ്മീൻ” :

8 മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ പ്രാർത്ഥനക്രമം, op. cit. pp. 193-94

4 മേലിൽ പാപം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാക്കുക:

ശരിയായും ഫലപ്രദമായും കമ്പസാരിക്കുന്നതിനു വീണ്ടും പാപം ചെയ്യുകയില്ലെന്നുള്ള അനുതാപിയുടെ തീരുമാനം ആവശ്യമാണ്. ചെയ്തപോയ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ഹൃദയത്തിന്റെ അനുതാപവും ഇപ്പോൾ അതിൽ നിന്നുള്ള വിടുതലും ഭാവിയിൽ അതിൽനിന്നു വിട്ടുനില്ക്കാനുള്ള ഒരുക്കവുമാണ് കമ്പസാരത്തിൽനിന്നും നേടുക. ഇനി ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്യുകയില്ലെന്നുള്ള അനുതാപിയുടെ ദൃഢനിശ്ചയം പ്രായശ്ചിത്തം അന്വേഷിക്കുന്നു. അതാണ് ഹൃദയപൂർവ്വകമായ അനുതാപത്തിന്റെ ലക്ഷണം.

5 പട്ടക്കാരന്റെ മുമ്പാകെയുള്ള ഏറ്റുപറച്ചിൽ:

നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ആരുടെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചാലും അവ സ്വർഗ്ഗത്തിലും മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾ പിടിക്കുന്നുവോ അവ സ്വർഗ്ഗത്തിലും പിടിക്കപ്പെടും എന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ പട്ടക്കാരന്റെ അടുക്കൽ പാപങ്ങൾ ലജ്ജകൂടാതെ ഏറ്റുപറയണം. പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്നതിനുമുമ്പ് 'മൗദ്യോന്തസോ' ചൊല്ലുന്നു: 'പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ സന്തൈക ദൈവത്തിന്റെ തിരുമുമ്പാകെയും ദൈവമാതാവായ വിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിന്റെയും സകല വിശുദ്ധന്മാരുടെയും വിശുദ്ധ മാലാഖമാരുടെയും മുൻപാകെയും ദൈവത്തിന്റെ പട്ടക്കാരാ, പാപങ്ങൾ മോചിപ്പാനും ബന്ധിപ്പാനും ദൈവം അങ്ങയ്ക്ക് ഭരമേല്പിച്ചിട്ടുള്ള ആചാര്യന്മാരുടെയും മുൻപാകെയും ഞാൻ എന്റെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്നു. ഞാൻ പാപിയാകുന്നു, ഞാൻ പാപിയാകുന്നു, ഞാൻ മഹാപാപിയാകുന്നു.....' 9

9 മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ പ്രാർത്ഥനക്രമം, op. cit, p. 195.

6 പട്ടക്കാരൻ കല്പിക്കുന്ന പ്രായശ്ചിത്തം വിശ്വസ്തുതയോടെ നിറവേറുന്നു:

കമ്പസാരത്തിൽ പട്ടക്കാരൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ എളിമയോടും മനോ ദുഃഖത്തോടും കൂടി താമസം വിനാ നിറവേറാറുണ്ടതാണ്. അതുപോലെ അദ്ദേഹം തരുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ വിശ്വസ്തുതയോടെ സ്വീകരിച്ച് പ്രായോഗികമാക്കേണ്ടതാണ്. കമ്പസാരത്തിൽ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ആത്മദണ്ഡനങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കടമുള്ളതാണെന്ന് ഓർത്തു അവ എത്രയും കർശനമായി നിറവേറണം. ഈ കാര്യത്തിൽ മനപ്പൂർവ്വം വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ പാപമോചനം ഫലമണിയാൻ പ്രയാസമാണ്.

7 അവസാനമായി, കമ്പസാരത്തിനു ശേഷം ദൈവത്തിന് ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദിപറയുക:

ദൈവത്തിന്റെ അളവറ്റാ കരുണയെ ഓർത്തു ദൈവത്തെ ഹൃദയം കൊണ്ടു നന്നായി സ്നേഹിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. കമ്പസാരത്തിൽ ലഭിച്ച കൃപ നിലനിർത്തുന്നതിനും ദൈവമുമ്പാകെ ചെയ്ത നിശ്ചയങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിനും വേണ്ട കൃപയും ശക്തിയും വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുക. ഇവിടെ സ്നോത്രപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു: “മഹാദയാലുവായ ദൈവമേ, നീ എന്നിക്കു നൽകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു തക്ക സ്നോത്രം ചെയ്യാൻ എന്നിക്കു പ്രാർപ്പി പോരാ. ഇതുവരെയും ഞാൻ എന്റെ പാപങ്ങളാൽ പിശാചിന് അടിമയായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ ദാസനായിരിക്കുന്നു. എന്റെ പാപകാഠിന്യത്താൽ നിത്യ നരകത്തിന് ഞാൻ അർഹനായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ പരമാനന്ദ സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യത്തിനു ഞാൻ യോഗ്യനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ ദോഷങ്ങളാൽ ഞാൻ പിശാചിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലായിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുരക്തത്തിന്റെ ഫലത്താൽ മാലാഖമാർക്കു തുല്യനായിരിക്കുന്നു. എന്റെ ദോഷങ്ങളുടെ ബഹുലത നിമിത്തം പാപചങ്ങലകളാൽ ഞാൻ ബ

ന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിന്റെ വിശേഷ കൃപയാൽ ഞാൻ നിന്റെ സ്നേഹപത്രരിൽ ഒരുവനായിരിക്കുന്നു

നല്ലവനായ പിതാവേ, നന്ദിയോടെ നിന്നെ ഞാൻ സ്തുതിച്ചാരാധിക്കുന്നു. നിന്നെ സ്തുതിച്ചു സ്നോത്രം ചെയ്യുവാൻ എന്റെ ആയുസ്സിനെ ഞാൻ നിനക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു.

ദൈവമാതാവു. സകല പരിശുദ്ധന്മാരും സകല മാലാഖമാരുമേ, എനിക്കു വേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കണമെ ആമീൻ.¹⁰

കുട്ടികളുടെ ആദ്യ കമ്പസാരം:-

ആദ്യ കമ്പസാരത്തിനു കുട്ടികളെ ഒരുക്കുന്നവർ ഹൃദയ നൈർമ്മല്യമുള്ളവരും കുട്ടികളോടു വാത്സല്യമുള്ളവരും മായിരിക്കണം. വി: കുർബാന കൂടെക്കൂടെ ഭക്തിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുന്നവർ ഈ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ അനുയോജ്യം.

തീരിച്ചറിവിന്റെ പ്രായമായ കുട്ടികളെ കമ്പസാരത്തിനു് ഒരുക്കാവുന്നതാണ്. സാധാരണയായി 7 വയസെന്ന കണക്കുണ്ടെങ്കിലും സ്വന്തം കുട്ടികൾക്ക് വി: കമ്പസാരം, വി: കുർബാന എന്നീ കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കാൻ പ്രായമായോ എന്ന് സാധാരണയായി തീരുമാനിക്കേണ്ടതു് മാതാപിതാക്കളാണു്. സ്വന്ത കുട്ടികളുടെ ഭാവിനന്മയെ ലാക്കാക്കി മാതാപിതാക്കൾ ഈ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം താല്പര്യം കാണിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യകമ്പസാരത്തിനുള്ള പരിശീലന ക്ലാസ്സുകൾ പ്രാർത്ഥനയോടു കൂടി ആരംഭിക്കയും അവസാനിപ്പിക്കുകയും വേണം. കുട്ടികളുടെ അറിവു പരിശോധിക്കാൻ പൊതുവായും വ്യക്തിപരമായും ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാം. (ഉദാഹരണമായി: 1 എന്തിനാണു കമ്പസാരിക്കുന്നതു് ? 2 പാപം വഴി ആരെയാണു് നാം ദ്രോഹിക്കുന്നതു് ?

10. മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ പ്രാർത്ഥനക്രമം. op. cit, PP. 195-96

3 വി: കുർബാനയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്കെന്തറിയാം? 4 എന്തിനാണ് നാം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത്? 5 വളർന്നു വെച്ചുകൊടുത്തു വി: കുർബാന നമ്മെ സഹായിക്കുമോ? തുടങ്ങിയ സന്ദർഭോചിത ചോദ്യങ്ങൾ....)

വിശദീകരണം:

വി: കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് നാം ഒരുക്കമുള്ളവരായിരിക്കണം. തെറ്റിൽ വീണവർ ഒരുങ്ങുന്നതു് കമ്പസാരം വഴിയാണ്. നാം തെറ്റിൽ നിപതിക്കുന്നതു മൂലം പാപികളാണ്. ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ആരും പരിശുദ്ധരല്ല. പരിശുദ്ധരായിത്തീരാൻ വി. കുർബാന നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. അങ്ങനെയാണ് നാം വളർന്നു വെച്ചുകൊടുത്തു്. വി. കുർബാനയിൽ നാം യേശുക്രിസ്തുവിനെയാണ് സ്വീകരിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ രാജാവാണ് ക്രിസ്തു. രാജാവിന്റെ വരവിനായി നാം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ഒരുക്കണം. കമ്പസാരം വഴിയാണ് നാം ഒരുങ്ങേണ്ടതു്. എങ്ങനെ കമ്പസാരിക്കണം? (മുകളിൽ കണ്ട 7 കാര്യങ്ങൾ ചുരുക്കമായി ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കാം.) ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും എതിരായ ദ്രോഹങ്ങളെല്ലാമാണ് തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും. അവയാണ് പാപങ്ങൾ.

ദൈവകല്പനകൾ എത്രയുണ്ടു്? ഏതെല്ലാം? യേശുവിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാന കല്പനയേതു്? പരസ്പേഹം. നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കണം. ദൈവത്തെപ്രതിവേണം നാം മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുവാൻ. മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു് എന്തെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിച്ചായിരിക്കരുതു് ഈ സ്നേഹിക്കൽ. നമുക്കുള്ള നല്ല സാധനങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്കു കൊടുക്കാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു സ്നേഹം.

സ്നേഹത്തിൽ വളരാൻ നാം എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു്? (കൂട്ടികൾ ചർച്ചചെയ്യട്ടെ) വി: കുർബാന നാം സ്വീക

രിക്കുന്നത് സ്നേഹത്തിൽ വളരാനാണ്. സ്നേഹത്തിൽ വളരുന്നവരാണ് വലിയ ആളുകളായിത്തീരുന്നതും ....

പഠിച്ചിരിക്കേണ്ട പ്രാർത്ഥനകൾ:-

1. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ തിരുനാമം പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടണമെ. നിന്റെ രാജ്യം വരണമെ. നിന്റെ തിരുവിഷ്ണു സ്വർഗ്ഗത്തിലേപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകണമെ. ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള അപ്പം ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കു തരണമെ. ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളും പാപങ്ങളും ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കണമെ. പരീക്ഷയിലേയ്ക്കു ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതെ. പിന്നെയോ, ദൃഷ്ടനിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു കൊള്ളണമെ. എന്തെന്നാൽ, രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും എന്നേക്കും നിനക്കുള്ളതാകുന്നു. ആമീൻ.

2. നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമെ, നിനക്കു സ്വസ്തി. കർത്താവു നിന്നോടു കൂടെ. നീ സ്രീകളിൽ വാഴ്ന്നുവളാകുന്നു. നിന്റെ ഉദരഫലമായ ഈശോ വാഴ്ന്നുവളാകുന്നു. വിശുദ്ധ മറിയമേ, തമ്പുരാന്റെ അമ്മേ, പാപികളായ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ മരണസമയത്തും തമ്പുരാനോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെ. ആമീൻ

3. മനസ്സാപപ്രകരണം:

‘എല്ലാ വസ്തുക്കളേക്കാൾ സ്നേഹയോഗ്യനായ എന്റെ സർവ്വേശ്വരാ, നിനക്കെതിരായി ഞാൻ പാപം ചെയ്തുതിനാൽ ദുഃഖിക്കുന്നു. ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്റെ പാപങ്ങളാൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ മലിനമാക്കിയതിനാലും സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യം നഷ്ടമാക്കി നരകത്തിനു ഞാൻ യോഗ്യനായതിനാലും വേദിക്കുന്നു. നിന്റെ വരപ്രസാദത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ഇനിമേൽ പാപം ചെയ്കയില്ലെന്നു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു പാപഹേതുക്കളെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇനിയും ഏതെങ്കിലും പാപം ചെയ്യുന്ന

തിനു മുൻപു മരിപ്പാനും ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. ആമീൻ 11

4. സ്നേഹപ്രകരണം:

‘മാൻ നീർത്തോടുകൂടെയായി കാംക്ഷിക്കുന്നതു പോലെ ദൈവമേ എന്റെ ആത്മാവ് നിനക്കായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദരിദ്രരുടെ നിക്ഷേപമേ, എന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തെ നീക്കുവാൻ എഴുന്നള്ളി വരണമെ. രോഗികളുടെ ആശ്വാസമേ, എന്റെ രോഗപീഡകളെ തീർക്കുവാൻ എഴുന്നള്ളി വരിക. ബലഹീനരുടെ ബലമേ, എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ എഴുന്നള്ളി വരിക. കർത്താവെ എന്റെ ആത്മാന്യകാരത്തെ നീക്കണമെ. എന്റെ വിശപ്പു തീർക്കണമെ. എന്റെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കണമെ. നിന്റെ സ്നേഹമാതാവിലും സകല വിശുദ്ധന്മാരിലും ഉണ്ടായിരുന്ന ഭക്തി തീർപ്പത എനിക്കും നൽകണമെ.

പരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവമേ ഈ ദിവ്യകൃപാശയെ യഥായോഗ്യം സ്വീകരിപ്പാനും അതിന്റെ നന്മയെ പ്രാപിപ്പാനും എന്റെ ബോധത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും എന്റെ ഹൃദയത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യണമെ’ 12

5. വിശ്വാസപ്രമാണം:

സർവ്വശക്തിയുള്ള പിതാവായി.....’ 13

(‘ദൈവമേ നിന്റെ കൃപയിൻപ്രകാരം’ എന്നു തുടങ്ങുന്ന 51-ാം മസൂമൂറാ കുട്ടികൾ ഹൃദിസ്ഥമാക്കുന്നതു കൊള്ളാം. അതുപോലെ കമ്പസാരത്തിനു മുൻപും പിൻപും കർബ്ബാന സ്വീകരണത്തിനു മുൻപും പിൻപും കുട്ടികൾ പാലിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളും കുട്ടികൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം.)

- 11. മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ ആരാധനക്രമം, op. cit, p. 195.
- 12. മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ പ്രാർത്ഥനക്രമം, op. cit, p. 198
- 13. Ibidem p.8-9

അദ്ധ്യായം അഞ്ചു്

രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകം

വിശുദ്ധ സഭയിൽ മനുഷ്യരക്ഷാർത്ഥം ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച അദ്ദേശ്യവരപ്രസാദത്തിന്റെ ദൃശ്യ അടയാളമാണു് കൂദാശ. മാമോദീസാ, മൂറോനഭിഷേകം, കമ്പസാരം, കുർബാന, പട്ടുതാപം, വിവാഹം, രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകം എന്നീ കൂദാശകളിൽ അഞ്ചെണ്ണം പൊതുവേ സകല വിശ്വാസികളും പട്ടുതാപം, വിവാഹം ഇവ അതു് അഭികാമ്യം എന്നു തോന്നുന്നവരും സ്വീകരിക്കുന്നു. ഓരോ കൂദാശയും വ്യതിരിക്തങ്ങളായ ഭാഗങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. രോഗിക്കു് ആത്മീയ സഹായവും ദൈവം അനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം ശാരീരികാരോഗ്യവും ലഭിക്കുന്നതിനു് പുരോഹിതൻ പ്രാർത്ഥനയോടെ രോഗിയുടെ മേൽ വി: തൈലം പൂശുന്ന കൂദാശയാണു് രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകം.

മനുഷ്യൻ രോഗബാധിതനാകുക സ്വാഭാവികമാണു്. പ്രവർത്തന നിരതനായ മനുഷ്യൻ രോഗാവസ്ഥയിൽ പ്രവർത്തനരഹിതനും അസ്വസ്ഥനും ആയി കാണപ്പെടുന്നു. രോഗം മുർച്ഛിക്കുമ്പോൾ രോഗിയെപ്പോലെ ബന്ധുക്കളും അസ്വസ്ഥരാകുന്നു. ഇതിൽനിന്നും രോഗം രോഗികളെയും അരോഗദൃഢഗാത്രരെയും ഒന്നുപോലെ അസ്വസ്ഥരാക്കുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. ഇപ്രകാരമുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ പരസ്പരം പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ എന്ന് യാക്കോബു ശ്രീഹായും (5:16) പരസ്പരം ഭാരം വഹിക്കുവിൻ എന്ന് വിശുദ്ധ പൗലോസും (ഗാലാ 6:2) ഉപദേശിക്കുന്നു.

സൗഹൃദം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനാണ് മനുഷ്യൻ. സുഹൃ
 ത്ബന്ധങ്ങളുടെ വലയം വിസ്തൃതമാക്കുവാൻ അവൻ
 ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നു. പ
 ക്ഷേ ഏകാന്തതയാണ് പലപ്പോഴും അനുഭവപ്പെടുന്നത്.
 താൻ ഏകാന്തപഥികനാണ് എന്ന ചിന്ത രോഗാവസ്ഥ
 യിൽ അവനെ കാൻ തിന്നുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യനെ
 ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിയാത്തതും എപ്പോഴും സ്നേഹിക്കുക
 യും രക്ഷാമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അവനെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
 ഒരു സുഹൃത്താണ് യേശുക്രിസ്തു. അവിടുന്ന് കൂടെയുള്ള
 പ്പോൾ രോഗങ്ങൾക്കു സൗഖ്യവും വേദനകൾക്കു ശമനവും
 ലഭിക്കുന്നു. ഈ ബോധ്യം രോഗികളിൽ ഉളവാക്കി ശാ
 രീരികവും മാനസികവുമായ അവന്റെ സുഖപ്രാപ്തി
 കൈവരുത്തുകയെന്നുള്ളതാണ് രോഗീലേപനത്തിന്റെയും
 തൃപ്താമേയത്തിന്റെയും ഉദ്ദേശം.

പാശ്ചാത്യസഭയിൽ രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹ
 ദോസിനു മുമ്പുവരെ 'അന്ത്യകൂദാശ', 'അന്ത്യലേപനം',
 'ഒടുവിലത്തെ ഒപ്രശ്നം' എന്നീ പേരുകളിലാണ് 'രോഗി
 കളുടെ തൈലാഭിഷേകം' എന്ന കൂദാശ അറിയപ്പെ
 ട്ടിരുന്നത്. രോഗി അത്യാസന്നനിലയിലാകുമ്പോൾ
 സ്വീകരിക്കുന്ന കൂദാശ ആകയാലാവാം ഇപ്രകാരം വിളി
 ച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ 'രോഗീലേപനം' എന്ന പേരാ
 ണ് പ്രയോഗത്തിലുള്ളത്. മലങ്കര ആരാധനക്രമത്തിൽ
 പരമ്പരാഗതമായി ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നത് 'രോഗി
 കളുടെ തൈലാഭിഷേകം' എന്ന പേരാണ്. മരണാസ
 ന്നക്ക് മാത്രമുള്ള കൂദാശയായിട്ടല്ല വിശ്വാസികൾ ഇതി
 നെ ദർശിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ഒരുവൻ രോഗമോ വാല്
 ക്യമോ നിമിത്തം അത്യാസന്നനിലയിലെത്തിയാൽ വി
 ശുദ്ധ തൈലാഭിഷേകം അവശ്യം നടത്തേണ്ടതാണെന്ന്
 വിശ്വാസികൾ കരുതിയിരുന്നു. ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ
 'രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകം' ഇന്നത്തതുപോലെ അത്ര
 വ്യവസ്ഥാപിതമായ രീതിയിലായിരുന്നില്ല. കൂദാശ
 ചെയ്ത അഥവാ ആശീർവദിച്ച എണ്ണ പള്ളിയിൽനിന്നും

വീടുകളിൽ കൊണ്ടുപോയി ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുകയും ആ വശ്യം വരുമ്പോൾ രോഗീലേപനത്തിനായി അതു ഉപയോഗിക്കുകയുമായിരുന്നു പതിവ്.

തൈലാഭിഷേകം വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ

ക്രിസ്തുനാഥൻ പാലസ്തീനാ മുഴുവൻ ചുറ്റിനടന്ന് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും നിരവധി രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതായി വേദപുസ്തകം സാക്ഷ്യം കാണുന്നു. മാത്രമല്ല ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് അശുദ്ധാത്മാക്കളെ ബഹിഷ്കരിക്കുവാനും എല്ലാവിധ രോഗികളെയും വ്യാതിതരെയും സുഖപ്പെടുത്തുവാനും വേണ്ട അധികാരം നല്കുന്നതായും വിശുദ്ധ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു (Mt: 10:1). അതനുസരിച്ച് ശിഷ്യന്മാർ പിശാചുക്കളെ ബഹിഷ്കരിക്കുകയും നിരവധി രോഗികളെ തൈലം പൂശുകയും സുഖമാക്കുകയും ചെയ്തു (Mt. 6: 13). അപ്പസ്തോലനായ വി: യാക്കോബു ശ്രീഹായും തന്റെ ലേഖനത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തു് രോഗീലേപനത്തെക്കുറിച്ചും അതുവഴി ലഭ്യമാകുന്ന ദാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. “നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും രോഗി ആയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സഭയിലെ പ്രമാണികളെ വിളിക്കട്ടെ. അവർ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ അവനെ തൈലംകൊണ്ടുപൂശുകയും അവന്റെമേൽ പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ. വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ ഈ പ്രാർത്ഥന രോഗിയെ രക്ഷിക്കും. കർത്താവ് അവനെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കും. പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ പൊറുതിയും ലഭിക്കും.” (5:14-15). സുഖക്കേട് പാപത്തിന്റെ ഫലമാകയാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നടത്തുന്ന തൈലാഭിഷേകം മുഖേന രോഗി രോഗവിമുക്തനാകും, അതായതു് പാപത്തെയും മരണത്തെയും കീഴടക്കിയ ക്രിസ്തുവിൽ അവൻ പങ്കാളിയായിത്തീരുന്നു. പ്രത്യക്ഷമായ രോഗശാന്തി മുഖേനയോ മരണത്തെ നേരിടുന്നതിനുവേണ്ട ശക്തി ആർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടോ. “സഭയിലെ പ്രമാ

ണികളെ” എന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അർത്ഥമാക്കുന്നത് സഭയിലെ പുരോഹിതന്മാരെയാണ്. അവരാണല്ലോ സഭാമക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഔദ്യോഗികമായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവർ. ശ്രീഹന്മാരുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ പഠനത്തിനനുസരിച്ച് എല്ലാ സഭകളിലുമെന്നപോലെ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭയിലും (അന്ത്യോക്യൻ സഭ) അതേ ആരാധനക്രമവും പാരമ്പര്യവും ഉള്ള മലങ്കര സഭയിലും രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകം ഒരു കൂദാശയായി അംഗീകരിച്ചുപോരുന്നു. ഈ കൂദാശയുടെ പ്രാധാന്യം, പൗരാണികത്വം ദൈവശാസ്ത്രസമ്പത്തും, പ്രതീകാത്മകത്വം എന്നിവയാണ് തുടർന്നുള്ള ചർച്ചാവിഷയം.

രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകം ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ

സഭാപിതാക്കന്മാരിൽ പലരും രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകത്തെക്കുറിച്ച് അവരുടെ കൃതികളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ചിലരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ നമുക്കു പരിശോധിക്കാം.

ഒലിവെണ്ണയുടെ നാനാവിധമായ ഉപയോഗങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ അഗ്രോറസ് (+ 367) പറയുന്നുണ്ട്. രോഗികൾക്ക് എന്നപോലെ പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനും ഈ എണ്ണ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നെന്നും. “വെണ്ണയുള്ള ഒലിവെണ്ണ ധാരാളം ഫലങ്ങളെ പുറപ്പെടുത്തുന്നു; ജീവന്റെ കൂദാശയുടെ അടയാളം അതിലുണ്ട്; അത് ക്രിസ്ത്യാനികളെ, പുരോഹിതരും രാജാക്കളും പ്രവാചകരും ആയി മാറ്റുന്നു; അത് അന്ധകാരത്തെ പ്രകാശമാനമാക്കുകയും രോഗിയെ അഭിഷേകം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു: അതിൽ അന്തർലീനമായ കൗദാശികത അനുതാപിയെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നു.....”¹. എഡേസായിലെ യാക്കോബ് (633-708) അപ്പസ്തോല

1. Demonstrations, Patrologia Syriaca 2,6.

ന്മാരുടെ പാരമ്പര്യമായിട്ടാണ് രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകത്തെ കാണുന്നത്. അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുന്നു: പുരോഹിതൻ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ രോഗിയെ വിശുദ്ധതൈലം കൊണ്ടു പുശി അവനെ സുഖപ്പെടുത്തട്ടെ”². ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകര പ്രവർത്തനങ്ങളും ശിഷ്യർക്കു കിട്ടിയ അധികാരവും. (മത്താ. 10:1) ശിഷ്യന്മാർ രോഗികളെ തൈലം പുശി സുഖപ്പെടുത്തിയതും (മക്കോ.6.13) യാക്കോബ് ശ്രീഹായുടെ പ്രബോധനങ്ങളും എല്ലാം ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് എഡേസായിലെ യാക്കോബ് ഉപദേശിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധികളായ പുരോഹിതർ രോഗികളെ തൈലം പുശി സുഖപ്പെടുത്തട്ടെ എന്ന്.

വിശുദ്ധ യാക്കോബ് ശ്രീഹായുടെ ലേഖനഭാഗം (യാക്കോബ്:14-15) ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അന്ത്യോക്യയിലെ സേവേറിയസ് രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. “വിശുദ്ധ തൈലം പുശുന്നതുമൂലം രോഗി അയാളുടെ രോഗത്തിൽനിന്നു മാത്രമല്ല അയാളുടെ എല്ലാ പാപങ്ങളിൽനിന്നും വിമോചിതനാകുന്നു”³. തൈലാഭിഷേക കർമ്മത്തോടൊപ്പം പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ ഈ കൂദാശയുടെ ഉദ്ദേശത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്, അതായത് രോഗശാന്തിയും പാപമോചനവും.

9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ബാർ കേഫായുടെ (815-903) അഭിപ്രായത്തിൽ വിശുദ്ധ തൈലം രോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തുകമാത്രമല്ല രോഗമുറിവുകളെ വെടിപ്പാക്കി ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ തൈലം പുശൽ എന്ന പ്രക്രിയ അല്ല രോഗത്തെ ശമിപ്പിക്ക

2. C. Kayer, Die Canones Jacob's Von Edesa, Leipzig (1886) 14, P. 17.
3. Patrologia Orientalis, XX, P. 320-21.

നതു് അഥവാ ഇല്ലാതാക്കുന്നതു്; പ്രത്യുത വാഴ്ത്തപ്പെട്ട
 തൈലം തന്നെയാണു് രോഗവിമുക്തിക്കു കാരണം. 4.
 തൈലം അഥവാ എണ്ണ മുറിവുകളെ സുഖപ്പെടുത്താൻ
 ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി വേദപുസ്തകത്തിൽ നാം കാണു
 ന്നുണ്ടു് (ലൂക്കോ. 10:34). എന്നാൽ കേവലം തൈല
 ലേപനമല്ല ഈ കൂദാശ സ്വീകരണത്തിൽ രോഗശാന്തി
 ക്കടിസ്ഥാനം. പിന്നെയോ “ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ
 വാഴ്ത്തപ്പെട്ട തൈലം, ആരോഗ്യസംഭാവകമാണു്”
 എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ബാർ കേഫാ വ്യക്തമാക്കുകയാണു്.

വിശുദ്ധ യാക്കോബു് ശ്രീഹായുടെ ലേഖനഭാഗം
 (5:14-15) വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ബാർ സലിബി
 (+ 1174) പറയുന്നു. ‘ഒരുവൻ ക്ഷീണിതനോ രോഗിയോ
 ആണെങ്കിൽ അവനുവേണ്ടി പുരോഹിതൻ പ്രാർത്ഥിക്കു
 കയും അവന്റെമേൽ തൈലം പൂശുകയും ചെയ്യട്ടെ. ത
 ന്വലം അയാൾ ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ രോഗ
 ത്തിൽനിന്നും വിമുക്തനാകുകയും പാപത്തിൽനിന്നു് മോ
 ചിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.’ 5 മരണാസന്നർക്കു മാത്രം ന
 ല്ലേണ്ട ഒരു കൂദാശയല്ല തൈലാഭിഷേകമെന്നും ശാരീരി
 ക രോഗത്തിനെന്നപോലെതന്നെ ആദ്ധ്യാത്മിക രോഗ
 ത്തിനും ഇതുമൂലം ശാന്തിയുണ്ടാകുമെന്നും ബാർ സലിബി
 പഠിപ്പിക്കുന്നു. തന്വലം ഈ കൂദാശ സ്വീകരണത്തിനു്
 വിശ്വാസികൾ ആനന്ദപൂർവ്വം അണയേണ്ടതാണു്.

രോഗികളുടെമേൽ കൈവച്ച പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനുള്ള
 കടമയെപ്പറ്റി അസ്സമാനിയും (1710-1782) പറയുന്നു
 ന്നു്. അതിനുള്ള ക്രമവും അദ്ദേഹംതന്നെ നൽകുന്നു. 6

മേൽവിവരിച്ച പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ

4. Cfr. Trakat uber das hl. Myron Hdschr C. fol.
 115-31.
 5. Cfr. I. Sedlacek, D. B. S., In Apocalypsin, Actus
 et Eopistolae, C. Ser. Rome, SerII, t. c I (1950),
 p. 101.
 6. Cfr. Codex liturgicus.

നിന്നും 'രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകം' ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ അനുസൃതം സഭയിൽ തുടർന്നു പോരുന്ന ഒരു പ്രക്രിയ ആണെന്നും വിശ്വാസികൾ അതിനെ ഒരു വിശുദ്ധ രഹസ്യം അല്ലെങ്കിൽ കൂദാശയായി കരുതിയിരുന്നു എന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

രോഗീലേപനതൈലം

രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകത്തിനുള്ള തൈലം ആശീർവദിക്കുന്ന ക്രമവും അതുകൊണ്ടുള്ള അഭിഷേകവും ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ വ്യത്യസ്തരീതിയിലും രൂപത്തിലും ആയിരുന്നുവെന്നു കണ്ടു. വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളും പരിതസ്ഥിതികളും പാരമ്പര്യങ്ങളുമാണ് ഈ വൈവിധ്യങ്ങൾക്കു കാരണമെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല.

ആദിമനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകത്തിനുള്ള തൈലം, തൈലാഭിഷേക ശുശ്രൂഷയോടനുബന്ധിച്ച് രോഗികളുടെ ഭവനത്തിൽ വച്ചുതന്നെ കാർമ്മികൻ ആശീർവദിക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വിശ്വാസികൾതന്നെ എണ്ണ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവരികയും വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ അവസാനത്തിൽ പ്രസ്തുത എണ്ണ കാർമ്മികൻ ആശീർവദിക്കുകയും പിന്നീട് അതു വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി രോഗീലേപനം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഹിപ്പോളിറ്റാസിന്റെ 'അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യം', വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ അന്നാഹാരയുടെ അവസാനഭാഗത്തു് രോഗീലേപനത്തിനുള്ള തൈലം മെത്രാൻ ആശീർവദിച്ചിരുന്നതായി സാക്ഷിക്കുന്നു. വർഷത്തിലൊരിക്കൽ തൈലം ആശീർവദിക്കുന്ന രീതി അക്കാലത്തു് പ്രാബല്യത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. അതുപോലെ രോഗീലേപനതൈലം ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വൈദികരും ആശീർവദിച്ചിരുന്നു, പ്രത്യേകിച്ചും പൗരസ്ത്യസഭയിൽ. എങ്കിലും കാലക്രമേണ തൈലാശീർവാദം മെത്രാന്റെ അധികാരസീമയിൽ നിക്ഷിപ്തമായി.

ഹിപ്പോളിറ്റസിന്റെ 'അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യത്തിൽ' തൈലാശീർവാദത്തെക്കുറിച്ച് കാണുന്നതിപ്രകാരമാണ്. "തൈലാശീർവാദം നടത്തുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹം (മെത്രാൻ) ആദ്യമേ കൃതജ്ഞതാർപ്പണം നടത്തട്ടെ, വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ അപ്പവും വീഞ്ഞും സമർപ്പിക്കുന്നതുപോലെ. എന്നാൽ അതേ പ്രാർത്ഥന അക്ഷരപ്രതി ആവർത്തിക്കുകയല്ല വേണ്ടതു് പ്രത്യുത അതേ അരൂപിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ:— ഈ തൈലത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ദൈവമേ ഇതിനാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുന്നവർ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടണമേ. വിശുദ്ധ തൈലത്തിന്റെ അഭിഷേകം മൂലം രാജാക്കന്മാരെയും പ്രവാചകരെയും പുരോഹിതരെയും അവിട്ടന്നു വിശുദ്ധീകരിച്ചതുപോലെ ഈ തൈലത്താൽ പൂശപ്പെടുന്ന ഏവരും ശക്തിയും ആരോഗ്യവും വീണ്ടെടുക്കാൻ ആവശ്യമായ അനുഗ്രഹം അങ്ങു പ്രദാനം ചെയ്യണമെ. ⁷

രോഗീലേപന ആശീർവാദത്തിനുള്ള ഏറ്റവും പുരാതനമായ ഒരു ഫോർമുല (ആശീർവാദപ്രാർത്ഥന) 'ഡിഡാക്കേ' എന്ന അപ്പസ്തോലിക രേഖയിൽ കാണുന്നതു് താഴെ ചേർക്കുന്നു: "തൈലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുക: പിതാവായ ദൈവമേ, ക്രിസ്തു മുഖേന അങ്ങു് ഞങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുള്ള ഈ തൈലത്തിനു് അങ്ങേയ്ക്കു് ഞങ്ങൾ നന്ദി പറയുന്നു. എല്ലാക്കാലവും അങ്ങേയ്ക്കു് സ്തുതിയുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമീൻ" ⁸.

കാർമ്മികൻ

ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മെത്രാൻ അല്ലെങ്കിൽ പുരോഹിതൻ ആശീർവദിച്ച തൈലം വിശ്വാസികൾ വീട്ടിൽ

7. Cfr. Poschmann, B., Handbuch der Dogmengeschichte, IV, 3 Busse und letzte Olung, Freiburg, 1951: ed. and tr. by G. Dix, p. 10.
 8. Poschmann, B., Op. Cit., IV, 127.

കൊണ്ടുപോയി രോഗീലേപനം നടത്തിയിരുന്നതായി കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അന്നു വിശ്വാസികൾ തന്നെയാണ് (രോഗിയോ രോഗിയുടെ ബന്ധുക്കളോ) കാർമ്മികരായി വർത്തിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ യാക്കോബിന്റെ ലേഖനത്തിൽ സഭയിലെ പ്രമാണികളെ എന്നതുകൊണ്ടു് സഭയുടെ പ്രതിനിധികളെ അഥവാ പുരോഹിതന്മാരെ ആണല്ലോ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇന്നു മറ്റു കൂദാശകളിലെന്ന പോലെ 'രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകം' എന്ന കൂദാശയുടെയും സാധാരണ കാർമ്മികൻ പുരോഹിതനാണ്. മലങ്കര ആരാധനക്രമമനുസരിച്ചു് പുരോഹിതൻ രോഗിയുടെമേൽ വിശുദ്ധതൈലം പൂശുകയും അയാളുടെ ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ രോഗശാന്തിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തദവസരത്തിൽ രോഗിയുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളും ബന്ധുമിത്രാദികളും ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിച്ചു് കാർമ്മികനോടൊപ്പം രോഗിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

തൈലാഭിഷേകത്തിന്റെ പ്രതീകാത്മകത്വം

അദൃശ്യമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുകയും സന്നിഹിതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൃശ്യ അടയാളങ്ങളാണല്ലോ പ്രതീകങ്ങൾ. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രതീകങ്ങൾ ധാരാളമായി മലങ്കര ആരാധനക്രമത്തിലുണ്ടു്. വിശുദ്ധ കൂദാശകൾ തന്നെ ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രതീകങ്ങളാണു്: അദൃശ്യമായ പ്രസാദവരം ചൊരിയുന്ന ദൃശ്യമായ അടയാളങ്ങളാണവ. കൂദാശാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കു് ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ ഓരോന്നിന്നും പ്രതീകാത്മകമായ അർത്ഥമുണ്ടു്. രോഗീലേപന കൂദാശയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്തു പ്രധാനമായും ആശീർവദിക്കപ്പെട്ട ഒലിവെണ്ണയാണ്. തെർത്തുല്യൻ (160-220 A. D.) പറയുന്നു, "വിശുദ്ധതൈലം കൊണ്ടു് രോഗി പൂശപ്പെടുമ്പോൾ അയാളുടെ ആത്മാവു് പവിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു"

എന്നു⁹. തൈലം മുറിവുകൾ സുഖപ്പെടാൻ പര്യാപ്തമാണു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം പലരും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ രോഗിക്കു ശക്തിയും ഓജസ്സും അതു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു എന്നതും ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണു. ഈ ചിന്താഗതിയുടെ ബഹിർസഫ്ലരണമാണു മുറിവിൽ എണ്ണയും വീഞ്ഞും പകർന്നു 'നല്ല സമരിയാക്കാരുടെ' ഉപമ. തൈലാഭിഷേകം രോഗിയെ സാത്താന്റെ ആധിപത്യത്തിൽനിന്നും വഴുതി രക്ഷപ്പെടാൻ സഹായിക്കുമെന്ന വിശ്വാസവും പൗരസ്ത്യരുടെ ഇടയിൽ നിലവിലുള്ളതായിരിക്കാണം. അലറുന്ന സിംഹത്തെപ്പോലെ ആരെ വിഴുങ്ങേണ്ട എന്നന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്ന (1 പത്രോ. 5:8) പിശാചിന്റെ പിടിയിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ 'ലേപന'മാകുന്ന ആയുധം സഹായിക്കുമെന്നവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. രോഗി മിശിഹായുടെ മൗതികശരീരത്തിലെ ഒരംഗമാകയാൽ അയാളുടെ കാര്യത്തിൽ സഭാമക്കൾ മുഴുവൻ ഉൽക്കണ്ഠയും താല്പര്യവും, ശ്രദ്ധയും ഉള്ളവരാണെന്നും രോഗിയുടെ ശാരീരികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ സുസ്ഥിതിയാണു സഭയുടെ പൊതുലക്ഷ്യമെന്നും ഉള്ള യാഥാർത്ഥ്യം ഈ വിശുദ്ധ തൈലംകൊണ്ടുള്ള പൂശൽ അല്ലെങ്കിൽ അഭിഷേകം പ്രതീകാത്മകമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. രോഗിയായ ആളിനെ പലരും സന്ദർശിച്ചു പ്രാർത്ഥനാശംസകളാൽ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതും ആത്മീയോപദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതും മേൽപറഞ്ഞ ആശയത്തെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. ഈ കൂട്ടായ്മാമനോഭാവം രോഗിക്കു സമാധാനം നൽകുകയും സന്തോഷത്തോടുകൂടി മരണത്തെ നേരിടുന്നതിനുള്ള ഉത്തേജനവും, എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി സമ്പൂർണ്ണ ദൈവാശ്രയവും പ്രദാനം ചെയ്യും എന്നതിനു സംശയമില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ തൈലാഭിഷേകം, പാപമോചനം അഥവാ പാപത്തിൽനിന്നുള്ള രക്ഷ, മരണത്തിന്മേലുള്ള വിജയം, നിത്യതയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം (യാക്കോ. 5:20) പരി

9. P. G. 58, 745

ശുദ്ധാത്മാവാസം എന്നിവകളുടെയെല്ലാം അടയാളമായി വർത്തിക്കുന്നു.

തൈലാഭിഷേകം

ഒരു വ്യക്തി ഗുരുതരമായ രോഗിയായാൽ എത്രയും വേഗം രോഗിക്കു സുബോധം ഉള്ളപ്പോൾ തന്നെ തൈലാഭിഷേകം നടത്തി വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന കൊടുക്കുന്ന പാരമ്പര്യമാണ് മലങ്കര റീത്തിൽ നിലവിലുള്ളത്. 10 സുബോധത്തോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിവില്ലെങ്കിൽ രോഗിക്കു വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന കൊടുക്കണമെന്നില്ല. മലങ്കര ക്രമമനുസരിച്ചു, തൈലാഭിഷേകത്തിനു മുൻപായി രോഗി കിടക്കുന്ന മുറിയിലോ അതിനു സമീപത്തോ ഒരു മേശയൊരുക്കി അതിന്മേൽ കുരിശും കുരിശിന്റെ ഇരു വശത്തും കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികളും മേശമേൽ വി. തൈലവും ക്രമപ്പെടുത്തി വയ്ക്കണം. മേശയുടെ മുൻപിൽ കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു നിന്നുകൊണ്ടാണ് ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നത്. തദവസരത്തിൽ കാർമ്മികൻ പുറംകുപ്പായവും ഹൈമുനിയായും ധരിച്ചിരിക്കും. ദൈവത്തോടുള്ള കരുണയാചിക്കൽ, പാപങ്ങളുടെ മോചനം, സ്വസ്ഥിഭാവത്തിലുള്ള ആനന്ദം എന്നീ ആശയങ്ങളാണ് തൈലാഭിഷേക ശുശ്രൂഷയിലെ പ്രാർത്ഥനകളിലുടനീളം പ്രതിഫലിക്കുന്നത്.

ക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നവരെ കരുണാപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുന്നതിനും രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനും മനോവ്യഥ അനുഭവിക്കുന്നവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി പരിശുദ്ധ ത്രീത്വത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണ് കാർമ്മികൻ തൈലാഭിഷേക ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നത്. തുടന്നു ഓം സങ്കീർത്തനം ഒന്നു മുതൽ നാലു വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ജനങ്ങളോടൊത്തു കാർമ്മികൻ ആലപിക്കുന്നു.

10. Cfr: De Fontibus Juris Ecclesiastici Syro-Malankarensium, Rome (1937) No 202, p. 105.

യാമപ്രാർത്ഥനകളിലും ശുശ്രൂഷകളിലും പ്രാർത്ഥനകളോടൊപ്പം സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലുകയെന്നത് അന്ത്യോക്യൻ ആരാധനക്രമത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ അവയുടെ ഉള്ളടക്കത്തെ ആസ്പദമാക്കി വിലാപ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, കൃതജ്ഞതാ കീർത്തനങ്ങൾ, ആരാധനാ കീർത്തനങ്ങൾ, എന്നിങ്ങനെ പൊതുവായി തരം തിരിക്കാം. ആരാധനാ കീർത്തനങ്ങൾ, ദൈവസ്തുതിപ്പുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും വിലാപ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ വിപൽ ഘട്ടങ്ങളിൽ ദൈവത്തോടു സഹായങ്ങൾ യാചിക്കുന്നതും, കൃതജ്ഞതാസങ്കീർത്തനങ്ങൾ, ആപൽഘട്ടം നീങ്ങുമ്പോൾ ദൈവത്തിനു നന്ദി അല്ലെങ്കിൽ കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കുന്നതുമാണ്. ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ ചൊല്ലുന്ന 6-ാം സങ്കീർത്തനം വിലാപ കീർത്തനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യം തന്റെമേൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനു ദാവീദ് രാജാവു യഹോവയായ ദൈവത്തോടു കരഞ്ഞ പേക്ഷിച്ചതു പോലെ, ഇപ്പോൾ രോഗാവസ്ഥയിൽ ആയിരിക്കുന്ന വ്യക്തി ഈ സങ്കീർത്തനത്തിലൂടെ ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കുകയാണ്, തന്റെ മേൽ കാരുണ്യം കാണിക്കണമേയെന്നു്. ദാവീദ് പറഞ്ഞ അതേ കാരണങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഈ രോഗിക്കും പറയാനുള്ളതു്, ദൈവകാരുണ്യം ലഭിക്കുന്നതിനു്. അതായതു്, താൻ രോഗിയാണ്, തന്റെ അസ്ഥികൾ ഇളകിയിരിക്കുന്നു; ആത്മാവു് ചഞ്ചലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നീ കാരണങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടു് ദൈവത്തിനു കനിവുണ്ടായി രോഗിയുടെ ആത്മാവിനെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്പെടുത്തുകയും അയാളെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു് സമൂഹം ഒന്നടങ്കം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

സങ്കീർത്തനാലാപത്തിനെ തുടർന്നു് പ്രമീയോൻ, സെദോ, എത്രോ എന്നീ പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലുന്നു. അന്ത്യോക്യൻ ആരാധനക്രമമനുസരിച്ചു് മിക്കവാറും എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളിലും ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനകൾ ഉണ്ടു്. ഈ പ്രാർ

ത്വനകളുടെ ഘടന എല്ലായിടത്തും ഏതാണ്ടു് ഒരുപോലെ ആണെങ്കിലും അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആശയങ്ങൾ സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ചു വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരിക്കും. തൈലാഭിഷേക ശുശ്രൂഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രുമിയോൻ സെദറാ, എത്രൊ എന്നീ പ്രാർത്ഥനകളുടെ ആശയം പ്രധാനമായും അനുതാപിയായ രോഗിയുടെ ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ രോഗശാന്തിയാണ്. പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലുന്ന കാർമ്മികനോടൊപ്പം സഭയും കാരുണ്യവാനായ ദൈവത്തോടു് രോഗിക്കു വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

അന്ത്യോക്യൻ ആരാധനക്രമത്തിന്റെ മറ്റൊരു സവിശേഷതയാണ് ഗാനാലാപം. എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളിലും ഗദ്യവായനയോടൊപ്പം ഇടവിട്ടു് ധാരാളം പാട്ടുകൾ സമൂഹം ഒന്നുചേർന്നു പാടുന്നു. ആരാധനയിൽ ജനങ്ങളുടെ സജീവഭാഗഭാഗീത്വത്തിനു് ഇങ്ങനെയുള്ള പാട്ടുകൾ വളരെയധികം സഹായിക്കുമെന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ല. തൈലാഭിഷേകശുശ്രൂഷയിലും മനോഹരമായ ഗാനങ്ങൾ ഉണ്ടു്. വളരെ ലളിതമായ രീതിയിൽ ആലപിക്കാവുന്നതും അർത്ഥസംപുഷ്ടിയിൽ മിഴിവുറ്റതുമായ ഒരു ഗീതമാണു് പ്രുമിയോൻ, സെദറാ എന്നിവകൾക്കു ശേഷം വരുന്ന “കരുണക്കടലേ ഞാൻ നോക്കും.....” എന്നു തുടങ്ങുന്ന പാട്ടു്. കരുണാസമുദ്രമായ, സർവ്വ നന്മസ്വരൂപിയായ, ദൈവത്തിനെതിരായി പാപം ചെയ്തു് ദൈവത്തിൽ നിന്നകന്നുപോയ ഒരു പാപിയുടെ നിലവിളിയാണ് ഈ പാട്ടിൽ ധ്വനിക്കുന്നതു്. തന്റെ സ്ഥിതിഗതികളും തെറ്റുകളും കുറവുകളും കാരുണ്യവാനായ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിരത്തിവയ്ക്കുകയും തന്റെ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചു് തെറ്റുകൾക്കു മാപ്പു നൽകി സോപ്പാ കൊണ്ടു് തന്നെ കഴുകി വെണ്മയാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു് പാപി അപേക്ഷിക്കുന്നു. ആ പാപിയോടൊന്നു ചേർന്നു് സമൂഹം മുഴുവനും അവന്റെ പാപപ്പെറ്റുതിക്കു വേണ്ടി യാചിക്കുന്നു. സമൂഹം ഒന്നുചേർന്നു പാടാവുന്നതും ലളിതവും അർത്ഥസംപുഷ്ടവുമായ ആ പാട്ടു് താഴെ ചേർക്കുന്നു:

കരുണക്കടലേ ഞാൻ - നോ - കും.
 ദേവാ തനയാ എൻ പർവം.
 പെരുകി പിഴകൾ
 വർദ്ധിച്ചയ്യോ ! നീ
 കഴുകണമെന്നെ സോപ്പായാൽ
 ഏകണമെൻ ബാഷ്പാൽ വെണ്ണ
 പിതൃസ്നേഹത്താൽ
 യാചിക്കുന്നേൻ ഞാൻ !
 ഹസിക്കുതേ എന്നെ - വൈ - റി
 തേറും നരരിൽ ഭൂതന്മാർ
 പ്രീതന്മാരായ്
 തീർന്നിവ ചൊല്ലട്ടെ.
 അന്തരാപികളിൽ തൻ വാതിൽ
 രാപകലിങ്ങു തുറന്നീടും
 ഹാലേലുയ്യാ
 നാഥാ സുതുത്യൻ നീ.
 പാപികൾ വന്നാമോദിപ്പാൻ
 സൽഭൂതാൽ ജീവൻ നേടാൻ
 രക്ഷകനോതും
 വചനം ശ്രുതി മധുരം
 നിർജ്ജല ഭൂവി ഞാനാ - രമീ - യം
 പാനീയവുമുയിരേകീടും
 മഴയും ചൊരിയും
 സാക്ഷാൽ കർഷകനാം
 നകരട്ടെൻ സവിയേ - പൂ - കി
 ഭാഹാർത്തന്മാർ ജീവജലം
 ഹാലേലുയ്യാ
 പാപവിമുക്തിക്കായ് ബാറെക്മോർ

ശുബഹോ .....

മൂല്യമിതാ തരണം - തൈലം

വ്യാപാരിയോടേവം പറയും

പാപിനി തന്റെ

നാദം ബഹു മധുരം

നൽകുക മേൽത്തരമാം തൈലം

ഞാനതിലെൻ മിഴിനീർ ചേർത്തി

ട്രേകാത്മജനെ

അഭിഷേചിക്കട്ടെ.

ഇപ്പരിമള തൈലത്താൽ ഞാൻ

പാപ വിമോചനമാർന്നിടുമെ

ന്നെൻ ദൈവത്തിൽ

പ്രത്യാശിക്കുന്നേൻ.

അവര തൈലം വാങ്ങി - ചെച്ച - ന്നാരം

വിശ്വാസം ദർശിച്ചുടയോൻ

ഹാലേലൂയാ

പാപക്ഷമ നൽകി.

മെനഓലം .....

എൻ പാപത്തിൽ ഞാൻ ചാകാൻ

ഇടയാകരുതയ്യോ നാഥാ

എൻ ബാഷ്പങ്ങൾ

ചൊരിഞ്ഞീടുന്നിപ്പോൾ

അജമോ, മാടോ ചെങ്ങാലിയോ

കറുപ്പ്രാവിൻ കുഞ്ഞുങ്ങളെയോ

കാഴ്ചയതായി

ടൂർപ്പിക്കുന്നില്ലേ.

ശമ ഓൻ തൻ വേനേ വന്ന

പാപിനി പോൽ ഞാനർപ്പിക്കും.

കണ്ണീർ കണ്ടെൻ
 മേൽ ദയ തോന്നണമേ.
 തിരുജനകൻ സ്നേഹത്താലും
 മാതാവിൻ പ്രാർത്ഥനയാലും
 ഹാലേലൂയ്യാ
 പൊറുക്കണമെൻ പിഴകൾ
 മൊറിയോ റാഹേം അലൈൻ ഉ ആദാറൈൻ 11.

തൈലാഭിഷേകശുശ്രൂഷയിൽ വായിക്കുന്ന വേദപുസ്തകഭാഗം ഒന്നാമതായി വിശുദ്ധ യാക്കോബിന്റെ ലേഖനം 5-ാം അദ്ധ്യായം പത്തു മുതൽ പതിനഞ്ചു വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളാണ്. രോഗികളെ തൈലം പൂശി അവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു വിശുദ്ധ യാക്കോബുശ്ലീഹാ ഉപദേശിക്കുന്ന ഭാഗമാണിതു്. രണ്ടാം വായന, വിശുദ്ധ പൗലോസുശ്ലീഹാ റോമാക്കാർക്കെഴുതിയ ലേഖനം പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നു മുതൽ പതിന്നാലുവരെയുള്ള വാക്യങ്ങളാണ്. ഒന്നാമത്തെ വായന മേശയുടെ വടക്കുവശത്തും, രണ്ടാമത്തേതു് മേശയുടെ തെക്കുവശത്തും പടിഞ്ഞാറോട്ടു തിരിഞ്ഞു് ജനങ്ങൾക്കു് അഭിമുഖമായി നിന്നുകൊണ്ടു് ശുശ്രൂഷകൻ വായിക്കുന്നു. കാർമ്മികൻ വായിക്കുന്ന സുവിശേഷം, യേശു തമ്പുരാൻ ശ്ലീഹന്മാരെ വേദപ്രചരണാർത്ഥം അയയ്ക്കുന്നതും അതോടൊപ്പംതന്നെ രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനും, കഷ്ടരോഗികളെ ശുദ്ധരാക്കുന്നതിനും, മരിച്ചവരെ ഉയർപ്പിക്കുന്നതിനും, പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുന്നതിനും മറ്റും അധികാരം നല്കുന്നതുമായ വേദഭാഗമാണു് (മത്താ. 10:5-8). ശ്ലീഹന്മാരുടെ പിൻഗാമികളായ സഭയിലെ പുരോഹിതന്മാർ മുഖേനയാണു് പ്രസ്തുത ഭൗത്യം ഇന്നു നിറവേറുന്നതു്.

---

11. മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനക്രമം, കൂദാശകൾ (1973), pp. 68—70.

സുവിശേഷവായന കഴിഞ്ഞു വി. യാക്കോബിന്റെ അപേക്ഷയാണ്. ഇതു പദ്യമായിട്ടോ ഗദ്യമായിട്ടോ ചൊല്ലുന്നു. രോഗിയുടെ സുഖപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി സമൂഹം ഒന്നായി ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണിതു. ശൈമോന്റെ അമ്മായിഅമ്മയെ അവിടുന്നു സുഖപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവൾ ശക്തിപ്രാപിച്ചു അവിടത്തേയ്ക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്യാൻ എഴുന്നേറ്റതുപോലെ ഈ രോഗിയേയും സുഖപ്പെടുത്തി അങ്ങേയ്ക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ സഹായിക്കണമെന്ന് എല്ലാവരുംകൂടെ കാരുണ്യവാനായ ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. അനന്തരം കാർമ്മികൻ രോഗിയുടെ തലയിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ടു—രോഗി സാംക്രമികരോഗിയാണെങ്കിൽ തലയ്ക്കുമീതെ കൈ കമ്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു— താഴെവരുന്ന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. “പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ ദൈവമേ, നിന്റെ ദാസന്റെമേൽ ബലഹീനനായ ഞാൻ എന്റെ കൈവെക്കുന്നു. അതുവഴി ശക്തിയുള്ളതും സഹായസമൃദ്ധവുമായ നിന്റെ വലത്തുകൈ സ്നേഹപൂർവ്വം ഇവനിൽ ആവസിപ്പിക്കണമേ. നിന്റെ കാരുണ്യാധിരേകത്തിനും മനുഷ്യസ്നേഹത്തിനും ചേർന്നവിധം ഇവനെ കടാക്ഷിച്ചു, ബലഹീനനായ ഇവനിൽ നിന്റെ കരുണ ചൊരിയണമെ. നിന്നിലുള്ള പ്രത്യാശകൊണ്ടും അജയ്യമായ സത്യംകൊണ്ടും ഇവനെ ബലപ്പെടുത്തണമെ. എല്ലാവിധ വേദനകളും രോഗങ്ങളും കഠിന ശിക്ഷകളും ശക്തിക്കതീതമായ പരീക്ഷകളും ഇവനിൽനിന്നു നീക്കണമേ. നിന്നിൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥശക്തി ഇവനു കൊടുക്കണമേ. നിന്റെ രക്ഷയാൽ മ്ളാനത നീക്കി, ഇവനെ സന്തോഷിപ്പിക്കണമേ. ഇവൻ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി, നിന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നുകൊണ്ടു മുടക്കംകൂടാതെ നിന്റെ കൃപയ്ക്കു സ്തോത്രം തരുകയും നിന്റെ ദൈവത്വത്തെ ആരാധിച്ചു മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവാൻ ഇടയാക്കണമേ” 12.

---

12. മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനക്രമം, op. cit, pp. 74—75

നേരെയും + പരിശുദ്ധ റൂഹായുടേയും നാമത്തിൽ നീ വെ
 ടിപ്പാക്കപ്പെട്ട് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടെ. മനസ്സോടും മനസ്സു
 കൂടാതെയും അറിവോടും അറിവുകൂടാതെയും നീ ചെയ്തു
 പോയിട്ടുള്ള നിന്റെ കടങ്ങളും പാപങ്ങളും ക്ഷമിക്കപ്പെ
 ട്ടെ. സകല ദുർവികാരങ്ങളും പൈശാചിക വ്യാപാര
 ങ്ങളും നിന്നിൽനിന്നു മാറിക്കൊടുക്കട്ടെ” 13. ശാരീരികവും
 ആത്മീയവുമായ ശുദ്ധീകരണത്തിനുവേണ്ടിയാണിവിടെ
 കാർമ്മികൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിയുടേയും
 ചിന്താശക്തിയുടേയും ആസ്ഥാനമായി നിലകൊള്ളുന്ന
 തിനാൽ തലയ്ക്കു വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ആ രീതിയിൽ
 തലയുടെ മുൻഭാഗമായ നെറ്റിയിൽ വിശുദ്ധ തൈലം
 പൂശുന്നത് തികച്ചും അത്ഥംവത്താണ്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി
 കരിശുവര ആരംഭിക്കുന്നതും നെറ്റിയിൽനിന്നാണല്ലോ.
 അതും തലയുടെ പ്രാധാന്യത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. നെ
 റ്റിയിൽ തൈലം പൂശിയശേഷം കണ്ണുകളിലും ചുണ്ടുക
 ളിലും നാസികമേലും കൈകാലുകളിന്മേലും തുടർന്ന് ദേ
 ഹമാസകലവും വിശുദ്ധ തൈലം പൂശുന്നു. ജോഡിയായി
 ട്ടുള്ള അവയവങ്ങളിൽ വലത്തേതിൽ രണ്ടും, ഇടത്തേതിൽ
 ഒന്നുമായി, തൈലത്തിൽ മുക്കിയ തള്ളവിരലിന്റെ അ
 ഗ്രംകൊണ്ട്, കരിശുവരയ്ക്കുന്നു. അവയവങ്ങളിൽ തൈലം
 പൂശുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്നതിനുള്ള പ്രാർത്ഥനയിതാണ്. “+
 പിതാവിനേരയും + പുത്രനേരയും + പരിശുദ്ധാത്മാവി
 നേരയും നാമത്തിൽ ഈ വിശുദ്ധ തൈലവും തന്റെ ക
 രുണയും മൂലം കണ്ണുകൾകൊണ്ട് നീ ചെയ്തു സകല തെറ്റ
 കളും ദൈവം നിന്നോടു ക്ഷമിക്കട്ടെ”. തൈലം പൂശുന്ന
 അവയവത്തിന്റെ പേരു അവസരോചിതം ചേർത്തു
 വേണം. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലേണ്ടതു്.
 അവസാനം ദേഹമാസകലം വി.തൈലം പൂശുമ്പോൾ
 സ്വർഗ്ഗംകൊണ്ട് നീ ചെയ്തു സകലതെറ്റുകളും ദൈവം
 നിന്നോടു ക്ഷമിക്കട്ടെ” എന്നു ചൊല്ലി അഭിഷേകം അ
 വസാനിപ്പിക്കുന്നു.

13. മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനക്രമം, op. cit., p. 76

രോഗി മരണാസന്നനാണെങ്കിൽ, കാർമ്മികൻ രോഗിയുടെ തലയിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ട് ചൊല്ലേണ്ട പ്രാർത്ഥന-മുകളിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്- ചൊല്ലിയശേഷം കൂദാശ വചനം (" + പിതാവിന്റേയും + പുത്രന്റേയും + പരിശുദ്ധ റൂഹായുടേയും നാമത്തിൽ ...." എന്നു തുടങ്ങുന്ന പ്രാർത്ഥന) ചൊല്ലി നെററിയിൽ വി. തൈലം പൂശിയാൽ മതി. ദീർഘിച്ച ശുശ്രൂഷ നടത്താൻ സമയമില്ലാത്തപ്പോൾ ചുരുങ്ങിയ ക്രമമെങ്കിലും നടത്തണമെന്ന് വിശുദ്ധ സഭ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു.

തൈലാഭിഷേക കർമ്മത്തിനുശേഷം ദൈവമാതാവിന്റേയും വിശുദ്ധന്മാരുടേയും കക്കിലിന്റേയും ചൊല്ലുകയും തുടർന്ന് സമാപനാശീർവാദം നൽകി ശുശ്രൂഷ അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കന്തീലാ ശുശ്രൂഷ

വൈദികരുടേയും മെത്രാന്മാരുടേയും രോഗീലേപന ക്രമത്തിന് "കന്തീലാശുശ്രൂഷ" എന്നാണ് പേരു പറയുക. 'കന്തീലോ' എന്ന സ്വീയാനി പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'തിരി' യെന്നാണ്. തിരികൾ കത്തിച്ചുകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയായതിനാലാവാം 'കന്തീലോ' എന്ന പേരിൽ ഈ ശുശ്രൂഷ അറിയപ്പെടുന്നത്. അന്ത്യോക്യൻ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് ഈ ശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള ക്രമീകരണം ഇപ്രകാരമാണ്. ഒരു സ്പടിക പാത്രത്തിൽ കുഴച്ച മാവുകൊണ്ട് ഒരു തട്ടമുണ്ടാക്കി അതിൽ സൈത്തണ്ണയും മൂന്നുനാലു തുള്ളി അഭിഷേക തൈലവും ഒഴിച്ചു പഞ്ഞി ഈർക്കിലിൽ ചുറ്റി അഞ്ചു തിരിയുണ്ടാക്കി സ്വീബാ മാതൃകയിൽ ഒന്നു കിഴക്കും ഒന്നു പടിഞ്ഞാറും ഒന്നു വടക്കും ഒന്നു തെക്കും ഒന്നു നടുവിലുമായി എണ്ണയിൽ കത്തി നിർത്തുന്നു. അഞ്ചു ശുശ്രൂഷകൾ ഉള്ള കന്തീലാ ക്രമത്തിൽ, ഓരോ ശുശ്രൂഷയും ഓരോ തിരി, കിഴക്ക്, നടുവിൽ

ടിഞ്ഞാറു വടക്കു, തെക്കു എന്ന ക്രമത്തിൽ കത്തിച്ചു കൊണ്ടാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. അഞ്ചു തിരികൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് ബുദ്ധിമതികളായ അഞ്ചു കന്യകമാരും പഞ്ചേന്ദ്രിയശുദ്ധിയുമാണ്. ഒന്നാം ശുശ്രൂഷാ സമയത്തു പാത്രത്തിലുള്ള എണ്ണ ആശീർവദിക്കപ്പെടുകയും അതിനുശേഷം ആദ്യ ശുശ്രൂഷ തുടങ്ങി ഓരോ ശുശ്രൂഷയിലും യഥാക്രമം നൊറി, നെഞ്ചു, കാൽമുട്ടുകൾ, ഉള്ളം കൈകൾ, പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ എന്നിവ പാത്രത്തിലെ തൈലംകൊണ്ടു നിർദ്ദിഷ്ട പ്രാർത്ഥനചൊല്ലി അഭിഷേചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാനത്തിൽ പാത്രത്തിൽ ബാക്കിവരുന്ന എണ്ണ മറ്റു രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകത്തിനു (പിന്നീടു) ഉപയോഗിപ്പാൻ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുന്നു. കന്തീലാ ശുശ്രൂഷ പല വൈദികർ ഒന്നിച്ചുകൂടി വളരെ ആഘോഷമായിട്ടാണ് നടത്താറുള്ളതു്.

യേശുവും അപ്പസ്തോലന്മാരും നിർവ്വഹിച്ചതും സഭയുടെ ആരംഭമുതൽ നിലവിലിരുന്നതുമായ കൂദാശയാണ് രോഗീലേപനം. മാമോദീസാ, സൈമറ്യലേപനത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമാകുന്നതുപോലെ കമ്പസാരം തൈലാഭിഷേകത്തിൽ പൂർത്തിയാക്കുന്നു. മരണത്തിന്റെ ഭീകരതയെ അകറ്റി, മരണാസന്നനെ ക്രിസ്തുനാഥൻ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയാണ്, തൈലാഭിഷേക കൂദാശയിലൂടെ. ഈ ആദ്ധ്യാത്മികശാഷധം ശരിയായ വിധത്തിലും വേണ്ട സമയത്തും സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് ബോധവാന്മാരാകുകയെന്നതു് സഭാമക്കളുടെ ചുമതലയാണ്.

അദ്ധ്യായം ആറ്

പട്ടത്വം

പട്ടത്വം അഥവാ പൗരോഹിത്യം എന്നത്, ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച കൂദാശകളിൽ ഒന്നാണ്. പ്രസ്തുത കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നതോടുകൂടി പ്രസാദവരവും, സഭയിൽ തിരുക്കമ്മങ്ങൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരവും ഒരുവൻ ലഭിക്കുന്നു. ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുക, കൂദാശകൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുക, പാപങ്ങൾ മോചിക്കുക തുടങ്ങി പൗരോഹിത്യത്തിനടുത്ത കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അയാൾ അർഹനായിത്തീരുന്നു. ക്രിസ്തുനാഥൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് നല്കിയ സന്ദേശത്തിൽ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു 'സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള എല്ലാ അധികാരവും എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾപോയി എല്ലാ ജനതകളേയും ശിഷ്യപ്പെടുത്തുവിൻ. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവർക്ക് ജ്ഞാനസ്നാനം നൽകുവിൻ' (മത്താ 28: 18-20).

തിരുപ്പട്ട ശുശ്രൂഷയിലെ കേന്ദ്രഭാഗം മെത്രാന്റെ കൈവയ്പ്പും അതോടുകൂടി നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയുമാണ്. ആദിമകാലംമുതൽ ഈ രണ്ടു ഘടകങ്ങളും തിരുപ്പട്ട ശുശ്രൂഷയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അപ്പസ്തോലന്മാർ തങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്തവരുടെമേൽ കൈവച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചതിനു ശേഷമാണ് അവരെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിനായി യാത്രയാക്കിയത് (നട: 6: 13-14). പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിയ അപ്പസ്തോലന്മാർ, വിശ്വാസികളിൽനിന്നും ഏഴുപേരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവരുടെ ശിരസ്സിൽ കൈവയ്പ്പു നടത്തിയതായും രേഖ

പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (നട.6: 5-6). വിശുദ്ധ പൗലോസ് തന്റെ ശിഷ്യനായ തിമോത്തിക്ക് പട്ടം നൽകൽ ശുശ്രൂഷയെപ്പറ്റി കൊടുക്കുന്ന നിർദ്ദേശവും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്: ആക്കെങ്കിലും കൈവയ്പ്പ് നൽകുന്നതിൽ തീടക്കും കൂട്ടുകയോ, മറ്റൊരാളുടെ പാപങ്ങളിൽ പങ്കുചേരുകയോ അരുത്. നീ വിശുദ്ധി പാലിക്കണം (1 തിമോ. 6: 22). ചുരുക്കത്തിൽ കൈവയ്പ്പും പ്രാർത്ഥനയും വഴിയായിട്ടാണ് ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിൽ പ്രത്യേകവിധത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നത്.

പൗരോഹിത്യം വേദപുസ്തകത്തിൽ:

ലോകാരംഭം മുതൽ മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷ നിലവിലിരുന്നു. മനുഷ്യരുടെപേർക്ക് ദൈവത്തിനു ബലി അർപ്പിക്കുന്നതിനും, അവർക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തിൽനിന്നും അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നതിനുമത്രെ പൗരോഹിതൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. 'പൗരോഹിതൻ' എന്ന പദത്തിന് 'മുൻപൻ' 'ബലിയർപ്പുകൻ' എന്നൊല്ലാം അർത്ഥമുണ്ട്.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ കുടുംബത്തിലെ ആദ്യജാതന്മാരായിരുന്നു ആ കുടുംബത്തിനുവേണ്ടി പൗരോഹിത്യ കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു പോന്നിരുന്നത്. മോശയുടെ കാലം മുതൽ ഇസ്രായേൽക്കാരുടെയിടയിൽ ദൈവത്തിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ആദ്യജാതന്മാർക്കു പകരമായി ലേവ്യ ഗോത്രത്തിൽനിന്നും പൗരോഹിതന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതിനും അവരെ പ്രത്യേക കർമ്മങ്ങളോടുകൂടി പൗരോഹിത്യ പദവിയിലേക്കയയ്ക്കുന്നതിനും ആരംഭിച്ചു (സംഖ്യാ 8:18). അവരുടെയിടയിൽ പൗരോഹിത്യത്തിന് മൂന്നു പദവികളുണ്ടായിരുന്നു: മഹാപൗരോഹിതൻ, പൗരോഹിതൻ, ലേവ്യൻ. ലേവ്യഗോത്രത്തിൽ, ഗേർശോൻ, കാഹത്തു്, മെരാരി, എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വംശങ്ങളുണ്ട് (പുറ. 6:16). കാഹത്തു് വംശജനായ അഹരോനെ, ദൈവം മഹാപൗരോ

ഹിതനായി നിയമിക്കയാൽ അവന്റെ കടുംബത്തിൽ നിന്നും മഹാപുരോഹിതന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും ഉണ്ടായി.

ആദത്തിന്റെ മക്കളായ കായേനും ആബേലും ദൈവത്തിനു ബലിയർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആരാധന നടത്തുകയും ദൈവത്തോടു അനുഗ്രഹങ്ങൾ യാചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. മൂശയുടെ കാലത്തു് ഇസ്രായേൽക്കാർക്കായി പൗരോഹിത്യത്തെ ഔദ്യോഗികമായി സ്ഥാപിച്ചു. സീനായ് മലയുടെ അടിവാരത്തിൽ അവർ കൂടാരമടിച്ചു താമസിക്കുമ്പോൾ ദൈവം മൂശവഴി അവർക്കു് പ്രമാണങ്ങൾ നൽകി: തനിക്കായി ദൈവാലയം പണിയുന്നതിനു് അവിടുന്ന് കല്പിച്ചു, ദൈവാരാധനയെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു. മൂശയുടെ സഹോദരനായ അഹരോനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാരെയും ദൈവം പുരോഹിത പദവിയിലേക്കുയർത്തി. ദൈവകല്പനപ്രകാരം മൂശ അവരെ പുരോഹിതരായി വാഴിച്ചു. നീയും നിന്റെ മക്കളും മാത്രം പുരോഹിത കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കണം. ബലിപീഠത്തിലെ തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിക്കൊള്ളണം.....' (സംഖ്യ 18:77 കർത്താവു് നിശ്ചയിക്കുന്ന ബലിയുടെ ക്രമവും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. (സംഖ്യ 19:1). പുരോഹിതന്മാരെ സഹായിക്കുവാൻ ലേവ്യർ നിയുക്തരായി. ലേവ്യർക്കു് അഭിഷേകം ഇല്ല. എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതൻ അവരുടെ തലയിൽ കൈവെച്ചു് നിത്യവിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി അവരെ നിയമിക്കും. പുരോഹിതന്റെ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽനിന്നു് അവർ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 'അവർ മരിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ വിശുദ്ധ മന്ദിരങ്ങളിലെ പാത്രങ്ങളിൽ സ്പർശിക്കരുതു്.' (സംഖ്യ 4:15) ഇങ്ങനെ പഴയ ഉടമ്പടിയിൽ ദൈവം ഒരു ഗണം ആളുകളെ ബലിപീഠത്തിൽ ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുന്നതിനു് നിയോഗിച്ചു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവോടുകൂടി മുൻകുറികളും സൂചനകളും മാത്രമായിരുന്ന യഹൂദ ബലിയും പൗരോഹിത്യവും അപസാനിപ്പിക്കുകയും പുതിയ ഉടമ്പടി പ്രകാരമുള്ള ബലിയും പൗരോഹിത്യവും സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യമനുഷ്യനായ ആദം ദൈവത്തിന്റെ വിളിക്കു മറുപടി നല്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. ഇതിനു പരിഹാരം ചെയ്യാൻ ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യനായി പിറന്നു പിതാവിന്റെ വിളിക്കു പൂർണ്ണമായി മറുപടി നൽകി. ക്രിസ്തു പിതാവായ ദൈവത്താൽ നിത്യമഹാപുരോഹിതനായി അഭിഷേചിക്കപ്പെട്ടയാളാണ്. തൻനിമിത്തം അവിടുന്ന് അഭിഷിക്തൻ എന്നർത്ഥമുള്ള 'മിശിഹാ' എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തിനും മനുഷ്യക്കും ഇടയിലെ ഏക മദ്ധ്യസ്ഥനായ ക്രിസ്തു (1തിമോ.2:5), മനുഷ്യരുടെ പാപപരിഹാരത്തിനായി തന്നത്താൻ ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ബലി തുടർന്നപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഏതാനും പേരെ അവിടുന്ന് മുൻകൂട്ടി തിരഞ്ഞെടുത്തു തന്റെ പൗരോഹിത്യപദവിയിലേക്കുവരെ ഉയർത്തി. അപ്രകാരം താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത പന്ത്രണ്ടു അപ്പസ്തോലന്മാരാണ് സഭയിലെ പ്രഥമ പുരോഹിത ശ്രേഷ്ഠന്മാർ. അവർ പിന്നീടു തങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളായി മെത്രാന്മാരേയും പുരോഹിതന്മാരേയും അഭിഷേകം ചെയ്തു. അപ്രകാരം അഭിഷിക്തരായ പുരോഹിതന്മാരാണ് ദിവ്യരക്ഷകൻ കാൽവരിമലയിൽ അർപ്പിച്ച അതേ ബലിതന്നെ ഇന്നും രക്തരഹിതമാംവിധം സഭയിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

പൗരോഹിത്യവും പിതാക്കന്മാരും

പൗരോഹിത്യത്തെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ വിവിധ കടമകളെക്കുറിച്ചും ആദിമ പിതാക്കന്മാർ വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ വിശ്വാസവും പ്രബോധനവും ഈ കൂദാശയുടെ ദൈവിക സ്ഥാപനത്തെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നവയാണ്. പൗരോഹിത്യത്തിലേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുവഴി ഒരുവനിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആന്തരിക മാറ്റത്തെപ്പറ്റി

നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന നിസ്സായിലെ വിശുദ്ധ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. “കൗടാശികശക്തി പുരോഹിതനെ പരിശുദ്ധനും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനുമായി മാറ്റുന്നു. അയാൾ സ്വീകരിച്ച ആശീർവാദം മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും അവനെ വേർപെടുത്തുന്നു. ബാഹ്യമായി നോക്കിയാൽ പഴയ മനുഷ്യൻ തന്നെയാണെങ്കിലും ദൈവികശക്തിയും പ്രസാദവരവുമൂലം ആന്തരികമായി വളരെ വ്യത്യാസങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു് അദ്ദേഹം സാക്ഷിക്കുന്നു: “സമൂഹത്തിൽനിന്നും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പുരോഹിതന്റെ സ്ഥാനം അഭിഷേചനകർമ്മം നിമിത്തം വചനത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ മാഹാത്മ്യമേറിയതും ബഹുമാന്യവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നലെവരെ ജനങ്ങളിൽ ഒരുവൻ മാത്രമായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇന്നു് ഒരു നായകനും അദ്ധ്യക്ഷനും നീതിയുടെ ഉപദേഷ്ടാവും രഹസ്യ കർമ്മങ്ങളുടെ പരികർമ്മിയുമായി അദ്ദേഹം തീർന്നിരിക്കുന്നു.” 1

വി. ക്രിസോസ്റ്റം പൗരോഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ ലേഖനത്തിൽ, പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തെയും ശ്രേഷ്ഠതയെയും കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു് ശ്രദ്ധേയമാണു്: “പൗരോഹിത്യധർമ്മം ഈ ലോകത്തിലാണു് നിറവേറ്റുന്നതെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗീയമാണതു്; കാരണം മനുഷ്യനോ മാലാഖയോ പ്രധാനമാലാഖയോ മറ്റേതെങ്കിലും സൃഷ്ട ശക്തിയോ അല്ല പ്രസ്തുത ധർമ്മം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്, പിന്നയോ പരിശുദ്ധാത്മാവാണു്”. 2 അന്ത്യോഖ്യയിലെ വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് (A. D. 98-110) തന്റെ കൃതിയിൽ, മെത്രാന്മാർ, പുരോഹിതന്മാർ, ശെമ്മാശന്മാർ എന്നിവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു്

1. P. G. 46:582.
2. Orat. in Bapt. Christi: Tom. XLV
3. P. G. 48: 642

ള്ളതിനു പുറമേ, മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ ദൈവികോ
ത്ഭവത്തെയും പൗരോഹിത്യത്തിന്മേൽ മെത്രാനുള്ള അധി
കാരത്തെയും കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്: “ഒരു വീണ
യുടെ കമ്പികൾ പോലെ പൗരോഹിത സംഘം മെത്രാനോ
ടു യോജിച്ചിരിക്കണം.”⁴ “യേശുക്രിസ്തു എവിടെ ഉ
ണ്ടോ അവിടെ കത്തോലിക്കാ സഭയുള്ളതുപോലെ, മെ
ത്രാൻ എവിടെയുണ്ടോ അവിടെ വിശ്വാസികളുടെ സം
ഘവും ഉണ്ടായിരിക്കണം.”⁵

അന്ത്യോക്യൻ സഭാപാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് ആചാര്യ
സ്ഥാനത്തിന്റെ വിവിധ പദവികൾ മൗദ്യോനോ, മ്സ
ക്രോനെ, കോറുയൊ, എവുപ്പദിയക്കോനൊ, ശംമ്ശോ
നെ, കാശ്ശീശൊ, എപ്പിസ്കോപ്പോ എന്നിവയാണ്. മേ
ല്ലറത്തവയിൽ അവസാനത്തെ മൂന്നു സ്ഥാനികൾ മാത്ര
മേ പൗരോഹിത വർത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. അവരെ അ
ഭിഷേകം ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷ വിശുദ്ധ കൂദാശയാകുന്നു.
മറ്റുള്ളവ പൗരോഹിത്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള ചവിട്ടുപടികൾ
മാത്രമാണ്. അവ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ചതല്ല, മറിച്ച് സഭ
യുടെ സംഭാവനയാണ്. ശംമ്ശോനോ, കാശ്ശീശൊ, എ
പ്പിസ്കോപ്പോ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട
റീശ്മ്ശംശോനോ, പെരിയാ ഡെവുത്തസ്, കോർ എ
പ്പിസ്കോപ്പോ, റീശ്എപ്പിസ്കോപ്പോ, പാത്രിയർ
ക്കീസ് എന്നിവയും പട്ടങ്ങളല്ല, പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങൾ
മാത്രമാണ്. ഇവ സഭാശുശ്രൂഷയിലുള്ള പ്രത്യേക ചുമ
തലകളെയും അധികാരങ്ങളെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

A. വിവിധ സ്ഥാനികളും അവരുടെ കടമകളും:

- 1) മൗദ്യോനോ (പ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നവൻ) ¹ **സഭാ ശുശ്രൂ
ഷയ്ക്കായി സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്നവ്യക്തിയാണിത്.**
4. **Ad. Eph. 40 Migne**
5. **Ad. Symr. 8, 2: Migne**

എപ്പിസ്കോപ്പാ ഈയാളുടെ തീരുമാനത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ദൈവാലയ ശുശ്രൂഷയിൽ ആചാര്യന്മാരെ സഹായിക്കുന്നതിനു് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവശുശ്രൂഷയ്ക്കായി സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ പൊതുവേ ശാന്തശീലരും വീനയമുള്ളവരും മാതൃകാപരമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കണം.

2) മ്സമരോനോ (പാട്ടുകാരൻ): ഗായകസംഘത്തെ നയിക്കുക, വിശുദ്ധ കർബാനയിലും മറ്റും ഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുക എന്നിവയാണ് ഈ പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെ കടമകൾ. ശുശ്രൂഷാ സമയത്തു് ഇവർ വെള്ളക്കുപ്പായം ധരിക്കുന്നു.

3) കോറയോ (വായനക്കാരൻ): ദൈവാലയത്തിൽ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലുക, വി. കർബാനയിലും യാമപ്രാർത്ഥനകളിലും വേദപുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുക എന്നിവയാണ് ഈ പട്ടത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട കടമകൾ. ശുശ്രൂഷാസമയത്തു് ഇവർ വെള്ളക്കുപ്പായത്തിനു പുറമേ ഉറ്റാറാറ കരിശാക്രതിയിൽ ധരിക്കുന്നു.

4) എവുപ്പദിയോക്കോനോ (വാതിൽ കാവൽക്കാരൻ): ദൈവാലയത്തിന്റെ വാതിലുകൾ സുരക്ഷിതമായി സൂക്ഷിക്കുക, ആരാധന സമയങ്ങളിൽ ശെമ്മാശനെ സഹായിക്കുക, വി. കർബാന, പ്രദക്ഷിണം, ആഘോഷ കർമ്മങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കു് മെഴുകുതിരികൾ പിടിക്കുക തുടങ്ങിയവയാണ് ഇവരുടെ കടമകൾ. ഇവർ ശുശ്രൂഷാസമയത്തു് വെള്ളക്കുപ്പായത്തിനു പുറമേ ഉറ്റാറാറാ ത്രികോണാക്രതിയിൽ ധരിക്കുന്നു.

5) ശംമ്ശോനോ (ശുശ്രൂഷകൻ / ശെമ്മാശ്ശൻ): ദൈവാലയ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലെ ഭൗദ്യോഗിക ശുശ്രൂഷിയാണിയാൾ. ശെമ്മാശ്ശപ്പട്ടം കൊടുക്കുമ്പോൾ എപ്പിസ്കോപ്പാ ഉറ്റാറായും ധൂപക്കുറിയും ആഘോഷിച്ചു് ശെമ്മാശ്ശനു നൽകുന്നു. ശംമ്ശോനോ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു്

യാൾ വെള്ളക്കുപ്പായത്തിനു പുറമെ, ഉറാനാ ഇടത്തെ തോളിൽ ധരിക്കുന്നു. ഉറാനായുടെ മദ്ധ്യഭാഗം തോളിലും അഗ്രങ്ങൾ തുല്യമായി മുനിലും പിറകിലും വരത്തക്കവിധമാണ് അണിയുന്നതു്.

6) കാശ്ശീശോ (ആചാര്യൻ): പുണ്യത്തിലും ജ്ഞാനത്തിലും ദൈവശാസ്ത്രപരമായ അറിവിലും മുന്തിട്ടു നിൽക്കുന്നവനാണ് ആചാര്യൻ. ഒരു പ്രത്യേകസംസ്കൃതവേഷിയാണ് ഒരുവൻ കാശ്ശീശാപട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നതു്. തിരുപ്പട്ടം ഒഴികെ മറ്റൊല്ലാ കൂദാശകളും അദ്ദേഹം പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നു. പുരോഹിതൻ ആരാധനയ്ക്കുപയോഗിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ: വെള്ളക്കുപ്പായത്തിനു പുറമെ, ഹമ്മനിയ അരക്കെട്ടു് കൈയ്യറകൾ, കാപ്പ എന്നിവയാണ്.

7) എപ്പിസ്കോപ്പോ (പ്രധാനാചാര്യൻ)

പുരോഹിത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയാണ് എപ്പിസ്കോപ്പോ സ്ഥാനം. ദൈവജനത്തെ ഭരിക്കുവാനും നയിക്കുവാനുമായി അധികാരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണദ്ദേഹം. വിശ്വാസത്തിലും സന്മാർഗ്ഗത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ, എപ്പിസ്കോപ്പോ ദൈവജനത്തിനു് നേതൃത്വം നൽകുന്നു. മെത്രാഭിഷേകത്തിനു് സാധാരണയായി മൂന്നു് എപ്പിസ്കോപ്പോമാർ വേണം. ആചാര്യന്റെ (കാശ്ശീശോ) തിരുവസ്ത്രങ്ങൾക്കു പുറമെ, പ്രത്യേക ശിരോവസ്ത്രം, കഴുത്തിൽ ധരിക്കുവാനുള്ള കുരിശു് ജനങ്ങളെ ആശീർവ്വദിക്കുവാനുള്ള സ്വീബാ (കുരിശു്), അംശവടി, മോതിരം എന്നിവ എപ്പിസ്കോപ്പോ സ്ഥാനത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളാണ്.

B. പട്ടങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങൾ

1 റീശംശംശോനോ (ആർച്ച്ഡീക്കൻ): ഇതൊരു പട്ടമല്ല, സ്ഥാനം മാത്രമാണ്. ഭദ്രാസന ദൈവാലയത്തിലെ ആഘോഷമായ തിരുക്കമ്മങ്ങളിൽ എപ്പിസ്കോ

പ്പായെ സഹായിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണ് ആർച്ചുഡീക്കൻ അഥവാ ശെമ്മാശന്മാരിൽ പ്രധാനി. മറ്റു ശെമ്മാശ്ശന്മാർ കും ശുശ്രൂഷകർക്കും വേണ്ട നിർദ്ദേശവും നേതൃത്വവും നൽകുക, ആഘോഷകർമ്മങ്ങളിൽ അംഗവടി പിടിക്കുക, “സ്തുതമെൻകാലസു” പറയുക, ‘മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന’ പൊല്ലുക, തുടങ്ങിയവ ആർച്ചുഡീക്കന്റെ കടമയാണ്.

2 **പെരിയൊദോറു്**: ഒരു പട്ടണത്തിലെ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയാണിയാൾ. മലങ്കരസഭയിൽ ഇപ്പോൾ ഈ സ്ഥാനം നിലവിലില്ലെങ്കിലും ഇപ്പോഴത്തെ ഡിസ്ട്രിക്ട് വികാരിമാരെ പെരിയൊദോറു്കാരോടു് ഉപമിക്കാവുന്നതാണ്.

3 **കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ**: ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ‘നാട്ടുമെത്രാൻ’ എന്നാണ്. പെരിയൊദോറിനു് ഒരു പട്ടണത്തിൽ മാത്രമെ അധികാരമുള്ളവെങ്കിൽ കോറെപ്പിസ്കോപ്പായ് പല പട്ടണങ്ങളുടെ മേൽ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കും.

4 **റീശ് എപ്പിസ്കോപ്പാ** (മെത്രാപ്പോലീത്താ - Archbishop): പല എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെ അധികാരമുള്ള വ്യക്തിയാണിദ്ദേഹം. പാത്രിയർക്കീസ് ഇല്ലാത്ത സഭയിൽ റീശ് എപ്പിസ്കോപ്പായ് പാത്രിയർക്കീസിനടുത്ത ഏതാനും അധികാരാവകാശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

5 **പാത്രിയർക്കീസ്**: ഒരു പ്രാദേശിക സഭയുടെ തലവനാണ് പാത്രിയർക്കീസ്. സുന്നഹദോസിൽ അദ്ധ്യക്ഷ്യം വഹിക്കുക, സഭയിലെ ആരാധനാ ജീവിതത്തിനു് നേതൃത്വം കൊടുക്കുക, തെറ്റുകളിൽനിന്നു് സഭയെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുക തുടങ്ങിയവ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാര സീമയിൽപ്പെടുന്നു.

പട്ടത്വം മലങ്കരസഭയിൽ

ആരാധനാപരമായി മലങ്കരസഭയിൽ നടപ്പിലിരിക്കുന്നതു് അന്ത്യോക്യൻ ആരാധനക്രമവും പാരമ്പര്യങ്ങളു

മാണ്. പ്രസ്തുത സഭാ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് പട്ടത്വത്തിന്റെ വിവിധ പദവികൾ, മൗദ്യോനോ, മ്സമ്രോനോ, കോറുയെ, എവുപ്പദ യാക്നോ, മ്ശംശോനോ, കാശ്ശീശ്ശോ, എപ്പിസ്കോപ്പോ എന്നിവയാണെന്നും മുകളിൽ കാണുകയുണ്ടായി. മേലുപറഞ്ഞ ഓരോ പദവികും അതിന്റേതായ ശുശ്രൂഷാ ക്രമങ്ങളുണ്ട്. അവ ഓരോന്നിനെപ്പറ്റിയും ഇവിടെ വിശദീകരിക്കുവാനുദ്ദേശ്യമില്ല. കാശ്ശീശ്ശോ (ആചാര്യൻ) പട്ടത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷാക്രമം ദൈവശാസ്ത്രസമ്പത്തു്, പ്രതീകാത്മകത്വം, എന്നിവ മാത്രമേ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നുള്ളൂ.

കാശ്ശീശ്ശോപട്ടം

വി. കുർബാനയിൽ, വിശുദ്ധന്മാരുടെ കക്കിലിയോൻ ചൊല്ലിയതിനുശേഷം മേല്പട്ടക്കാരൻ മദ്ബഹായിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് തിരുപ്പട്ട ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നു. തദവസരത്തിൽ, പട്ടം സ്വീകരിക്കാൻപോകുന്ന ശെമ്മാശ്ശൻ അംശവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു് മദ്ബഹായുടെ വാതില്ലിൽ മുട്ടുകുത്തി നില്ക്കുന്നു. പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് ശേഷം പൗരോഹിത്യ പദവികൾ അവശ്യം വേണ്ട യോഗ്യതകളേയും അതിന്റെ കടമകളെയുംപ്പറ്റി മേല്പട്ടക്കാരൻ ഉപദേശരൂപേണ അർത്ഥിയെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു: പരിശുദ്ധന്മാരായ ശ്രീഹന്മാർ മുഖേന ലഭിച്ച സത്യവിശ്വാസത്തെ ഗ്രഹിച്ചു് തദനുസരണം ജീവിച്ചു് അതിനെ സംശയരഹിതമായി ഏറ്റെടുക്കുക, വി. സഭയിലെ അധികാരികളെ അനുസരിക്കുക, വിശുദ്ധ കൂടാശകളെ പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നവർ പൗരോഹിത്യ നടപടികളിൽ വിശുദ്ധിയോടും നിഷ്കളങ്കതയോടും കൂടെ വ്യാപരിക്കുക, അതിഭാഷണം വിഷയാസക്തി, മദ്യപാനം, അതിപലിശ, അക്രമക്കരാറുകൾ, മർദ്ദനം ഇत्याദി ആചാര്യ സ്ഥാനത്തിനു യോഗ്യമല്ലാത്തവയിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞുമാറുക, പ്രാർത്ഥന, ദണ്ഡനമസ്മക്കാരം, നോമ്പു് എന്നിവയോടു് വിശ്വസ്ത പുലർത്തുക, പുണ്യസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ അനുദിനം ദൈവപുമാ

യി അടുക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള നീണ്ട ഒരു ഉപദേശമാണു് മേലദ്ധ്യക്ഷൻ അത്മീക നല്കുന്നതു്.

അത്മസംപുഷ്ടവും വിശ്വാസ പ്രചോദകവും സ്വയം സമർപ്പണത്തിന്നു അനുഗ്രഹവുമായ പ്രസ്തുത ഉപദേശത്തിനുശേഷം അത്മീ വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയുകയും, അനുസരണം വാഴാനും ചെയ്തു് രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അനന്തരം സ്ഥാനാത്മീ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു് സ്വയം പരിത്യജിച്ചു് കുരിശ്ശെടുത്തു് ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുവാനിറങ്ങി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന്റെയും പാപഭാര വിമുക്തിയുടെയും പ്രതീകമായി മേല്പട്ടക്കാർൻ സ്ഥാനാത്മീയുടെ നെറുകയിൽ കുരിശാകൃതിയിൽ മുടിവെട്ടുന്നു. പിന്നീടു മേല്പട്ടക്കാർൻ സ്ഥാനാത്മീയുടെ വലതുകൈ പിടിച്ചു്, “വിശുദ്ധ സഭയിൽ കഴ്ശീശ്ശായാകുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവു് നിന്നെ വിളിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അത്മീയെ മടംബഹായിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. ആ സമയത്തു് ‘യജമാനൻ വരമന്നേരത്തുണർവ്വുളളാരായ’ ....’ എന്നതുടങ്ങുന്ന ഗീതം ആലപിക്കുന്നു. ഒരു വ്യക്തിയെ തിരുപ്പട്ടസ്വീകരണത്തിനു ക്ഷണിക്കുന്നതു് പരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവമാകുന്നു എന്ന യഥാർത്ഥ്യം മേൽ ആലപിച്ച ഗാനത്തിലൂടെ വ്യക്തമാണു്. സഭാധികാരികളും മേല്പട്ടക്കാരുടേയും യഥാർത്ഥത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ക്ഷണത്തെ ദൃശ്യമാക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നതു്. ദൈവം പ്രത്യേകം വിളിക്കുകയും തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും കൃപയെ ഭാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തെങ്കിൽ മാത്രമേ ഒരു വ്യക്തിക്കു് പൗരോഹിത്യ പദവിയിലേയ്ക്കു് കടക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. പ്രലോനേത്തിന്റെ ഫലമായോ, ബാഹ്യസമ്മർദ്ദം മൂലമോ ഒരുവൻ ദൈവവിളിയെ ആശ്ശേഷിക്കുന്നതു് അയാളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള വലിയ തെറ്റായിരിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം തന്നിൽ നിറവേറ്റാനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വൈദികാന്തസ്സിനെപ്പറ്റി നന്നായി പഠിക്കുകയും അറിവുള്ളവരുടെ ഉപദേശം യഥാവസരം സ്വീകരിക്കുകയും

ചെത്തുതിനു ശേഷമേ ഒരുവൻ പുരോഹിതനാകുന്നതിനു
ള്ള തീരുമാനം. എടുക്കാവൂ. പുരോഹിത സ്ഥാനത്തിനു
പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഒരു വ്യക്തിയെ വിളിക്കുന്നു എന്ന്
ബോധ്യമായാൽ സന്മനസ്സോടുകൂടി അയാൾ പ്രസ്തുത വി
ളിയെ പിൻചെല്ലേണ്ടതാണു്.

മേല്പട്ടക്കാരുൻ സ്ഥാനാത്മിയെ മദ്ബഹായിൽ
പ്രവേശിപ്പിച്ചു് തിരുപ്പട്ട ശുശ്രൂഷ വീണ്ടും തുടരുന്നു.
സഭയുടെ സംരക്ഷണം, ശത്രുക്കളുടെ പരാജയം, സഭാമക്ക
ളുടെ സന്തോഷം എന്നിവയ്ക്കുവേണ്ടി ദൈവ സഹായം
അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണു് പ്രാർത്ഥന ആരംഭിക്കുന്നതു്.
തുടർന്നു വരുന്ന 51-ാം സങ്കീർത്തനം, എന്നിയോന്നൊ
പ്രാർത്ഥന എന്നിവയുടെ ഉദ്ദേശ്യം സ്ഥാനാത്മിയുടെ അനു
താപപൂർണ്ണമായ സ്വയം സമർപ്പണമാണു്. 51-ാം സ
ങ്കീർത്തനത്തിൽ പാപമോചനത്തിനുള്ള പൊതു അർത്ഥന
യും (1-3) പാപങ്ങളുടെ ഏറ്റുപറച്ചിലും (4-6) പാപം
കഴുകിക്കളഞ്ഞു് ആന്തരിക നവീകരണം സാധിതമാക്കാ
നുള്ള യാചനയും (7-13) ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. അനുതാപ
പൂർണ്ണമായ ഏറ്റുപറച്ചിലിലൂടെ, സ്ഥാനാത്മി ദൈവ
ത്തിന്റെ ധാരാളമായ കൃപയ്ക്കു് അർഹനായിത്തീരുക മാ
ത്രമല്ല തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണപ്പെട്ട
കയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ, ദിവ്യമായ
കൃപ പ്രദാനം ചെയ്തു് ആചാര്യസ്ഥാനത്തിനുള്ള മഹിമാ
വസ്യം സ്ഥാനാത്മിയെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനും, പരിശു
ദ്ധാരൂപിയുടെ ആവാസത്താൽ നിറഞ്ഞു് ദിവ്യശക്തി
യിൽ സമ്പന്നനായി സ്ഥാനാത്മി വിശുദ്ധിയിൽ ശക്തി
പ്പെട്ടവാൻ ഇടയാകണമെന്നും, കാർമ്മികൻ സർവ്വശ
ക്തനായ ദൈവത്തോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ആചാര്യ
സ്ഥാനത്തിനടുത്ത എല്ലാ ഗുണവിശേഷങ്ങളും അർത്ഥിയ്ക്കു്
ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു അഭ്യർത്ഥനയാണിതു്.

പ്രാമിയോൻ, സെദ്റാ പ്രാർത്ഥനകൾ അന്ത്യോ
ക്യൻ ആരാധന ക്രമത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണെന്നും മി

കവാറും എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളിലും ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനകൾ ഉള്ളതായും മുമ്പ് കാണുകയുണ്ടായി. ഘടനാപരമായി പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് വ്യത്യസ്തങ്ങൾ ഇല്ല; എന്നാൽ സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ച് ഓരോ ശുശ്രൂഷയിലും ആശയങ്ങൾ മാറിവരുന്നു. തിരുപ്പട്ട ശുശ്രൂഷയിൽ, പൗരോഹിത്യത്തെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ ദിവ്യമായ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുമാണ് പ്രധാനമായും വിവരിക്കുന്നത് - പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥനയിൽ.

മേല്പട്ടക്കാരൻ സമാധാനാശംസയ്ക്കുശേഷം ചൊല്ലുന്ന ഗീതത്തിൽ ഒരു വിശ്വസ്ത ആചാര്യൻ ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലത്തെപ്പറ്റി, സ്ഥാനാർത്ഥിയെയും വിശ്വാസികളെയും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു: 'യോനായുടെ പുത്രനായ ശിമയോൻ ഇരുലോകങ്ങളുടെയും താക്കോലുകൾ നൽകിക്കൊണ്ടു കർത്താവരുളിച്ചെയ്തു: എന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നീ സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിക്കണം; അജഗണത്തെ മുഴുവൻ ഞാൻ നിനക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു; നീ അവയെ മേയിക്കണം; മുഖപക്ഷമില്ലാത്ത ഉയരത്തിൽ ദൈവികസിംഹാസന സവിധത്തിൽ നിനക്കു പ്രതിഫലം നല്കിട്ടും'. പത്രോസ് തന്റെ ശൈശവകാലത്തെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ സസൂക്ഷ്മം നിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലത്തെയാണ് ഇവിടെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനെ തുടർന്ന് ആചാര്യന്മാർക്ക് പൊതുവിൽ ലഭിക്കുന്ന അധികാരാവകാശത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു: 'ബന്ധിക്കുകയും അഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ആചാര്യത്വത്തിന്റെ പദവി രക്ഷകൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകി; ഉയരങ്ങളുടെയും ആഴങ്ങളുടെയും താക്കോലുകൾ നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ ഉണ്ടല്ലോ; മണവറയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം നാഥൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകും. ....'

'ബന്ധിക്കുകയും അഴിക്കുകയും ചെയ്യുക', അതായത് പാപമോചനം, ഒരു പുരോഹിതന്റെ അതിപ്രധാനമായ കടമയാണ്. 'നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നത് സ്വ

ഗുത്തിലും കെട്ടപ്പെടും ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നത് സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിക്കപ്പെടും' എന്നരുളിച്ചെയ്തുകൊണ്ട് പാപമോചനാധികാരം ക്രിസ്തു സ്വശിഷ്യന്മാർക്കു നൽകി. പ്രസ്തുത അധികാരം സഭയിൽ പുരോഹിതന്മാർ വഴിയായി ഇന്നു നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നു. അതായത് പുരോഹിതൻ പാപികളെ അവരുടെ പാപത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ചു് ദൈവമക്കളാക്കിത്തീർക്കുന്നു. പിന്നീടു് കാർമ്മികൻ എത്രോ പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നു. ധൂപിക്കലിനുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണിതു്; തദവസരത്തിൽ ശുശ്രൂഷി ധൂപക്കുറിയിൽ കുത്തുരക്കം ഇടുവിച്ചു് മദ്ബഹായിൽ ധൂപം അർപ്പിക്കുന്നു.

വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നുള്ള വായനകളാണു്ത്തതു്. ആദ്യം ലേഖനവും പിന്നീടു് സുവിശേഷവും വായിക്കുന്നു. ലേഖനത്തിൽ 1 കൊറി 12:28; 1 തിമോ 3:4-11, 1: 5-9; 1 തിമോ 4: 14-16 എന്നീ ഭാഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. വിശുദ്ധ സഭയിൽ വിവിധ പദവികളിലേക്കു് നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചും അവർക്കുള്ള ദാനങ്ങളെയും വരങ്ങളെയും കുറിച്ചുമാണു് വി. പൗലോസു് ആദ്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതു്. ഉൽകൃഷ്ടദാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും ശ്രീഹാ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. തുടന്നു് തീത്തോസിനുള്ള ലേഖനത്തിൽ (1: 5-9), ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപാവരത്തിൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനും നിത്യജീവന്റെ പ്രത്യാശയിൽ ഓഹരിക്കാരാകുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് അവിടുന്നു് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ മനുഷ്യരുടെ മേൽ അയച്ചതെന്നും, പ്രസ്തുത ആത്മാവാണു സൽപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിനു് മനുഷ്യക്കു് ഉത്തേജനം നൽകുന്നതെന്നും, മറ്റും വി. പൗലോസു് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥശുശ്രൂഷകൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയാണു് തിമോത്തേയോസിനുള്ള ലേഖനഭാഗത്തു് (1 തിമോ 4: 14-16) പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്; പ്രവചനപ്രകാരവും സഭാശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ കൈവയ്പ്പുവഴിയും നിനക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വരം അവഗണിക്കരുതു്. കർ

തത്വവ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആത്മാർപ്പണം ചെയ്യുക. എല്ലാ
 വരും നിന്റെ പുരോഗതി കാണുവാൻ ഇടയാക്കട്ടെ. പ്ര
 ബോധനങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുക. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന
 തുവഴി, നീ നിന്നെത്തന്നെയും നിന്റെ ശ്രോതാക്കളെയും
 രക്ഷിക്കും. ഇതിൽ 'കർത്തവ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആത്മാർ
 പ്പണം ചെയ്യുക' എന്ന ഭാഗം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്.
 ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനായി ആത്മാർപ്പണം
 ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയാണ് പുരോഹിതൻ. സ്വന്തം ഇഷ്ട
 ത്വേയും താല്പര്യത്തെയും അവഗണിച്ചു, ദൈവികതിരു
 മനസ്സ് നിറവേറുക, അതിനു പ്രതിബന്ധമായി നിൽ
 കുന്നതിനെ സന്തോഷത്തോടും ധൈര്യത്തോടും കൂടി ത
 രണം ചെയ്യുക, ഇതെല്ലാം പുരോഹിതന്റെ കർത്തവ്യമാ
 ണ്. വി. പൗലോസിന്റെ ഈ ഉപദേശം സ്ഥാനാർത്ഥി
 ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ശ്രവിച്ചു ഹൃദിസ്ഥമാക്കുന്നു. കാർമ്മി
 കൻ സുവിശേഷം വായിക്കുന്നത് സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ തല
 യിൽ വേദപുസ്തകം വച്ചുകൊണ്ടാണ്. സുവിശേഷപ്രഘോ
 ഷണമാണ് പുരോഹിതന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ
 കർത്തവ്യം എന്നതാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. യഹൂ
 ദരെ ഭയന്ന് ഭദ്രമായ ഒരു മുറിയിൽ കതകടച്ചു കഴിഞ്ഞു
 കൂടിയ ശിഷ്യഗണത്തിന്റെ അടുക്കൽ യേശു വന്ന് അ
 വർഷം സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നതും, അതിനെതുടന്ന്
 സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിനായി ശിഷ്യന്മാരെ അയ
 കുന്നതുമാണ് സുവിശേഷത്തിലെ ആദ്യഭാഗം. (യോഹ.
 20: 19- 23). തുടർന്നുള്ളത് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം
 പതിനാറാം അദ്ധ്യായം മുപ്പത്തിയൊന്നുമുതൽ മുപ്പത്തിമൂ
 ന്നവരെയുള്ള വാക്യങ്ങളാണ്. ശിഷ്യന്മാർക്ക് ലോക
 ത്തിൽ ഞെരുക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ ധൈര്യമായി
 റിക്കണം....എന്നും മറ്റും യേശു ശിഷ്യന്മാരെ ഓർമ്മി
 പ്പിക്കുന്ന ഭാഗമാണിത്. അപ്പസ്തോലന്മാരെപ്പോലെ ക്രി
 സ്തുവിന്റെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനായി പ്രത്യേകമായി
 അയക്കപ്പെടുന്നവരാണല്ലോ പുരോഹിതന്മാർ. ദൗത്യ
 നിർവ്വഹണത്തിൽ പ്രയാസങ്ങളും വിഷമങ്ങളും ഉണ്ടാക

മ്പോൾ മനസ്സുപതാദതെ, കാലിടരാതെ ധൈര്യപൂർവ്വം പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തരണം ചെയ്യണമെന്നുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തെ ഇപ്പോൾ വി: ശ്രീഹാ സ്ഥാനാത്മിയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. സുവിശേഷവായനയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ “അവൻ അവരുടെമേൽ ഊതി” എന്നു വായിക്കുമ്പോൾ കാർമ്മികൻ സ്ഥാനാത്മിയുടെ മുഖത്തു മൂന്നു പ്രാവശ്യം കുരിശാകൃതിയിൽ ഊതുന്നു. ക്രിസ്തു, ശിഷ്യന്മാരുടെ മേൽ ഊതി പരിശുദ്ധാരൂപിയെ അവർക്കു നല്കിയതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായ കാർമ്മികനിൽനിന്നും വൈദിക സ്ഥാനാത്മി ഇപ്പോൾ പരിശുദ്ധാരൂപിയെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ അടയാളമാണിതു്.

സുവിശേഷ വായനയ്ക്കുശേഷം വിശ്വാസ പ്രമാണവും തുടർന്നു് 15-ാം സങ്കീർത്തനവും ചൊല്ലുന്നു. സങ്കീർത്തനത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ഗീതത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസം സ്ഥാനാത്മിയുടെമേൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു:....സീനായ് മലമേൽ ആവസിക്കുകയും, അവിടെവെച്ചു് മൂശയ്ക്കു് കൈവയ്പ്പു നല്കുകയും, മൂശ അതു് അഹരോൻ കൊടുക്കുവാൻ കല്പിക്കുകയും, യോഹന്നാൻ പ്രവാചകൻവരെ അതു നിലനിൽക്കുകയും, നിബിയന്മാർ മൂലം സംസാരിക്കുകയും, ശ്രീഹന്മാരുടെമേൽ വന്നിറങ്ങുകയും, പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ പുത്രന്റെമേൽ ആവസിക്കുകയും, ശാമുവേലിനെ മാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു, അതേ പരിശുദ്ധാത്മാവു്, ഈ ദാസന്റെമേലും വന്നാവസിച്ച് അവനെ പവിത്രീകരിക്കണമേ....’ എന്നാണു് ജനങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്. പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു് കൂദാശകളുടെ പൂർത്തീകരണം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മറ്റു് കൂദാശകളിലെന്നപോലെ പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷയിലും ഇതു് വളരെ വ്യക്തമാണു്. പരിശുദ്ധാത്മാവു് വൈദിക സ്ഥാനാത്മിയുടെ മേൽ ആവസിച്ച് അയാളെ പൗരോഹിത്യ പദവിയ്ക്കു്

പ്രത്യേകമായ വിധത്തിൽ ഒരുക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണു് മുകളിൽ കണ്ടതു്. തുടർന്നു് വരുന്ന പ്രാർത്ഥനകളും പരിശുദ്ധാത്മ ആവാസത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ളതാണു്.

തുടർന്നു് കാർമ്മികൻ രഹസ്യപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. തദവസരത്തിൽ 'കർത്താവേ ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യണമേ' എന്നതുമുള്ള 'കുറിയേലായിസ്സോൻ' എന്നു് ജനങ്ങൾ ഉച്ചത്തിൽ ആലപിക്കുന്നു. കാർമ്മികന്റെ രഹസ്യപ്രാർത്ഥന വളരെ അർത്ഥവത്തും ദൈവശാസ്ത്ര സമ്പത്തു് നിറഞ്ഞവയുമാണു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷകരും പുരോഹിതരും ആകുന്നതിനുള്ള കഴിവു് ദൈവത്തിനു ചേരുന്ന രീതിയിൽ ആചാര്യ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രാപ്തി, ദൈവീകജോലിക്കു് യോഗ്യതയുള്ളവരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള ജ്ഞാനം, തുടങ്ങിയവ നൽകണമെന്നു് കാർമ്മികൻ രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവത്തോടു് അപേക്ഷിക്കുകയും, അതോടൊപ്പംതന്നെ ദൈവീക നൽവരത്തിനായി നോക്കിപ്പാർക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥിയെ സ്വീകരിച്ചു് പൂർണ്ണനാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു് യാചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനുശേഷം കാർമ്മികൻ ജനങ്ങൾക്കു് സമാധാനം നല്കുന്നു. തദവസരത്തിൽ ആർച്ചു ഡീക്കൻ അംഗവടി വഹിച്ചുകൊണ്ടു് മദു്ബഹായുടെ തെക്കുവശത്തു് പടിഞ്ഞാറോട്ടു തിരിഞ്ഞുനിന്നു് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കോറൂസുസോ പ്രാർത്ഥന ഉച്ചത്തിൽ ചൊല്ലുന്നു. 'സദാ ഞങ്ങളുടെ കുറവുകളെ നികത്തിത്തരുന്ന ഞങ്ങളുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹായുടെ കൃപ, പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആത്മശക്തിയാലും ഇവിടെ അടുത്തുവന്നു് ഭയഭക്തിയോടും സത്യവിശ്വാസത്തോടുംകൂടി തന്റെ ആത്മാവിന്റെ കഴുത്തു് പരിശുദ്ധ മദു്ബഹാ മുൻപിൽ കനിച്ചു് ഉയരത്തിൽ വാഴുന്നവനായ നിങ്കലേക്കു് അവന്റെ ഹൃദയദൃഷ്ടി പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, നിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ ദാനം പ്രതീക്ഷിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഇവനെ ശൈമാശന്മാരുടെ ക്രമത്തിൽനിന്നും കാഴ്ചിശ്ശാനാരുടെ ദർശനാലേക്കു് വിളിച്ചുടുപ്പിക്കുന്നു.

(ഇന്നാരു) ഇന്ന അധികാരസീമയിൽ ഇന്ന സ്ഥലത്തുള്ള (ഇന്നാരുടെ) നാമത്തിലുള്ള പരിശുദ്ധവും ദൈവികവുമായ മദ്ബഹായിലേക്കു കാശ്ശീശായായിട്ടു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, എന്നു ആർച്ചു ഡീക്കൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അനന്തരം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയും ആവാസവും ഇപ്പോൾമുതൽ എന്നന്നേക്കും ഈ ഭാസന്റെമേൽ വരുവാൻ നമുക്കെല്ലാവർക്കും പ്രാർത്ഥിക്കാമെന്നു ജനങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

മേല്പട്ടക്കാരൻ വീണ്ടും രഹസ്യപ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും ജനം 'കറിയേലായിസ്സോൻ' എന്നു ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. വൈദിക സ്ഥാനാർത്ഥിയെ സ്വീകരിക്കണമെന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനം അയാളുടെ മേൽ അയയ്ക്കണമെന്നും, സഭയുടെ ഐക്യത്തിൽ അവനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തണമെന്നും, പരിശുദ്ധിയും വിജ്ഞാനവും കൊണ്ടു അയാളെ നിറക്കണമെന്നും, ഉള്ള അഭ്യർത്ഥനകളാണു രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയുടെ ഉള്ളടക്കം. അതിനു ശേഷം കാർമ്മികൻ സ്വരമുയർത്തി ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: 'ഈ ഭൃത്യൻ നിന്റെ തിരുനാമത്തിനു സേവനം ചെയ്യുകയും നിന്റെ വിശുദ്ധ മദ്ബഹായിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും നിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ കൃപ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനു യോഗ്യനായിത്തീരവാൻ തക്കവണ്ണം കർത്താവേ, ഇവനെ അർഹനാക്കേണമേ'. പൗരോഹിത്യം സേവനത്തിന്റെ കൂദാശയാണ്. പൗരോഹിത്യകർമ്മത്തിലൂടെ മറ്റുള്ളവർക്കു സേവനം ചെയ്യുക, ദൈവജനത്തെ സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിക്കു അർഹരാക്കിത്തീർക്കുക, എന്നുള്ളതാണ് പൗരോഹിതന്റെ ധർമ്മം. പ്രസ്തുത ധർമ്മം യഥാ യോഗ്യം നിറവേറുന്നതിനു വേണ്ട ദൈവിക കൃപ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ മേൽ വർഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ് മുകളിൽ കണ്ടതു്.

തിരുപ്പട്ട ശുശ്രൂഷയുടെ മർമ്മപ്രധാനമായ ഭാഗമാണുത്തതു്. പരിശുദ്ധാത്മാവു് പ്രത്യേകമായ വിധത്തിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ മേൽ ആവസിച്ച് അയാളെ പൗരോഹി

തനായി അഭിഷേകം ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭമാണത്ര. കാമ്മി കൻ സ്ഥാനാത്ഥിയെ കാപ്പാ കൊണ്ടു മറയ്ക്കുന്നു. എന്നിട്ടു വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളുടെ മേൽ കൈ ആവസിപ്പിക്കുകയും അവയിൽ നിന്നും ദൈവിക ശക്തി പ്രാപിച്ചു സ്ഥാനാത്ഥിയുടെ തലയിൽ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; പിന്നീടു കാർമ്മികൻ വലതുകൈ സ്ഥാനാത്ഥിയുടെ തലയുടെ മുകളിൽ ആവസിപ്പിച്ചു വെച്ചിട്ടു ഇടതുകൈ കൊണ്ടു ശിരസ്സു മുതൽ താഴോട്ടു കഴുത്തിൽ കൂടി തോളവരെ തിരുമ്മുന്നു. പ്രസ്തുത അഭിഷേകകർമ്മം നടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ മേല്പട്ടക്കാരൻ പരിശുദ്ധാത്മാവാസത്തിനുള്ള താഴെ വരുന്ന പ്രാർത്ഥന രഹസ്യത്തിൽ ചൊല്ലുന്നു: “കർത്താവേ, ഓരോരോ തലമുറയിലും നിനക്കു പ്രസാദമുള്ളവരെ നിന്റെ ശുദ്ധതകളുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. കഴ്സിശ്ശാ സ്ഥാനത്തിനു നിന്റെ ഈ ദാസനെ നീ തിരഞ്ഞെടുക്കേണമെ. കുററമറ്റതും നിർമ്മലവുമായ നടപടികളോടും അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി നിന്റെ വിശുദ്ധ റൂഹായുടെ മഹിമയേറിയ നൽവരം പ്രാപിക്കുവാൻ ഇവനു കൃപ നല്കണമേ. കർത്താവേ നിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷത്തിനു പരികർമ്മിയായിരിപ്പാനും നിന്റെ ബലിപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നില്പാനും ആത്മീയ ദാനങ്ങളും പൂണ്ണബലികളും അർപ്പിക്കുവാനും വീണ്ടും ജനനമാകുന്ന സ്നാനംകൊണ്ടു നിന്റെ ജനത്തെ പുതുക്കുവാനും ഇവനെ യോഗ്യനാക്കണമേ. നിന്റെ അനാദൃതാവസ്ഥയിൽ നിന്നോടു ഒന്നായിരിക്കുന്ന നിന്റെ ഏകജാതന്റെ പ്രകാശത്തിന്റെ ദീപയഷ്ടിയായിണെന്നു എല്ലാവർക്കും സ്വയം കാണിക്കുവാനും, നിന്റെ പരിശുദ്ധ സഭയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തി അലങ്കരിക്കുവാനും കൈവയ്പ്പുമൂലം നന്മപ്രവർത്തിക്കുവാനും ഇവനെ ശക്തനാക്കേണമേ. സൃഷ്ടി മുഴുവനിലുമെന്നപോലെ ഈ നിന്റെ ദാസൻ വിശ്വാസമായി ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സഭയിലും നിന്റെ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും നിന്റെ തിരുനാമം മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമാറാകണമെ”. ഒരു

ഉത്തമ പുരോഹിതന്മാരായിരിക്കേണ്ട ഗുണവിശേഷങ്ങളും, അയാളുടെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിന് വേണ്ട ശക്തിയും ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ദൈവിക വരപ്രസാദം ഇപ്പോൾ പൗരോഹിത്യപദവി സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥിയിൽ കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണിത്. കാർമ്മികന്റെ ഹൃദയം നൊന്തുള്ള പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥന ദൈവം ശ്രവിച്ച് സ്ഥാനാർത്ഥിയെ കൃപാവരങ്ങൾകൊണ്ട് നിറയ്ക്കുന്നു. രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയുടെ അവസരത്തിൽ മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, ജനങ്ങൾ 'കറിയേലായിസോൻ' എന്ന് ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനം കാർമ്മികൻ ഉച്ചത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ നവവൈദികന് സുകൃതജീവിതത്തിനുള്ള പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതിനെത്തുടർന്ന് ചൊല്ലുന്ന രഹസ്യവും പരസ്യവുമായ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു ശേഷം, കാർമ്മികൻ നവവൈദികന്റെ തലയിൽ കൈവയ്പ്പുകളും നിശ്ചിത പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് നൊറിയിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം കരിശു വരച്ച് മുദ്ര കയ്യാടുകയും ചെയ്യുന്നു. നവവൈദികൻ, ദൈവത്തിനു വേണ്ടി വേർതിരിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി, ദൈവികജോലിക്കായി സ്വയം സമർപ്പിച്ചയാൾ, എന്നതാണ് ഈ മുദ്ര കയ്യാടൽ കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അതിനുശേഷം ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ, പുരോഹിതസ്ഥാനം വി. റൂഹായുടെ ആവാസത്തോടുകൂടിയാണ് സംജാതമായതെന്നും, പൗരോഹിത്യം, ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിലെ പങ്കുചേരലാണെന്നും, നവവൈദികനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. നിരന്തരം പരിശുദ്ധാത്മ സംസർഗ്ഗത്തിൽ നവവൈദികൻ ജീവിക്കുന്നതിനും, തന്റെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ വിഷമമോ, പ്രയാസമോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായം അപേക്ഷിക്കുന്നതിനും ഇത് നവവൈദികന് പ്രചോദനം നൽകുന്നതാണ്. അനന്തരം മേൽപട്ടക്കാരൻ നവവൈദികന്റെ കൈയ്ക്കു പിടിച്ചു എഴുന്നേൽപ്പിക്ക

കയും, അംശവസ്ത്രങ്ങൾ വാഴ്ത്തി അദ്ദേഹത്തെ അണിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്ന് നവവൈദികൻ മദ്ബഹാസ്സും ഏവൻഗേലിയോനും, കാമ്മീകനും വിശ്വാസികൾക്കും ധൃപം അർപ്പിക്കുന്നു. അവസാനം മേല്പട്ടക്കാരന്റെ കൈമുത്തിയ ശേഷം നവവൈദികൻ വൈദികർക്കെല്ലാവർക്കും സമാധാനം നൽകുന്നു. അതോടുകൂടി പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷ അവസാനിക്കുന്നു. തുടർന്ന് മേല്പട്ടക്കാരനും നവവൈദികനും ഒന്നുചേർന്ന് വി. കുർബാനയുടെ ബാക്കി ഭാഗങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നു. വി. കുർബാനാനുഭവസമയത്തു ആദ്യം മേല്പട്ടക്കാരനും തുടർന്ന് നവവൈദികനും തിരുശരീര രക്തങ്ങൾ എടുത്തു അനുഭവിക്കുന്നു. അതിനു ശേഷം നവവൈദികൻ ആദ്യം മാതാപിതാക്കൾക്കും ബന്ധുമിത്രാദികൾക്കും, പിന്നീട് വിശ്വാസികൾക്കും വി. കുർബാന നൽകുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ അവസരത്തിൽ മദ്ബഹായുടെ വലതുവശത്തു നിന്നുകൊണ്ടു നവവൈദികൻ ജനങ്ങളെ ആശീർവദിക്കുകയും വിശ്വാസികൾ നവവൈദികന്റെ കരം ചുംബിച്ചു പിരിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യായം ഏഴ്

വിവാഹം

“ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതു മനുഷ്യൻ വേർതിരിക്കരുതു” (മത്താ. 19: 6).

ആദിയിൽ ദൈവം മനുഷ്യനെ പുരുഷനും സ്ത്രീയുമായി സൃഷ്ടിച്ചു (ഉല്പത്തി 1:27). അവിടുത്തെ രക്ഷാകര പദ്ധതി പ്രകാരം സ്ത്രീയും പുരുഷനും സംയോജിക്കപ്പെട്ടു. പുരുഷന്റെ പൂർണ്ണത തന്നെ സ്ത്രീയിലാണല്ലോ. സൃഷ്ടികർമ്മത്തിലൂടെ ദൈവം തന്റെ അപരിമേയമായ അസ്തിത്വം മനുഷ്യനു പങ്കുവച്ചു. അങ്ങനെ അവൻ ദൈവിക ജീവനിൽ പങ്കാളിയായി. ദൈവിക ഛായയിലും സാദൃശ്യത്തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ വിവാഹമെന്ന കർമ്മത്തിലൂടെ തനിക്കു കിട്ടിയ ദൈവിക-മാനുഷിക അസ്തിത്വം പങ്കുവയ്ക്കുന്നു.

വിവാഹത്തെ നയിക്കുകയും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിയമങ്ങളിൽ കാലാനുസൃതമായ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കാം. എന്നുവരികിലും അതിന്റെ ആദ്യന്തികമായ ലക്ഷ്യം ഉടയവനായ ദൈവം തന്നെ. അത്ഥം ശങ്കക്കിടയില്ലാത്തവിധം ഇതു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്: അതായത്, അന്യോന്യ സ്നേഹത്തിലൂടെയും സഹകരണത്തിലൂടെയും പരിപൂർണ്ണരാകുക, സാമൂഹിക ജീവിതം കെട്ടിപ്പടുക്കുക, സന്താനോല്പാദനം സാധിക്കുക (ഉല്പത്തി 1:28, 2:18, 24); അങ്ങനെ രക്ഷാകര കർമ്മത്തിൽ സജീവ സാക്ഷികളാവുക.

വിവാഹ ജീവിതം വ്യക്തികൾ സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഒരുത്താവാദിത്വമല്ല ക്രിസ്തീയ വീക്ഷണത്തിൽ. അതു്

ഉദാത്തവും ഉൽകൃഷ്ടവുമായ ഒരു വിളിയാണ് — ദൈവവിളി. ഇതു വളരെ വ്യക്തമാണ് ആദ്യവിവാഹത്തിൽ. ആദം തന്നിയെ ആയിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല എന്നു കണ്ടുകൊണ്ട് ദൈവം ഒരു ജീവിതപങ്കാളിയെ അവനു നൽകി, അവർ പരസ്പരം പൂരകങ്ങളായിത്തീരുവാൻ. ഇതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരുക്കമായിരുന്നു ലോകസൃഷ്ടി എന്നു തന്നെ പറയാം. വിവാഹമെന്ന മഹത്തായ സംഭവത്തിനുവേണ്ടി സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ട കതിർമണ്ഡപമായിരുന്നു ഏദൻതോട്ടം. അവിടെയാണ് ആദ്യത്തെ വിവാഹം നടന്നത്, പാവനവും പവിത്രവുമായ ബന്ധിപ്പിക്കൽ നടന്നത്. അവിടുത്തെ വരണം വധുവും ശരീരമുള്ള മാലാഖമാരെപ്പോലെയായിരുന്നു. എന്നാൽ ആദ്യപാപത്തോടുകൂടി വന്നുകൂടിയ പരാജയം പരിഹരിക്കുവാൻ “വചനമായ ദൈവം” മനുഷ്യനായി അവതരിച്ച് നസ്രത്തിലെ എളിയ ഭവനത്തിൽ ജീവിച്ചു. അങ്ങനെ ആദ്യത്തെ ദേവാലയമായി ഭവനത്തെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു.

വിവാഹം വേദപുസ്തകത്തിൽ

ഇസ്രായേൽ വംശത്തിൽ ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള കുടുംബഘടന തന്നെ നിലവിലിരുന്നു. ഭവനത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം കുടുംബനാഥനുതന്നെ ആയിരുന്നു. ഭാര്യയാകട്ടെ ഭവനത്തിന്റെ കാവൽക്കാരിയും ഭർത്താവിന്റെ സഹപ്രവർത്തകയും. “ബുദ്ധിമതിയായ സ്ത്രീ തന്റെ ഭവനം പണിയുന്നു” (Proverb 14: 1); തങ്ങളുടെ മക്കളെ ദൈവഭയമുള്ളവരായി വളർത്തുന്നതിനും (Proverb 1:7) അവരെ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനും അവർക്കു കടമയുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ മകനെ എന്തെങ്കിലും ജോലി പഠിപ്പിക്കാത്ത യുവൻ അവനെ മോഷണം പഠിപ്പിക്കുന്നു എന്നൊരു പഴമൊഴി യഹൂദരുടെയിടയിൽ നിലവിലിരുന്നു. 1

1. Barclay William, Ethics in a Permissive Society. Collins, 1971 p. 94.

യഹൂദ സാമൂഹ്യ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ജീവിച്ച ക്രിസ്തു നാഥൻ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പവിത്രതയെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. തൻനിമിത്തം വിവാഹമോ ചന്ദനത്തെ യാതൊരു കാരണവശാലും അംഗീകരിക്കാനാവില്ലെന്ന് തന്റെ പ്രബോധനങ്ങളിലൂടെ അവിടുന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും (മത്താ. 19:1-12), വിവാഹത്തെ വിശുദ്ധീകരിച്ച് അതിനെ ഒരു കൂദാശയായി ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ മാമോദീസാ പോലെയും വി. കുർബാന പോലെയും രക്ഷയുടെ ഫലം പങ്കുവെച്ചു കൊടുക്കുന്ന മാഗ്ഗ്മായി വിവാഹത്തെ ഉയർത്തി. രണ്ടു വ്യക്തികൾ ദൈവതിരുമുഖിൽ നടത്തുന്ന ഉടമ്പടി ക്രിസ്തുവും തിരുസഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പോലെ ആണെന്നും അക്കാരണത്താൽ അതു് അതിസ്വാഭാവികമാണെന്നും വി. പൗലോസും പഠിപ്പിക്കുന്നു. സൃഷ്ടിയിലും സമുദ്ധാരണ കൃത്യത്തിലും ദൈവിക പദ്ധതികളോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തുക വഴി, ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ കടമ നിർവഹിക്കുകയാണ്. വിശുദ്ധ കന്യകാമറിയവും വിശുദ്ധ യൗസേപ്പും നിർവഹിച്ചതുപോലെ ദൈവദൂഷ്ടിയിൽ വിവാഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഉദ്ദേശംതന്നെ പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും ഐക്യത്തിൽ നിന്നുരുത്തിരിയുന്ന ഒരുമിപ്പാണ്. എന്നാൽ വിവാഹം ഈ ലോകത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു സംവിധാനം മാത്രമാണ്. കാരണം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിവാഹിതരാവുകയോ വിവാഹത്തിനു് നൽകപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഉത്ഥിതരായവർ മാലാഖമാർക്കു തുല്യരാണ് (മർക്കോ. 12:25).

കുടുംബം എല്ലാറ്റിന്റെയും അടിസ്ഥാനമായി വർത്തിക്കുന്നു. എല്ലാ നന്മകളുടെയും ഉറവിടം കുടുംബം തന്നെ. അതു സമുദായത്തിനും രാഷ്ട്രത്തിനും അടിസ്ഥാനമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ശിക്ഷണത്തിന്റെയും വളർച്ചയുടെയും പ്രാഥമിക വിദ്യാലയം കുടുംബംതന്നെയാണ്. അതിനാലാണ് കുടുംബം പ്രാഥമിക സെമിനാരിയാണ് എന്നു പറയുക. നമ്മുടെ മൂലക്കല്ലു് കുടുംബമായതിനാൽ അവിടെ

പാളിച്ചകളുണ്ടായാൽ ഭാവി ഇരുണ്ടതായിരിക്കും. അത്തരം വേനങ്ങളിലെ കണത്തുങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തലമുറ അസുരന്മാരുടെയും കാട്ടാളന്മാരുടെയും കൗശലമുള്ള ചെങ്കുത്താൻമാരുടെയും തലമുറയായിരിക്കുമെന്നുള്ളത് നിസ്തർക്കമാണ്. കുടുംബം സഭയെപ്പോലെതന്നെ പവിത്രമാണ്. പവിത്രവും പാവനവുമായ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുകവഴി ദൈവം ദമ്പതികളെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വം തികഞ്ഞ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ കാക്കുകയത്രെ അവർ ചെയ്യുന്നത്. കുടുംബം സഭതന്നെയാണ്. അതിനാലാണ് വിശുദ്ധ പൗലോസ് പറയുന്നത് “അവരുടെ വേനത്തിലെ സഭയ്ക്കു വന്ദനം പറയുവിൻ” (Rom. 16:5). കുടുംബത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചും കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചും മികച്ച ദൈവശാസ്ത്രംതന്നെ വിശുദ്ധ പൗലോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

ക്രൈസ്തവ വിവാഹം അതാതു ദേശങ്ങളിലെ ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും കാലക്രമേണ സ്വാംശീകരിച്ചു. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമൻസഭ അന്നത്തെ സാധാരണ റോമൻ രീതികൾ സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ പൗരസ്ത്യസഭകൾ പൊതുവേ യഹൂദാചാരങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു് തങ്ങളുടെ ആരാധനക്രമം ക്രമപ്പെടുത്തി. കേരള ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഹൈന്ദവാചാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു് തങ്ങളുടെ ക്രമം സമ്പുഷ്ടമാക്കി. അങ്ങനെയാണ് താലികെട്ടൽ നമ്മുടെ വിവാഹത്തിന്റെ മർമ്മപ്രധാനമായ ഭാഗമായതു്. മന്ത്രകോടികൊടുക്കുന്നതിനു് സുറിയാനിക്കാർ പ്രാധാന്യം നൽകിയതോടെ വിവാഹത്തിനു് അവർ “വസ്രമണിയിക്കൽ” എന്ന പേരിട്ടു. ഗ്രീക്കുകാർ കിരീടമണിയിക്കലിനു പ്രാധാന്യം നൽകിയതുകൊണ്ടു് വിവാഹത്തെ ‘കിരീടമണിയിക്കൽ’ എന്നു വിളിച്ചു. ഹൈന്ദവ രീതിയിലെ താലികെട്ടു സ്വീകരിച്ച മാർത്തോമാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ

---

2 വെള്ളിയാൻ ജേക്കബ്, കൂദാശകളുടെ പ്രതീകാത്മകത്വം, കോട്ടയം. 1977 p. 118.

വിവാഹത്തിനു 'കെട്ടുകല്യാണം' എന്നു പേരുണ്ടായി.

പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ:—

പൗരസ്ത്യ പാശ്ചാത്യ പിതാക്കന്മാർ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു ധാരാളം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ആദിമ സഭയിലെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചും വിവാഹത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാണ് അവർ കൂടുതലും എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. അന്ത്യോക്യയിലെ വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് (P. G. 5, 723), വി. അബ്രോസ്യസ് (PL. 16, 984), വി. ഗ്രിഗറി നസിയാൻസൻ (PG. 37, 315), തെർത്തുല്യൻ (PL. 2, 106; PL. 1, 1272-3) അഗസ്റ്റിൻ (Sermo. 332, 4; PL. 38, 1463), അന്ത്യോക്യയിലെ തെയോഫിലോസ് തുടങ്ങിയവരെല്ലാം ഈ വിഷയം ഗൗരവപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. സ്ഥലപരിമിതിമൂലം അവ ഇവിടെ ദീർഘമായി പ്രതിപാദിക്കാനാവില്ല. എങ്കിലും ഒന്നരണ്ടുദാഹരണങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു: അന്ത്യോക്യയിലെ വി. ഇഗ്നാത്യോസ് സ്കീർണ്യിലെ വി. പോളികാർപ്പിനു് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കാനും അവരുടെ ഭക്താക്കന്മാരോടു സത്തുഷ്ടരായി വർത്തിക്കുവാനും നിന്റെ സഹോദരിമാരോടു പറയണം. കർത്താവു് സഭയെസ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ ഭാര്യമാരെസ്നേഹിക്കുവാൻ, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ എന്റെ സഹോദരന്മാരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുക. കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തോടുള്ള ബഹുമാനാത്മം ശുദ്ധതയിൽ ജീവിക്കുവാൻ ആർക്കെങ്കിലും കഴിയുമെങ്കിൽ അവൻ ആത്മപ്രശംസ കൂടാതെ അപ്രകാരം ചെയ്യട്ടെ. അവൻ വമ്പു പറഞ്ഞാൽ അവനതു നഷ്ടപ്പെട്ടതുതന്നെ. വിവാഹിതരാകുന്ന സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ ത്രൈമാസിക അംഗീകാരത്തോടെ യോജിക്കപ്പെടുക എന്നതു നല്ല കാര്യമാണ്. അങ്ങനെ അവരുടെ വിവാഹം വിഷയാസക്തികളുടെ പ്രേരണയെ അനുസ

രിക്കുന്നതായിരിക്കില്ല. എല്ലാം ദൈവ മഹത്വത്തിനു യോജിച്ച വിധത്തിൽ ചെയ്യണം. 3 അന്ത്യോക്യയിലെ തെയോഫിലോസ് എഴുതുന്നു: “..... ക്രിസ്ത്യാനി കൾക്കു ക്രമീകൃത ജീവിതമുണ്ടു്. അവുടെ ആത്മസംയമനം പാലിക്കപ്പെടുന്നു, ഏകപത്നി (ഭർതൃ) വ്രതം പാലിക്കപ്പെടുന്നു, ബ്രഹ്മചര്യം കാക്കപ്പെടുന്നു. അനീതിയും അധർമ്മവും തുരത്തപ്പെടുന്നു, പാപം വേരോടെ പിഴുതെടുക്കപ്പെടുന്നു, സദാചാരം അനുവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു, നിയമം നിവൃത്തിക്കപ്പെടുന്നു, ആരാധന നടത്തപ്പെടുന്നു, ദൈവം അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു, സത്യം ഭരിക്കുന്നു, പ്രസാദവരം രക്ഷിക്കുന്നു; വിശുദ്ധ വചനം അവരെ നയിക്കുന്നു, ജ്ഞാനം പഠിപ്പിക്കുന്നു, ജീവിതം നയിക്കുന്നു, ദൈവം ഭരിക്കുന്നു.....” 4 തെർത്തുല്യൻ പറയുന്നു: “ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ രഹസ്യ വിവാഹങ്ങൾ അതായത് സഭയുടെ മുമ്പാകെ വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിക്കാത്തവരുടെ വിവാഹങ്ങൾ, വ്യഭിചാരവും ജാരകർമ്മവുമായി ഗണിക്കപ്പെടാനുള്ള അപകട സാധ്യതയുണ്ടു്,” 5 മൂന്നും നാലും നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടി പൗരസ്ത്യ ദേശത്തു് വൈദിക സമക്ഷം വിവാഹം നടത്തപ്പെടുകയെന്നത് സർവ്വ സാധാരണമായിത്തീർന്നു. ബേസിൽ, ഗ്രിഗറി നസിയാൻസൻ, ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റോം തുടങ്ങിയ വിശുദ്ധന്മാർ ഇതിനു സാക്ഷികളാണ്. അങ്ങനെ ആദികാലം തുടങ്ങി മെത്രാന്റയും വൈദികന്റയും സാന്നിദ്ധ്യം വിവാഹഘോഷങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവർ വളരെയേറെ വിലമതിച്ചിരുന്നു. കാലക്രമേണ നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നുരുത്തിരിക്കുന്നതാണ്, ക്രൈസ്തവ വിവാഹത്തിൽ വൈദികന്റേ സാന്നിദ്ധ്യം, അദ്ദേഹം നല്കുന്ന വിവാഹാശീർവാദം, കിരീടധാരണം തുടങ്ങിയവ വിവാഹ

3. പൈത്രുക പ്രബോധനം - ചെടിയത്തു് ഗീവർഗീസു് അഞ്ചൽ 1973. P. 9 (small letter 9)
 4. P. G. 6, 114.
 5. P. L. 2, 987

ത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകങ്ങളായിത്തീർന്നു. മലങ്കര സഭയിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷക്രമം അപ്പസ്തോലിക സഭയായ അന്ത്യോക്യൻ സഭയുടെ, പുരാതന പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നും, പ്രസിദ്ധ വേദപണ്ഡിതനും പുണ്യ പുരുഷനുമായിരുന്ന എഡേസായിലെ മാർ യാക്കോബ് (+708 A. D.) ക്രോഡീകരിച്ചതും പുനർ വിവാഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ 15-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബസീബ്രിനായിലെ ഐസയാസ് (Isaiab of Basibrana: + 1425) എന്ന പുരോഹിതൻ എഴുതിയിട്ടുള്ളതുമാണ്. 6

വിവാഹമെന്ന കൂദാശ:

അദൃശ്യങ്ങളായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുകയും സന്നിധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൃശ്യമായ അടയാളങ്ങളാണ് കൂദാശകൾ. അവയുടെ സ്ഥാപകൻ ക്രിസ്തുവാണ്. സാദൃശ്യങ്ങൾവഴി ദൈവം സഭയെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. വിവാഹമെന്ന കൂദാശയിൽ ഭാര്യഭർത്തൃ ബന്ധത്തെ, സഭയും മിശിഹായും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തോടാണ് താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. വററാത്ത നന്മയുടെ ഉറവിടമായ ക്രിസ്തുനാഥൻ സഭയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ഭർത്താവ് ഭാര്യയുടെ ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും നന്മയുടെയും ശ്രോതസ്സാണ്. “സഭയുടെ നേർക്കുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ സ്ഥാപിച്ചതാണ് വിവാഹം. ഇതു കൃശിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിസ്പാർത്ഥവും ത്യാഗസമ്പന്നവുമായ സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ്. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി വിവാഹിതരാകുന്നവർ, കർത്താവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ രഹസ്യത്തിന് യഥാർത്ഥ സാക്ഷി

-
- 6. The order of solemnization of the Sacrament of matrimony, by Athanasius — Yeshue Samuel, Archbishop of U. S. A.: Introduction.
  - 7. വെള്ളിയാൻ ജേക്കബ്, op. cit., P. 4

കളാകുന്നു” 8. അതിനാൽ വിവാഹമെന്ന കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് അതു പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന പ്രസാദവരം യോഗ്യതാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കാനും തങ്ങളുടെ ഭാവിജീവിതം ദൈവികജീവനിലധിഷ്ഠിതമായി രൂപപ്പെടുത്താനും ധാർമികമായ ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്. എല്ലാ വിവാഹങ്ങളും കൂദാശകളാകുന്നില്ല. സഭയിൽ നടക്കുന്ന യഥാർത്ഥവും സാധുവുമായ വിവാഹമേ കൂദാശയാകുന്നുള്ളൂ. മാമോദീസായിലൂടെ വീണ്ടും ജനിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുമാത്രമേ അവിടുത്തെ ബലിയുടെ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കാനാവൂ-കൂദാശയിലൂടെ. സ്വൈമര്യലേപനം അഥവാ മൂരോനഭിഷേകം മാമോദീസായുടെ പൂർത്തീകരണമാകയാൽ വിവാഹത്തിനണയുന്ന ദമ്പതികൾ അവ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മലങ്കര ആരാധനക്രമം ഇവ ഒന്നിച്ചാണല്ലോ നൽകുക.

വിവാഹം പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിൽ ആജീവനാന്തം സ്വയം ബന്ധിക്കുന്നതും അവരുടെ ജീവിതകടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതുമായ ഒരു കൂദാശയാണ്. അതൊരുടമ്പടിയാണ്. കൃപാവരാധിഷ്ഠിതമായ വൈവാഹിക സ്നേഹമാണ് ഈ ഉടമ്പടിയെ നിലനിർത്തുന്നത്. സഭയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നടക്കുന്ന വിവാഹത്തിന് ഒരു ‘സാമൂഹിക’ സാംഗത്യം കൂടിയുണ്ട്. അത് വെറുമൊരു ലൗകിക വ്യാപാരമല്ല. പിന്നെയോ മനുഷ്യനെ ദൈവവുമായി സംയോജിപ്പിച്ച ദൈവിക വരപ്രസാദത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും ആഗന്തുക സംഭവമാണ്⁹. സ്വന്തം ക്രൈസ്തവസ്ഥിതിയും അനുഭവവേദ്യമാക്കിത്തീർക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മികച്ച ഒന്നാണ് വിവാഹമെന്നു പറയാം. യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവവിവാഹം എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും ദൈവ

8 വെള്ളിയാൻ ജേക്കബ്, op. cit, p. 142
 9 cfr Rahner Karl Theological investigation Volume X, London. P. 213.

ത്തിന് ക്രിസ്തുവിൽ മനുഷ്യവസ്തുവുമായുള്ള നിരപ്പിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഉത്തമ നിദർശനമാണ് 10.

ഈ കൂദാശ ദമ്പതികളുടെ ജീവിതാന്ത്യം വരെ നില നില്ക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ സ്വീകരിക്കുവാനും തോന്നുമ്പോൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാനും ഉള്ള ഒന്നല്ല ക്രൈസ്തവ വിവാഹം. വിവാഹമോചനമെന്നത് സാധ്യമായ വിവാഹജീവിതത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട (Valid and consummated) ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരുടെ പരസ്പര ദാനത്തിന്റേയും കണ്ടെത്തലിന്റേയും ആത്മ സമർപ്പണത്തിന്റേയും ഫലമായ സന്താനങ്ങളെ ദൈവഭയത്തിലും ലോകപരിജ്ഞാനത്തിലും വളർത്തുന്നതിനുള്ള ഭാര്യ ഉത്തരവാദിത്വമാണ് മാതാപിതാക്കളിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നത് വിവാഹമെന്ന കൂദാശയിലൂടെ.

സാധാരണയായി കൂദാശകൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശം പുരോഹിതന്മാർക്കാണ്. പാശ്ചാത്യസഭയുടെ ദൈവശാസ്ത്രപ്രകാരം വിവാഹമെന്ന കൂദാശയുടെ പരികർമ്മി വധുവരന്മാരാണ്. പുരോഹിതനല്ല. പാശ്ചാത്യസഭയുടെ ഈ നിലപാടു പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്ക് സ്വീകാര്യമല്ല. വധുവരന്മാരുടെ സന്നദ്ധതയും പരസ്പര ദാനവും സ്വീകരണവും വിവാഹത്തിന്റെ അവശ്യഘടകമാണ്. എങ്കിൽത്തന്നെയും വിവാഹം ഒരു കൂദാശയാകണമെങ്കിൽ വധുവിന്റേയോ വരന്റേയോ മേൽ ആധ്യാത്മികാധികാരമുള്ള വൈദികന്റെ അഥവാ അദ്ദേഹത്താൽ അധികാരപ്പെടുത്തപ്പെട്ട വൈദികന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ചു മനസമ്മതം നൽകുകയും അദ്ദേഹം നിയമാനുസൃതമാംവിധം വിവാഹാശീർവാദം നൽകുകയും വേണം.

10 Ibid. P. 221.

പരിശുദ്ധ പിതാവു ജോൺപോൾ II തന്റെ പ്രഥമ ചാക്രികലേഖനത്തിൽ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചും വിവാഹിതരെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ സവിശേഷശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്: വിവാഹിതർ വിവാഹത്തിന്റെ കൗദാശിക സ്ഥാപനത്തിന്റെ അവിഭക്ത ആവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ അവരുടെ വിളിയോടുള്ള വിശ്വസ്തയാൽ പ്രത്യേകമായി പ്രശോഭിക്കണം. വിവാഹിതർ വൈവാഹികഐക്യം സ്ഥിരമായി പുലർത്തുവാൻ നിസ്സംഗമായി പരിശ്രമിക്കണം. സ്നേഹത്തിന്റെ ഈ സാക്ഷ്യംവഴി കുടുംബസമൂഹത്തെ പടുത്തുയർത്തണം. പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും പുതിയതലമുറകളെ അവരുടെ വിളിക്കുന്നസ്മൃതം ജീവിതാർപ്പണം നടത്തുവാൻ അഭ്യസിപ്പിക്കണം. അതായതു് യേശുക്രിസ്തു നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന പരമസുന്ദര ആദർശമായ ആ 'രാജകീയ' സേവനത്തിനായി അവരെ ഒരുക്കണം. നാം എല്ലാവരും ചേർന്നു രൂപം കൊള്ളുന്ന അവന്റെ സഭ മനുഷ്യകുടുംബത്തിലാണ്: എന്ന് വെച്ചാൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃകയിൽ അടിസ്ഥാന ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് നമുക്കുവെൻ്റെ അടിസ്ഥാന കൃപാവരവുമായി സഹകരിച്ചുകൊണ്ടു്. "രാജാക്കന്മാരായിത്തീരുവാൻ നമുക്കു കഴിവുണ്ടാകുന്നു, അതായതു് നമ്മിൽ പകപമായ മനുഷ്യത്വം ഉരുവാക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നു". തന്റെ ഛായയിലും സാദൃശ്യത്തിലും താൻ സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യനെ അസ്തിത്വത്തിലേക്കു വിളിച്ച സൃഷ്ടാവിലെ നിന്നും സ്വീകരിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യമെന്ന ഭാഗത്തിന്റെ സമഗ്രമായ വിനിയോഗമാണു് പകപമായ മനുഷ്യത്വം അർത്ഥമാക്കുന്നതു്. ഈ ഭാഗം അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ സഹലീകരണം കണ്ടെത്തുന്നതു് ഒരുവനിലെ മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണത മുഴുവനും ക്രിസ്തുവിനു നിരപാധികമായി ഒരു വധുവിന്റെ സ്നേഹവായുപോടെ നൽകുന്നതിലാണ് 11.

---

11 Cfr. Redemptor Hominis, Kottayam, 1979, p. 92-93 (Malayalam)

വിളിച്ച ചൊല്ല്:

വിവാഹം ആശീർവദിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ പ്രസ്തുത വിവാഹത്തെപ്പറ്റി വൈദികൻ പരസ്യമായി വിളിച്ചുചൊല്ലു് നടത്തണം. ഞായറാഴ്ചയോ മാറാനായ തിരുന്നാളുകളിലോ അതു പോലെ ഇടവകജനങ്ങൾ സമ്മേളിക്കുന്ന ദിനത്തിലോ വേണം വിളിച്ചു ചൊല്ലു നടത്തേണ്ടതു്. വിവാഹത്തിനു മുമ്പു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഏകദേശം കാണുന്നിടത്തു ചേർത്തിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധേയമാണു്. “വധു വേറൊരാളിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവളോ വരൻ വേറൊരാൾക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനോ ആയിരിക്കരുതു്. നല്ലതുനോമ്പു്, പെന്തിക്കൊസ്തി ആദിയായ കാലത്തു വിവാഹം പാടില്ല. വിഭാഗ്യനോ വിധവയോ ആണെങ്കിൽ അവരുടെ വിവാഹത്തിനു നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന കാലാവധി പൂർത്തിയായിരിക്കണം.”. 12

വിവാഹപ്രായത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഓരോ രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും പ്രത്യേക നിയമം സഭയും അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടു് കാനൻ നിയമത്തിലൂടെ. ഭാരത നിയമപ്രകാരം സാധുവായ വിവാഹത്തിനു് പുരുഷനു് 21-ഉം സ്ത്രീക്കു് 18-ഉം വയസ്സു് എന്ന നിയമം മലങ്കരസഭയും അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവാഹത്തിനെന്തെങ്കിലും കാനോനിക തടസ്സമുണ്ടെങ്കിൽ ഇടവകജനങ്ങൾ വികാരിയെ വിവരം അറിയിക്കേണ്ടതാണു്. തന്റെ ജീവിത പങ്കാളിയുടെ വിശ്വാസ സംബന്ധമായ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും വിവാഹിതർ പരിശോധിക്കേണ്ടതാണു്.

മൂന്നു വിളിച്ചു ചൊല്ലുകളും നടത്താതെ മെത്രാന്റെ പ്രത്യേകാനുവാദത്തോടുകൂടി വിവാഹം ചിലപ്പോൾ ആശീർവദിക്കാറുണ്ടു്. പ്രസ്തുത അനുവാദം നൽകുന്നതിനു

---

12 യഹൂദായ കാനൻ (പരിഭാഷ), കോനാട്ടു് ഏബ്രഹാം കത്തനാർ, പാമ്പാക്കുട 1952, p. 134-135

മുൻപ് തൃപ്തികരമാംവിധം അതു സംബന്ധിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതാണ്. മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒരു വിളിച്ചു ചൊല്ലു വികാരികൾ, രണ്ടണ്ണം ഡിസ്ട്രിക്ട് വികാരികൾ ഇളവു ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ മൂന്നു വിളിച്ചുചൊല്ലും ഇളവു ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ മെത്രാനമാത്രമേ അനുമതിയുള്ളൂ. നിയമസംസ്കൃത വിവാഹത്തിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റി ഏതായാകാൻ മൂന്നാം ഖണ്ഡിക സുദീർഘമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. 13

വിവാഹദിവസം വിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപ് വധുവരന്മാരോട്, പരസ്പരം വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിനുള്ള അവരിരുവരുടെയും സമ്മതം പരസ്യമായി ഏറ്റുപറയിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അന്യോന്യ സ്വയം സമർപ്പണത്തിനു വധുവരന്മാർ എത്തിയിരിക്കുന്നതു് ഭീഷണിയാലോ പ്രയാസത്താലോ അല്ലെന്നും സ്വയം തീരുമാനിച്ചതാണെന്നും അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ അതു ശരി വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിവാഹ ശുശ്രൂഷ

ഈ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു രണ്ടു പ്രധാന ഭാഗങ്ങളുണ്ട്.

1. വിവാഹ നിശ്ചയത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ അഥവാ മോതിരം വാഴ്വിന്റെ ശുശ്രൂഷ.
2. വിവാഹം അഥവാ കിരീടം വാഴ്വിന്റെ ശുശ്രൂഷ.

ആദ്യത്തെ ശുശ്രൂഷ കല്യാണ ഉറപ്പിന്റെ ദിവസം നിശ്ചയത്തിനു തുല്യമായി നടത്തുക എന്നൊരു പതിവുണ്ടായിരുന്നു. സിറിയായിൽ ഇന്നും ആ പാരമ്പര്യം പാലിച്ചു പോരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മലങ്കര സുറിയാനിക്കാ

13 ഏതായാകാൻ, p. 141-150

രുടെ ഇടയിൽ രണ്ടു ശുശ്രൂഷകളും വിവാഹദിവസം ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചു നടത്തുകയാണ് പതിവ്.

ഒന്നാംശുശ്രൂഷ

വരന്റെ വലതുവശത്തായി വധു തോഴ്മക്കാരോടു കൂടി നില്ക്കുന്നു. വലതുവശത്തെ അവളുടെ സ്ഥാനം ജീവിതരംഗങ്ങളിൽ അവൾക്കുള്ള ഉന്നതമായ സ്ഥാനത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. മണവാട്ടി ഭാര്യയാകുന്നതു വഴി ഈ മഹോന്നത സ്ഥാനത്തെയാണ് പ്രാപിക്കുന്നതു്. വധുവരന്മാരുടെ പിന്നിലായിട്ടാണ് തോഴ്മക്കാരുടെ സ്ഥാനം. വരന്റെ ഇടതുവശത്തും വധുവിന്റെ വലതുവശത്തും ഓരോ ചെറിയ സ്ത്രീബാപിടിച്ചു് തോഴ്മക്കാർ നില്ക്കുന്ന പാരമ്പര്യം സിറിയായിൽ നിലവിലുണ്ടു്.

കാർമ്മികൻ കൗമാ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുകയും തുടർന്നു് “ദൈവമായ കർത്താവേ ഞങ്ങളുടെ സന്തോഷങ്ങളുടെ ആരംഭവും ഞങ്ങളുടെ ആനന്ദത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണവും നിന്നോടു കൂടെയും നീ മുഖാന്തിരവും ആയിരിക്കണമെ.”¹⁴ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയും അതിനു ശേഷം 51-ാം മസൂമൂറായും ചൊല്ലുന്നു. സങ്കീർത്തനങ്ങൾക്കു് പൗരസ്ത്യ ആരാധനക്രമത്തിൽ അനല്പമായ സ്ഥാനമാണുള്ളതു്. ഏതു യാമപ്രാർത്ഥനയിലും ആരാധനയിലും സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കാറുണ്ടു്. ദൈവത്തിന്റെ അനന്തമായ കരുണയും സ്നേഹവും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഉരുവിടുന്ന 51-ാം മസൂമൂറാ വധുവരന്മാരെ ദൈവത്തിന്റെ വരപ്രസാദ സ്വീകരണത്തിനു് ശരിയായി ഒരുക്കുന്നുണ്ടു്. “ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ഈ ദമ്പതികളിൽ ധാരാളമായി വർഷിക്കട്ടെ” എന്നു സഭ മുഴുവനും ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു് ദമ്പതികൾക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവർ കലർപ്പാറാ ജീവിതത്തിന്റെയും വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും

14 കൂടാശകൾ (മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനക്രമം), തിരുവനന്തപുരം, 1973. p. 31.

ഉടമകളായിത്തീരുവാൻ അത്യുന്നതന്റെ കരങ്ങും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ സഭ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു “നൂറുണ്ടിയ ഏടയത്തെ ദൈവം നിരസിക്കുകയില്ല.” വിവാഹത്തിന്റെ പരിപാവനതയും മഹത്വവും തങ്ങളുടെ അശുദ്ധിയും അനർഹതയും ഇത്രമേൽ വ്യക്തമാക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രാർത്ഥന ഇവിടെ ചേർക്കുവാനുണ്ടാവില്ല..

ഇതേ തുടർന്നു വരുന്ന ഗാനം ആശയസമ്പുഷ്ടമാണ്. വിവാഹനിശ്ചയത്തിന്റെ ചിഹ്നമായ മോതിരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആ ഗാനം ഇങ്ങനെയാണ്.

“രക്ഷകനേ, വൈദികൻ തിരുനാമത്തിൽ നൽകീടും മോതിരഭൂഷകളെ സഭയും വാഴ്ത്തുക + തൃക്കയ്യാൽ” മോതിരമേകിത്തീരുസഭയെ മിശിഹാ വധുവാക്കി പരിപാവന തനന്ദധിരങ്ങും കൈക്കൊണ്ടാളവളും മോതിരമതിനാൽ വധുമുക്തി താമ്രം നേടിയ പോൽ പാപവിമോചനമടിയായും പ്രാപിച്ചിടട്ടെ”....¹⁵

തങ്ങളുടെ രക്ഷകാ, വൈദികൻ തിരുനാമത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന മോതിരങ്ങളെ നിന്റെ വലതുകൈ നീട്ടി കൃപയോടെ വാഴ്ത്തണമേ” എന്നു പറയുമ്പോൾ കാർമ്മികൻ മോതിരങ്ങൾ റൂശ്മാചെയ്യുന്നു. ഈ ഗാനത്തിലും ഇതേ തുടർന്നുവരുന്ന മിക്ക ഗാനങ്ങളിലും അപ്പസ്തോലനായ പൗലോസിന്റെ ലേഖനത്തിലും കാണുന്ന ഒരു പ്രമുഖ ആശയമിതാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ നടക്കുന്ന വിവാഹം ക്രിസ്തു സഭയെ സ്വീകരിച്ചതിന്റെ മാതൃകയാണ്, സാദൃശ്യമാണ്. ഉടമ്പടിപ്രകാരം യാഹ്വേ ആയ ദൈവം ഇസ്രായേൽ ജനതയെ സ്വജനതയായി സ്വീകരിച്ചു. അവരെ മിസ്രേമിൽ നിന്നും വിവാഹം ചെയ്തുകൊണ്ടു വന്നതുപോലെയാണ് പ്രവാചകന്മാർ കാണുന്നതു്. ദൈവവും ഇസ്രായേലും ഉയേകക്ഷിപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കിയ ഉടമ്പടി മറ്റു ദേവന്മാരുമായി അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം തച്ചുട

15 മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനക്രമം, op. cit, p. 31-32

കുടുംബവും. ഏകദൈവമായ അവിടുത്തെ അവരുടെ ശരണവും. സങ്കേതവുമായി അംഗീകരിച്ചത് ഘോഷിക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇസ്രായേൽ ഉടമ്പടിയിൽ നിന്നും വഴുതിയ സംഭവങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. ഒരു ഭാര്യ തന്റെ ഭർത്താവിനെ മറന്നു മറ്റൊരാളവനെ സ്വീകരിച്ചു വേദഗ്രന്ഥം എന്ന പേരിൽ അർഹയാകുന്നത് എങ്ങനെയോ അതുപോലെയാണ് പ്രവാചകൻ ഇസ്രായേലിനെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

നിത്യവും സനാതനവുമായ ഈ ഉടമ്പടിയിൽ മിശിഹാ - ക്രിസ്തു - മണവാളനായും എല്ലാ ജനതകളിൽനിന്നും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരുടെ സമൂഹം അവിടുത്തെ മണവാട്ടിയായും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയ മണവാളനായ ക്രിസ്തു യഥാർത്ഥ ഭാഗ്യത്തിന്റെ മാതൃകയാണ്. കാരണം:

1. നാനാഭാഗത്തു നിന്നും ജനങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് ക്രിസ്തു തന്റെ സഭ പണിയുന്നു;
2. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനതയുമായി - സഭയുമായി - നിത്യമായ ഒരുടമ്പടിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അഭേദ്യമായ ഒരു ബന്ധം, ഐക്യം ഉളവാക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ഐക്യം നിത്യമായ അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഫലമാണ്. എന്തെന്നാൽ ഈ ജനതതി തന്റെ രക്തത്താൽ വിലയ്ക്കു വാങ്ങപ്പെട്ടവരാണ്. ഈ രക്തത്തിന്റെ വിലയായിട്ടത്രെ സഭയെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയതും, തന്റേതായി വേർതിരിച്ചതും ശുദ്ധീകരിച്ചതും. ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടി പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുകയും പരിശുദ്ധയാവുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ തന്റെ ശാശ്വതമായ ഉടമ്പടിയുടെ അടയാളമായി തന്റെ ശരീരരക്തങ്ങൾ അവൾക്ക് മോതിരമായി നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മണവാളനായ ക്രിസ്തു മണവാട്ടിയായ സഭയെ തിന്മയിൽനിന്നും പാപത്തിൽനിന്നും പരിശുദ്ധമായി സംരക്ഷിച്ചു പരിപാലിക്കുന്നതുപോലെ സഭ തന്റെ നാഥ

നെ.ഏറം സൗന്ദര്യവാനും, ശക്തനും ആരാധ്യപുരുഷനുമായി സങ്കല്പിക്കുന്നു. ആരാധനക്രമത്തിൽ മുഴുവൻ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു ഈ സങ്കല്പം. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം വിവാഹിതരാകുവാൻ പോകുന്നവർ ക്രിസ്തുവിന്റെയും അവിടുത്തെസഭയുടെയും മാതൃക സ്വീകരിക്കണമെന്നുള്ളതുതന്നെ.

തുടർന്നു വരുന്ന പ്രാർത്ഥന പ്രസംഗമെങ്കിലും ആശയ സംപുഷ്ടവും ഹൃദയസ്സർശിയുമാണ്. “പിതൃപുത്രപരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവമേ, സ്വർഗ്ഗത്തെയും ഭൂമിയേയും (ഉയരത്തെയും ആഴത്തെയും) രണ്ടിപ്പിച്ചു നിന്റെ സമാധാനം അന്യോന്യം സമർപ്പിതരായിരിക്കുന്ന ഈ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ സംയോജിപ്പിക്കണമെ. ഇവർ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കാനും സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കാനും തക്കവണ്ണം ഇവർക്ക് ഐക്യമുണ്ടാകുവാൻ ഇടയാക്കണമെ. ആമീൻ”¹⁶. ഇതിലെ ഓരോ വാക്കും അർത്ഥവത്താണ്. പൗരസ്ത്യ ആരാധനക്രമങ്ങൾ പൊതുവേ ത്രിത്വത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു കൊണ്ടുള്ളവയാണ്. ത്രിത്വത്തെ വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ച ശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തെയും ഭൂമിയേയും രണ്ടിപ്പിച്ച സമാധാനം എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗത്തെയും ഭൂമിയേയും രണ്ടിപ്പിക്കുക എന്ന ദൗത്യം ക്രിസ്തുനാഥൻ വിജയകരമായി മനുഷ്യാവതാരവും ക്രൂരമരണവും ഉത്ഥാനവും വഴി പൂർത്തിയാക്കി. മനുഷ്യാവതാരം നഷ്ടപ്പെട്ട സമാധാനം തിരികെ നൽകി. വിവാഹത്തിലൂടെ ഒരു ജീവിത പന്ഥാവിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന ദമ്പതികൾക്ക് ക്രിസ്തുനാഥൻ തന്റെ വിശ്വസ്തർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള നിരപ്പും സമാധാനവും നൽകണം എന്നതാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷ. അതായത് ദൈവം തന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ വിശ്വസ്തനായതുപോലെ ഇവരും തങ്ങളുടെ അന്യോന്യ സമർപ്പണത്തിൽ വിശ്വസ്തരായും തികവും നന്മയും കണ്ടെത്തണമെന്നു സാരം.

16 മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനക്രമം, op. cit, p. 33.

കക്കിലിയോൻ, എക്സോ, പ്രൂമിയോൻ, സെദോ തുടങ്ങിയ പ്രാർത്ഥനകൾ അന്ത്യോക്യൻ ആരാധന ക്രമത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ്. അർത്ഥവത്തും ഭക്തിദ്വേതകവുമായ സെദോയിലെ ഒരു ഭാഗം ഇങ്ങനെയാണ്: “സ്രീപുരുഷന്മാരുടെ വിവാഹനിശ്ചയം മോതിരത്തിൽ കൂടിനിവർത്തിയാകണമെന്നും വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്തവരുടെ ആനന്ദം മോതിരത്തിലൂടെ പൂർത്തിയാകണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചവൻ നീയാകുന്നു. ദൈവമായ കർത്താവേ, നിന്റെ ബലഹീന ദാസരായ ഞങ്ങൾ വാഴ്ത്തിയ ഈ മോതിരങ്ങളെ നീയും + സന്തോഷപൂർവ്വം വാഴ്ക്കണമേ. ഈ മോതിരങ്ങളെ കരുണാപൂർവ്വം വാഴ്ത്തി + ഇവരുടെ ബന്ധം അനുഗ്രഹീതമാക്കണമെന്നും നീനോടു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. കർത്താവേ, വിശുദ്ധ സഭയുടെ മോതിരത്തെ നീ വാഴ്ത്തിയ പ്രകാരം ദൈവികാശ്ശിസ്സുകളാൽ ഈ മോതിരങ്ങളെ + വാഴ്ക്കണമേ. ഞങ്ങളുടെ പുത്രനായ ഈ മണവാളനും പുത്രിയായ ഈ മണവാളിയും ജ്ഞാനത്തിൽ പരിപൂർണ്ണരായിത്തീരുവാൻ സംഗതിയാക്കേണമെ”¹⁷ മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുമ്പോൾ വൈദികൻ വലതു കൈനീട്ടി മോതിരങ്ങളെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആശീർവദിക്കുന്നുണ്ട്.

സെദോയെ തുടർന്നു വരുന്ന ഗാനം (“പതിവ്രതയാം പരിപാവന സഭയെ” ഇത്യാദി) ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഇതേ തുടർന്ന് ‘എത്രോ’ കഴിഞ്ഞു ഒന്നാം ശുശ്രൂഷയിലെ മർമ്മപ്രധാനമായ ഭാഗമാണ്. എടുത്തു പിടിച്ചിരിക്കുന്ന മോതിരങ്ങളുടെമേൽ നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണിത്. “കാരുണ്യത്താലും ബഹുലവും സനാതനവുമായ കൃപയാലും ഈ മോതിരങ്ങൾ ആശീർവദിക്കുന്ന പിതൃപുത്രപരിശുദ്ധാത്മാവിനു സ്തുതി. (മോതിരങ്ങളുടെമേൽ കൈ ആവസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്) വിശുദ്ധ സഭാമക്കളുടെ

17. മലങ്കര സഭയുടെ ആരാധനക്രമം; op. cit., p. 36-37

സന്തോഷം പൂർത്തിയായി + പിതാവിന്റെയും + പുത്രന്റെയും + പരിശുദ്ധ റൂഹായുടെയും നാമത്തിൽ ഈ മോതിരങ്ങൾ ആശീർവദിക്കപ്പെടുന്നു” എന്നു ചൊല്ലി മോതിരങ്ങൾ ആശീർവദിക്കുന്നു.

പൗരസ്ത്യ ചിന്താഗതി പ്രകാരം ദൈവിക പ്രവർത്തനം പ്രാവർത്തികമാകുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിലൂടെയാണ്. പൗരസ്ത്യ ആരാധനക്രമത്തിൽ ഇതു വളരെ വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയും. ഉദാ: വി. കുർബാനയിൽ അപ്പവും വീഞ്ഞും കുർത്താവിന്റെ സജീവ മാംസരക്തങ്ങളായിത്തീരുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസത്തോടുകൂടിയാണ്. 18 അതുപോലെ മാരോസിസായിലും വിവാഹത്തിലും പട്ടത്തിലുമെല്ലാം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സ്ഥാനം അദ്വിതീയമാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ മോതിരവാഴ്ചവിന്റെ പ്രാർത്ഥന അഭിസംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നത് പ. ത്രിത്വത്തെയാണ്. മറ്റു പല റീത്തുകളിലും പുരോഹിതന്റെ അധികാരവും പ്രാമാണ്യവും വ്യക്തമാക്കുന്ന രീതിയിലാണ് പ്രാർത്ഥന. ഉദാഹരണത്തിനു് കന്യസാരത്തോടനുബന്ധിച്ചു് വൈദികൻ നൽകുന്ന ആശീർവാദമെടുക്കാം. മലബാർ റീത്തിലുപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന ഫോർമുല ഇങ്ങനെയാണ്: “പാപികളെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന കുർത്താവു്, എനിക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന അധികാരമുപയോഗിച്ചു് പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ നിന്റെ പാപങ്ങൾ ഞാൻ മോചിക്കുന്നു. ആമ്മീൻ....” 19 മലങ്കര സഭയിലേതും: “.....+പിതാവിന്റെയും +പുത്രന്റെയും +പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ നിന്റെ

18. cfr. വി. കുർബാന തകുസാ തിരുവനന്തപുരം 1972. p. 43
മുലവീട്ടിൽ ഡ്യൂയിസു്, യാക്കോബിന്റെ അന്നാഫുറാ ഒരു പഠനം, കോട്ടയം 1976. p. 193
19. വെള്ളിയാൻ ജേക്കബ് op. cit., P. 70.

പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെടുന്നു....” 20 എന്നാണ്. പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന കർമ്മിണി പ്രയോഗം വളരെ അർത്ഥവത്താണ്. കർമ്മികനല്ല പിന്നെയോ ദൈവമാണ് പാപമോചനം നൽകുന്നതെന്നർത്ഥം. ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെതന്നെയാണ് മോതിരവാഴ്വിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലും കാണുക. “ഈ മോതിരങ്ങൾ ആശീർവദിക്കപ്പെടുന്നു.” പൗരസ്ത്യ ആരാധനക്രമം ത്രിരൂപാത്മ്യമെന്നതുപോലെതന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവോടു കൂടിയാണ്. മററു ഏതാധനക്രമത്തിലുമെന്നതിലുപരി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സ്ഥാനവും പ്രവർത്തനവും സ്പഷ്ടവും വ്യക്തവുമാണ് മലങ്കര ആരാധനക്രമത്തിൽ.

“നമ്മുടെ കർത്താവേശ്രമിശിഹാ തന്റെ വലത്തുകൈ കരുണാപൂർവ്വം നിങ്കലേക്കു നീട്ടുകയും നിന്റെ വിവാഹ ഉടമ്പടിയുടെ ഈ മോതിരത്തോടൊപ്പം കരുണയുവാനായ അവന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹവും നീ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. നന്മകൾ നിറഞ്ഞതും വാഴ്ചകൾ നൽകുന്നതുമായ ആ വലകൈ നിന്നോടുകൂടെ ആയിരിക്കുകയും ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ നിന്നെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ....” 21 എന്നാണ് മണവാളൻ മോതിരം നൽകിക്കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന. മണവാട്ടിക്കു മോതിരം നൽകുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ കൂടുതലായി കാണുന്നത് “വിശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാരിൽ നിന്നെ നമ്പ്രകാരം വിശുദ്ധ ആചാര്യന്മാരുടെ കൈകളിൽ നിന്നും.... ഈ മോതിരം സ്വീകരിക്കട്ടെ....” 22 എന്നതാണ്. ആചാര്യൻ മോതിരം വധുവരന്മാരെ അണിയിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ വിവാഹ ഉടമ്പടി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും മുദ്രവെക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

20. കൂദാശകൾ op. cit, P. 87
 21. കൂദാശകൾ, op. cit. p. 40
 22. Ibid. P. 40

വിവാഹ വാദാനം ചെയ്ത ദമ്പതികൾ സ്വസ്ത്രീയാനു
 ഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കട്ടെ എന്നും അവർ സത്യത്തിലും
 നീതിയിലും പൂർണ്ണരാകട്ടെ എന്നും കാർമ്മികൻ തുടർന്നു
 പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം നിർമ്മലമായ സ്നേഹം മ
 ണവാളന്റെയും മണവാട്ടിയുടെയും ജീവിതത്തെ ഭരിക്ക
 ണമെന്നും നല്ല മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി ചരിക്കണമെന്നും അവ
 റെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. “കർത്താവ്.....മണവാളനെ
 തന്റെ രക്ഷയാൽ ആനന്ദിപ്പിക്കുകയും മണവാട്ടിയെ അ
 ക്ഷയമായ മനോഹര ഭൂഷണങ്ങളാൽ അലങ്കരിക്കയും ചെയ
 യ്ക്കട്ടെ. സ്വണ്ണാഭരണങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള അലങ്കാരങ്ങളേക്കാൾ
 അധികമായി വിശുദ്ധിയുടെ മുദ്രകൊണ്ടു് ഇവർ അലങ്ക
 റിക്കപ്പെടട്ടെ” 23 തുടങ്ങിയ പ്രാർത്ഥനകൾ എത്രയോ
 അത്ഥവത്തും ആജ്ജവ സ്വഭാവവുമുള്ളതാണ്.

മണവാട്ടിയായ സഭ തന്റെ സ്വസ്ത്രീയ മണവാളനെ
 തേടി നടക്കുന്നതും അവസാനം ഉയർത്തേഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തു
 നാഥൻ അവൾക്കു് പ്രത്യക്ഷനായി പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
 വാദാനം ചെയ്യുന്നതുമായ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന
 ഒരു ഗാനമാണു് തുടർന്നു ചൊല്ലുന്നതു്. പരിശുദ്ധാത്മാ
 വിന്റെ നൽവരങ്ങളും ദാനങ്ങളും നടത്തിപ്പും ഈ ദമ്പ
 തികൾക്കു് നിർദ്ദോഷം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ഉത്ഥിതനായ
 ക്രിസ്തുവിൽ അഭയം പ്രാപിക്കണമെന്നു് വധുവരന്മാരെ
 ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയാണു് ഇതു വഴിയായി. സമാപന
 പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി ഒന്നാം ശുശ്രൂഷ അവസാനിക്കുന്നു.

രണ്ടാം ശുശ്രൂഷ:

രണ്ടാം ശുശ്രൂഷ ‘കിരീടം വാഴ്വിന്റെ ശുശ്രൂഷ’
 എന്ന പേരിലാണു് അറിയപ്പെടുക. ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ
 ഉൽബോധനങ്ങളും, ഉയേശമ്മതപ്രകാരം പരസ്പരം സ്വീ
 കരിച്ചിരിക്കുന്ന വധുവരന്മാർക്കു് അനുഗ്രഹാശ്ശിസ്സുകൾ ല

23. കൂദാശകൾ, op. cit. P. 41

ഭിക്ഷണത്തിനുള്ള പ്രാർത്ഥനകളുമാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. സ്വർഗ്ഗീയ അനുഗ്രഹങ്ങൾകൊണ്ട് അവരെ ധന്യരാക്കുക മാത്രമല്ല ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിൽ ഉന്നതമായ പദവി നൽകിക്കൊണ്ട് അവർക്ക് മകടം ചാർത്തുകയാണ് കിരീട ധാരണത്തിലൂടെ. കിരീടങ്ങൾ ഇല്ലാത്തപ്പോൾ മാലയാണു് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥനയെ തുടർന്നുള്ള ഗാനം വളരെ അർത്ഥസമ്പുഷ്ടവും മനോഹരവുമായ ഒന്നാണ്. പഴയ നിയമത്തിലെ വിവാഹങ്ങൾ - ആദിപിതാവായ ആദം മുതലുള്ള ഗോത്രപിതാക്കന്മാരുടെ പേരുകൾ എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട് - വാക്വീയ ദൈവം. ഈ ദമ്പതികളെയും വാക്വീണമെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പഴയ നിയമത്തിലെ വിവാഹങ്ങൾക്കും പുതിയ നിയമത്തിലെ വിവാഹങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ടെന്നല്ലേ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുക? പുതിയ നിയമത്തിലെ വിവാഹം പഴയതിൽ നിന്നും തികച്ചും വിഭിന്നമല്ല. പിന്നെയോ പഴയതിന്റെ പൂർത്തീകരണം പുതിയതിൽ കണ്ടെത്തുന്നു, കൂദാശയിലൂടെ. പ്രസ്തുത പാട്ടിലെ ഏതാനും വരികൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു:

ആദിമ നീതിഞ്ജരെ വാക്വീയ ദൈവം തൻ ബഹു
കൃപയാൽ
ഈ ദാസരെ വാക്വീയെ + ദേവാ കൃപചെയ്തീടണമെ,
ആദം ഹവ്വായിവരെ വാഴ്ത്തിയ ദൈവം തൻ ബഹു
കൃപയാൽ
ഈ ദാസരെ വാഴ്ത്തട്ടെ + ദേവാ കൃപചെയ്തീട
ണമെ". 24

വിവാഹ ശുശ്രൂഷയിലെ പാട്ടുകളെല്ലാം പടിഞ്ഞാറോട്ട് ദമ്പതികൾക്കഭിമുഖമായി നിന്നുകൊണ്ടാണ് പാടേണ്ടതു്. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനകളെല്ലാം കിഴക്കോട്ട്, ബലിപീഠത്തിനു നേരെ നിന്നുകൊണ്ട് ചൊല്ലുന്നു. പ്രാർ

24 കൂദാശകൾ, op. cit. P. 45

തമനകരം ഉച്ചത്തിൽ ചൊല്ലുമ്പോൾ കൈകൾ ഉയർത്തി
പ്പിടിക്കണം. ദമ്പതികളുടെ നേരെ കാർമ്മികൻ തിരി
യുന്നതു് എപ്പോഴും ഇടതുവശത്തുകൂടി ആയിരിക്കണം....²⁵

“ഈ ദാസരെ വാഴ്ത്തട്ടെ + ദേവാ കൃപചെയ്യിട
ണമെ” എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ കാർമ്മികൻ ദമ്പതി
കളെ ആശീർവദിക്കുന്നു. ആദം-ഹവ്വാ, അബ്രാഹം-സാറ,
ഇസഹാക്ക്-റബേക്ക, യാക്കോബ്-റാഹേൽ ദമ്പതി
കളെ അനുഗ്രഹിച്ചു് അവർക്കു് നല്ല കാലങ്ങളും ഐശ്വ
ര്യസമ്പുഷ്ടമായ ജീവിതവും സമ്മാനിച്ച ദൈവം തിരു
മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്ന ദമ്പതികളെ അനുഗ്രഹിച്ചാശീർവദി
ക്കണമെന്നാണു് പ്രാർത്ഥന. ഒരു വിധത്തിൽ പൂർണ്ണ പി
താക്കന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന അതേ ദൗത്യം തന്നെയാണു്
ഈ ദമ്പതികൾക്കുമുള്ളതു്. പഴയ നിയമത്തിൽ, ദൈ
വിക ഉടമ്പടിയോടു വിശ്വസ്തത പാലിക്കുകയായിരുന്നു അ
വരുടെ ദൗത്യം. ഇവിടെയാകട്ടെ പുതിയ ഇസ്രായേലി
ന്റെ പ്രതിനിധികളായ ഈ വധുവരന്മാർ ദൈവത്തി
ന്റെ വാഗ്ദാനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ഉടമ്പടിയിൽ
ഒപ്പുവയ്ക്കുകയുമാണു് ചെയ്യുന്നതു്. “സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദത്തി
ലേക്കും സ്വർഗ്ഗീയ വിരുന്നിലേക്കും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട അവ
രെ” കാർമ്മികനിലൂടെ ദൈവം സമൃദ്ധമായി അനുഗ്രഹി
ക്കുന്നു. വിവാഹ മോതിരത്താൽ സംയോജിതരായിരി
ക്കുന്ന ദമ്പതികൾക്കു് നൽകാവുന്നതുള്ള സമൃദ്ധിയും പ്രത്യേ
ക ദാനങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണു്
അടുത്തതു്. പിന്നീടു ചൊല്ലുന്ന കക്കിലിയോൻ 21-ാം
സങ്കീർത്തനം 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളാണു്. ദാ
വീദു രാജാവു് ദൈവിക കരങ്ങളിൽ തന്നെത്തന്നെ അർ
പ്പിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയാലിലാഷം യഹോവ നിറ
വേററിക്കൊടുക്കുകയും വിശിഷ്ടാനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുകയും
തക്കക്കിരീടം അവന്റെ ശിരസ്സിൽ വയ്ക്കുകയും ഇസ്രായേ

25. വി: ശുശ്രൂഷകളുടെ അനുഷ്ഠാനക്രമം. op. cit. p. 35.

ലിന്റെ രാജാവായി അവരോധിക്കുകയും ചെയ്തു; അത്യന്തനോടു ജീവൻ യാചിച്ചപ്പോൾ അവനത് നൽകി. അതുപോലെ, പരസ്പര സമർപ്പണത്തിലൂടെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്ന വധുവരന്മാർ ദൈവത്തിൽ നന്മയുടെ വററാത്ത ഉറവയും ജീവിതത്തിൽ സുവർണ്ണ കിരീടവും കണ്ടെത്തും. എന്ന് നവദമ്പതികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

കക്കിലിയോനും എക്ബോയും കഴിഞ്ഞു പ്രാമി യോൻ, സെദറാവായിക്കുകയും സെദറായുടെ മദ്ധ്യേ വൈദികൻ “ദൈവമായ കർത്താവേ, ഇവിടെ സന്നിഹിതരും നിന്റെ ദയയിൽ സങ്കേതം പ്രാപിച്ചവരുമായ ഈ ദാസരെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ +. എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും നല്ലവരായിത്തീരുവാൻ ഇവരെ നീ സഹായിക്കണമെ. നിന്റെ സത്യത്തിൽ കൂടി പ്രയാണം ചെയ്യുന്നവരായിത്തീരുവാൻ നിന്റെ ന്യായപ്രമാണ മാതൃത്തിൽ ഇവരെ നയിക്കണമെ. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്ന നേർപാതയിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ ഇവർക്കു കൃപ നൽകണമെ. ഇവർ നിത്യജീവനിൽ തല്പരരും പാപമാകുന്ന മരണത്തിൽ നിന്ന് അകന്നവരുമായിരിപ്പാൻ ഇടയാക്കണമെ. ഇവർ ഒത്തൊരുമിച്ചു നിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ സമീപിക്കുന്നവരും ശപിക്കപ്പെട്ട സാത്താന്റെ ദാസ്യത്തിൽ നിന്ന് ഓടി ഒളിക്കുന്നവരുമായിരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നീ ഐക്യപ്പെടുത്തണമെ....” 26 എന്നു ചൊല്ലുന്നു. “ഇവർ ഒത്തൊരുമിച്ചു നിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ സമീപിക്കുന്നവരും” എന്നുള്ള മുക്കളിൽ പറഞ്ഞ ഭാഗം ക്രൈസ്തവ വിവാഹത്തിന്റെ മഹനീയ സ്വഭാവം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നേവരെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ജീവിത പന്ഥാവിൽ, വ്യവസ്ഥാപിത ലക്ഷ്യങ്ങളില്ലാതെ ജീവിച്ചിരുന്ന രണ്ടു വ്യക്തികൾ “സത്യമാതൃത്തിലൂടെ പ്രയാണം ചെയ്യുവാൻ” സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള പാതയിലു

---

26. കൂദാശകൾ op. cit. P. 50-51

ടെ പ്രത്യേകമായി ചരിക്കുവാൻ ഒത്തൊരുമിച്ചു തുടങ്ങുകയാണു്. കൽദായ നീത്തിലെ വിവാഹ വേളയിൽ പുരോഹിതൻ പിടിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തൊട്ടുകൊണ്ടു് വധുവും വരനും കൂടി ഒന്നിച്ചു ചൊല്ലുന്ന പ്രതിജ്ഞയിലും ഈ ആശയം തന്നെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്: "ഇന്നു മുതൽ മരണം വരെ സന്തോഷത്തിലും ദുഃഖത്തിലും സമ്പത്തിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും ആരോഗ്യത്തിലും അനാരോഗ്യത്തിലും പരസ്പര സ്നേഹത്തോടും വിശ്വസ്തതയോടും കൂടെ ഏകമനസ്സായി ജീവിക്കുകൊള്ളാമെന്നു് ഞങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഈ വാഗ്ദാനം പരിശുദ്ധമായ ഈ നിമിഷത്തിൽ വി. ഗ്രന്ഥം സാക്ഷിയാക്കി ദൈവത്തിനു ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു" 27. ഭാര്യ ഭർത്താവിന്റെയും, ഭർത്താവു് ഭാര്യയുടെയും നന്മയ്ക്കായും രക്ഷയ്ക്കായും യത്നിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പരസ്പരം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയാണു് ഈ പ്രാർത്ഥനവഴി. തുടർന്നുള്ള പാട്ടിനുശേഷം എത്രോ വായിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യം മുഖേന, നവദമ്പതികളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നും കരുണാപൂർണ്ണമായ വലതു കൈ അവരുടെമേൽ ആവസിപ്പിക്കണമെന്നും കാർമ്മികൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഉൽബോധനങ്ങളിൽ ആദ്യമായി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുക പൗലോസു് അപ്പസ്തോലന്റെ ലേഖന ഭാഗമാണു്. എഫേസിയർക്കെഴുതിയ ലേഖനം 5:20-33 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളാണു് നമ്മുടെ വിചിന്തനത്തിനായി സഭ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു്. സഭ മിശിഹായുടെ ശരീരമാകുന്നു. ആയതിനാൽ സഭയുടെ ശിരസ്സു് മിശിഹാകർത്താവാകുന്നു. അതുപോലെ ഭർത്താവു് ഭാര്യയുടെ ശിരസ്സാകുന്നു. ആയതിനാൽ ഭാര്യ ഭർത്താവിനോടു് അനുസരണമുള്ളവളായിരിക്കണം. ശിരസ്സായ കർത്താവു് സഭയെ സ്നേഹിക്കുകയും അവരുകൊണ്ടായി സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും

27. മലബാർ സഭയുടെ ആരാധനക്രമം - കൂദാശകൾ .
 എറണാകുളം 1966.p. 61

കയും ചെയ്തു. മാമോദീസായാൽ അപളെ പരിശുദ്ധയാക്കി കുററങ്ങരക്കും കുറവുകരക്കും അതീതയായി. അവളെ ഉയർത്തി. അതുപോലെ ഭർത്താവു ഭാര്യയെ സ്വന്ത ശരീരത്തെപ്പോലെ കരുതണം. ഭാര്യയെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ തന്നെത്തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു (5;28). അതുപോലെ 27-ാം വാക്യവും നമ്മുടെ സവിശേഷ ശുദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നുണ്ട്. സഭയെ കറയോ ചളിവോ മറ്റു കുറവുകളോ ഇല്ലാത്ത മഹത്വപൂർണ്ണയായി തനിക്കുതന്നെ കർത്താവു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സഭയുടെ സാദൃശ്യമായ വധു തന്റെ വൈവാഹിക ജീവിതം. വഴിയായി കർത്താവിനു പരിപൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കപ്പെടുകയും അവിടുന്ന് വഴിയായി തന്റെ ഭർത്താവിനു വിധേയയായിരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ സഭയുടെ മഹത്വത്തിലും വിശുദ്ധിയിലും കർത്താവു അവരെ പങ്കാളിയാക്കും.

ഏതാണ്ട് ഇതേ ആശയം തന്നെയാണു ലേഖനത്തിന് മുൻപു ആലപിക്കുന്ന “സുന്ദരികളിലധി സുന്ദരി നീ....” എന്ന ഗാനത്തിന്റെയും സാരാംശം. ഈ ഗാനത്തിലും കർത്താവു സഭയ്ക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള ശോഭയെക്കുറിച്ചും അവൾ കർത്താവിനു അർപ്പിക്കുന്ന സ്തുതി കീർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു നമ്മുടെ ധ്യാനത്തിനു, പരിപൂർണ്ണമായ സ്വയസമർപ്പണത്തിനു നമ്മെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

ഇവയെ തുടർന്നുവരുന്ന സുവിശേഷഭാഗവും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണു് (മത്താ. 19; 1-12). ഫരിസേയൻ കർത്താവിനെ പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു, “ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ ഒരുവൻ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു നിയമാനുസൃതമാണോ”? ക്രിസ്തുനാഥൻ മറുപടി നൽകി “സ്രഷ്ടാവു ആദിമുതലേ അവരെ പുരുഷനും സ്ത്രീയുമായി സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും ഇക്കാരണത്താൽ പിതാവിനെയും മാതാവിനെയും വിട്ടു ഭാര്യയോടു ചേർന്നിരിക്കും; അവർ ഇരുവരും ഏക ശരീരമായിത്തീരും എന്നു അവർക്കു് അ

രൂഢം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? (ഉല്പത്തി 1: 27, 2:24, 5:27) ആകയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതു് മനുഷ്യൻ വേർപെടുത്തരുതു് (മത്താ. 19: 3-6).

സാധുവായി നടത്തപ്പെട്ട (Valid and consumated) ഒരു വിവാഹബന്ധം കാരണമെന്നായാലും വേർപിരിയുന്നതിനു് മനുഷ്യനനുവാദമില്ല. ഇതാണു് ക്രൈസ്തവ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ദൈവിക പദ്ധതി. ഇതിനു് അടിസ്ഥാന കാരണമായി ക്രിസ്തുനാഥൻ പറയുന്നതു്, ആദിമുതൽ പുരുഷനെയും സ്ത്രീയേയും യോജിപ്പിച്ചതു ദൈവമാണു്. ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ വേർതിരിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ തുനിയരുതെന്നാണു്. ഒരുവൻ വിവാഹമോചനത്തിനാഗ്രഹിച്ചാൽ അയാൾ ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിക്കെതിരായിട്ടാണു് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. കൂടാതെ, ഏക ശരീരമായിതീർന്നിരിക്കുന്ന ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർക്കു് അന്യോന്യം ഉപേക്ഷിക്കാനോ വെറുക്കാനോ പാടില്ല. (Mt. 19:5, Eph 5: 28-29)

പഴയ നിയമത്തിൽ ഒരു പുരുഷനു് ഭാര്യയെ ചില കാരണങ്ങളാൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു് മോശയുടെ നിയമം അനുവദിച്ചിരുന്നു (Dt. 24: 1-4). ഒരു പുരുഷൻ ഒരു സ്ത്രീയെ പരിഗ്രഹിച്ചിട്ടു് കൂടെ പാർപ്പിച്ച ശേഷം അവളിൽ എന്തോ തെറ്റുകണ്ടിട്ടു് അവളോടു് വെറുപ്പുതോന്നാനിടയായാൽ ഒരു ഉപേക്ഷപത്രം എഴുതി അവളെ ഏല്പിച്ചശേഷം അവന്റെ വേനത്തിൽനിന്നും അവളെ പറഞ്ഞയക്കാം. അവൾ പോയി വേറൊരാളെ വിവാഹം കഴിക്കയും അവനും അവളെ വെറുത്തു് ഒരു ഉപേക്ഷപത്രം നൽകി അവളെ സ്വവേനത്തിൽനിന്നും പറഞ്ഞയക്കുകയോ അവൻ മരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആദ്യത്തെ ഭർത്താവു് അവളെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചു കൂടാ. എന്തെന്നാൽ അവൾ അശുദ്ധയും കർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ ക്ലേശ്യമാണു്. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു് നിനക്കു് അവകാശമായിത്തരുന്ന ദേശം പാപത്താൽ

അശുദ്ധമാക്കാതിരിക്കാനാണീ നിർദ്ദേശം. ഈ അനുവാദത്തിന്റെ മുഖ്യകാരണം യഹൂദരുടെ കഠിനഹൃദയം മാത്രമാണെന്നു ക്രിസ്തുനാഥൻ വ്യക്തമാക്കി. സനാതനവും ശാശ്വതവും പൂർണ്ണവുമായ പുതിയ നിയമം ദൈവപുത്രൻ ഈ മണ്ണിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെയുള്ള കാലത്തേയ്ക്കു മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള താല്പക്കാലികവും അപൂർണ്ണവുമായ നിയമമായിരുന്നു മോശ ഇസ്രായേല്യർക്കു നൽകിയിരുന്നതു്. എന്നാൽ പുതിയതും നിത്യവുമായ ഉടമ്പടിയിൽ—പുതിയ നിയമത്തിൽ—ദൈവേഷു പരിപൂർണ്ണമായി നിറവേറപ്പെടേണ്ടതുണ്ടു്. പത്തും പതിനൊന്നും വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധം ഇത്ര “കഠിന”മാണെങ്കിൽ വിവാഹം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതല്ലേ നല്ലതെന്നു് ശിഷ്യർ ഉയർത്തുന്ന സംശയത്തിനു് അവിടുന്ന് മറുപടി നൽകുന്നു: “വരം ലഭിച്ചവനല്ലാതെ എല്ലാവരും ഇതിനു ശക്തരല്ല.” ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ വൈവാഹിക ജീവിതത്തിനു് എല്ലാവരും അർഹരല്ല എന്നർത്ഥം. സഭയുടെയോ രാഷ്ട്രത്തിന്റെയോ വിലക്കിന്റെ കാലം കഴിയുമ്പോൾ, പ്രായപൂർത്തിയെത്തുമ്പോൾ ചാടിപ്പിടിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല വിവാഹം. അതു് ഒരു വരമാണു്, ദാനമാണു്, വിളിയാണു്. ആദിയിൽ ആദ്യമനുഷ്യനെ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു് ഉള്ളായ്മയിലേയ്ക്കു് വിളിച്ച ദൈവം വിവാഹത്തിലേയ്ക്കുള്ള വിളിവഴി അവർക്കു് ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ നൽകി. ഇന്നു് ഓരോ ദമ്പതികളും ഈ ഉത്തരവാദിത്വം പങ്കിട്ടെടുക്കുന്നു. അതേ ദൈവിക പദ്ധതികൾ തന്നെയാണു് വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഇന്നു ദൈവത്തിനുള്ളതു്. വിവാഹമെന്ന കൂദാശയിൽ ഇതിനുള്ള പ്രത്യേക വരം വധുവരന്മാർക്കു് നൽകപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ അവർ ദൈവകൃപയിൽ, വരപ്രസാദത്തിൽ നിലനിൽക്കണമെന്നു മാത്രം.

ഈ വിശദീകരണങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ “അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു പരസംഗം മൂലമല്ലാ

തെ സ്വഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു് മറ്റൊരാളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നവൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു; ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നവനും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു” എന്ന വാക്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. പരസംഗം ഹേതുവായി ഒരുവൻ സ്വന്തം ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാമോ എന്നതാണല്ലോ പ്രശ്നം. ഈ വാക്യം വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിലല്ലാതെ മറ്റു സുവിശേഷങ്ങളിലോ വി: പൗലോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിലോ കാണുന്നില്ല (See Mk 10:3, Lk 16:18). വി: മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ഈ പ്രസ്താവന ശിഷ്യരോടാണു്. വി: മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിലാകട്ടെ പ്രശ്നം ഉന്നയിച്ചവരോടാണതാനും. വി: മർക്കോസിന്റെ പ്രസ്താവന ഭാര്യയ്ക്കോ, ഭർത്താവിനോ വിവാഹമോചനത്തിനനുവാദം നൽകുന്ന റോമൻനിയമത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം മനസ്സിലാക്കാൻ. 1 കോറി. 7:10-11 ൽ വി: പൗലോസ് പറയുന്നു “വിവാഹിതരോടു ഞാൻ - ഞാനല്ല കർത്താവു് - നിഷ്കർഷിക്കുന്നു; ഭാര്യ ഭർത്താവിൽ നിന്നും വേർപിരിയരുതു്. വേർപിരിയുന്നുവെങ്കിൽ അവൾ ഏകാകിയായി ജീവിക്കണം. അതല്ലെങ്കിൽ അവൾ ഭർത്താവുമായി രമ്യപ്പെടണം. ഭർത്താവു് ഭാര്യയെ പരിത്യജിക്കരുതു്.” ഭാര്യ ഭർത്താവിൽ നിന്നു് വേർപിരിയേണ്ട അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ അതു് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും പ്രായശ്ചിത്തത്തിനുമുള്ള അവസരമായി വിനിയോഗിച്ചു് ദൈവസ്നേഹത്തിൽ വളർന്നു വരുവാനും വീണ്ടും പുറു്യാധികം തീകു്ഷ്ണവും ശക്തവുമായ ഒരു ദാമ്പത്യബന്ധത്തിൽ എത്തിച്ചേരാനുള്ള ഒരു ചവിട്ടുപടിയായി തീരുവാനും ശ്രമിക്കണം. ഈ സമയത്തു ഭർത്താവാകട്ടെ ഭാര്യയാകട്ടെ മറ്റൊരാളെ വിവാഹത്തിനു് ഒരുമ്പെടുവാനും പാടുള്ളതല്ല. ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ അടുക്കുന്നതിനു് കർത്താവു് എത്രയോ നല്ലവനാണെന്നു രചിച്ചറിയുന്നതിനു് ഉള്ള കൃപ സമ്പാദിക്കുന്ന

---

28. Jerome Biblical Commentary Vol: II on Mt: 19:9.

തിനുള്ള കാലഘട്ടമായി അതിനെ മാറ്റണം. ഇങ്ങനെ 1 കോറി 7: 10-11 നെ വിശദീകരിക്കാമെന്നു ചിന്തിക്കുന്നവരുണ്ട്. സിവിൽനിയമം വിവാഹമോചനം അനുവദിച്ചേക്കാം. എങ്കിലും സാധുവായ വിവാഹം കഴിച്ചു വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടവർക്ക് ദൈവികനിയമം വിവാഹമോചനം അനുവദിക്കുന്നില്ല. അവർ അന്യോന്യം ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനും ഭാരം ചുമക്കുവാനും നന്മയിലും തിന്മയിലും ഒത്തൊരുമിച്ചു മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാനും പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാകുന്നു. ജീവിതപങ്കാളി എന്ന പദം തന്നെ അതാണല്ലോ വ്യക്തമാക്കുക.

വി: മത്തായി 19-ാം അദ്ധ്യായം 9-ാം വാക്യത്തെ വേദപുസ്തക പണ്ഡിതന്മാർ പല രീതിയിലാണ് വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു നാം കണ്ടു. എങ്കിലും ഏറ്റവും സ്വീകാര്യമായ അഭിപ്രായം ഇതാണെന്നു തോന്നുന്നു. - ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ ഒരുവനു ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാമോ? എന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ നിയമപരിജ്ഞാനം അളക്കാനുള്ള ഉപാധിയായിട്ടാണ് ചോദിക്കുന്നത്. ഉത്തരം അവിതർക്കമായിരുന്നു - 'പാടില്ല'. അപ്പോൾ അവർ പഴയ നിയമത്തിൽ മോശ അനുവദിച്ചിരുന്നു എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചു, "ഒരു പുരുഷൻ ഒരു സ്ത്രീയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു വിവാഹം ചെയ്തശേഷം ഭൃഷ്യമായതു വല്ലതും കണ്ടിട്ടു അവനു അവളോടു അനിഷ്ടം തോന്നിയാൽ ഒരു ഉപേക്ഷപത്രം എഴുതി കയ്യിൽ കൊടുത്തു അവളെ വീട്ടിൽ നിന്നും പറഞ്ഞയയ്ക്കണം". 'ഭൃഷ്യമായതു വല്ലതും' എന്നതു വളരെ അവ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് 'ഏതു കാരണത്താൽ' എന്ന ചോദ്യം ഉദിക്കുന്നതുതന്നെ. യഹൂദർക്ക് ഏറ്റവും പ്രശസ്തരായ രണ്ടു ഗുരുക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു - ഹിലേലും, ഷെമ്മായീയും. ഹിലേലിന്റെ വ്യാഖ്യാന പ്രകാരം ഭർത്താവിനു ഇഷ്ടമില്ലാത്ത രീതിയിൽ പെരുമാറുന്ന ഭാര്യയെ അവനു ഉപേക്ഷിക്കാം. എന്നാൽ ഷെമ്മായീയുടെ ധർമ്മികോപദേശപ്രകാരം വ്യഭിചാരക്കേടും കണ്ടാൽ മാത്രമേ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാവൂ എന്നത്രെ. യേശു ഈ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി

അവബോധവാനാണോ, എങ്കിൽ ഇതേപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായവും വ്യാഖ്യാനവും എന്തു എന്നതാണ് ഫരിസേയരുടെ ചോദ്യത്തിന്റെ അന്തരാരംഭം. യേശു, അത്മശങ്കയ്ക്കിടയില്ലാത്തവിധം മറുപടി നൽകുന്നു: വിവാഹമോചനം ദൈവിക പദ്ധതിക്കെതിരാണ്, കാരണം ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ വിശുദ്ധ മദ്ബഹായുടെയും വിശുദ്ധ ഏവൻഗേലോന്റെയും മുമ്പാകെ അത്യുന്നതനായ ദൈവത്താൽ യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരാണ്; അവർ ഒരു ശരീരമാണ്. താൽക്കാലിക നിയമത്തിന് കീഴിൽ യഹൂദരുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം മോശ ഒരു വിട്ടുവീഴ്ച അനുവദിച്ചു. എന്നാൽ അതു പരസംഗം മൂലമല്ലാതെ വിനിയോഗിക്കപ്പെടേണ്ട ഒന്നല്ല എന്ന് അതിർ വരമ്പും നൽകി. ഷെമ്മായിയുടെ പഠിപ്പിക്കലിനാണ് മോശയുടെ ഉപദേശത്തോടു കൂടുതൽ സാധർമ്മ്യമുള്ളതു്. പക്ഷേ അതു മോശയുടെ നിയമത്തിലെ ഒരു കല്പന അല്ലായിരുന്നു. അന്നത്തെ ആളുകളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം കൂടുതൽ കർക്കശമായ, ആഭിമുതലേയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നിയമപാലിക്കുവാനുള്ള മാനസിക പരിവർത്തനം അവർക്കില്ലായിരുന്നു. ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിയ മോശ ഒരു വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തു. ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ആഭിമുതലേയുള്ള നിയമം അനുസരിക്കപ്പെട്ടേ മതിയാവൂ എന്ന് ക്രിസ്തുനാഥൻ അവരെ ബോധവാന്മാരാക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ കർക്കശമായ നിലപാട് യഹൂദപാരമ്പര്യത്തിൽ വളർന്നു തന്റെ ശിഷ്യരെപ്പോലും വിസ്മയഭരിതരാക്കി.

വിവാഹമോചനത്തെക്കുറിച്ച് ഹൃദയ കാനനിൽ പറയുന്ന ഭാഗം ഇത്തരണത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്: വിവാഹമോചനത്തിന് നിയമപരമായ കാരണങ്ങൾ ശരിയായവ ഏഴെണ്ണം ഞങ്ങൾക്കറിയാം—സ്രീയുടെ പ്രത്യേകമായ വ്യഭിചാരം, ക്ഷുദ്രപ്രവർത്തി, വിശ്വാസരാഹിത്യം, നിരോധനാർഹമായ കുടുംബബന്ധം, സന്യാസ

വൃത്തി, ദാസ്യത്വം, സംയോഗസാധ്യമല്ലാത്ത വിധത്തിലുള്ള നിന്ദ്യമായ ന്യൂനതകൾ. 29

കിരീടം വാഴ്വ

സുവിശേഷ വായനയ്ക്കുശേഷം കിരീടം വാഴ്വിന്റെ ക്രമം ആരംഭിക്കുകയായി. കിരീടങ്ങളെയും അവ ധരിയ്ക്കുന്നവരെയും ആശീർവദിക്കണമെന്ന് വൈദികൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും കിരീടങ്ങൾ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. തൽസമയത്തു ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന, “ഈ കിരീടങ്ങളും ഇവ അണിയുന്ന ശിരസ്സുകളും + പിതാവിന്റെയും + പുത്രന്റെയും + പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ എന്നേയ്ക്കുമായി ആശീർവദിക്കപ്പെടുന്നു....” 30 എന്നാണ്. ഇതേ തുടന്ന് കിരീടം ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. കിരീടമാണ്, മാലയല്ല, ഉപയോഗിക്കുന്നതെങ്കിൽ നിർദ്ദിഷ്ടഗാനം ചൊല്ലിക്കഴിയുമ്പോൾ രണ്ടു കൈകൊണ്ടും ആഘോഷിക്കുകയും ഗാനം തീരുമ്പോൾ തലയിൽ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുന്നു.... 31 ഓരോ പ്രാവശ്യവും കാർമ്മികൻ ഗാനം ചൊല്ലിക്കഴിയുമ്പോൾ ശുശ്രൂഷകൻ വൈദിക ശങ്കാശ ..... എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗാനം ചൊല്ലുന്നു. കിരീടത്തിനു പകരം മാലയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതെങ്കിൽ, മാലയിലെ കുരിശു തുടങ്ങിക്കിടക്കത്തക്കവണ്ണം മാലകൾ കാർമ്മികൻ വലതുകയ്യിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് മണവാളന്റെ ശിരസ്സിൽ ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ കാർമ്മികന്റെ ഇടതുകൈയുടെ വിരലുകൾ മണവാളന്റെ ചെന്നിയിൽ വയ്ക്കുന്നു. 32

“വാനിൽ നിന്നൊരു മകടം
കർത്തൻ കൈയാലിറങ്ങി

29 ഏദായ കാനോൻ op. cit, p. 160.
30 കൂദാശകൾ (മലങ്കര), op. cit, p. 56.
31 വിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷകളുടെ അനുഷ്ഠാനക്രമം, op. cit, p. 87.
32 വി: ശുശ്രൂഷകളുടെ അനുഷ്ഠാനക്രമം, op. cit, p. 87.

മണവാളനെയാചാര്യൻ

അണിയിക്കും മകൾ രമ്യം....”³³ എന്നു പാടിക്കൊണ്ടു വലതു കൈ ചലിപ്പിക്കുകയും വരന്റെ ശിരസ്സിന്മേൽ പടിഞ്ഞാറും പിന്നെ കിഴക്കും അനന്തരം തെക്കും വടക്കുമായി സ്ത്രീബാ രൂപത്തിൽ ആഘോഷിക്കുകയും അനന്തരം കിരീടം വയ്ക്കുന്നതുപോലെ സ്ത്രീബാ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഇടത്തോട്ടും ഒരു പ്രാവശ്യം വലത്തോട്ടും ചുറ്റിക്കൊണ്ടു ചെത്തിട്ടു സ്ത്രീബാ നെറ്റിയിലേയ്ക്കു കിടക്കത്തക്കവിധത്തിൽ തലയിൽ കൈ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.³⁴

ഈ കിരീടങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായി അണിയിക്കുന്നതു കാർമ്മികനാണെങ്കിലും അവ സ്വസ്തുത്തിൽ നിന്നും കർത്താവിന്റെ കൈകളാൽത്തന്നെ ചൂടിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു³⁵ തദവസരത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന ഗാനം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. പുഷ്പനാരായ ആചാര്യന്മാരുടെ കൈകളാൽ വധുവരന്മാരുടെ ശിരസ്സുകളിൽ വയ്ക്കപ്പെടുവാൻ മിശിഹാ രാജാവു നിർമ്മിച്ച കിരീടം എത്രയോ മനോഹരമാകുന്നു. കർത്താവു നിന്നെ നീതിയുടെ കിരീടം ധരിപ്പിക്കുകയും അനശ്വരതയുടെ അലങ്കാരങ്ങളാൽ വിഭൂഷിതനാക്കുകയും ശത്രുവിന്റെ സമുദായത്തിൽനിന്നു മെതിരായി അജയ്യമായ ആയുധം നിന്നെ അണിയിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ³⁵ എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു മണവാളനെ കിരീടം ധരിപ്പിക്കുന്നു. നീതിയുടെ കിരീടമാണതു്: ശത്രുവിനെതിരെയുള്ള അജയ്യമായ ആയുധമാണതു്. ദൈവരാജ്യ ഭരണം ഈ ഭൂമിയിൽ വരുമ്പോൾ നീതിയുടെ ഭരണം വരുന്നു. “വഴിയും സത്യവും ജീവനുമായ” മിശിഹായെ അറിയുമ്പോൾ നിത്യജീവനിൽ ദേവതീകൾ ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്നു, പങ്കുകാരാകുന്നു. “നിത്യജീവൻ എന്നത് ഏക സത്യ ദൈവ

33 കൂദാശകൾ (മലങ്കര, op. cit, p. 56.
34 വി: ശുശ്രൂഷകളുടെ അനുഷ്ഠാനക്രമം op. cit, p. 87.
35 കൂദാശകൾ (മലങ്കര) op. cit, p. 57.

മായ അങ്ങയേയും അങ്ങയച്ച ഈശോമിശിഹായെയും അറിയുക എന്നതാകുന്നു” (യോഹ. 17: 3) പിതാവിനെയും പിതാവേയച്ച പുത്രനെയും അറിയുക. ഈ അറിവ് വെറും താത്വികമോ ബുദ്ധിപരമോ അല്ല. പിന്നെയോ പിതാവിനെയും പുത്രനെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും തങ്ങളുടെ ജീവിതഭാഗ്യേയം നിശ്ചയിക്കുന്ന സജീവ സത്യമായി അംഗീകരിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു് നീറങ്ങുന്ന അനുഭവമത്രെ അതു്. ഈ അനുഭവമാണു് കിരീടധാരണം വഴിയായി മണവാളനും മണവാട്ടിയും പ്രാപിക്കുക. നീതിയുടെ കിരീടമെന്നതുപോലെ അനശ്വരതയുടെ അടയാളവുമാണതു്.

“എല്ലാം കടന്നു പോകുന്നു, എന്നാൽ നീ മാത്രം നിലനില്ക്കുന്നു” എന്ന സങ്കീർത്തകന്റെ വചനം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണിതു്. നശ്വരമായ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനു് അനശ്വരതയുടെ മഹനീയ കവാടത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന അവന്റെ ആത്മാവിലൂടെ അനശ്വരമായ ആത്മാവിനു് അക്ഷയമായ രാജ്യത്തിലെ മഹനീയ ഭാഗ്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കിരീടം ശരീരത്തെ അലങ്കാരവിഭൂഷിതമാക്കുന്നതിലുപരി, ആത്മാവിനെ അണിയിച്ചൊരുക്കുകയത്രെ ചെയ്യുന്നതു്. പ്രധാനപ്പെട്ടതും അതുതന്നെ. ക്രിസ്തു സഭയെ മോഹനീയാലങ്കാരങ്ങളാൽ ഒരുക്കിയതുപോലെ ഇവിടെ ഈ മണവാളനെയും മണവാട്ടിയെയും അണിയിച്ചൊരുക്കുന്നു.

‘ശത്രുവിനെതിരായ, അജയ്യമായ ആയുധം’ ആദിമാതാപിതാക്കളുടെ കാലം തൊട്ടിങ്ങോട്ടു് പാവനവും പരിശുദ്ധവുമായ കുടുംബബന്ധത്തിനെതിരെ ശത്രുവിന്റെ വിനാശകരമായ ഹസ്തം ഉയർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഓരോ കാലത്തു് ഈ വിപത്തു് വ്യത്യസ്തമായ രൂപം കൈക്കൊള്ളുന്നു എന്നുമാത്രം. കുടുംബത്തിൽ അന്തർപ്പിട്രം വളർത്തുകയും അതിന്റെ വിശുദ്ധിക്കു് കളങ്കം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന

നാരകീയ ശക്തികൾ ഇന്ന് എക്കാലത്തെയുംകാല ശക്തമാണ് എന്നു സഭയ്ക്കറിയാം. അതിനാൽ ഈ കിരീടധാരണത്തിലൂടെ ദേവതീകൾ ശത്രുവിനെതിരായ പടച്ചട്ട അണിയുകയത്രെ ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പ്രശ്നങ്ങളും വിഷമങ്ങളും ഉണ്ടാകില്ല എന്നർത്ഥമില്ല. അവ ഉണ്ടാവുകതന്നെ ചെയ്യും. ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ട് വിവാഹത്തിന്റെ കടമകളും അവകാശങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ശത്രുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഈ കിരീടത്താൽ അജയ്യരായി നില്ക്കൊള്ളുമെന്നതു തീർച്ചയാണ്. കാർമ്മികൻ:— കർത്താവു നിന്നെ നീതിയുടെ..... സംഗതിയാകട്ടെ” എന്ന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് മണവാട്ടിയെയും കിരീടം ധരിപ്പിക്കുന്നു. കിരീടധാരണം കഴിഞ്ഞാലുടൻതന്നെ താലി (മിന്നം) വാഴ്ന്നി വരനെ ഏല്പിക്കുന്നു. കാർമ്മികൻ മിന്നം കയ്യിലെടുത്തു “സ്ത്രീബായുടെ ഈ ചിഹ്നം + പിതാവിന്റെയും + പുത്രന്റെയും + പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ ആശീർവ്വദിക്കപ്പെടുന്നു”³⁶ എന്ന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി മൂന്നുപ്രാവശ്യം ദൃശ്ഠമാചെയ്തു വാഴ്ന്നി വരനെ ഏല്പിക്കുകയും വരൻ അതു വധുവിന്റെ കഴുത്തിൽ ചാത്തുകയും (കെട്ടുകയും) ചെയ്യുന്നു. മിന്നുചരടിൽ ഒന്ന് മണവാളന്റെ വലതുകയ്യിലും പിന്നീട് ഇടതു കയ്യിലുമാണ് നൽകേണ്ടതു്. ഈ അവസരത്തിൽ താലി മലർത്തി വധുവിന്റെ താടിയോടു കാർമ്മികൻ അടുപ്പിച്ചു പിടിക്കുകയും മിന്നു കമിഴ്ന്നു വീഴാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്³⁷. ഹെന്ദവ ആചാരത്തിൽനിന്നും ക്രൈസ്തവസഭ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാചാരമാണ് താലികെട്ടു്. താലികെട്ടോടുകൂടി വിവാഹം മുദ്രവയ്ക്കപ്പെടുന്നതായാണ് ഹിന്ദുക്കളുടെ വിശ്വാസം. ഈ കുരിശു് (താലി) ഐക്യത്തിന്റെ പ്രതീകവും ദേവതീകളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ശ്രം

36 കൂദാശകൾ, op. cit, P. 58

37 വി, ശുശ്രൂഷകളുടെ അനുഷ്ഠാനക്രമം op. cit, P. 88

വലയുമാണ്.³⁸ താലി കെട്ടാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന നൂൽ സുറിയാനിക്കാരും ഹിന്ദുക്കളും മന്ത്രകോടിയിൽ നിന്നാണ് എടുക്കുന്നതു്. താലികെട്ടു് ഭാരതത്തിൽ മാത്രമുള്ള ഒരു പാരമ്പര്യമാണ്. താലികെട്ടിനുശേഷം വൈദികൻ മന്ത്രകോടി മൂന്നു പ്രാവശ്യം റുശ്മാ ചെയ്തു് വാക്കി വരനെ ഏല്പിക്കുകയും അയാൾ അതു വധുവിന്റെ ശിരസ്സിൽ തലമുടത്തക്കവണ്ണം ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാമ്മി കന്തനെ ഇക്കമ്മം നിവൃഹിക്കാവുന്നതാണ്³⁹. തൽ സമയം കാമ്മികനും സഹായികളും കൂടി

“ശുഭ ചിഹ്നം താൻ സ്വീബാ
വിജയക്കൊടി താനും സ്വീബാ
സ്വീബാ നമ്മെ രക്ഷിച്ചു

സ്വീബായിൽ പുകഴുന്നു നാം.” എന്ന ഗാനം ആലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. “ഐക്യത്തിന്റെ പ്രതീകമായ താലി അഭേദ്യമായ സ്നേഹത്തിലും പൂർണ്ണമായ വിശ്വസ്തതയിലും ഇവരെ ബന്ധിക്കുവാൻ⁴⁰ നുള്ളതാണ്. മന്ത്രകോടി വെഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് മലബാർ റീത്തിൽ വൈദികൻ ചൊല്ലുന്നതു് “കൃപാവരത്തിന്റെ അനുഗ്രഹവസ്രുത്താൽ മനുഷ്യാത്മാവിനെ അലങ്കരിക്കുന്ന കാരുണ്യവാനായ കർത്താവേ, ഈ മന്ത്രകോടി ആശീർവദിക്കണമെ + പൂർണ്ണമായ ആത്മസമർപ്പണവും പരസ്പരസ്നേഹവും വഴി അങ്ങയെ ധരിക്കുവാൻ ഈ ദമ്പതിമാരെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. ലോകത്തിൽ നിഷ്കളങ്കമായി ജീവിച്ചു് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹത്വത്തിന്റെ വസ്രുമണിയുവാൻ ഇവർക്കിടയാകട്ടെ”.⁴¹ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിത്യമഹത്വത്തിന്റെ വസ്രുമണിയുറന്നതിന്റെ ഒരു മൂന്നാസ്വാദനമാണ് മന്ത്രകോടി ചൂടൽ. ഇതേ

38 വെള്ളിയാൻ ജേക്കബ്, op. cit. P. 128
39 വി. ശുശ്രൂഷകളുടെ അനുഷ്ഠാനക്രമം op. cit, P. 88
40 മലബാർ സഭയുടെ ആരാധനക്രമം. കൂദാശകൾ op. cit, P. 58.
41 കൂദാശകൾ, op- cit., 59.

ത്തുടർന്നു് ദമ്പതികൾക്കായുള്ള ആശംസാ പ്രാർത്ഥനയാണു്. ഇതുപോലെയുള്ള ആശംസാ പ്രാർത്ഥനകൾ മലങ്കര ആരാധനക്രമത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണു്. വിവാഹത്തിനായാലും പൗരോഹിത്യസ്വീകരണത്തിനായാലും അർത്ഥികൾക്കു് കാർമ്മികൻ ദീർഘമായ ഉപദേശം കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. വിവാഹത്തിലെ ഉപദേശത്തിന്റെ പ്രധാനഭാഗം ഇപ്രകാരമാണു്. “അബ്രഹാം ഇസഹാക്കിലും, ഇസഹാക്കു് യാക്കോബിലും, യാക്കോബു് യൗസേപ്പിലും സന്തോഷിച്ച പ്രകാരം നിങ്ങളും സന്തോഷിക്കേണ്ടതിനു് സൽക്കർമ്മികളായ സന്താനങ്ങളെ കർത്താവു നിങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. നിങ്ങൾ വർദ്ധിച്ച പെരുകി ഭൂമി നിറയുവിൻ എന്തു് നോഹയോടും മക്കളോടും കല്പിച്ചുകൊണ്ടു് ദൈവം അവരെ അനുഗ്രഹിച്ച വാഴുവു് ; നിങ്ങളിൽ വസിക്കട്ടെ. ദൈവം അബ്രഹാമിനും ഇസഹാക്കിനും യാക്കോബിനും കൊടുത്ത അനുഗ്രഹം നിങ്ങളിലും വസിക്കട്ടെ. ആകാശത്തു നിന്നും മഞ്ഞും മഴയും ഭൂമി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഫലമൂലാദികളും ദൈവം നിങ്ങൾക്കു നൽകട്ടെ, യാക്കോബു്, സ്വപുത്രനായ യൗസേപ്പിനെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു് ‘നിന്റെ പിതാവിന്റെ ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ’ എന്നു പറഞ്ഞ ആ വാഴുവു് നിങ്ങളിൽ വസിക്കട്ടെ. ഐശ്വര്യത്താലും സൗഭാഗ്യത്താലും ദൈവം നിങ്ങളെ സമ്പന്നരാക്കട്ടെ. മെസ്രേനിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന മണവാട്ടിയോടു് ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കുവാൻ സീനായു് മലയിൽ ഇറങ്ങിയ മഹോന്നതൻ നിങ്ങളെയും നമ്മുടെ ഈ സംഘത്തെയും ആശീർവദിക്കട്ടെ. 49 ഈ ഉപദേശത്തിലെ അവസാനഭാഗം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണു്. മെസ്രേനിൽ അടിമത്തത്തിന്റെ നാട്ടിൽ നിന്നു് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ നാട്ടിലേയ്ക്കു് യാഹൂവേ ഇസ്രായേലിനെ നയിച്ചു. ‘പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന’ വാഗ്ദത്തനാട്ടിലേയ്ക്കു നയിക്കുവേ ദൈവം സീനായു് മലമേൽ ഇറങ്ങി വന്നു് അവരുമായി ഒരു ഉടമ്പടി

42 കൂദാശകൾ (മശങ്കര) Op. cit, P. 59-60

ടി ഉണ്ടാക്കി. അതുപോലെ ഇവിടെയും രണ്ടു വ്യക്തികൾ വ്യത്യസ്ത സ്ഥലസാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നു. അത്യുന്നതന്റെ ആവാസസ്ഥലത്തു് ഉടമ്പടി ഒപ്പു വയ്ക്കുകയാണ്. ഈ ഉടമ്പടിയിൽ പങ്കാളികളാകുന്ന ദമ്പതികളെയും ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും വഴുത്തണമെയെന്നാണ് വൈദികന്റെ പ്രാർത്ഥന.

തുടർന്നുള്ള മാർ യാക്കോബിന്റെ ബോധുസായിൽ ദമ്പതികളെ ആശീർവ്വദിക്കുന്നു. ഈ ദമ്പതികളെയും അവർ ശിരസ്സിൽ വഹിക്കുന്ന കിരീടങ്ങളെയും വാഴ്ന്നമെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആദ്യത്തെ ആശീർവ്വാദം. ഇവർ ഇഹലോകത്തിലെ നതുപോലെ പരലോകത്തും ധന്യരാകുവാനായിട്ടു് ആണു് രണ്ടാമത്തെ ആശീർവ്വാദം. മൂന്നാമത്തെ ആശീർവ്വാദം മംഗളകരമായ ഈ കർമ്മത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനെത്തിയിട്ടുള്ള വിശ്വാസികൾ ഏവർക്കുമാണു്.

ഇവയ്ക്കുശേഷം വൈദികൻ പടിഞ്ഞാറോട്ടു തിരിഞ്ഞു നിന്നു് ദമ്പതികളെയും വിശ്വാസികളെയും ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്ന മഹാപ്രധാനമായ ഭാഗമാണു്. കാർമ്മികൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് വി: പിതാക്കന്മാരിൽനിന്നും തന്നിടുകിട്ടിയിട്ടുള്ളതും തന്നെ ഭരമേല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ പാരമ്പര്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നു് വിശ്വാസികളെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു: “..... മക്കളെ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിൽക്കുന്നതു് ദൈവസന്നിധിയിലും നമ്മുടെ കർത്താവേശ്രമിശിഹായുടെ സിംഹാസനമായ ബലിപീഠത്തിന്റെയും സ്തീബായുടെയും വി: ഏവൻഗേല്യോന്റെയും ഈ സമൂഹത്തിന്റെയും മുൻപാകെ ആകുന്നുവെന്നു് ശ്രദ്ധിപ്പിൻ. മനോഹരങ്ങളും അറിയാത്തവന്റെയല്ല അറിയുന്നവന്റെ സന്നിധിയിലത്രെ നിങ്ങൾ നിൽക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ മുതൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ അന്വേഷിക്കും.

രേമേല്പിക്കുന്നു. (പരസ്പരം കൈ പിടിപ്പിക്കുന്നു) ⁴³ എ നിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ദൈവം മദ്ധ്യസ്ഥനായിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ ന്യായ രഹിതരായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഞാൻ അതിൽ കുറമില്ലാത്തവനായിരിക്കും.. പട്ടക്കാരിലും ശമ്മാശന്മാരിലും വിശ്വാസികളായ ജനത്തിലും മണവാളനിലും മണവാട്ടിയിലും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരിലും ക്ഷണിച്ചവരിലും ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും കരുണയും സമൃദ്ധിയായി ആവസിക്കുമാറാകട്ടെ...

അനുഗൃഹീതയും ദൈവമാതാവുമായ വി: കന്യകമറിയാമിന്റെയും നമ്മുടെ കർത്താവിനെ സ്നേഹിച്ചു് അവിടുത്തെ കല്പനകൾ ആചരിച്ചു് സകല പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും. പ്രാർത്ഥന മുഖാന്തിരം യേശുമിശിഹായുടെ വലതു കൈ നാമെല്ലാവരിലും എപ്പോഴും വസിക്കുവാൻ ഇടയാകട്ടെ” ⁴⁴.

‘ദൈവം എന്നിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ മദ്ധ്യസ്ഥനായിരിക്കട്ടെ’ എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു് വിവാഹ ഉടമ്പടിയുടെ കാർമ്മികനും മദ്ധ്യസ്ഥനും സാക്ഷിയും അത്യുന്നതനായ ദൈവം തന്നെയാണെന്നു് ഉച്ചൈസ്കരം ഉത്ഘോഷിക്കുന്നു. പരിപാവനവും മഹനീയവുമായ ഈ സംഭവത്തിനു് ദൈവത്തെക്കാൾ വലിയ ഒരു സാക്ഷിയെ കിട്ടാനില്ലല്ലോ. ദൈവം മദ്ധ്യസ്ഥനാവുക എന്നതു

43 Schillebeckx, E, Marriage-secular reality and saving mystery Vol: II London 1965, P. 153: ഹാരാർപ്പണശേഷം വരന്റെയും വധുവിന്റെയും കരങ്ങൾ അന്യോന്യം വച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഇതു് വധുവിനെ കൊടുക്കുന്നതിന്റെ മുർത്ത രൂപമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ഈ ‘ദാനം’ നടത്തിയിരുന്നതു് പിതാവായിരുന്നു, ആദ്യകാലങ്ങളിൽ. പരസ്പരം കൈപിടിക്കുന്നതു് അവരെ ഒന്നാക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, അവരെ ദൈവകരങ്ങളിലേൽപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ചിഹ്നമായിപ്പോലും കരുതിയിരുന്നു.

44 കൂദാശകൾ (മലങ്കര) op. cit, p . 63.

തന്നെ വിവാഹമെന്ന കൂദാശയുടെ ഔന്നത്യത്തെ അല്ലേ വിളിച്ചറിയിക്കുക:

“ഇതാ ഈ സമയം മുതൽ നിങ്ങളെ പരസ്പരം ഭരമേ ല്ലിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വൈദികൻ വധുവരന്മാരുടെ വലതുകൈകൾ തമ്മിൽ പിടിപ്പിക്കുന്നു. വിവാഹത്തിന്റെ ഒരു കർമ്മമെന്ന നിലയിൽ ഏറ്റവും മഹത്വപ്രധാനമായ ഭാഗമാണിത്. അന്യോന്യസമർപ്പണം എല്ലാവരിനുമുപരി ആന്തരികമാണ്. ആ ആന്തരിക സമർപ്പണം ബാഹ്യമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ കർമ്മത്തിലൂടെ. ദൈവിക പദ്ധതി ഇവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതു് ഇവിടെ പൂർത്തിയാക്കപ്പെടുന്നു.

“നമ്മുടെ കർത്താവേ ശ്രമിശിഹായുടെ വലകൈ” എന്നു പറയുന്നിടത്തു് വധുവരന്മാർ കരങ്ങൾ വിടുകയും സ്വയം കുരിശുവരത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീബാലയുടെ തണലിൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് പുകഴ്ചയുടെ ചിഹ്നത്തിൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതം ആരംഭിക്കുകയാണ്. ഇവയെത്തുടർന്നു് കന്യക മറിയാമിന്റെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ ശരണപ്പെടുന്നതിനായി ആശംസയാണ്.

വിവാഹാനന്തരം, പ്രസ്തുത കൂദാശയിൽ സംബന്ധിക്കാനെത്തിയിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾക്കുകൂടി നവീകരണത്തിനും വിചിന്തനത്തിനുമുള്ള അവസരമാണ്. തനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവരെ പിരിഞ്ഞു ഭർത്താവിനോടു ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഭാര്യയെ അവൻ ഭരമേല്ക്കുകയും സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങളെക്കൊര കൂടുതലായി അവളുടെ താല്പര്യങ്ങൾ പരിരക്ഷിക്കുകയും വേണം. അതുപോലെതന്നെ ഭാര്യ തന്റെ ഭർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുകയും ന്യായമായ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും അവനെ അനുസരിക്കുകയും പരിചരിക്കുകയും വേണം. അന്യോന്യം സുഖദുഃഖങ്ങൾ പങ്കിട്ടു് പൂർണ്ണവും നിർമ്മലവുമായ സ്നേഹത്തിൽ ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ ജീവിക്കണം, എന്നു് ദൈവാലയത്തിൽ കൂടിയിരിക്കുന്ന

എല്ലാ വിവാഹിതരെയും അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും നമ്മുടെ കർത്താവു അതിനുവേണ്ട കൃപാവരം നൽകട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭാഗ്യവതിയായ കന്യക മറിയാമിന്റെയും സകല വിശുദ്ധരുടെയും പ്രാർത്ഥനാ സഹായങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ചു സമാപനാശീർവാദവും നൽകി ശുശ്രൂഷ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. സാധാരണയായി വിശ്വാസപ്രമാണവും ദൈവമാതാവിന്റെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും കക്കിലിയോന്നും ചൊല്ലിയാണ് എല്ലാ ശുശ്രൂഷയും സമാപിക്കുന്നത്.

രണ്ടാം വിവാഹം:

വധുവരന്മാരിൽ ഒരാൾ തന്നെയോ, ചിലപ്പോൾ രണ്ടുപേരുമോ പുനർവിവാഹത്തിനു വന്നേക്കാം. രണ്ടുപേരിൽ ഒരാൾ മാത്രം പുനർവിവാഹം ചെയ്യുകയും മറെറൊരാൾക്ക് ആദ്യവിവാഹവും ആണെങ്കിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളും നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ പുനർവിവാഹം ചെയ്യുന്ന ആളിനു മോതിരം വാഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുന്നില്ല. ആ ആളിനെ കിരീടം ധരിപ്പിക്കുന്നില്ല. 45 ഹൂദായ കാനൻ പറയുന്നു: “രണ്ടാം വിവാഹത്തിനു പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും മോതിരം വാഴ്ത്തലോ കിരീടം വാഴ്ത്തലോ നടത്താതെ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥന മാത്രം നടത്തുന്നു. മൂന്നാം വിവാഹം നിയമാനുസൃതമല്ല. ആകയാൽ അതിനു നിർബന്ധിതരായിത്തീർന്നാൽ നോമ്പു, ധർമ്മം ആദിയായ പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചശേഷം അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന നടത്തിക്കൊള്ളണം. 46

വധുവരന്മാർ ഇരുവരും പുനർവിവാഹത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, പുനർവിവാഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക

---

45 വിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷകളുടെ അനുഷ്ഠാനക്രമം, op, cit, P. 90
46 ഹൂദായ കാനോൻ op, cit, P. 136

ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നു. മോതിരവും കിരീടവും ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. പിന്നയോ താലിയും മന്ത്രകോടിയും മാത്രം മതിയാവും. 47

ഉപസംഹാരം:

വിവാഹമെന്ന കൂദാശയുടെ ആന്തരിക ഘടനയും അതിന്റെ ചുരുങ്ങിയ വിവരണവുമാണ് മുകളിൽ കണ്ടതു്. വിവാഹത്തിന്റെ പ്രസക്തിയെക്കുറിച്ച് സംശയിക്കുന്നവരുണ്ടാകാം. എങ്കിലും ഇത്രമാത്രം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന കർമ്മം ഏതു സമൂഹത്തിലായാലും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ക്രൈസ്തവ വിവാഹത്തിനു് ഒരു കൂദാശയെന്ന നിലയിൽ വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ടു്. പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ പാശ്ചാത്യരെ അപേക്ഷിച്ച് മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ വിവാഹത്തോടുള്ള സമീപനത്തിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. 48 1. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട വിവാഹത്തിന്റെ അഭേദ്യത. 2. വിജാതീയരുടെ വിവാഹത്തിൽ അവരുടെ പുരോഹിതൻ നൽകിയിരിക്കുന്നത്ര പ്രാധാന്യം പൗരസ്ത്യ വിവാഹത്തിലും കാണുന്നു. 3. ആരംഭകാലം മുതൽ വിവാഹത്തിനു് നൽകിയിരുന്ന ദൈവശാസ്ത്രപരവും രഹസ്യാത്മക(mystery)വുമായ അടിസ്ഥാനം. മലങ്കരസഭയിൽ വിവാഹത്തിനു നൽകിവരുന്ന സ്ഥാനം, അതിനോടുള്ള ഗൗരവാവഹമായ സമീപനം തീർച്ചയായും ശ്രദ്ധേനീയമാണു്. അവിടെ കുടുംബ ബന്ധങ്ങൾ ശക്തമാണു്, ക്രൈസ്തവ ജീവിതം ഉദാത്തമാണു്, ഭവനങ്ങൾ വിശ്വാസ ജീവിതത്തിന്റെ തിരഞ്ഞ മാതൃകകളാണു്. ഇതിനെല്ലാം മുഖ്യകാരണം അതിലെ പൂർവ്വികർക്കും വിശ്വാസികൾക്കും വിവാഹത്തോടുള്ള ശരിയായ വീക്ഷണം തന്നെ.

47 വിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷകളുടെ അനുഷ്ഠാനക്രമം, op. cit, P. 90

48 Schillebeckx, E, op, cit, P. 164

Selected Bibliography

- Assemanus, J. A., *Codex Liturgicus*, Rome (MDCCLI)
- Baumstark, A., *Geschichte der Syrischen Literatur*,
Bonn, 1922
- Chabot, J. B., *Litterature Syriaque*, Paris, 1934
- Codrington, W., *The Syrian Liturgies of the
presanctified*, *Journal of Theological Studies*, IV,
I, (1902/3) p. 69ff; V, I (1904), p. 369ff
- Connolly, R. H. & Codrington, W., *Two Commentaries
on the Jacob Liturgy, by George, Bishop of the
Arab Tribes and Moses Bar Kepha*, London, 1913
- De Clercq, C., *Ordre, Mariage, Extreme-onction*,
Paris, 1939
- Denzinger, H., *Ritus Orientalium*, Austria (1961)
- Elenjkal, M., *Baptism in the Malankara Church*,
Bangalore 1974
- Gordillo, M., *Compendium Theologie Orientalis*. Rome,
ed. II, 1939
- Hanssens, J. M., *Institutiones Liturgicae de Ritibus
Orientalibus*, Romae, t. II, 1930; t. III, 1932
- Jugie, M., *Theologia dogmatica Christianorum Or. al.
Eccl. Cath. dïssidentium* Paris, t. v, 1935

Mingnana A., Commentary of Theodore of Mospuestia .
on the Lord's Prayer and on the Sacrament of
Baptism and the Eucharist, Cambridge, 1933

Rahmani, I.E., Studia Syriaca, Charfet, 1904ff

„ „ Les Liturgies
orientales et occidentales etudiees
separement et comparees entre elles, Beirut,
1929

Wilhelm De Vries, S. J. Sacramenten Theologie bei
den Syrischen Monophysiten, Or. Chri. A., (125),
Roma, 1940

